

STŘEDA, 24. ÚNORA 2010

PŘEDSEDAJÍCÍ: pan BUZEK

předseda

(Zasedání bylo zahájeno v 15:05)

1. Pokračování zasedání

Předseda. – Zahajuji zasedání Evropského parlamentu přerušené v úterý 11. února 2010.

2. Prohlášení předsednictví

Předseda. – Dovolte, abych poprvé přivítal předsedu Evropské rady pana Hermana Van Rompuyho na plenárním zasedání Evropského parlamentu. Vítáme vás a ještě jednou vám blahopřejeme, pane předsedo.

(Potlesk)

Také bych chtěl uvítat pana předsedu Barrosa. Za posledních pět let jste zde tu byl přítomen docela často; rozhodně to tedy pro vás není po prvé!

S velkou lítostí vás musím informovat, že při železniční nehodě nedaleko Bruselu zahynula paní Canadeagová, naše kolegyně z Generálního ředitelství pro komunikace. Paní Canadeagová pracovala v Evropském parlamentu od prosince 2008. Jménem nás všech bych chtěl vyjádřit naši soustrast a podporu její rodině a přátelům.

Další tragédií, ke které došlo v minulých dnech, jsou záplavy, které postihly portugalský ostrov Madeira. Největší bouře od roku 1993 stála životy nejméně 38 lidí. V tomto smutném okamžiku je naše mysl a motlitby s rodinami obětí této tragédie.

Nyní vás požádám, abyste všichni povstali a uctili památku obětí obou tragédií minutou ticha.

(Poslanci Parlamentu povstali a drželi minutu ticha)

Děkuji vám.

3. Přivítání

Předseda. – Nyní bych chtěl ještě přivítat dva hosty z Běloruska, kteří jsou tu dnes s námi: předsedkyni Unie Poláků v Bělorusku paní Borysovou a pana Milinkeviche, vítěze naší Sacharovovy ceny z roku 2006 a vůdce demokratické opozice v Bělorusku.

(Dlouho trvající potlesk)

Bělorusko bohužel znovu figuruje v novinových titulcích informujících o perzekuci namířené proti nevládním organizacím. Evropský parlament podporuje a bude podporovat univerzální hodnoty jako něco, čeho si ceníme a v co věříme. Budeme odsuzovat autoritativní režimy, které se uchylují násilí a pronásledují demokratické organizace jen proto, že nesdílejí názory režimu.

4. Schválení zápisu z předchozího zasedání: viz zápis

5. Přeprava koní na porážku v Evropské unii (písemné prohlášení)

Předseda. – Chtěl bych vás informovat, že písemné prohlášení 0054/2009, které podala paní Lynneová, paní Jędrzejewska a pan Schlyter, o přepravě koní na porážku v Evropské unii dnes 24. února 2010 podepsala většina poslanců. Proto bude toto prohlášení v souladu s odstavcem 4 článku 124 jednacího řádu předáno jeho adresátům a bude spolu se jmény signatářů publikováno v *Přijatých textech* zasedání z 25. února 2010.

Chtěl bych autorům poděkovat za předložení tohoto prohlášení.

Elizabeth Lynne, autor. – Pane předsedo, je skvělou zprávou, že jsme získali tak velký počet podpisů. Děkuji všem, kdo toto písemné prohlášení podepsali.

Předseda. – Chtěl bych vás informovat, že jsem neměl možnost toto prohlášení podepsat a jsem připraven to okamžitě udělat.

6. Složení Parlamentu: viz zápis

7. Prováděcí opatření (článek 88 jednacího řádu): viz zápis

8. Rozhodnutí o určitých dokumentech: viz zápis

9. Předložení dokumentů: viz zápis

10. Písemná prohlášení (předložení): viz zápis

11. Písemná prohlášení, která nejsou brána v potaz: viz zápis

12. Plán práce

Předseda. – Byl distribuován konečný návrh pořadu jednání, který 10. února 2010 připravila Konference předsedů podle článku 137 jednacího řádu.

Po dohodě s politickými skupinami bych chtěl navrhnout tyto změny:

Čtvrtek:

Co se týká čtvrtěčního zasedání, skupina socialistů a demokratů v Evropském parlamentu předložila žádost, aby hlasování o zprávě pana Lehnea o ročních účetních závěrkách některých forem společností, pokud jde o mikrosubyjekty, bylo odročeno.

Martin Schulz, jménem skupiny S&D. – (DE) Pane předsedo, naše skupina dnes dopoledne vedla intenzivní debatu o zprávě pana Lehnea. Debatu ve skupině jsme nedokončili - to se ve skupinách někdy stává. Rád bych, aby nám pan Lehne, jako zpravodaj, dal čas do březnového dílčího zasedání, abychom mohli ještě jednou posoudit směr, kterým můžeme ve věci této zprávy postupovat, a postoj, který k této otázce jako skupina sociálních demokratů zamýšlíme zaujmout. V naší skupině existují různé přístupy - to otevřeně připouštím.

Byl bych velmi vděčný, kdybychom mohli vést debatu, ovšem pokud byste nám, pane Lehne, dovolil, abychom odložili hlasování do prvního březnového dílčího zasedání. To by alespoň naší skupině - i když jsem přesvědčen, že také dalším skupinám - dalo trochu více času pro důkladné projednání, abychom mohli zaujmout nějaké stanovisko.

Klaus-Heiner Lehne, zpravodaj. – (DE) Pane předsedo, dámy a pánové, myslím, že je dobře, že Skupina progresivní aliance socialistů a demokratů v Evropském parlamentu tuto otázku podrobně zkoumá. Chtěl bych ovšem říci, že Parlament v prosinci téměř jednomyslně přijal usnesení, ve kterém jsme vyzvali Evropskou komisi, aby předložila přesně ten typ návrhu, který nyní projednáváme. Parlament musí také trvat na tom, o čem sám rozhodl a co bylo jeho dlouhodobým deklarovaným záměrem.

Protože je jen přirozené, že se u jakéhokoliv legislativního návrhu střetávají různé zájmy, ve Výboru pro zahraniční věci jsme otevřené otázky řešili kompromisem. Měl bych objasnit, že tento kompromis je již připraven ke schválení. Nicméně rozumím tomu, že by mohlo mít smysl trochu rozšířit skupinu, která podporuje tuto zprávu. Pokud snaha pana Schulze směřuje ke zvýšení počtu podporovatelů, potom nemám nic proti odložení do příštího plenárního zasedání v březnu. To je moje osobní stanovisko v této věci. Není to stanovisko skupiny, která dnes dopoledne rozhodla jinak. Domnívám se ovšem, že bychom měli dát socialistům šanci, abychom dospěli k nějakému závěru, aby také mohli něco udělat pro omezení byrokraci a zatížení malých a středních podniků.

Dirk Sterckx (ALDE). – (NL) Pane předsedo, chtěl bych poděkovat kolegovi poslanci, panu Lehnemu, za to, co právě řekl, ale nicméně bych rád požádal, abychom za těchto okolností dostali možnost předložit pozměňovací návrhy a projednat je. V tomto okamžiku máme pouze naplánované hlasování, aniž máme možnost předložit ke zprávě pana Lehneho jakékoliv pozměňovací návrhy.

Martin Schulz (S&D). – (DE) Pane předsedo, chtěl bych zopakovat svoji žádost. Není pochyb o tom, že jsme pro debatu. Pouze žádáme, aby hlasování bylo odloženo. Abych ale byl poctivý, musím dodat, že jakkoliv rozumím vstřícným úvahám pana Lehnea, naše skupina ctí demokracii. Pane Lehne, nemohu vám dát žádné záruky, co se týče výsledků.

(Parlament žádost schválil)

(Změna pořadu jednání byla přijata)⁽¹⁾

Hannes Swoboda (S&D). – (DE) Pane předsedo, budu stručný. V posledních několika dnech byly předloženy dvě důležité nominace: první se týká funkce zástupce Evropské komise ve Spojených státech a druhá funkce zvláštního zástupce pro Afganistan. Obě nominace jsou kontroverzní a o obou funkcích se vedou různé debaty. Nechci se zrovna teď zabývat podstatou věci. Chtěl bych jenom požádat, pane předsedo, aby tito kandidáti, dříve než převzou úřad, předstoupili před Výbor pro zahraniční věci, abychom v této věci mohli vést intenzivní rozpravu, a doufám, že tomu předseda Komise a předseda Rady poskytnou, s Vaší pomocí, plnou podporu, pane předsedo.

(Potlesk)

13. EU 2020 – Opatření v návaznosti na neformální zasedání Evropské rady dne 11. února 2010 (rozprava)

Předseda. – Dalším bodem programu je rozprava o prohlášení Rady a Komise: EU 2020 – Pokračování neformálního zasedání Evropské rady z 11. února 2010

Předseda Van Rompuy, jelikož toto je vaše první vystoupení na plenárním zasedání Evropského parlamentu, souhlasíme s tím, že by váš projev mohl být trochu delší. Předseda Evropské rady pan Van Rompuy by rád tomuto Parlamentu představil svůj pohled na další otázky, institucionální otázky, na počátku svého funkčního období. Bude vám stačit 15 až 20 minut?

Herman Van Rompuy, předseda Evropské Rady. – Pane předsedo, je mi potěšením, že mám příležitost zúčastnit se rozpravy v tomto Parlamentu, a to nejen proto, abych vás informoval o neformálním zasedání hlav států nebo vlád, které se konalo před dvěma týdny – bylo to konec konců neformální zasedání bez formálních závěrů, o kterých by bylo možno podat zprávu – , ale také proto, abych využil možnosti setkat se s vámi hned na začátku svého mandátu. Kdybych čekal na první formální příležitost informovat o zasedání Evropské rady, které se bude konat na konci března, nemohl bych předstoupit před tento parlament dříve než koncem dubna, skoro pět měsíců po svém jmenování předsedou Evropské rady. Proto mi dovolu, abych využil této příležitosti a vyložil vám, jak vnímám svoji úlohu a funkci. Tomuto tématu se chci věnovat několik minut, abych se k němu v budoucnu nemusel vracet.

Přirozeně vždy existovalo předsednictví Evropské rady; což není totožné s funkcí „prezidenta Evropy“, jak uváděla některá média. Takže co se změnilo? Tři drobnosti, které ale společně a v průběhu času budou mít velký potenciál přinést významné změny.

První věcí je faktor kontinuity: minulí předsedové se měnili každých šest měsíců; to znamená po každém druhém nebo třetím zasedání. To poskytovalo malou příležitost k vypracování dlouhodobé strategie. Naši partneři ve třetích zemích byli zmateni, když se na každém vrcholné schůzce s Evropskou unií museli setkávat s jinou hlavou vlády. Větší kontinuita je velice důležitá pro budování vztahů a plnění důležitých úkolů.

Druhým faktorem je charakter této práce, který odpovídá plnému úvazku; dřívější předsedové Rady museli současně řídit své vlastní vnitrostátní vlády. To znamenalo, že evropským záležitostem mohli v nejlepším případě věnovat pouze polovinu své pracovní doby. Díky tomu, že byla vytvořena funkce, která se na celý úvazek věnuje řízení Evropské rady a navazujícím záležitostem, včetně vnějšího zastupování, má nyní Evropská rada lepší možnost hrát svoji roli v rámci systému evropských institucí.

⁽¹⁾ Další pozměňovací návrhy k pořadu jednání: viz zápis

Třetím faktorem je, že hlavy států nebo vlád nyní volí toho, kdo by měl tuto funkci zastávat, spíše než aby tato skutečnost nahodile vyplynula ze systému rotace. Doufám, že to je také dobrým znamením ohledně podpory, se kterou může předseda Rady počítat.

Všechny tři změny představují pragmatická zlepšení dřívější institucionální architektury, ale společně s faktem, že se Evropská rada nyní po právu stává skutečnou institucí, dávají Evropské radě lepší možnost plnit své úkoly podle dohod „[definujících] všeobecné politické směrnice a priority [Unie]”.

Někteří komentátoři zdůrazňují více tuto roli; jiní ji považují za méně důležitou. Někteří na jedné straně považují předsednictví Evropské rady za určitý druh funkce *prezidenta* ve smyslu výkonné hlavy státu, jako například Francie. Jiní na druhé straně vidí tuto roli jako pouhé předsednictví na zasedání hlav vlád. Ve skutečnosti neplatí ani jedno, ani druhé. Určitě se nejedná o funkci prezidenta s vlastními výkonnými pravomocemi. Osoba zastávající úřad musí vyjadřovat společná stanoviska hlav států nebo vlád. Na druhé straně tato úloha nespočívá pouze ve funkci předsedy, který uděluje slovo jednomu nebo druhému členovi Evropské rady během zasedání. Úkol připravovat zasedání a dále se zabývat jejími závěry, a reprezentovat Unie navenek – například společně s předsedou Komise na summitech skupiny G-20 – a úloha spojovacího článku mezi vnitrostátními vládami a institucemi jde zcela zřejmě nad rámec pouhého řízení zasedání.

Úlohou stálého předsedy Evropské rady je posilovat společně sdílenou orientaci: nic více, nic méně. Kam tedy směřujeme? Jak jednat s našimi sousedy? Kdo jsou našimi hlavními strategickými partnery ve světě? Kde chceme být za 10 nebo 20 let? To jsou životně důležité otázky.

Co se týče mého vztahu s Evropským parlamentem, smlouva o tomto hovoří stručně: jednoduše požaduje, abych vám podával zprávy „po [...] zasedáních Evropské rady“. To znamená minimálně čtyřikrát za rok, i když to některý rok může být spíše pětkrát nebo šestkrát a v budoucnosti možná počet zasedání vzroste na 10. Takže to ani nebude trvat dlouho a někteří z vás mě nebudou chtít už ani vidět!! Budu nadále rozšiřovat obvyklé kontakty s poslanci Parlamentu, jako jsou již zahájená setkání s vedoucími skupin a schůzky, které mám každý měsíc s předsedou Parlamentu.

Moji role by se skutečně neměla zaměřovat s funkcí předsedy Komise. Pan Barroso předsedá volenému exekutivnímu orgánu, který odpovídá Evropskému parlamentu. Tento orgán předkládá legislativní a rozpočtové návrhy – to naplní mé funkce není. Předseda Komise má s Evropským parlamentem každodenní blízký kontakt, který se týká nejen legislativních a rozpočtových návrhů. Mojí úlohou je spíše zajišťovat, aby se hlavy států a vlád mohly kolektivně shodnout na celkové strategii Evropské unie, co se týká jak vnitřního rozvoje, tak vnějších vztahů. Každý týden se scházím s předsedou Komise panem Barrosem. Oba si skutečně uvědomujeme potřebu vyhnout se jakýmkoliv konfliktům v otázkách kompetence a nedorozuměním ohledně vlastní odpovědnosti. Veřejné mínění a třetí země mohou mít celkem dost velké potíže pochopit rozdíl mezi předsedou Komise a předsedou Evropské rady; rozhodně jsem ale přesvědčen, že jsme na správné cestě.

V této souvislosti je také důležité připomenout, že jsem předsedou Evropské rady a nikoliv Rady ministrů; to jsou dvě samostatné instituce. Běžná zasedání Rady, která, vedle Evropského parlamentu, představují jinou část legislativního procesu, budou nadále řízena předsednictvím, které se bude každých šest měsíců předávat mezi členskými státy. Pouze v uspořádání zahraničních věcí, kde se koordinuje výkonná moc, existuje stálý předseda, to je funkce, kterou zastává paní Catherine Ashtonová, místopředsedkyně Komise a vysoká představitelka pro zahraniční věci.

V tomto bodě se zastavím, abych vzdal hold práci, kterou vykonává paní Catherine Ashtonová. Vzhledem k tomu, že paní Ashtonová čelí mnoha problémům v oblasti zahraničních věcí a bezpečnosti a buduje Evropskou službu pro vnější činnost, zaslouží si naši podporu. Bude mi velkou ctí s ní úzce spolupracovat při reprezentaci Unie v zahraničí.

Dovolte mi jen několik slov o samotné Evropské radě.

První formální zasedání pod mým předsednictvím se bude konat koncem příštího měsíce. Měli jsme ovšem již dříve tento měsíc užitečné neformální setkání hlav států a vlád v *Bibliothèque Solvay*, jen několik set metrů odsud. Ať už to bylo intimním prostředím knihovny nebo fyzickou blízkostí parlamentu, naše debata byla velmi plodná.

Jak jsem řekl, nemohu vás informovat o žádných formálních závěrech z tohoto neformálního setkání. Nanejvýš vám mohu sdělit své osobní závěry z diskusí, které jsem vyložil v dopisu členům Evropské rady a který, jak vím, byl distribuován v Parlamentu. Mým cílem bylo v rámci tohoto neformálního zasedání Rady hlavně připravit naše budoucí rokování o otázce, jak zlepšit ekonomickou výkonnost Evropy při překonávání

současné ekonomické krize. To se týká hodnocení našich cílů a ambic – a k této otázce máme k dispozici velmi užitečný dokument připravený předsedou Komise panem Barrosem – ale také otázky jak zlepšit své řízení v těchto věcech. Jak pokračovat v řízení naší integrované evropské ekonomiky – největšího světového trhu – abychom zlepšili naši ekonomickou výkonnost, je jednou z nejdůležitějších otázek, se kterými se musí vyrovnat Evropská unie.

Naše počáteční výměna názorů zahrnovala posouzení týkající se stanovených cílů, jak je plnit, jak hodnotit výsledky. Z velké části se jedná o to, jak koordinovat uplatňování vnitrostátních kompetencí a přitom plně využívat dostupné kompetence a nástroje Evropské unie. To je tedy úkol neobyčejně vhodný pro Evropskou radu. Na schůzce v Solvay se všichni členové Evropské rady shodli, že v Unii potřebujeme lepší, cílevědomější ekonomickou koordinaci, a to jak pro velkou ekonomickou politiku – určitě v eurozóně –, tak pro mikroekonomickou politiku. Velká část těchto věcí má technický charakter, ale je třeba opustit myšlenku mnoha společných ekonomických cílů a soustředit se jen na čtyři nebo pět takových cílů. Tyto cíle by měly být měřitelné a rozložitelné do vnitrostátních cílů; nemá smysl mít tabulku ukazatelů, řekněme s 65 různými soubory dat.

Navíc jsou všichni členové Evropské rady ochotní převzít větší odpovědnost za společnou evropskou strategii růstu a pracovních příležitostí. Taková vlastní angažovanost je nezbytná; je třeba přejít od papírových doporučení k závazkům pro reálný život. Byl jsem rád, že všichni přítomní projevíli tak velké ambice. Ať již to chcete nazývat lepší koordinací, lepším řízením, nebo dokonce ekonomickou vládou (*gouvernement économique*), rozhodující je společné úsilí k dosažení úspěchu.

Krátce jsme také debatovali o otázce lepší realizace opáření, která Evropa přijala pro rekonstrukci Haiti; chceme v této diskusi pokračovat a více se zaměřit na lepší provádění článku 214 Smlouvy, který se týká koordinace humanitární pomoci. Na příštím zasedání Evropské rady se budeme věnovat debatě o tom, jak strategicky reagovat na Kodaňskou konferenci o změnách klimatu. Pochopitelně mimořádně došlo také k debatě o situaci v Řecku. Sám jsem se ujal úkolu postarat se o to, aby se tato otázka řešila v institucionálním rámci Evropské unie, a nikoliv zvenku, a aby dosažená dohoda byla schválena všemi 27 hlavami států nebo vlád a také předsedou Komise a prezidentem Evropské centrální banky. Tato úroveň shody je zprávou o tom, že Řecko přijímá odpovědnost za snížení svého schodku věrohodným způsobem, a o naší solidaritě. Velmi se těším, že uslyším vaše názory o všech těchto záležitostech, a zejména ty názory, jak můžeme řešit všechny tyto problémy, kterým čelí naše Unie.

Mohu vás ujistit, že pro nadcházející roky mám jeden prvořadý cíl; a to zajistit, aby Unie rozeznala, jak být vnitřně dostatečně silná a zachovala náš vlastní sociální model a ve vnějších vztazích bránila naše zájmy a prosazovala naše hodnoty. Domnívám se, že všechny evropské instituce mohou – a musí – pracovat společně pro naplnění těchto cílů.

(Potlesk)

José Manuel Barroso, předseda Komise. – Pane předsedo, nejprve mi dovolu, abych blahopřál předsedovi Rady panu Van Rompuyovi k velmi dobrému neformálnímu jednání Evropské rady, kterému předsedal poprvé.

Po dosažení dohody nás všech o důležitém stanovisku k situaci v Řecku jsme debatovali o strategii Evropa 2020 – strategii pro udržitelný růst a zaměstnanost. Měl jsem možnost se zaměřit na podstatné politické problémy, kterým čelíme, na výzvy a na linie, které Komise formálně předloží příští středu.

Před krizí evropská ekonomika postupovala kupředu: zaznamenali jsme 18 milionů nových pracovních příležitostí a dynamičtější podnikatelské prostředí. Tyto zisky ale vymazala finanční krize a její dopady na mnohé oblasti naší aktivity: 4% pokles HDP za jediný rok, prudký nárůst nezaměstnanosti na 10%, obrovský úder naší prosperitě a reálné hrozby našim společnostem. Současné jsou úkoly stále náročnější: naše populace stárne, prohlubuje se rozdíl v produktivitě ve srovnání s našimi konkurenty a objevují se nedostatky v oblasti vzdělání a výzkumu. Máme ovšem také mnohé silné stránky: máme největší tržní ekonomiku na světě; máme jednotný trh, máme eurozónu. To všechno se v krizi ukázalo jako důležitá aktiva.

Ale dnes Evropa stojí před velmi důležitou volbou; řekl bych určující volbou pro budoucí generace. Doufat v návrat starých dobrých časů není alternativou. Jednou možností jsou omezené změny – nejmenší společný jmenovatel, který přináší určitou reformu a růst. Ale nemohli bychom nikdy dostat zpět, co jsme ztratili v krizi. Tato možnost by přinesla Evropu, která bude hrát v novém globálním systému druhořadou roli. Přinesla by jen minimální změny, určitý druh adaptace.

Jsem přesvědčen, že můžeme a musíme mít větší ambice. Můžeme aspirovat na ekonomickou strategii, která přivede Evropu na cestu konkurenceschopnosti a vytvoří miliony nových pracovních příležitostí. Ale toho nelze dosáhnout polovičatými opatřeními a postupnou změnou. Potřebujeme si vštípit smysl pro naléhavost, poznání, že běžná obchodní činnost neochrání náš evropský způsob života a nebude bránit naše sociální modely. Naopak. Tyto sociální modely budou ohroženy, pokud se nepřizpůsobíme stále náročnějšímu globálnímu prostředí.

To vyžaduje společné úsilí. Potřebujeme členské státy; potřebujeme Evropské instituce; potřebujeme kapitálovou účast a společnost jako celek; a zejména potřebujeme aktivní zapojení a podporu tohoto Parlamentu, Evropského parlamentu, pro formování této strategie a přiblížení této strategie občanům.

Příští týden Komise vydá hlavní součásti strategie, která bude formálně předložena institucím Evropské unie. Strategie se zaměří na tři priority: inteligentní růst, růst podporující začlenění a udržitelný růst.

Zprv, hlavním motorem růstu musí být především znalosti; znalosti a inovace, které vytvářejí zítřejší nápady, dovednosti a technologie. Zadruhé, abychom udrželi účinný evropský model společnosti, potřebujeme získat více pracovních příležitostí. Naším cílem musí být zdravá, prosperující a bezpečná společnost, kde každý cítí, že se může uplatnit. To znamená poskytnout lidem práci a odborné dovednosti a znamená to vypořádat se s hrozbou chudoby. Problém chudoby není jen vnitrostátním problémem; je to problém, na který musí Evropa společně reagovat.

Naše sociálně tržní ekonomika se musí pevně chopit budoucích příležitostí. Hovořím o udržitelném růstu, uznání důležitosti vypořádání se se změnami klimatu, významu možného vyčerpání zdrojů. Tím myslím konkurenceschopnou ekonomiku, prohloubení vnitřního trhu, vytváření lepších podmínek pro investice – zejména pro MSP – evropskou ekonomiku schopnou ubránit svoje postavení na globalizovaném trhu.

Tyto priority nejsou neznámé. Ale skutečnost, že jsme dosud v realizaci těchto cílů neuspěli, minimálně zvyšuje jejich význam. Co potřebujeme radikálně změnit, není předepisování, co evropská ekonomika potřebuje, ale náš přístup k tomu, jak našich cílů dosáhnout.

Co opravdu potřebujeme, abychom uspěli? Za prvé, strategie musí být komplexní. Nemůžeme mít strategii namíchanou z různých jednotlivých ingrediencí, která každému umožní, aby si vybral ty snazší části, příjemné věci, a skutečné problémy přenechal ostatním. Existuje ještě mnoho problémů: abych jmenoval alespoň některé, mám na mysli dokončení jednotného trhu, kvalitu našich daňových systémů a způsob, jakým utrácíme peníze v době intenzivního tlaku na veřejné finance.

Zadruhé, naše strategie musí zapojit všechny části naší společnosti. Nepodaří se nám uvést evropskou společnost na správnou cestu do budoucnosti, pokud o to budeme usilovat za cenu sociálních konfliktů. Proto je tak nutný proaktivní přístup k vytváření pracovních příležitostí a řešení hrozeb chudoby. Proto jsme si také vědomi potřeby reformovat finanční trhy. Chceme silný finanční sektor schopný inovací, který pomůže růstu podniků: sektor, který se bude hlásit k širší odpovědnosti vůči společnosti a vládám, kterým se v případě potřeby dostane pomoci; sektor, který akceptuje, že v současné době je nezbytný efektivní dohled na evropské úrovni.

Zatřetí, nesmíme si plést celkovou vizi evropské ekonomiky s otázkou „kdo co dělá?“. To by neměla být otázka debaty o kompetencích. Musíme mít na mysli přidanou hodnotu evropského přístupu. V době globalizace, kdy je třeba jednat s Amerikou, Čínou, Ruskem a s dalšími zeměmi, je zcela zřejmé, že společný přístup přináší přidanou hodnotu; jako příklad mohu uvést iniciativu, kterou na summitu skupiny G-20 jménem Evropské unie během francouzského předsednictví předložil prezident Francie spolu se mnou, když jsme navrhli americkému prezidentovi, aby akceptoval výsledky těchto summitů. Skutečně je nezbytné uznat, že máme velký vliv, pokud jednáme společně. Nemá smysl uznávat vzájemnou závislost na globální úrovni a odmítat evropské propojení. Proto je třeba, abychom jednali společně.

Mnohá opatření nicméně musíme přijímat na vnitrostátní úrovni. Samozřejmě existují vnitrostátní úkoly, které, jak očekáváme, budou řešit hlavní vlády, ale také očekáváme, že se vlády upřímně zaváží k evropskému přístupu. Evropský přístup je nezbytný, nikoliv proto, abychom přenášeli pravomoci do Bruselu – to vůbec není naším záměrem –, ale abychom podpořili nutné reformy v naší společnosti, které přinesou více prosperity a blahobytu našim občanům.

Uspějeme pouze tehdy, když budeme pracovat společně, ne jeden proti druhému, a proto potřebujeme důvěryhodné vlastnictví na všech úrovních. Potřebujeme silnou a skutečnou koordinaci v ekonomické oblasti. Lisabonská smlouva nám k tomu dává nástroje a my je využijeme.

V této Evropské radě jsem pozoroval, že si všichni tento problém uvědomují. Mohu porovnat současné debaty s diskusemi před pěti lety, kdy jsme vedli rozpravu o lisabonské strategii. Mohu vám velmi upřímně a velmi otevřeně říci, že jsem mezi hlavami států a vlád viděl mnohem větší uvědomění ohledně potřeby jednat společně a také povědomí o vnějších omezeních evropské ekonomiky. Upřímně doufám, že v této době nebudou úzké vnitrostátní zájmy znovu bránit potřebě užší koordinace a efektivnějšího systému řízení evropských záležitostí.

Potřebujeme také smysluplná opatření na úrovni Evropské unie, která budou jakousi naší vlajkovou lodí a budou zosobňovat cíle, kterých se snažíme dosáhnout: potřebujeme konkrétní plány. Některé z nich hodláme předložit: projekty jako je Akční plán EU pro inovace, program vzdělávání a odborné přípravy, digitální agenda, ekologické technologie a speciální plán nebo opatření proti chudobě; projekty, které samy o sobě mají svoji hodnotu a dopad; projekty, které ukážou, proč je Evropa součástí řešení problémů, a které ukážou, že Evropská unie jen nemluví, ale jedná.

Dovolte, abych skončil výzvou k vám, Evropskému parlamentu, abyste, jako zákonodárný a rozpočtový orgán a jako zastávce evropských aktivit v každém místě Evropské unie, ukázali silnou podporu těmto projektům.

Joseph Daul, jménem skupiny PPE. – (FR) Pane předsedo, pane Van Rompuy, pane Barroso, dámy a pánové, zasedání Evropské rady, které se konalo 11. února, bylo prvním jednáním, které svolal a kterému předsedal pan Van Rompuy, kterého bych chtěl přivítat při jeho první účasti na plenárním zasedání Evropského parlamentu.

Pane Van Rompuy, skupina Evropské lidové strany (Křesťanští demokraté) od vás mnoho očekává. Vítám pozitivní a pragmatický tón vašich projevů od vašeho jmenování a oceňuji atmosféru, kterou jste vnesl do Evropské rady, ale očekávám, že si vy a Rada ministrů budete vědomi, že se spolu s Lisabonskou smlouvou změnilo také vztahy s námi, poslanci Evropského parlamentu. Jsme rovnocenní partneři v rozhodování, a to má nejen právní, ale také politické důsledky.

Nyní bych se chtěl dostat k podstatným otázkám debat z 11. února, mezi které nepochybně patří strategie 2020, ale také ekonomická a rozpočtová politika a politika eurozóny, jelikož spekulace týkající se řeckého dluhu a aura představovaly určité neočekávaná témata v knihovně Solvay.

Chtěl bych položit tuto otázku: je oslabování naší společné měny způsobené výlučně řeckou krizí, nebo je euro cílem přímých útoků těch, kteří jsou nespokojeni s jeho silou a výkonem členských států zapojených do eurozóny?

Zadruhé, hodláme čekat, až se situace v určitých zemích eurozóny zhorší, než budeme reagovat, jako jsme čekali v případě Řecka? Pokud ne, jaké plány jsou k dispozici, aby v nejvíce ohrožených zemích došlo k nápravě? To je otázka pro vás, pane Van Rompuy.

Kladu tyto otázky, protože i když jsem spokojený se solidárními opatřeními přijatými 11. února, mám vážné pochybnosti, zda Evropané mají situaci pod kontrolou. Není snad situace taková, že řecké varování ukázalo míru, v jaké musíme přijímat odvážná rozhodnutí, abychom se nakonec ubezpečili, že naše měna, euro, odráží politickou sílu, která za ním stojí?

Jistě, moc mluvíme, mluvíme o ekonomickém řízení, hovoříme také o monetárním řízení, ale mohli bychom věci značně zjednodušit a rozhodně zefektivnit, kdybychom navrhli a realizovali skutečnou rozpočtovou koordinaci mezi členy eurozóny. Bývalý francouzský premiér pan Edouard Balladur sám nedávno uznal potřebu vzdát se v některých případech nezávislosti – něco, co není pro Francouze snadné – a vyslovil se pro to, aby vnitrostátní rozpočty v zemích eurozóny byly schvalovány skupinou Eurogroup, a to dokonce ještě předtím, než budou předloženy vnitrostátním parlamentům.

Rád bych se ujal této odvážné myšlenky a požádal Evropskou radu, aby ji zvážila a seriózně analyzovala. Při správné koordinaci svých rozpočtů by státy eurozóny získaly nebývalý vliv a prostor k manévrování. Tato kompetence by znamenala, že by tyto státy měly silný vliv na vývoj nových globálních regulací, ale také by to vyžadovalo, aby se sjednotily síly Evropy v mezinárodních finančních organizacích, kde eurozóna musí hovořit jedním hlasem.

Dovolte, abych uvedl markantní příklad – o kterém se myslím zmiňoval pan Barroso – příklad MMF, kde se hlasovací práva počítají podle ekonomické váhy států. Podle těchto kritérií mají Spojené státy 16,7% hlasů, Japonsko 6 %, Čína 3,6 % a šest zakládajících členů Evropské unie 18,49 %. Kdyby ovšem v MMF vystupovaly

jednotně, reprezentovaly by země eurozóny 23 % hlasů, a všechny dosud nejednotné státy Evropské unie by disponovaly 32 % hlasů, což je řekněme dvakrát více než Spojené státy.

Páni předsedové, dámy a pánové, taková je realita rozložení sil ve světě. Ale protože je Evropa stále ještě rozdělená, není schopna uplatnit svoji plnou váhu. Můžeme to dále tolerovat? Skupina PPE si myslí, že nikoliv. Je čas, pane předsedo Van Rompuy, aby země eurozóny otevřely oči, přiznaly si tento stav a poučily se z něj. Potom by byly připravené k tomu, k čemu budou brzy stejně donuceny, a sice ke skutečné jednotě, místo aby lpěly na fasádě ekonomické nezávislosti, která je jen nebezpečnou přetvářkou.

Stephen Hughes, jménem skupiny S&D. – Pane předsedo, od počátku ekonomické a sociální krize v Evropě rozšířilo řady nezaměstnaných více než sedm milionů lidí. Je vysoce pravděpodobné, že koncem tohoto roku bude nezaměstnaných více než 25 milionů lidí. Dobré zdraví našich ekonomik a veřejných financí, které jsme se s takovými obtížemi snažili dát do pořádku od počátku devadesátých let, bylo za méně než dva roky zničeno. Navzdory nákladným opatřením na ozdravení, která jsme všichni organizovali, abychom se vyhnuli úplnému kolapsu systému.

Ekonomický růst je stále velmi slabý a mnozí lidé ztratili víru v brzké zotavení. Společnost trápí strach z budoucnosti, rozšířily se všechny možné typy nerovnosti a některé členské státy zoufale potřebují solidaritu a ochranu EU, protože se staly cílem bezohledných a neovzdrádných spekulací. Tato krize vážně podkopala globální konkurenceschopnost Evropy a oslabila její politický vliv.

Je to pochmurná scéna, ve které nyní Evropa potřebuje znovu objevit svoji budoucnost a uchránit svůj model ekonomického a sociálního rozvoje.

Pane předsedo Barroso, na jarním zasedání Rady hodláte vznést otázku, kde chceme mít Evropu v roce 2020. To je velmi důležitá otázka, ale můžeme si dovolit debatu o vzdálené budoucnosti, aniž bychom nejprve poskytli odpověď milionům Evropanů, kteří nyní pociťují dopad krize na svoje životy a kteří se obávají, co přijde zítra – budou mít práci; budou mít nějakou šanci najít novou práci? Jakou odpověď jim můžete dát?

Nemohu se zítra vrátit do svého regionu a říkat lidem, že nemusí mít obavy, že máme plán na rok 2020. Musím reagovat na jejich bezprostřední obavy a strach a chtěl bych jim říci, že si udrží zaměstnání, že se brzy začnou vytvářet nové pracovní příležitosti a že to bude důstojná práce za důstojné mzdy.

V tomto okamžiku je jediným střednědobým politickým programem, který stanovila Evropská rada v prosinci, konsolidace veřejných financí. Očekává se, že do roku 2011 členské státy zahájí konsolidaci, která do dvou let sníží deficit jejich veřejných financí pod limit 3 %. Současně ještě poroste nezaměstnanost; růst bude příliš slabý, aby mohl přinést pokles nezaměstnanosti.

Existují další způsoby, jak vyvést Evropu z krize: ústředním bodem našeho politického programu musí být občané, a zejména ti, kteří byli nejvíce postiženi krizí. Chtěl bych apelovat na pana předsedu Van Rompuyho a pana předsedu Barrosa, aby znovu posoudili tak zvanou exit strategii. Evropa by měla zvolit morálně slušný způsob východiska z této krize: humánní způsob vycházející z našich základních hodnot – což je také moudřejším způsobem i z ekonomického hlediska.

Tak tomu nebude, pokud se makroekonomická politika zaměří výhradně na rychlou konsolidaci. To by znamenalo škrtky ve veřejných investicích, vzdělávání a odborné přípravě, v sociálních a zdravotnických službách. Konsolidace není možné dosáhnout samotným zvýšením daní. Potenciál růstu Evropy by proti současnému stavu dokonce ještě více utrpěl, zotavení by bylo extrémně pomalé a velká část současných nezaměstnaných by se stala dlouhodobě nezaměstnanými.

Evropané si zaslouží vyváženější a sociálně odpovědnější politický přístup. Domníváme se, že by takový přístup měl zahrnovat „strategii vstupu“ na pracovní trh, která by měla tvořit integrální součást strategie 2020 a vytvořit plán postupu do roku 2015.

Tento přístup by měl kombinovat agendu makroekonomické politiky se strukturálními politikami v ekonomické, sociální a ekologické oblasti s cílem vytvořit do roku 2015 nejméně pět milionů nových pracovních příležitostí, zejména v tzv. zelené ekonomice. Evropská rada by měla tento záměr jasně specifikovat na březnovém summitu jako hlavní cíl nové strategie.

Vhodná koordinace ekonomické politiky daleko přesahující politickou roli paktu stability by měla zajistit, že postupná fiskální konsolidace v různých členských státech bude spojena se zachováním nejdůležitějších veřejných výdajů v oblastech růstu a klíčových sociálních politik.

To vyžaduje významný politický posun v úvahách o ekonomickém řízení Evropy – a zejména eurozóny.

Březnový nebo červnový summit by měl dát předsedovi Rady mandát, aby v úzké spolupráci s Komisí předložil ambiciózní plán pro posílení ekonomického řízení v EU, který bude předložen ke schválení na zasedání Rady v prosinci 2010.

Pokud se chceme poučit ze současné krize a co nejdříve ji odsunout do historie, musíme přehodnotit staré způsoby práce. To poskytuje šanci posílit význam Evropy pro občany, a ne jenom pro trhy. To se může uskutečnit, pokud se strategie 2020 bude skutečně zabývat hlavně občany a pracovními místy – jinými slovy, pokud bude obsahovat ambiciózní sociální program a program vytváření důstojných pracovních příležitostí.

Jménem naší skupiny vás vyzývám, abyste učinili všechno pro to, aby se občané, a zejména ti nejzranitelnější, stali hlavním bodem evropského programu.

Guy Verhofstadt, jménem skupiny ALDE. – Pane předsedo, dovoluji mi, abych se především věnoval přímo tomu, co bych nazval nejnaléhavějším problémem současné doby. Můžeme mluvit o roku 2020, ale dnes před námi stojí daleko naléhavější problém: eurozóna a Řecko. V této věci musíme najít řešení.

Domnívám se, že my v Evropském parlamentu musíme převzít iniciativu v této oblasti. Důležité je určit, co se přesně v Řecku stalo. Dnes jsme dostali vzájemně si odporující informace. Řecko tvrdí, že Evropské unii a evropským institucím poskytlo všechny informace. Evropská komise a Eurostat přitom říkají, že nedostaly všechny potřebné údaje. A investiční banky – Goldman Sachs, Morgan Stanley, Deutsche Bank – bagatelizují, co udělaly v případě Řecka.

Proto se domnívám, že je úkolem tohoto parlamentu co nejdříve připravit slyšení v příslušném výboru, abychom mohli vyslechnout všechny zainteresované strany a zjistit, k čemu přesně v případě Řecka došlo. Nemůžeme mluvit o nápravě, o řešeních, o reformách v Evropské unii, dokud se nejdříve nedozvíme, co se v Řecku odehrálo v roce 2008 a 2009 a předtím, a já jsem absolutně přesvědčen, že je nezbytné, aby v tomto Parlamentu proběhlo slyšení různých stran.

Druhým faktorem je, že se musíme také vypořádat s problémem řeckého dluhu. Myslím, že v této věci existuje pouze jediné dobré řešení. Včera jsem četl článek George Sorose ve *Financial Times* věnovaný této otázce a před několika dny jsem si přečetl článek Joschky Fischera v německém tisku. Ten tvrdí to, co říká mnoho lidí: nejlepším řešením řeckého dluhu je evropské řešení – euroobligace nebo vytvoření Evropského měnového fondu, bez jakýchkoliv nákladů pro evropské daňové poplatníky, ale s řešením pro budoucnost. Domnívám se, že je také úkolem tohoto Parlamentu požádat Komisi a Radu, aby uvažovala o této možnosti, šla nad rámec vnitrostátních zájmů současných členských států Evropské unie a tuto možnost prozkoumala.

Zatřetí se domnívám, že nejdůležitější součástí této rozpravy přirozeně je, co dělat se strategií 2020. Myslím, že Řecko je velmi dobrým příkladem toho, co bylo chybné na lisabonské strategii. Lisabonská strategie byla příliš slabá; rozdíl mezi řeckou a německou ekonomikou se za posledních 10 let prohloubil: po lisabonské strategii se tento rozdíl zvětšil a nikoliv zmenšil. Co potřebujeme – a co je prvním rozhodnutím, které by měla přijmout Komise a Evropská rada – je uznat, že přímá koordinace nebyla dobrou metodou; byla příliš slabou metodou. V Evropské unii potřebujeme odvážnější nástroj.

Pane Barroso, očekávám, že v době několika dnů, začátkem března – mám na mysli 3. března – předložíte k tomuto tématu nějaký dokument. Doufám, že bude obsahovat odvážnější strategii, než závěry, ke kterým se dospělo nebo nedospělo na neformálním summitu. Stále se jedná o mezivládní metodu přímé koordinace. Je trochu lepší, trochu rychlejší, ale stále zůstává metodou přímé koordinace založené na mezivládních dohodách. Žádáme vás, abyste v této věci převzal vedení, v ekonomické politice a ekonomickém řízení, a společně s panem Olli Rehnem předložil odvážnější návrh ekonomického správy Evropské unie. Nemá smysl na jedné straně mít měnovou unii a na druhé straně nemít ekonomickou, sociální a politickou uni. Problémy Řecka jsou toho důkazem.

(Potlesk)

Myslím, že nastal čas, kdy můžeme od Komise očekávat něco odvážnějšího, a doufám, že 3. března Komise navrhne dokument, který bude daleko ambicióznější než – podle mého názoru – neuspokojivé závěry neformálního summitu.

(Řečník souhlasil, že přijme otázku podle pravidla modré karty podle článku 149 odst. 8)

William (The Earl of) Dartmouth (EFD). – Pane předsedo, chtěl bych panu Verhofstadtovi položit tuto otázku: obhajujete to, aby země, které nejsou členy eurozóny, pomáhaly z nesnází zemím, které jsou v eurozóně? To obhajujete?

Guy Verhofstadt, jménem skupiny ALDE. – Možná v budoucnosti bude nezbytné pomoci v nesnázích Velké Británie, protože jsem si všiml, že fiskální schodek Británie je dokonce vyšší než fiskální schodek Řecka.

(Potlesk)

Fiskální schodek Velké Británie, pokud se nemýlím, nyní činí 12,9 % HDP. Takže si myslím, že v tomto okamžiku je důležitější, abychom měli věrohodnou strategii pro eurozónu, a jsem si velmi jistý, že – možná ne zítra, ale pozítří – přijde čas, kdy Británie bude členem eurozóny. Tím si buďte jisti.

Rebecca Harms, jménem skupiny Verts/ALE. – (DE) Pane předsedo, doufám, že britská mateřská školka bude chvíli hodná a bude poslouchat.

(Pokřik)

Měla jsem v úmyslu začít svůj projev strategií EU 2020, ale nyní začnu mluvit o Řecku, zejména s ohledem na intervence ze strany pravicové části Parlamentu. Domnívám se, že to, co je v této rozpravě o situaci v Řecku a o jeho vyhlídkách nejméně užitečné, to jsou protiřecké, nacionalistické a antievropské postoje. Podle mého mínění se chyby, které se dlouhou dělaly, nyní ukázaly v Řecku – často se mnohé věci dostanou na světlo spíše v době krize než v dobrých časech.

Chtěla bych se zastavit u otázky, kterou vznesl pan Verhofstadt. Pokud nechceme připustit antievropský vývoj, je třeba diskutovat o tom, kdo v Bruselu je odpovědný za to, že se dovolilo, aby tyto věci zůstaly v Řecku po tolik let skryté – pravděpodobně během celého přípravného období měnové unie. Pane Barroso, domnívám se, že v tomto ohledu nesete rozhodující díl odpovědnosti. Toto je něco, co je zvláště třeba odhalit, protože až dosud jsme viděli, co se týká odpovědnosti, pouze špičku ledovce a neviděli jsme systém neodpovědnosti, který se pod ní skrývá.

Zadruhé, mnohé je třeba změnit také v Řecku. Potřebujeme o tom vést – pokud možno v přátelském duchu – debatu s Řeckem v rámci eurozóny. Pokud je nezbytná pomoc – což myslím bude – a pokud je třeba znovu uplatnit solidaritu Evropy – a v této věci bych ji nechtěla v žádném případě vylučovat –, potom v Řecku musí dojít k určitým skutečným změnám. Řecko má například nepřiměřeně velký veřejný sektor. Pokud mám věřit Řekům, se kterými jsem hovořila, 25 % řeckých pracovníků je zaměstnáno ve veřejném sektoru a tento sektor dokonce ani není v dobrém stavu. Rozhodně potřebuje reformu.

Ovšem změny, které je třeba udělat, se netýkají pouze výdajů, protože se zřejmě něco velmi špatného děje také na straně příjmů. Myslím, že pan Papandreou má dobrý nápad, když má v úmyslu zveřejnit daňová přiznání nejvíce vydělávajících osob v Řecku. Není nutné kupovat CD ze Švýcarska, existuje jiný způsob, jak v této věci postupovat. Tak se velmi rychle osvětlí, že také v Řecku se mohou výrazně vylepsit příjmy, pokud se konečně zabrání daňovým únikům a lidé v Řecku, kteří žijí v přepychu, budou platit daně jako slušní občané.

Můj kolega, pan Giegold, bude později pravděpodobně více hovořit o eurobondech. Chtěla bych jen říci jednu větu ke strategii EU 2020. Pane Barroso, vůbec jste se nezmínil o selhání lisabonské strategie. Věřím, že i když nebyla vyhodnocena lisabonská strategie, není to předzvěstí neúspěchu nebo možného neúspěchu nové strategie. Jako ucelená strategie to v principu není špatná strategie, ale ...

(Předseda přerušil řečníka)

Timothy Kirkhope, jménem skupiny ECR. – Pane předsedo, chtěl bych poděkovat panu Verhofstadtovi za to, že nám připomněl všechny nezdary levicové ekonomické politiky ve Spojeném království. Jsme velmi vděční za tyto rady a doufám, že moji kolegové i já sám dokážeme tuto situaci napravit v nadcházejících všeobecných volbách.

I před současnou krizí ekonomika Evropy ztrácela pozici ve srovnání s našimi hlavními rivaly a konkurenty. Naše úroveň růstu byla menší, nezaměstnanost vyšší, naše obchodní pozice se v poměru ke konkurenci oslabovaly a náš podíl na globální produkci klesal. Začali jsme uplatňovat lisabonskou strategii, ale bez dostatečné sebedůvěry nebo angažovanosti, a proto není překvapením, že tato strategie nebyla úspěšná. Evropská strategie pro rok 2020 se nesmí ubírat stejnou cestou. Mám radost, že naše skupina byla mezi prvními, kteří předložili návrhy, které by měly napomoci v pokroku této strategie.

Nyní je třeba, abychom stanovili nový kurs pro naše ekonomiky. Musíme si přiznat, že vlády nevytvářejí produktivní pracovní příležitosti ani nezvyšují životní úroveň. To mohou udělat jen konkurenceschopné podniky a úspěšní podnikatelé. Takže je třeba, aby je členské státy a instituce Evropské unie podpořily tím,

že sníží zatížení, kterému musí čelit. Nemůžeme očekávat, že budeme mít dynamickou ekonomiku, pokud ještě více zatěžujeme ty, kdo vytvářejí růst a pracovní příležitosti, tím, že jim ukládáme vyšší daně a zavádíme byrokratické předpisy. Je třeba, abychom více podporovali výzkum a vývoj, zlepšovali vyšší vzdělání a odbornou přípravu, jak právě zdůraznil pan předseda Barroso. Je třeba oživit vnitřní trh a rozšířit jej do nových oblastí.

V sázce nemůže být více. Po téměř tři století byly nejsilnějšími ekonomickými mocnostmi na světě země, které zároveň měly nejliberálnější a nejdemokratičtější zřízení a kde svoboda a ekonomická prosperita kráčely ruku v ruce. Nyní vstupujeme do nové epochy. Koncem tohoto století se významná část ekonomické síly přesunula do států s nedemokratickými vládami. Tento autoritativní kapitalismus se nemůže snadno rozvinout do demokratického a odpovědného kapitalismu, jaký dnes užíváme v Evropě a na západě.

Doufáme, že v těchto státech dojde k liberalizaci. Budeme jim k tomu nabízet přátelskou podporu, ale víme o možných rizicích. Je v zájmu našich občanů, aby program pro rok 2020 byl úspěšný při podpoře vytváření dobrých pracovních příležitostí a zvyšování životní úrovně, a je v zájmu svobodného světa, aby program 2020 ukázal cestu k silnější ekonomické budoucnosti všech našich občanů.

Lothar Bisky, jménem skupiny GUE/NGL. – (DE) Pane předsedo, v nouzi poznáš přítele, jak říká přísloví. V Evropské unii se 27 vlád snaží – každá vlastním způsobem – zachránit své banky a velká průmyslová odvětví. To dosud po každou jednotlivou zemi znamenalo větší zadlužení a pro každého občana katastrofální úrokové sazby vkladů. Eufemistická politika omezování platů, snižování nákladů na pracovní síly a privatizace zajištění životních rizik, jako je věk, rodina, nemoc a potřebné vzdělání, to všechno již bylo zmiňováno.

Banky nyní využívají státní záchranné balíčky, aby spekulovaly proti národním rozpočtům. Banky již dosáhly většího pokroku než státy. Hypo Real Estate a Commerzbank, které byly v Německu zachráněny pomocí miliard eur z peněz daňových poplatníků, stojí přímo v čele obchodování s předraženými vládními dluhopisy v Řecku. Peníze daňových poplatníků se používají ke spekulacím, přičemž to jsou peníze od běžných, čestných výdělečně činných osob, které nemají konta ve švýcarských bankách, ke kterým utíkají bohatší lidé.

(Pokřik)

Věřte mi, že mi nedělá žádné potěšení používat negativní příklady z Německa. Ovšem jedna vládnoucí strana v Německu nepřetržitě volá po uvolnění daní, zatímco řecká vláda je vyzývána, aby je zvyšovala. Kdo však bude muset tyto peníze obstarat? Obávám se, že to budou především ti, kteří již teď s penězi vycházejí obtížně. Nebylo to Německo, dříve největší světový vývozc, které před léty oddělilo růst mezd od produktivity, a tak vyvolalo sociální dumping?

V antickém řeckém divadle krize znamená příležitost – ano, výzvu v bodě obratu. Aby se dosáhlo takového bodu obratu, musíme požadovat, aby se uzákonily minimální mzdy. Stejná práce na stejném místě musí přinášet stejnou mzdu. Potřebujeme harmonizaci typů daní ve Společenství, ale především potřebujeme skutečnou regulaci a řízení finančních trhů na evropské úrovni a skutečnou evropskou ekonomickou a finanční politiku, koordinovanou na základě solidarity a se závaznými cíli v sociální oblasti a cíli v oblasti životního prostředí.

Nigel Farage, jménem skupiny EFD. – Prezident Evropy je tu – nastal dlouho očekávaný den. Říkali nám, že až budeme mít prezidenta, uvidíme gigantickou, globální politickou osobnost: člověka, který bude politickým vůdcem pěti set milionů lidí; člověka, který nás všechny bude reprezentovat na světové scéně; člověka, jehož práce je tak důležitá, že je samozřejmě lépe placený než prezident Obama. Takže, obávám se, máme vás. A je mi líto, ale po vystoupení, které jste předvedl... nechci být hrubý, ale víte, vy máte skutečně charisma mokrého hadru a vzhled druhořadého bankovního úředníka.

(Projevy nesouhlasu)

Otázka, kterou chci položit a na kterou chceme všichni znát odpověď, zní: kdo jste? Nikdy jsem o vás neslyšel; nikdo v Evropě o vás nikdy nic neslyšel. Chtěl bych se vás zeptat, pane předsedo, kdo vás volil?

(Hlasité projevy nesouhlasu)

A jakým mechanismem – vím, že demokracie není u mnohých z vás populární – jakým mechanismem vás mohou občané Evropy odvolat? Je toto evropská demokracie?

Cítím ovšem, že jste kompetentní a schopný a nebezpečný, a nemám žádné pochybnosti, že je vaším úmyslem být tichým vrahem evropské demokracie a evropských národních států. Zdá se, že máte odpor k samotnému konceptu národních států; snad protože pocházíte z Belgie, která ovšem prakticky není žádným státem.

(Nesouhlasné reakce)

Ale od okamžiku, kdy jste převzal funkci, vidíme, že Řecko se nestalo ničím víc než pouhým protektorátem. Pane, vy nemáte vůbec žádnou legitimitu pro tuto funkci a mohu prohlásit – a věřím, že mluvím jménem většiny britských občanů: my vás neznáme, my vás nechceme, a čím dříve vás dají do starého železa, tím lépe.

Předseda. – Říkal jste, pane předsedo skupiny, že nechcete být hrubý.

Raději bych pokračoval. Pane předsedo, přijmete otázku podle postupu modré karty?

Joseph Daul, jménem skupiny PPE. – (FR) Pan Farage, přejete si použít článek 9 Smlouvy a jednoduše požádat o vystoupení z EU? Takový postup by vám jistě udělal radost.

Martin Schulz, jménem skupiny S&D. – (DE) Pane předsedo, velmi jsem se ve vás zklamal, pane Buzku. Je nepřijatelné, aby předseda skupiny v tomto Parlamentu nazýval předsedu Evropské rady „mokrým hadrem“, místo aby nabízel politickou kritiku.

(Potlesk)

Pane předsedo, očekával bych, že na to budete reagovat napomenutím. Není přijatelné, aby tento člověk bez omezení pošlapával důstojnost tohoto Parlamentu. Panu Daulovi bych chtěl říci, že nejde o to, aby Spojené království vystoupilo z EU. Snad by bylo lepší, kdyby se pan Farage vzdal mandátu, pokud považuje Evropskou unii a Evropský parlament za tak nepřijatelné.

(Potlesk)

Předseda. – To, co jsem říkal panu Faragemu před dvěma měsíci, řeknu dnes znovu: projevy tohoto druhu, které se vyznačují osobními útoky proti určitým lidem, jsou v Evropském parlamentu nepřijatelné. Když jsem o tom hovořil s panem Faragem, upozornil jsem ho na to. Chtěl bych říci, pane Schulzi, že jsem udělal a dělám právě to, co navrhuje.

Nigel Farage (EFD). – Možná se vám nelíbí, co říkám, ale jen přemýšlejte o vašem chování. Poté, co irští občané řekli v referendu „ne“, prohlásil jste, že podporou hlasování „ne“ naše skupina otevřela dveře fašismu; řekl jste, že jsme se jako skupina v Parlamentu chovali jako Hitler a nacisti v Říšském sněmu. Pan Danny Cohn-Bendit nás označil za slaboduché. Víte, to musí být... Nemůže to být jednostranné...

(Předseda řečníka přerušil)

Předseda. – Pane Farage, je mi líto, ale to nebylo osobní prohlášení. Musíme dodržovat jednací řád a všechna pravidla našeho Parlamentu.

Frank Vanhecke (NI). – (NL) Především mi dovolu, abych klidně konstatoval fakt, že vedeme tuto rozpravu v tomto Parlamentu, v Bruselu, v Belgii. V nynějších hospodářských souvislostech bychom mohli bez jakéhokoli přehánění popsat belgický stát jako Řecko Severního moře, protože tato země, Belgie, má po Řecku a Itálii naprosto největší vládní dluh, co se týče procentuálního vyjádření, v celé Evropě. V podstatě jsme v Evropě nemocnou zemí, a pokud to tak mohu vyjádřit, vůbec to není ke cti jednomu z předchozích řečníků, pana Verhofstadta, bývalého premiéra Belgie. Pokud se jedná o podvody a umělé nafukování rozpočtu, mohl by toho dokonce dost naučit i Řeky!

Ale nerozčilujme se kvůli tomu příliš. Zejména netvrdíme, že budeme schopni odvrátit tuto krizi zvyšováním vládního dluhu podle neblaze proslulého návrhu pana Verhofstadta na evropskou vládní půjčku, což je účet, který někdo bude muset dříve nebo později zaplatit. Na druhou stranu se znovu a znovu ukazuje, že do této krize nás zavedla rozhodnutí Evropy, rozhodnutí Evropy vyhodit maastrichtská kritéria a Pakt o stabilitě a růstu z okna, všechno kvůli vnějšímu dojmu, protože Evropa musela být viděna, jak jde kupředu.

Je to také stejná eurokratická tvrdohlavost, která nám nyní vnucuje strategii pro přistoupení Turecka. Hospodářská i zeměpisná realita nyní musí jít stranou a evropští občané si musí nechat tahat peníze z kapsy kvůli potenciálnímu přistoupení země, která dokonce ani není evropská. Řešením není „více Evropy“. Řešením je národní odpovědnost a povinnost jednotlivých členských států kupovat jen to, co si mohou dovolit.

Corien Wortmann-Kool (PPE). – (NL) Pane předsedo Buzku, pane předsedo Barroso a samozřejmě také pane předsedo Van Rompuy, je nám potěšením, že jste tu dnes s námi. Vaše vysvětlení na počátku této rozpravy jasně ukázala, že chcete přistupovat ke své práci ambiciózně, ale také chcete plnit svoji úlohu, jak je zamýšlena v Lisabonské smlouvě. K tomu bych vám chtěla předem blahopřát.

Je důležité, že tu jste, v souvislosti s nadcházející strategií do roku 2020, protože ta má zásadní význam pro obnovení role Evropy ve světě. Pane předsedo, a tímto oslovuji také pana předsedu Barrosa, vy víte, jaké jsou naše priority. Tyto priority se zaměřují na zelenou, sociální a tržní ekonomiku. To znamená, že naším nejdůležitějším úkolem by mělo být dostat znovu na nohy malé a střední podniky, které jsou hybnou silou vytváření pracovních příležitostí. V tomto případě nemluvíme jen o našem obchodu a službách, ale také o evropském průmyslu, který se musí zase stát konkurenceschopný ve světovém měřítku. Mluvíme také o našem zemědělském sektoru a produkci vysoce kvalitních potravin, které budou konkurenceschopné také na světové scéně. To znamená, že potřebujeme malé a střední podniky, které disponují hlavně znalostmi, inovacemi a udržitelnou technologií.

Strategie do roku 2020 musí být vybudována na takovém základě. To znamená, že to bude strategie pro překonání krize, která půjde ruku v ruce se silným Paktem o stabilitě a růstu a s nezbytnou reformou vládních výdajů členských států. Pane předsedo, stará Lisabonská strategie obsahovala příliš mnoho vágních cílů a ukázalo se, že metoda otevřené koordinace selhává. Proto moje otázka pro vás zní: jaké hodláte stanovit specifické cíle, které konečně donutí členské státy, aby se k této nové strategii skutečně zavázaly, zatímco zůstanou zachována omezení vyplývající z Lisabonské smlouvy, pokud jde o zásadu subsidiarity?

Marita Ulvskog (S&D). – (SV) Pane předsedo, podle vlastních údajů Komise 80 milionů občanů EU žije pod hranicí chudoby. To je nedůstojné a je to také překážka pro veškerý další rozvoj. Současně člověk jako pan Farage vystupuje v tomto Parlamentu s urážkami v době, kdy Evropa je v krizi a máme k projednání spoustu daleko důležitějších věcí. Měl by být dočasně vyloučen z jednání a nemělo by mu být dovoleno zúčastnit se zasedání, které se bude příští týden konat ve Štrasburku. Byl by to jen mírný trest za jednání, které předvedl.

Nyní je naším úkolem vytvořit novou lisabonskou strategii, jinými slovy, strategii EU do roku 2020. V této souvislosti je důležité si uvědomit, že pro ekonomický růst je nezbytná sociální soudržnost a udržitelný rozvoj. Například první společnost, která se zbaví naší závislosti na fosilních palivech, převezme vedení při vytváření nových pracovních příležitostí v zelené ekonomice. Pokud se to ovšem má podařit, potřebujeme prostředky. Nejméně 50 % finančních prostředků vydávaných EU a členskými státy na překonání krize je třeba investovat do programu „Nový zelený úděl“, který je schopen tyto nové pracovní příležitosti v zeleném hospodářství vytvářet. Sedmý a osmý rámcový program se musí zaměřit na výzkum a vývoj v oblasti obnovitelné energie.

Komise musí také vyvinout energické úsilí, aby zabránila sociálnímu vyloučení, ke kterému nyní dochází po celé Evropě, a posílila účastníky trhu práce. V posledních letech začala být EU oprávněně vnímána jako hrozba pro odborové hnutí. To je třeba změnit. První krokem by měla být revize kontroverzní směrnice o vysílání zaměstnanců, resp. – jak se v Evropě stala známou – „směrnice o mzdovém dumpingu“, která vyvolává tolik hněvu a konfliktů. Máme to dnes v Parlamentu dost.

Lena Ek (ALDE). – Pane předsedo, cílem strategie EU do roku 2020 by mělo být uvolnit potenciál evropských občanů. Všichni příliš často zapomínáme, že naše strategie růstu se uvádějí do praxe kvůli prospěchu našich občanů a pro budoucnost našich dětí.

Není pochyb, že Lisabonská strategie selhala, když se pokoušela zahrnout všechno. S tak širokým programem se ztratilo zaměření, a tak se ztratily také možnosti dosáhnout ambiciózně stanovených cílů.

Aby strategie EU 2020 byla účinnější, je třeba změnit její strukturu a vytvořit něco úplně odlišného. Práce by se měla zaměřit na několik specifických oblastí, ve kterých by se měly řešit základy udržitelného růstu.

Tento Parlament, jako jediný přímo volený orgán EU s plnými pravomocemi spolurozhodování, bude mít ke strategii EU 2020 co říci. Od Komise a Rady proto bude rozumné, když zapojí Parlament do pokračujících prací na strategii EU 2020, aby byla zajištěna legitimita a otevřenost.

Protože právě otevřenost a transparentnost je nezbytná pro vytváření evropské občanské společnosti, jedná se také o klíčové nástroje pro přecházení krizí ve veřejných financích, jaké v současnosti postihují země v celé Unii.

Každý ukazuje prstem na Řecko, ale jsou zde také další členské státy, které se vyhnuly hodnocení, podváděly Evropu ve věci svých deficitů a fixovaly finanční statistiky. Metoda otevřené koordinace se změnila v tajné dohody a otevřené ponížení.

Pamatujte, že co je správné pro občany, je také správné pro vlády. Svobody s sebou nesou také povinnosti. Nyní je čas, aby vlády v celé Evropě vzaly tuto odpovědnost vážně, protože problémy, kterým čelíme, jsou závažné.

Philippe Lamberts (Verts/ALE). – (FR) Pane předsedo, dámy a pánové, souhlasím s myšlenkou redukce cílů ve strategii EU 2020 na omezený počet za předpokladu, že tyto cíle budou alespoň trochu ambiciózní. Ambiciózní, především co se týká snížení našeho vlivu na životní prostředí. Nejedná se tedy jen o klima a z tohoto hlediska je návrat k 20 % podle našeho názoru daleko pod hodnotou, která je skutečně potřebná. Dokonce ani 30 % není dost ambiciózní.

Dále ambiciózní cíl týkající se omezování nerovností: například snížení úrovně chudoby v Evropě o 50 % do roku 2020; to by určitě nemělo být maximum, kterého chceme dosáhnout. Ambiciózní cíl v oblasti vzdělání, výzkumu, vývoje a inovací a samozřejmě ambiciózní cíl, co se týká vytváření pracovních příležitostí.

Tyto cíle, jak již bylo uvedeno, musí být měřitelné a musí být závazné; nezáleží příliš na tom, zda použijeme systém bonus-malus nebo něco jiného, ale potřebujeme výsledky. Těchto výsledků ovšem nedosáhneme bez dvou životně důležitých součástí strategie.

První součástí je silná regulace trhu, a z tohoto hlediska, pane Van Rompuyi, nás velmi znepokojuje vývoj dohledu nad finančním trhem a postoje Rady.

Co se týká druhé součásti, chtěl bych zdůraznit, co říkal pan Daul. Pane Daule, členské státy se skutečně budou muset vzdát větší části své svrchovanosti, zejména ve fiskální oblasti. Jsem zvědav na postoj skupiny Evropské lidové strany (Křesťanských demokratů). Bez silné fiskální konvergence nebudeme schopni vrátit našim veřejným financím stabilitu a vytvořit daňový systém na udržitelném základě. Máme na mysli energii a máme samozřejmě na mysli zdanění finančních transakcí.

Kay Swinburne (ECR). – Pane předsedo, podporuji směr strategie EU 2020, zejména v této době hospodářské krize, a chtěla bych apelovat na to, aby se EU zaměřila na existující evropskou komparativní ekonomiku a na konkurenční výhody a využití všech dostupných nástrojů a prostředků, především v oblasti výzkumu a vývoje, aby se vytvářela skutečná přidaná hodnota EU.

Usilovala bych o to, abychom upřednostnili dokončení jednotného trhu služeb a zboží a přijali ambiciózní přístup k vytváření jednotného trhu pro inovační výzkum. Znamenalo by to širokou podporu výzkumu a vývoje jak na univerzitách, tak v soukromých podnicích v Evropě, takže bychom se mohli dostat do popředí v oblasti nového udržitelného průmyslu a technologií.

Musíme ovšem zůstat bdělí vůči legislativě, která tyto procesy vývoje brzdí. Je třeba, abychom zlepšili spojení mezi výzkumem v soukromém sektoru a akademickým výzkumem a usilovali o usnadnění přenosu znalostí do podniků, které vytvářejí pracovní příležitosti a bohatství společnosti. Potřebujeme zlepšit dostupnost finančních prostředků pro inovace, stejně jako zajistit snížení administrativní zátěže, zejména pro malé a střední podniky a mikropodniky. Začátkem bude provádění přátelské politiky vůči malým a středním podnikům při zprostředkování státních zakázek a zapojení malých a středních podniků do partnerství veřejného a soukromého sektoru.

Strategie EU do roku 2020 zaměřená na inovace v oblastech existujících odborných znalostí...

(Předseda řečníci přerušil)

Nikolaos Chountis (GUE/NGL). – (EL) Pane předsedo, v Řecku v současné době probíhají obrovské manifestace proti nezaměstnanosti, kterých se účastní pracovníci soukromého i veřejného sektoru.

Do ulic se vyvalil hněv. Pracující jsou rozhořčeni tvrdými opatřeními, která přijímá řecká vláda na naléhání Evropské unie, zejména posledního zasedání Evropské rady, která místo aby přijala opatření ve prospěch slabých ekonomik, místo aby přijala opatření, která by ukončila spekulace a vytvořila ochranný deštník ekonomické a sociální solidarity, místo aby uznala, že Pakt o stabilitě neexistuje a jeho obnovení prohloubí recesi, a místo aby uznala, že Lisabonská smlouva výrazně selhala, připravuje strategii EU do roku 2020 jako rozšíření a pokračování této smlouvy.

Zacházíte s Řeckem jako s obětním beránkem a diktujete mu opatření zaměřená proti pracujícím, kteří nenesou vinu za krizi, což povede k podobným opatřením v dalších zemích.

Občané Řecka a občané Evropy se s vámi brzy vypořádají, tak jak občané Argentiny s Mezinárodním měnovým fondem.

Rolandas Paksas (EFD). – (LT) Je symbolické, že 20 let po pádu zdi, která rozdělovala Evropu, dnes hovoříme o Evropě do roku 2020. Především bych chtěl vyjádřit souhlas se základními prioritami strategie Evropa do roku 2020: znalosti a inovace, společnost s vysokou zaměstnaností a konkurenceschopné a udržitelné hospodářství. Navrhují přidat dvě další priority – rozvoj infrastruktury a efektivní energetickou politiku. Zatímco zdůrazňujeme posílení energetické bezpečnosti jako jednu z nejdůležitějších priorit evropské energetické politiky a zaměřujeme se na diverzifikaci zdrojů energie a tras dodávek, nesmíme zapomenout na významné projekty *Rail Baltica* a *Via Baltica*, které jsou důležité nejen pro Litvu. Domnívám se, že když připravujeme novou strategii, musíme posoudit důvody, proč se nám nepodařilo dosáhnout cílů stanovených Lisabonskou strategií. Musíme nejen stanovit cíle a úkoly nové strategie, ale také nasměrovat debaty, které občas trvají příliš dlouho, ke konkrétním opatřením s přesnými termíny.

PŘEDSEDAJÍCÍ: paní ROTH-BEHRCSDT

Místopředsedkyně

Francisco Sosa Wagner (NI). – (ES) Paní předsedající, jsem pevně přesvědčen, že tato krize je příležitostí pohnout se kupředu a vytvořit silnou Evropu. V silné se Evropě budeme pravděpodobně muset zřít výrazu „zlepšování koordinace“, protože v důsledku všechno závisí na subjektech, které musí být koordinované, což nevyhnutelně vede k ochromení a nedostatku srozumitelnosti.

Víme, že finanční prostředky a veřejné deficity evropských zemí budou trpět, dokud se nedostaneme dál ve finanční integraci Evropy a nebudou vydány eurobondy.

Evropské orgány mohou v každém případě již nyní přijmout specifická opatření – nebudu se příliš zaměřovat horkou atmosféru okolo koordinace. Na jedné straně máme Evropskou centrální banku pro harmonizaci finančního dohledu a na druhé straně ...

(Zbývající část projevu není z technických důvodů k dispozici)

Werner Langen (PPE). – (DE) Paní předsedající, pane Barroso, pane Van Rompuy, pokud má strategie EU 2020 uspět, musí být – na rozdíl od Lisabonské strategie – skutečně realizována. Na rozdíl od předchozích řečníků se domnívám, že cíle nabyly špatné. Hlavním důvodem selhání této strategie byla skutečnost, že členské státy nedodržovaly pravidla a neplnily svoje závazky. Navíc Komise nebyla dost odvázná, pane Barroso. Nebyla dost odvázná v souvislosti s realizací, s požadováním reformy nebo prováděním vlastní strategie.

S podporou široké většiny máte novou Komisi pro druhé funkční období – doufám, že všechno zlepšíte, že znovu vlijete do žil Evropy novou dynamiku, že budete podporovat nové technologie a že nebudete pouze mluvit o přerozdělování, ale budete konkurovat jiným ekonomickým regionům světa. Tyto regiony si nekladou otázku, zda se Evropané mezi sebou dohodnou nebo zda zavádějí nové programy přerozdělování. Mají svoji vlastní dynamiku a je třeba, abychom na to reagovali. To je úkol, který nám tato strategie musí umožnit splnit.

Až dosud byly pouze předkládány návrhy a já doufám, že budou posléze vylepšeny, protože se zdá, že až příliš připomínají smýšlení „pokračujme postaru“. Neobjevují se žádné skutečně nové přístupy. Nic skutečně nového nepřichází dokonce ani od Rady a nového předsedy Evropské rady. My ovšem tuto strategii potřebujeme, abychom dokázali udržet krok se zbytkem světa. Proto je třeba definovat nové rámcové podmínky. Je třeba, abychom pečlivě posoudili minulé cíle týkající se klimatu. Je třeba podporovat nové technologie a nikoliv jim dále klást do cesty překážky.

Komise jako kolegiální orgán je vyzývána, aby nezastupovala zájmy jednotlivých komisařů, ale převzala vedoucí roli v Evropě. Můžete si být jisti naší bezvýhradnou podporou. Jedině tak bude strategie EU 2020 úspěšná – ne když budou vlády zbabělé a budou trvat na tom, aby někdo platil za něco, s čím se nevypořádal sám příslušný partner v Evropě.

Stéphane Le Foll (S&D). – (FR) Paní předsedající, pane předsedo Barroso, pane Van Rompuy, chtěl bych především říci, že co se týká strategie 2020, každý souhlasí s cíli. Ovšem současným problémem našeho

kontinentu je, že se vzpamatovává z vážné krize, pro niž je charakteristický velmi slabý, dokonce záporný růst na světě.

Tato situace si proto vyžaduje politickou vnímavost a podle mne z ní vyplývají dva cíle. Především je třeba vědět, jaká bude naše politická organizace. V rámci funkcí, které zastáváte, máte dva hlavní úkoly: podporovat koordinaci hospodářských politik – to je naprosto nezbytné – a stanovit cíle a nástroje k jejich dosažení.

To mne přivádí k druhému cíli, který považuji za základní a který současně bude spornou otázkou. Abychom dosáhli cílů ve veřejné politice, potřebujeme rozpočet. Evropa je má současně době toto dilema: členské státy mají značné deficity, a čím jsou jejich schodky závažnější, tím méně budou dávat do společného evropského hrnce. Proto jsme méně schopni oživit náš růst.

Jak vyřešíme toto dilema? To je otázka, kterou vám kladu. Řešení závisí na dvou faktorech. Zaprvé, jaké pokyny budete obhajovat při debatě o rozpočtových výhledech se členskými státy? Za druhé, dokážete prosadit inovace, které umožní Evropské investiční bance a Evropské bance pro obnovu a rozvoj převzít větší odpovědnost a – proč ne? – umožní Evropě, aby si vypůjčila finanční prostředky na nezbytnou věc, jako je zítřejší růst?

Sylvie Goulard (ALDE). – (FR) Pánové předsedové, paní předsedající, po Lisabonské strategii tu nyní máme strategii EU do roku 2020. Je to pouhá změna názvu nebo změna směru? Tuto otázku kladu především panu Barrosovi. Když čtu váš příspěvek k neformálnímu zasedání Rady, když vás dnes slyším docela správně hovořit o počtu chudých v Evropské unii a potřebě rozvíjet finanční regulaci, říkám si, pane Barroso, škoda, že jste nebyl řádným předsedou Komise posledních několik let! Potom byste býval dokázal všechno, co nám dnes navrhuje. Dnes říkáte, že nám v tom zabránila krize, ale je snadné vše svalovat na krizi. Ale konec konců každá vina může být odpuštěna, takže již neztrácejme čas.

Následně se tedy s nadějí obracím na pana Van Rompuy. Především mu chci nabídnout vřelejší přivítání, než jaké mu předtím nabídl jeden z poslanců – na rozdíl od jiných. Spoléháme na vás. Je to trochu paradoxní, pane Van Rompuy, ale spoléháme, že znovu nastartujete Evropu, to právě evropské společenství, a vy přicházíte ze země, která ví, co slovo „společenství“ znamená z hlediska veřejného zájmu.

Pokud se to toho pustíte, budete mít podporu tohoto Parlamentu, a co se týká strategie EU 2020, domnívám se, že se nesmíme nechat klamat slovy. Pokud slova něco znamenají, musíme především uvažovat ve střednědobém výhledu, uvažovat globálně a bez nacionalismu. Souhlasím s tím, co řekl pan Lamberts: právě nyní nám členové Rady nedávají velkou evropskou vyhlídku ohledně finančního dohledu. Mají obě nohy na brzdách.

Pokud jde o mne, navrhuji proto jediný cíl, který jste vlastně zmiňovali ve vlastním dokumentu pro Radu, a sice že potřebujeme hospodářskou a měnovou unii ve všech jejích formách, abychom upevnili disciplínu a samozřejmě také posílili solidaritu. Také je třeba Radě připomenout, že pokud jsou problémy v Řecku, jsou způsobeny z části Řeky a z části nedostatkem solidarity.

Reinhard Bütikofer (Verts/ALE). – (DE) Paní předsedající, je snadné stanovit dobré cíle. To všichni děláme počátkem každého roku, stanovíme dobré cíle, ale zda zůstanou snem, kázáním, nebo zda se stanou programem, závisí na tom, zda poskytneme specifické odpovědi na otázky, kdo, co, jak, v jaké míře a kdy udělá. Toto musíme v programu Evropa do roku 2020 mít. Podle mého názoru pan Daul na začátku této rozpravy uhodil hřebíček na hlavičku. Otázka zní: jsme připraveni se vzdát národní svrchovanosti v oblasti hospodářské politiky, nebo bychom raději postupovali bez soudržnosti Unie, nebo bez eura, nebo bez toho, co jsme po desítky let budovali? Alternativa je dramatická. Také bych rád slyšel nějaké jasné stanovisko od zástupců německé Křesťanskodemokratické unie (CDU), protože, jak víme, jsou to často němečtí konzervativci, kdo tomu stojí v cestě.

Paní předsedající, pane Van Rompuy, pane Barroso, chtěl bych slyšet nejen zdrženlivý příslib pana předsedy Evropské rady, že Rada hodlá předložit v této oblasti pokyny, ale byl bych také rád, kdyby Komise k tomuto úkolu přistoupila společně s Parlamentem aktivně a s energií a kdyby vytvořili pokyny pro společnou hospodářskou správu Evropy. Taková činnost by neměla být vedena jen rukou paní Merkelové a pana Sarkozyho, ale měla by se upřímně snažit spojit Evropu v rámci společné hospodářské politiky.

Charalampos Angourakis (GUE/NGL). – (EL) Paní předsedající, jak jste si dobře vědomi, zatímco debatujeme o výsledcích neformálního zasedání Evropské rady, všichni zaměstnanci v Řecku, do posledního muže, jsou ve stávce právě proti těmto opatřením, právě proti těmto výsledkům. Protestují proti samotné Evropské unii

a politice středo-levicových a středo-pravicových vlád, které jednomyslně přijímají opatření proti prostým lidem, proti pracujícím, prostě a jednoduše proto, aby chránily zisky monopolů.

Evropská unie, vlády a Komise se snaží prostřednictvím Evropské unie terorizovat pracující ve snaze je zlomit před smrtí opatření směřujících proti prostým lidem. Ovšem v této válce pracující reagují masovými stávkami, demonstracemi a manifestacemi, o nichž jsem od vás, pane Barroso, neslyšel ani slovo, demonstracemi a stávkami organizovanými třídně uvědomělými odbory v řadě zemí Evropské unie.

Existuje pouze jediná odpověď, kterou pracující mohou dát frontě vytvořené stranami kapitálu, jednosměrné evropské ulici, zkompromitovaným vůdcům odborů, všeobecnému útoku vedenému vládou na mzdy a důchody: rozšíření jejich aktivity.

Mario Borghezio (EFD). – (IT) Paní předsedající, dámy a pánové, viděli jsme formální projev solidarity s Řeckem, ale skutečným cílem bylo prostě vnutit členským státům Evropské unie rigidní úspornou politiku.

Na závěr tiskové konference pan Van Rompuy jasně ukázal, že hlavní ideou je vytvořit určitý typ diktatury Evropské unie, přetvořit Radu v imperiální chuntu se stále většími pravomocemi nad členskými státy.

Před vrcholnou schůzkou – jak odhalil deník *Independent* – pan Van Rompuy poslal dopis hlavám států nebo předsedům vlád, ve kterém v jedné z příloh napsal, že členové Rady jsou odpovědní za ekonomickou strategii v rámci svých vlád a že by za ni měli být odpovědní také na úrovni EU. Ať už to nazýváme politikou koordinace nebo hospodářskou správou, pouze Rada může formulovat a prosazovat strategii Evropy. Také dodal, že Evropská rada je velmi ambiciózní, že chce věci řídit a vystupovat jako vůdce, i když samozřejmě v rámci konzultací, a že proto Radě navrhl, aby se scházela každý měsíc.

Toto jsou imperiální konstrukce architektů Evropské unie, a jsou také typickým znakem projektu, o kterém se mluví na chodbách úřadu Komise a který se domáhá toho, aby se 80 % dluhu členských států EU stalo dluhem Evropské unie.

Kampaň za ekonomický superstát zahájená v posledních dnech je odpovědná za pokus uvalit nejen na Řecko, ale i na všech 27 členských států Evropské unie protektorát.

Andreas Mölzer (NI). – (DE) Paní předsedající, EU nyní přijala polisabonskou strategii, ve které si dává pozor, aby se nezavázala vůbec k žádným kontrolovatelným cílům. Zaměření na zelené hospodářství není samo o sobě zárukou konkurenceschopnosti Evropy jako centra výroby. Podle mého názoru to vedle dobře fungujících energetických zdrojů a infrastruktury vyžaduje dobře odborně připravené pracovníky a nikoliv jednu migrační vlnu za druhou zaplavující trh levnými pracovními silami.

Pokud je nezbytné učinit vnitrostátní pracovní trhy flexibilnějšími, potom to nesmí vést k otevírání zadních dveří pro zavádění přechodných období pro nové členské státy. V době krize, ve které se stále více lidí stává nezaměstnanými nebo živoří z práce na krácený úvazek nebo ze „zaměstnání za jedno euro“, EU nemůže podporovat existující nemilosrdnou konkurenci na pracovním trhu.

Evropská unie by neměla jako obecné pravidlo používat despotii. Nesmí hned stahovat finanční pomoc ze strukturálně slabých regionů, protože nebyly provedeny žádné reformy – dokonce ani tím hrozit. Určitě nepotřebujeme nový poradní výbor pro hodnocení cílů, který pravděpodobně zase skončí na mčlčině. Místo posilování centralismu musíme přesunout subvence zpět na vnitrostátní úroveň. Strategie Evropa 2020 nesmí odstartovat další maraton konkurence a privatizační exodus. Místo toho musí zaručit prosperitu občanů Evropy.

EU má nyní šanci získat status bašty proti globalizaci a to je pravděpodobně její jedinou šanci.

Mario Mauro (PPE). – (IT) Paní předsedající, dámy a pánové, pane předsedo Rady, možná nejste dobře známý, jak tvrdí pan Farage, ale já vím, že vaše ideály mají hluboké kořeny v evropské tradici a kultuře, a proto k vám cítím obdiv a úctu.

Přesně z tohoto důvodu si mohu dovolit v komentáři vašeho velmi racionálního projevu použít analogii ze světa fotbalu. Víze vaší úlohy mi připomíná úlohu záložníka, středopolaře, který organizuje hru celého týmu a po změně pravidel zavedených Lisabonskou smlouvou může mít pocit, že je obtížnější dávat góly, to znamená dosáhnout cílů Smlouvy.

Když zůstanu u tohoto příkladu, tak jsem přesvědčen, že Parlament musí riskovat více než ostatní hráči, musí být útočníkem, který neustále tvoří novou hru, inspiruje se novými pravidly a posiluje útočnou schopnost týmu a vytváří pozici pro našeho hypotetického středního útočníka – Barrosovu Komisi –, aby mohl skórovat.

Co se stane, pokud nebudeme sledovat tento přístup, který z celého srdce podporuji? Stáhneme se do obranné pozice a budeme dávat góly do branky našich spoluobčanů.

Přesně z tohoto důvodu Vás, pane Van Rompuyi, žádám, abyste podpořil novou vedoucí úlohu Parlamentu a abyste v ní neviděl překážku, ale příležitost. Je třeba, abychom se všichni chopili této historické příležitosti, zhostili se této historické úlohy, historického úkolu, a já si jsem jistý, že jste správný muž, který nás má vést.

Juan Fernando López Aguilar (S&D). – (ES) (*Začátek projevu není k dispozici z technických důvodů*) ... Když hovoříme o strategii EU 2020, nemluvíme jen o lisabonské strategii, ale také o strategii, která uznává, že se nepodařilo naplnit lisabonské cíle, nebo – řečeno ostřeji a tvrději – o strategii, která vychází ze selhání Lisabonské strategie. Ta byla navržena pro zajištění růstu a udržitelného rozvoje, ale nebyla naplněna, protože nebyla úspěšná v zajištění udržitelnosti rozvoje z finančního hlediska, z hlediska životního prostředí ani sociálního hlediska.

Z finančního hlediska Evropa vytvořila měnovou unii, ale ani zdaleka nevytváří hospodářskou unii, a dokonce ani nekoordinuje hospodářskou politiku a finanční stimuly, které by měly měnovou unii doprovázet.

Z energetického hlediska je jednotná evropská politika ještě ve stádiu vývoje. Ze sociálního hlediska v celé Evropě panuje nespokojenost mezi pracujícími, odbory a nejvíce znevýhodněnými třídami, které mají obavy o udržitelnost modelu, který nás učinil lepšími, když z nás udělal Evropany, modelu, který byl skutečně úspěšný při zajišťování blahobytu a sociální soudržnosti.

Co se týká neformálního zasedání Rady, které se konalo 11. února, chtěl bych se zeptat, jaké závazky chtějí Rada, Komise a evropské orgány vytvořit pro posílení závazku vůči sociálnímu paktu, o kterém před šesti měsíci mluvil ve svém projevu rotující předseda Unie, španělský premiér pan José Luis Rodríguez Zapatero?

Jedná se o sociální pakt, který může jasně stanovit, že se Evropa v této době hodlá zavázat k finanční a environmentální udržitelnosti a také k zachování sociálního modelu, který nás učinil lepšími, když nás učinil Evropany.

Jean Lambert (Verts/ALE). – Pane předsedo, pan Barroso před chvílí mluvil o tom, že chce vytvořit ambiciózní strategii, a je pravda, že v dokumentu EU 2020 jsou některé části, které jsou ambiciózní, ale určitě nejsou ambiciózní čísla týkající se emisí skleníkových plynů: Tento návrh je patetický a nepovede nás tam, kam se chceme dostat. Do roku 2020 bychom se měli dostat na 40 %. Tato otázka se samozřejmě netýká jen klimatu, ale také dostupnosti zdrojů a zvyšování jejich účinnosti.

Zdá se, že je toho hodně, čím jsme se měli zabývat před touto strategií, nejen hospodářským růstem, který se stále více jeví spíše jako cíl než určitý ukazatel. Hospodářský růst by neměl být cílem strategie. V EU existuje mnoho oblastí, ve kterých jsme se pokoušeli oddělit růst od dopravy, využití energie a dalších věcí, a již dlouho je oddělený od pracovních příležitostí. Mohli bychom tedy prosím nemluvit tak, jako kdyby růst nějakým způsobem přinášel pracovní příležitosti?

Je také třeba, abychom se nezabývali jen snižováním chudoby, ale také snižováním nerovností, protože to přináší známé výhody, a je třeba zajistit, aby naše finanční instituce nepodkopávaly ambiciózní cíle, které můžeme stanovit.

Othmar Karas (PPE). – (DE) Pane van Rompuyi, především bych vám chtěl poděkovat za dopis, který jste nám poslal. Mohu Vám říci, že plně podporuji principy, hodnoty a směr, který jste naznačil v tomto dopise. Jsem rád, že jste dnes řekl, že se chcete scházet prakticky každý měsíc, protože vaším úkolem je vrátit hlavy států nebo vlád a členské státy zpět do Evropy. Lisabonská strategie nebyla sama o sobě špatná, ale špatné byly metody a chyběla politická vůle realizovat její cíle ve členských státech. Vaší úlohou musí být koordinace členských států v oblastech, kde Evropská komise a Unie nemá dostatečné pravomoci.

Velmi jasně jste řekl, že trh nestačí. Ano, skutečně potřebujeme sociálně tržní ekonomiku. Měnová unie nestačí. Potřebujeme politickou unii. První zkouškou pro nás všechny bude rozpočet na rok 2011, který již bude vycházet ze strategie Evropa 2020. Evropa 2020 není cílem; je nástrojem, pomocí něhož budeme dělat potřebná opatření v reakci na finanční a hospodářskou krizi. Potřebujeme lepší koordinaci rozpočtové politiky, fiskální politiky, hospodářské politiky, politiky v oblasti výzkumu a vzdělání, protože naši konkurenceschopnost nemůžeme zvýšit pouhými hospodářskými cíli. Proto potřebujeme, aby se v členských státech prováděl Akt o drobném podnikání. Naším mottem by mělo být „na prvním místě malé podniky“, protože ty budou vytvářet pracovní příležitosti v regionech.

Chtěl bych vidět tři věci. Pane Barroso, potřebujeme studii dopadů všech opatření Komise na reálnou ekonomiku, nikoliv jen na bankovní sektor. Potřebujeme přehled našich finančních prostředků, který také bere v úvahu demografické změny a sociální zabezpečení a penzijní systémy. Potřebujeme také soubor opatření, který bude zahrnovat koordinaci, postup zvládnutí nadměrných deficitů, strategii pro překonání krize a strategii Evropa 2020, tak aby si řešení těchto problémů vzájemně neodporovala.

Alejandro Cercas (S&D). – (ES) Pane předsedo Van Rompuyi, pane předsedo Barroso, skutečně mi zní krásně, co jsem dnes slyšel. Doufám, že stejná lyrika bude zaznívat příští týden, protože jak jsme všichni pochopili – stejně jako vy –, znamenalo by to, že si můžeme a musíme sami stanovit cíle a můžeme si vybrat svou budoucnost.

To by znamenalo, že neexistuje žádný politický determinismus, že politici a občané mají sami právo rozhodovat o vlastní budoucnosti. Znamenalo by to, že ekonomika nám stanovuje limity a poskytuje nám prostředky, ale cíle si stanovujeme my, a že ekonomika by měla sloužit společnosti, nikoli opačně.

Znamenalo by to, jak zde bylo řečeno toto dopoledne, že potřebujeme dlouhodobou a ne pouze krátkodobou strategii, protože se domnívám, že se v tomto můžeme poučit z minulosti. Z minulosti si můžeme vzít poučení, že jsme zažili značný hospodářský růst, ale na základě spekulací, které nebraly v úvahu právo, spravedlnost, životní prostředí, budoucnost nebo budoucnost dalších generací.

Proto skutečně doufám, pane úřadující předsedo Rady, že příští týden budeme mít k dispozici dokumenty obsahující ambiciózní program, program, který směřuje k udržitelnému rozvoji, program, který slučuje hospodářské a sociální zájmy a zájmy v oblasti životního prostředí, protože jsou vzájemně závislé.

Nyní bych chtěl říci několik slov o sociálním rozměru programu: to je oblast, ve které se projevují potřeby, sny a obavy občanů, sny a obavy těch, kteří jsou uvnitř a vně pracovního trhu, obětí arogance finančních trhů, které převzaly kontrolu nad reálnou ekonomikou a zničily ji.

Je to oblast, ve které spočívá naděje, že s takovou situací skončíme, že vytvoříme politiku pro plnou zaměstnanost, pro kvalitní pracovní příležitosti, pro pracovní příležitosti, které počítají se všemi občany, a že konečně vytvoříme pro Evropu vynikající cíle, místo abychom bojovali za snižování sociálních norem.

Sven Giegold (Verts/ALE). – (DE) Paní předsedající, pane Barroso, pane Van Rompuyi, krize evropského hospodářství je tak hluboká, že v této situaci musíme očekávat velmi specifické návrhy – specifické návrhy v liniích, které zde navrhovali různí řečníci. Parlament mnoha různými způsoby vyzýval k hospodářské správě na evropské úrovni.

Předložte návrh, jak je možné rozložit rizika týkající se vysoké úrovně zadlužení, tak aby Řecko a další země nebyly zaduženy vysokou úrokovou mírou. Předložte návrh – jak včera požadoval Hospodářský a měnový výbor –, jak se můžeme vyrovnat s nepříznivou bilancí. Potřeba penalizace a změn se netýká jen zemí, které mají deficit. Reformy je třeba povést také v zemích s nadměrnými přebytky. Potřebujeme, aby evropské statistiky byly nezávislé, a musíme přijmout efektivní opatření bránící daňové konkurenci. Takové návrhy byly předloženy v Parlamentu. Nyní je na vás, abyste konečně tyto věci dali na stůl.

Jean-Pierre Audy (PPE). – (FR) Pane Van Rompuyi, pane ministře, pane Barroso, dámy a pánové, konečně jste s námi, pane předsedo Evropské rady, vítajte! Začnu ovšem tím, že zopakuji, že mě hluboce zklamalo, že vaším prvním politickým krokem nebylo přijít a představit se zástupcům občanů Evropy hned po 1. prosinci, kdy jste oficiálně převzal úřad.

Pane Van Rompuyi, jste podobně jako my politikem, a politika nemůže existovat bez demokracie. Lekce z demokracie, kterou bylo francouzské a holandské referendum v roce 2005, a poučení z konzultací s mnoha dalšími občany ukazuje, že občané říkají, že nejsou proti Evropě, ale že mají pocit, že se buduje bez nich a někdy také proti nim.

Proto můžeme děkovat paní Merkelové, která byla ve vaší funkci v roce 2007, a panu Sarkozymu, který byl zvolen prezidentem Francouzské republiky, že se občané znovu stali středem evropské integrace díky Lisabonské smlouvě, která vytvořila vysoký úřad, který zastáváte.

Pane Van Rompuyi, musíte pochopit, že nic není možné dělat bez občanů a jejich zástupců, stejně jako náš Parlament musí pochopit, že nic není možné dělat bez členských států, a tedy bez hlav států nebo předsedů vlád.

Pojďme k jádru věci: občané Evropy trpí, protože již nerozumí obrovskému globálnímu rozvratu všude okolo sebe. Vaší povinností je tuto situaci pojmenovat, stanovit směr, přesvědčit Evropskou radu, že Evropa není problémem, ale řešením. Evropa nevystavuje rizikům, ale chrání. Evropa netrpí, ale jedná.

Jaké je vaše vidění světa a postavení Evropské unie v něm? Mohl byste nám říci, jakou úlohu ve vaší evropské strategii hrají mezivládní vztahy, zejména co se týká hospodářské správy, jež nám chybí, a vytvoření Evropského útvaru pro vnější činnost?

Pane Van Rompuyi, Evropská unie chodí po dvou nohách. Členské státy a vlády a občané. Hledáme hlavu, a hlava jste vy! Navíc byste neměl sedět na sedadle pro pasažéry, ale za volantem, a budoucnost Evropské unie bude záviset na vaší schopnosti řídit členské státy směrem k politické unii. Děkujeme, že jste zde, pane Van Rompuyi. Jste mužem velkých kvalit. Nemějte strach z občanů a jejich zástupců. Mějte je rád a oni budou zase mít rádi vás.

Sergio Gaetano Cofferati (S&D). – (IT) Paní předsedající, dámy a pánové, při definování střednědobé strategie bude muset Unie vzít v úvahu dopady hospodářské krize, která v současné době trestá tuto část světa – a také další části –, a samozřejmě chyby, které vedly ke skromnějším výsledkům předchozí strategie, Lisabonské strategie z roku 2000.

Krize nám poskytla specifické ukazatele, co se týká rozvoje a plné zaměstnanosti, pokud budeme chtít zahrnout – což se domnívám, že je nezbytné – tento cíl do našich opatření.

Zprv potřebujeme regulační nástroje a dohled nad finančním systémem a bankami, aby se nemohly opakovat negativní podmínky, které nás v současné době tvrdě trestají.

Zadruhé bude třeba intenzivně investovat do výzkumu, výzkumu a vzdělávání, zejména pokud chceme pokročit k zelenému hospodářství. Aby však bylo možné více investovat, musí se Evropa vybavit eurobondy a systémem odměn a sankcí, aby mohla dosáhnout svých hospodářských cílů. Toto jsou hlavní nedostatky Lisbonu I.

Budeme muset zavést jednotné politiky přerozdělování v oblasti zdanění i plateb. Navíc je třeba vytvořit koordinovanou politiku pro hospodářská odvětví, abychom ochránili historickou výrobní strukturu našeho světového regionu. A konečně potřebujeme znovu formulovat a zahájit sociální dialog jako sílu soudržnosti, aby se omezila rizika dlouhodobé nezaměstnanosti, s níž se konečně musíme vypořádat.

Pilar del Castillo Vera (PPE). – (ES) Paní předsedající, pane předsedo Van Rompuyi, pane předsedo Barroso – který není přítomen, ale kterého také oslovuji –, je pravda, že bylo skvělé vás vidět pohromadě, a podle mého mínění je tomu tak proto, že jsme viděli posun kupředu a zaměření na to, co by mělo tvořit základy společné strategie v dalších deseti letech, a to je z mého pohledu velmi důležité.

V návrhu, který jsme dostali písemně a který jsme slyšeli, mne nejvíce zaujalo, že je třeba stanovit pouze několik cílů: pouze cíle s nejvyšší prioritou; že tyto cíle musí být reálné, měřitelné a pravidelně vyhodnocované, abychom viděli, zda v dané směru dosahujeme pokroku.

Považuji to za zásadní a za podstatnou změnu oproti Lisabonské strategii.

Chci zdůraznit jeden cíl: vnitřní trh. Evropský vnitřní trh byl vytvořen před více než 20 lety. O dvacet let později nás čeká ještě dlouhá cesta, než budeme mít ve většině sektorů skutečný vnitřní evropský trh. V některých případech tomu tak je, protože to jsou nová odvětví, jako například trh s digitálními technologiemi, ale v ostatních existuje takový stupeň fragmentace a takové bariéry, že evropské hospodářství připravujeme o rámec velkého rozsahu, který potřebuje pro skutečný rozvoj veškeré potřebné konkurenceschopnosti, která přináší růst i zaměstnanost.

Pane Rompuyi, pane Barroso, potřebujeme velký politický podnět: „vše při starém“ již nemůže být dobrým nástrojem. Potřebujeme silné vedení a vy máte velkou odpovědnost. Samozřejmě máte moji plnou podporu, aby to bylo možné splnit.

Udo Bullmann (S&D). – (DE) Paní předsedající, pane předsedo Evropské rady, dámy a pánové, pane komisaři, chtěl bych se stručně věnovat dvěma bodům. Za prvé, máme již k dispozici strategii Evropa do roku 2020, která slibuje úspěch? Ne, dosud ji nemáme. Řeknu vám proč. Pokud v Komisi a ve členských státech říkáte, že nejprve provedeme rychlou konsolidaci rozpočtů, potom je to chybná kalkulace. Pokud nám nevěříte, přečtěte si včerejší prohlášení Mezinárodního měnového fondu. Soukromý sektor potřebuje dlouhou dobu

na zotavení. Máme obavy o veřejné investice. Pokud nebudete sledovat integrovanou strategii se specifickými cíli zaměřenými na zaměstnanost, nemáme šanci se s touto krizí vypořádat.

Zadruhé, máme odpověď na dluhovou krizi v zemích, které jsou pod největším tlakem? Ne, dosud ji nemáme. Chyby udělalo více zemí. Ovšem pokud pečlivě čtete údaje a posloucháte analytiku, potom víte, že přinejmenším polovina řeckých excesů jde na vrub spekulantů – které Komise celých pět let nechtěla regulovat – zajišťovacích fondů. Nyní to konečně děláme, ale co to vlastně znamená v praxi? Potřebujeme Evropský měnový fond, fond, který by těmto zemím pomohl. Musíme být schopni nabídnout úvěr s rozumnou úrokovou mírou, nejen mimo eurozónu, ale také v jejím rámci, s dodatečnými podmínkami. Je ovšem třeba vytvořit evropskou politiku pro řešení krize – a to musíme nyní udělat.

Enikő Győri (PPE). – (HU) Dámy a pánové, jako členka předsednického tria a maďarská poslankyně Evropského parlamentu sleduji s velkým uznáním aktivitu pana předsedy směřující k silné evropské angažovanosti a odhodlání, s jakým přijal svoje nové povinnosti. Je naprosto pravda, že nyní nastal čas, kdy je třeba určit, jak bude fungovat předsednictví Evropské rady. Jsem přesvědčená, že Evropa zápasící s krizí potřebuje silnou ruku a orientaci u kormidla. To je také otázka důvěryhodnosti nového programu, abychom se vyhnuli osudu jeho předchůdce, Lisabonské strategie. Říkám to také jako příslušnice bývalého komunistického státu. V tomto koutu Evropy existuje – snad pochopitelně – přirozená averze k bombastickým dlouhodobým plánům.

Mám jednu institucionální a jednu věcnou připomínku. Co se týká instituce: budeme se muset rozhodnout, komu je tato strategie adresovaná. Pokud má oslovit vedoucí představitele EU, potom to, co bylo až dosud uděláno, je přiměřené, a pevný harmonogram je správnou věcí. Pokud si ovšem myslíme, že by měla oslovit občany EU, které chceme dostat na naši stranu, od kterých chceme, aby se nestavěli proti, ale spolupracovali při utváření silnější, více konkurenceschopné Unie, která občanům přinese oproti současnému stavu více výhod, potom musíme postupovat v souladu s Lisabonskou smlouvou a skutečně do této strategie zapojit Evropský parlament, a co více, také vnitrostátní parlamenty. Dnešní rozprava by neměla nahrazovat projednání tohoto tématu v tomto Parlamentu obvyklým způsobem, včetně stanoviska zpravodaje a projednání ve výborech a politických skupinách.

Co se týká věcné připomínky, nejdůležitějším cílem musí být vytváření pracovních příležitostí. To musí být výchozím bodem pro každou novou strategii. Jak toho dosáhnout? V tomto ohledu jsme se toho dozvěděli velmi málo. Známe toto: méně priorit, určení úskalí, užší koordinace hospodářské politiky. To je všechno výborné, ale vezměte prosím v úvahu toto: především nezahazujme to, co funguje dobře. EU je díky existujícím politikám Společenství silnější a navíc je proti zakládajícím Smlouvám rušit politiku soudržnosti a zemědělskou politiku, které zájmům občanů EU dobře slouží. Zadruhé, nová strategie má sloužit zájmům všech regionů, a nikoliv pouze zájmům určitých společností a zemí. Díky soudržnosti se bude také dobře vyvíjet konkurenceschopnost EU. Zatřetí, přizpůsobme strategii zemím. Tím celé věci dodáme větší důvěryhodnost.

Anni Podimata (S&D). – (EL) Paní předsedající, je to velmi zajímavá rozprava, kterou dnes vedeme o strategii do roku 2020, ale všichni velmi dobře víme, že neformálnímu zasedání Evropské rady, které se konalo 11. února, dominovala tak zvaná řecká otázka. Víme také, že neformální summit vyvrcholil prohlášením hlav států a předsedů vlád, které vyslovilo politickou podporu Řecku, vyjádřilo připravenost přijmout opatření pro stabilizaci eura a poukázalo na to, že Řecko nepožádalo Evropskou unii o žádnou finanční podporu.

Ráda bych využila této příležitosti a připomněla tomuto Parlamentu, že řecká vláda a řecký premiér opakovaně zdůraznili, že Řecko nežádá o finanční prostředky, nežádá německé ani rakouské ani švédské ani jiné evropské daňové poplatníky, aby platili jejich dluhy, se kterými se vypořádá a které omezí vlastním úsilím na základě opatření, která již byla oznámena.

Když mluvíme o této věci, pane Verhofstadte, není správná informace, že Řecko prohlásilo, že poskytlo všechny údaje o obligacích společnosti Goldman Sachs; Řecko uvedlo, že tyto údaje budou poskytnuty rychle. Navíc – nevidím zde předsedu Evropské komise; chtěla bych vyjádřit své rozpaky nad tím, že vysvětlení praxe, kterou v letech 1998 až 2008 v maximální míře využívala řada členských států eurozóny – jak nedávno informovaly četné články v zahraničním tisku –, bylo požadováno pouze od řeckých orgánů a od Řecka.

Řecko nežádá finanční prostředky. Žádá o něco jiného. O něco, co by mělo být samozřejmé, nejen z důvodu jeho účasti v eurozóně, ale také z obecnějšího důvodu, a sice z důvodu jeho členství v Evropské unii: vyjádření politické podpory, solidarity a elementární a upřímné důvěry. Podporu nejen slovy; podporu, která má podstatu a obsah a nezmizí a nebude podkopávána, jakmile již nebudeme za zavřenými dveřmi.

Řecko žádá od svých partnerů, aby nic nedělali ani neříkali ve věci spekulací s palivy a přestali šířit pochybnosti, zda bude Řecko schopné dosáhnout výsledků opatřeními, které oznámilo, protože by to v konečném důsledku podkopávalo úsilí této země.

Nesmíme strkat hlavu do písku. Všichni víme, že přes Řecko spekulanti míří na eurozónu a na euro. Tak nás nechte přijmout všechna potřebná opatření pro ochranu eurozóny a eura.

(Potlesk)

Paolo De Castro (S&D). – (IT) Paní předsedající, dámy a pánové, musím vyjádřit svoji upřímnou lítost a lítost celého Výboru pro zemědělství a rozvoj venkova, kterému mám tu čest předsedat, že ve strategii do roku 2020 chybí jakákoliv zmínka o zemědělském a potravinářském odvětví.

Je absurdní, že Komisi navržená strategie pro příštích 10 let neobsahuje základní otázku výzvy týkající se zajištění potravin a růstu a zachování pracovních příležitostí v zemědělských oblastech.

Paní předsedající, jak si můžeme představit zelenou a udržitelně se rozvíjející Evropu, aniž vezmeme v úvahu, že 45 % veškerého evropského území obhospodařují zemědělci? Jak je možné opominout téměř 30 milionů lidí, kteří pracují na tomto území? Jsou to pracovníci, které je třeba chránit. Dříve než se zaměříme na nové pracovní příležitosti, musíme chránit ty, které již existují.

Chtěl bych vám připomenout, že zemědělství poskytuje celou řadu různých nezbytných služeb, mimo jiné v souvislosti s potravinami, biologickou rozmanitostí, tvorbou krajiny a ochranou životního prostředí, a že tyto úkoly jsou vykonávány ve prospěch sociálního a hospodářského života ve venkovských oblastech.

Španělské předsednictví také důrazně trvalo na potřebě silné společné zemědělské politiky. Proto jsem znepokojen tímto velmi vážným opominutím, které, doufám, Parlament dokáže napravit.

Liisa Jaakonsaari (S&D). – (FI) Paní předsedající, tento rok je rokem tygra, a Čína je hospodářským tygrem.

Indie je v současné době obrovským staveništem a já se domnívám, že její rozvoj bude mít nesmírný dopad na Evropu. Právě proto musíme najít nový rytmus, nový začátek, který symbolizuje strategii Evropa do roku 2020. Potřebujeme společnou hospodářskou politiku, inteligentní daňovou politiku a odvahu si přiznat naši strukturální slabost: výzkum a vývoj produktů. Tyto záležitosti zde byly velmi dobře prezentovány.

Mám dvě otázky. Jak budeme na pozadí této řecké tragedie a poučení, jež z ní vyplývá, v budoucnosti sledovat provádění Paktu o stabilitě a růstu? Moje druhá otázka zní: jaké podněty a páky použijeme, aby strategie EU do roku 2020 byla úspěšnější než Lisabonská strategie, o kterou členské státy už nemohly mít menší zájem?

Marian-Jean Marinescu (PPE). – (RO) Paní předsedající, pane úřadující předsedo Rady, jsem potěšen, že jste zde mezi námi. Nerozumím tomu, proč se Rada pokouší učinit rozhodnutí v takovém spěchu, bez jakýchkoliv vážných konzultací s Evropským parlamentem. Potřebujeme strategii do roku 2020, protože Lisabonská strategie se ukázala jako neúčinná. Ovšem dokumenty, které zde kolují, jsou obecné a neposkytují žádná jasná stanoviska týkající se budoucích výzev.

Jedním příkladem je sociální aspekt. Hlavními sociálními problémy v Evropě jsou větší stárnutí populace a nedostatek pracovníků s vysokou kvalifikací.

Za těchto okolností je přidělení méně než 2 % HDP na výzkum, vývoj a inovace první chybou, kterou je třeba rychle napravit. Výzkum a vývoj by měl být založen na partnerství veřejného a soukromého sektoru a na povzbuzování podnikatelů, aby investovali do výzkumných laboratoří a institucí, aby se zabránilo úniku mozků do Spojených států nebo Japonska.

Monika Flašíková Beňová (S&D). – (SK) Pokusím se být stručná, abych dodržela limit. Je mi líto, že už tu nesedí pan předseda Komise, ale myslím, že tu sedí člověk, který je odpovědný za meziinstitucionální spolupráci.

Proto bych chtěla jako o jednom z nejdůležitějších bodů pro úspěch strategie 2020 hovořit zejména tom, jak nevyhnutelné je, aby jednotlivé orgány Evropské unie mezi sebou přestaly soutěžit a abychom skutečně společně spolupracovali na nástrojích, bez kterých se cíle strategie 2020 nepodaří realizovat.

Proto je velmi důležité, aby se národní egoismus změnil na národní zodpovědnost a rovněž na zodpovědnost na evropské úrovni, protože aniž abychom v co nejbližším období otevřeli téma harmonizace daňové

politiky, nebude možné naplnit cíle, které se týkají evropského hospodářství nebo naší společné evropské ekonomiky a udělají z nás skutečně konkurenceschopný region v globalizovaném světě.

Andrew Duff (ALDE). – Paní předsedající, jsem nanejvýš vděčný panu předsedovi Van Rompuyovi za to, že popsal specifikace své práce, ale dosud jsem docela nepochopil, proč odmítnul odpovědět na moji otázku položenou v Parlamentu. Chtěl bych ho požádat, aby znovu zvážil svůj přístup k otázkám poslanců.

Chci se také omluvit panu předsedovi Van Rompuyovi za ostudné vystoupení pana Nigela Farageho. Ujišťuji pana Van Rompuye, že velká většina britských poslanců s ním hodlá jednat s veškerou úctou.

Georgios Papanikolaou (PPE). – (EL) Paní předsedající, oči celé Evropy – a nejen Evropy – jsou v poslední době upřeny na Řecko, jak se již zmínili mnozí řečníci.

Na pozadí celosvětové hospodářské krize to není samozřejmě jen Řecko, kdo má vážné ekonomické problémy. Mají je také další země, jak všichni víme.

Jsme svědky bezprecedentního spekulativního útoku, který – je mi líto, že to tak musím říci – v poslední době v některých médiích nabyl formy pomluv nejhoršího druhu.

V každém případě si můžete být jisti, že Řecko není v úpadku, Řecko nekolabuje. Navíc naše země nikdy nežádala o finanční podporu. O co žádala a žádá, je politická podpora. O co žádala a žádá, je reálný důkaz solidarity od členských států v rámci Evropské měnové unie, protože v konečném důsledku právě ta je ohrožená.

Silvia-Adriana Țicău (S&D). – (RO) Na počátku letošního roku dosáhla míra nezaměstnanosti 10 %, zatímco v řadě členských států vzrostl deficit. Občané Evropy očekávají okamžité řešení aktuálních základních problémů: demografických změn a změny klimatu, a také hospodářské a finanční krize.

Evropská unie musí přednostně investovat do vytváření a zachování pracovních příležitostí v oblasti vzdělávání, zdravotní péče, zemědělství, dopravy a energetických infrastruktur. Evropská unie potřebuje udržitelnou energetickou strategii a moderní, bezpečnou a efektivní dopravní infrastrukturu. Musíme investovat do opatření zvyšujících energetickou účinnost v bytové výstavbě i při modernizaci průmyslových zařízení, což nám umožní vytvořit do roku 2020 více než dva miliony nových pracovních příležitostí.

Snížování znečišťujících emisí navíc znamená modernizaci průmyslových zařízení v celé Evropské unii a nikoliv přemísťování evropského průmyslu do třetích zemí. A v neposlední řadě si stárnutí populace a pokles porodnosti vynutí reformu sociálních systémů, tak aby každý občan Evropské unie měl zajištěný slušný život.

PŘEDSEDAJÍCÍ: pan LAMBRINIDIS

Místopředseda

Maroš Šefčovič, člen Komise. – Pane předsedající, vážení poslanci Evropského parlamentu, zasedání se trochu protáhlo a předseda Komise musel odejít, protože má další povinnosti, ale je mi ctí odpovědět jménem pana předsedy Barrosa a jménem Komise.

Chtěl bych začít tím, že děkuji všem za fascinující rozpravu, za mnoho zajímavých myšlenek a za elán a podporu, kterou projevujete strategii EU 2020. Bez vaší podpory strategie EU 2020 nemůže být a nebude úspěšná. Mohu vás ujistit, že Komise bude velmi odvážná; strategie EU 2020 se zaměří na občany, zaměstnanost a snížení chudoby. Mohu vás také ujistit, že jsme se poučili z Lisabonské strategie, a proto se soustředíme na menší počet cílů a rozhodně chceme zlepšit hospodářskou správu.

V Komisi jsme velmi povzbuzeni silným zájmem a tím, co věříme, že bude silnou podporou ze strany Evropského parlamentu. Jsme také velmi povzbuzeni smyslem pro naléhavost v Evropské radě, kde se jasně ukazuje, že současná atmosféra je velmi odlišná od té, jaká panovala před pěti roky, kdy jsme projednávali parametry Lisabonské strategie.

Musíme však udělat více; musíme pro tuto strategii získat místní a regionální podporu, a co je nejdůležitější, potřebujeme, aby za touto strategií stáli občané. Musíme se ujistit, že ji občané nebudou považovat za další administrativní cvičení, ale že na ni budou pohlížet jako na přístup, jak zlepšit život v Evropě a v jejích zemích a regionech. Chtěl bych vás požádat, vážení poslanci, abyste nám byli v tomto úkolu nápomocni. Nesoutěžíme mezi sebou jako orgány, spolupracujeme, zaměříme se na priority a dospějeme ke konkrétním výsledkům.

Ve strategii EU 2020 bychom chtěli zavést systém tří vzájemně propojených pilířů založený na inteligentním hospodářství, jež bude šetrnější vůči životnímu prostředí a vstřícnější vůči začlenění, a chtěli bychom na těchto pilířích budovat flexibilní iniciativy, jež by se měly zaměřit na úskalí, která zpomalují evropskou ekonomiku a brzdí plné využití jejího potenciálu. Chtěli bychom se více zaměřit na vzdělávání a odbornou přípravu, tak aby pracovní síly v Evropě udržovaly takovou úroveň konkurenceschopnosti, jakou si Evropa zaslouží. Zachováváme vazbu strategie EU 2020 na Pakt o stabilitě a růstu, protože pevná fiskální pozice je rozhodující pro ekonomickou stabilitu.

Dnes jsme mluvili o Řecku a chtěl bych vás ujistit, že panovala shoda, že členské státy eurozóny by měly přijmout rozhodná a koordinovaná opatření potřebná k zajištění finanční stability v eurozóně. Komise bude s Řeckem úzce spolupracovat a bude sledovat, jak provádí doporučení. Delegace vedená Komisí společně s Evropskou centrální bankou, čerpající technickou podporu Mezinárodního měnového fondu, je nyní v Aténách, aby posoudila, zda Řecko musí přijmout další opatření.

Dovolte, abych se vyjádřil velmi jasně; máme nástroje, abychom v případě potřeby ochránili finanční stabilitu eurozóny; to zahrnuje zejména členy eurozóny, Komisi a Evropskou centrální banku, a jsme připraveni vytvořit evropský rámec pro koordinaci příslušných opatření. Ale každé etapě tohoto procesu musí být ponechán určitý průběh a nyní je na Řecku, aby pokračovalo v reformách a přijalo nezbytná opatření. Myslím, že jsme připraveni k odvážným akcím, ať již se jedná o strategii EU 2020 nebo o situaci v Řecku.

Herman Van Rompuy, předseda Evropské rady. – (FR) Pane předsedající, dámy a pánové, jsem rád, že jsme vedli tuto rozpravu; jsem rád, že jsem přijal vaše pozvání a mohl přijít do tohoto Parlamentu, a to na skutečném počátku procesu se strategií do roku 2020, protože debata teprve začala. Měli jsme debatu nedávno, 11. února, koncem března se bude konat jarní zasedání Rady a přípravy strategie do roku 2020 nebo strategie pro zaměstnanost a hospodářský růst dokončíme koncem června. Proto máme značný časový prostor, ve kterém dojde k výměně názorů a bude jednou pro vždy stanoven postup opatření.

Proto vítám evropské ambice, které jsem zaznamenal toto odpoledne, a vítám tento smysl pro naléhavost, s jakým jsem se setkal. Zazněl zde jeden projev, pro který mám jen pohrdání, ale nehodlám ho dále komentovat.

Co se týká hospodářské strategie, rozdělím ji do třech období. Prvním obdobím je období, ve které jsme ještě nyní, jinými slovy, finanční krize a její důsledky. Dovolte mi, abych použil styl odlišný od toho, který jsem slyšel toto odpoledne v průběhu celé debaty. Vysvětlím to. Chtěl bych použít styl, který odráží, co je na Evropské unii pozitivní, protože jakkoliv se to může zdát překvapivé, v poslední době došlo také k pozitivním událostem. Poučili jsme se z důsledků krize v 30. letech 20. století. Uplynul jeden rok od počátku větší krize a ve většině zemí nyní, roku 2010, zase zaznamenáváme pozitivní růst. K tomu ve 30. letech nedošlo. Krize tehdy vlastně trvala až do konce desetiletí.

Proč nyní máme tento pozitivní růst? Protože jsme přijali opatření. Přijali jsme opatření na záchranu finančních institucí, ne proto, že bychom je měli tak rádi, ale protože bez nich by neexistovala ekonomika. Prováděli jsme inteligentní měnovou politiku. Vstoupili jsme do ekonomiky likvidity, což je něco, co nikdo před 70 lety neudělal. Aspoň pro 16 zemí jsme navzdory všem problémům vytvořili zónu měnové stability. Ve 30. letech 20. století došlo ke konkurenčním devalvacím. Dnes k nim nedochází. Prováděli jsme riskantní rozpočtovou politiku a použili rozpočtové deficity ke stimulaci ekonomiky. Neudělali jsme to, co se udělalo ve 30. letech, hlavně jsme se nesnažili co nejrychleji obnovit rozpočtovou rovnováhu. Chránili jsme tedy náš vnitřní trh, který není dokonalý. Musíme ho vylepšit a pan Monti nám předloží některé konkrétní návrhy. Nesklouzli jsme ovšem k protekcionismu 30. let. Proto jsme se z větší krize, kterou jsme právě zažili, poučili.

Šel bych dokonce ještě dále. Díky Evropské unii se zrodila skupina G20; byli jsme to my, kteří převzali iniciativu a vytvořili zárodky světové správy. Poprvé se spojily velké mocnosti, nové a staré, aby společně bojovaly s krizí, sice nedokonalým způsobem, ale budeme pokračovat tímto směrem. Takže Evropa, Evropská unie nemusí být vždy defenzivě. Existují také některé velmi pozitivní věci, které byly vytvořeny.

Nyní musíme tuto strategii, tak zvanou strategii pro překonání krize, opustit. Musíme najít rovnováhu mezi příliš rychlým ukončením rozpočtových stimulů a střednědobým návratem k rozpočtové rovnováze, která je naprosto nezbytná pro financování našeho penzijního systému, našeho systému sociálního zabezpečení a systému zdravotní péče. Musíme tedy dosáhnout složité rovnováhy a Pakt o stabilitě a růstu nám k tomu poskytuje prostředky, protože nevyžaduje okamžitý návrat k rozpočtové rovnováze. Vyžaduje postup krok za krokem, pomocí něhož nejprve dosáhneme 3% míry deficitu a potom, ve střednědobém horizontu, rozpočtové rovnováhy. Myslím, že jsme prováděli a budeme nadále provádět moudrou politiku.

Co se týká Lisabonské strategie, známe její vady, ale nesmíme také zapomínat, že finanční a hospodářská krize úplně rozložila realizaci lisabonského programu. Samozřejmě došlo k opomenutím; nechci je zde vyjmenovávat, protože jsou dobře známá. Řeknu však toto: potřebujeme nějaké větší reformy, nebo důležité reformy, a tyto důležité reformy na evropské i na národní úrovni budou vyžadovat určitou volbu. Není náhoda – a tuto myšlenku jsem opakoval v písemných závěrech, které jste četli –, že chceme debatu o rozpočtu efektivně spojit v zákonném rámci Paktu o stabilitě a růstu s ekonomickými reformami. Je tomu tak proto, že když například řekneme, že potřebujeme posílit výzkum a vývoj, potom k tomu musíme vytvořit opatření ve vnitrostátních rozpočtech a ve finančním výhledu Evropské unie. To znamená, že bude třeba provést určité volby priorit v rozpočtu.

Z výběru priorit pro Lisabonskou strategii dále vyplývá, že cíle, které navrhujeme, nebudou vždy lehké. Může se stát, že půjde o nesnadné cíle. V takových případech může být řešení obtížné. Na jedné straně existuje poptávka po reformách a na druhé straně je třeba reformy provést. Neříkám, že jsem to slyšel zde, ale mimo tento Parlament, na evropské úrovni, lidé požadují tvrdá opatření, velké reformy, tvrdé reformy, a když se vrátí do svých zemí, vidím z toho všeho málo výsledků. Proto musíme být důslední. Není to jen Evropská unie, která bude provádět reformy. Můžeme je podporovat, stimulovat a poskytnout pro ně správný rámec, ale větší část reform bude muset být provedena na vnitrostátní úrovni, a proto je to otázka projevu významné politické vůle a nejdůležitější jsou politické závazky.

Často se říká, že potřebujeme závazná opatření. Měli bychom se ovšem nad tím zamyslet. Připravil jsem jen několik návrhů, o nichž se domnívám, že jsou rozumnější než závazná opatření. Ovšem dokonce i Pakt o stabilitě a růstu, který obsahuje mnoho závazných opatření, nedokázal dostat některé země zpět na správnou cestu. Tudíž metoda není všechno, samotná metoda všechno nevyřeší a bez politické angažovanosti, bez politického závazku je metoda bezcenná.

Co se týká hospodářské strategie, někomu se dobře říká, že potřebujeme hlavně více omezení. Ovšem pokud jde o hospodářské pokyny, Lisabonská smlouva k tomu neobsahuje žádné ustanovení. Já sám jsem Lisabonskou smlouvu nepřipravoval, dělali to jiní, ale tato smlouva neposkytuje žádné sankce, tresty nebo negativní opatření týkající se provádění hospodářských pokynů. Podívejte se blíže na článek 121 a plně si to uvědomíte. Proto jsou rozhodující politické závazky jak na evropské, tak na vnitrostátní úrovni, a bez nich se nedá nic udělat.

Na závěr několik slov k Řecku. Věřím, že jsme vyslali dobrou zprávu. Předali jsme vzkaz o odpovědnosti řecké vlády, která musí řešit velmi obtížnou situaci, situaci, která je zděděná. Řecká vláda přijímá některá odvážná opatření. Na zasedání, které se konalo 11. února, nám sdělila, že pokud současná opatření nebudou dostatečná, aby se v roce 2010 dosáhlo snížení deficitu na 4 %, budou přijata další opatření. Zavázali jsme se k většímu monitorování, nejen z iniciativy Evropské komise, ale také s pomocí Evropské centrální banky a také odborníků z Mezinárodního měnového fondu. Takže si myslím, že máme k dispozici velmi jasný rámec a definici aspektu odpovědnosti. Pokud to bude nezbytné, samozřejmě bude hrát roli faktor solidarity. Řecko prohlásilo, že nechce této možnosti využít, ale my jsme vyslali dvě zprávy: zprávu o odpovědnosti a zprávu o solidaritě, bude-li pomoc potřebná.

Musíme přirozeně vyvodit závěry z toho, co se v posledních letech v Řecku událo. Také v eurozóně musíme být více proaktivní, co se týká shromažďování údajů i samotných politik. Tato krize byla také výzvou, výzvou v tom smyslu, že musíme více uplatňovat politiku koordinace. Vlastně každá krize je výzvou. Z každé krize se musíme poučit. Dobrá, poučíme se. Jistým způsobem jsme se poučili z krize, která proběhla ve 30. letech 20. století a nyní si musíme vzít ponaučení také z finanční krize: více regulace, více monitorování bonusů, dalekosáhlejší bankovní politika. Musíme se ovšem také poučit ze zkušeností Řecka a dalších zemí.

Dámy a pánové, myslím, že jsem cítil stejné ambice v tomto Parlamentu; cítil jsem stejnou politickou vůli provádět hospodářskou politiku a strategii, pomocí které můžeme zvládnout problémy, kterým v současné době čelíme. Jak říkali mnozí z vás, není to úkolem jednoho nebo dvou lidí; všechny evropské orgány a všechny členské státy musí převzít společnou odpovědnost. Jinak nezachováme náš sociální model; jinak ztratíme své postavení ve světě. Proto jsem přišel dnes odpoledne na setkání s vámi s těmito myšlenkami a v tomto rámci budu pokračovat ve své práci.

(Potlesk)

Předsedající. – Děkuji vám mnohokrát, pane předsedo. Bylo nám skutečně velkým potěšením setkat se s vámi poprvé na plenárním zasedání. V Řecku máme výraz pro někoho, kdo na sebe energicky bere nové povinnosti, říkáme mu *σιδηροκέφαλος*, což znamená, že máte skutečně tvrdou hlavu, aby vydržela všechno,

co na ni dopadne na obtížné cestě. Myslím, že jste to předvedl; a pokud takovou hlavu nemáte, tak si takovou vypěstujete. Děkuji vám mnohokrát, že jste tu byl s námi.

Rozprava je ukončena.

Písemná prohlášení (článek 149 jednacího řádu)

Elena Oana Antonescu (PPE), písemně. – (RO) Hospodářská krize se výrazně negativně podepsala na potenciálu hospodářského růstu zemí EU. Sledovali jsme debaty na toto téma a zjistili jsme, že pozornost byla zaměřena na opatření pro překonání krize a finanční oživení hospodářského růstu. Řešit vážné problémy je nepochybně správná myšlenka. Je ovšem důležité, abychom si uvědomili, že situace není stejná jako před krizí. Ve skutečnosti je to ekonomický model, co je třeba změnit. Změna se musí více opírat o inovace a energetické zdroje, které neznečišťují ovzduší, a zaměřit se na zdraví občanů. Nemůžeme mít dynamickou ekonomiku bez motivovaných pracovníků. Také nemůžeme mít udržitelné hospodářství, pokud podporujeme ochranu životního prostředí pouze polovičatými opatřeními. Domnívám se, že abychom potenciál hospodářského růstu obnovili, je třeba začít změnami samotného ekonomického modelu, který se musí zaměřit na vytváření inovací a osobní motivace. Východisko z krize v zásadě není problém ekonomické ani fiskální politiky.

Vilija Blinkevičiūtė (S&D), písemně. – (LT) Evropa se již poučila z toho, že nebyla s to naplnit cíle Lisabonské strategie, a já doufám, že se poučí z chyb, které vyvolaly hospodářskou a finanční krizi. Proto vás vyzývám, abyste v budoucnosti věnovali větší pozornost především vytváření pracovních příležitostí a nevytvářeli přitom jen jakékoliv pracovní příležitosti, ale snažili se zajistit vysokou kvalitu plné zaměstnanosti s ohledem na potřeby pracovního trhu a zařazení do společnosti. Zadrugé, je velmi důležité bojovat za rovnost pohlaví a odstranění chudoby, zejména co se týká občanů v nejvíce zranitelných skupinách, protože ty jsou v této těžké době nejvíce postiženy chudobou. Chtěla bych také obrátit pozornost na systémy vzdělávání a na význam získávání nových dovedností. Jelikož pracovní trhy členských států EU zažívají dynamickou změnu, je nezbytné zajistit, aby pracovníci měli dovednosti potřebné pro budoucí pracovní trhy. Z tohoto důvodu je zcela nezbytné investovat do odborné přípravy a celoživotního učení interních pracovníků. Měli bychom věnovat maximální pozornost jednomu z nejzávažnějších problémů společnosti, a sice rostoucí nezaměstnanosti mladých lidí. Pokud mladí lidé nedostanou příležitost vstoupit na pracovní trh, hrozí, že Evropa celou generaci mladých lidí ztratí. Na neformálním zasedání hlav států nebo předsedů vlád EU o strategii Evropa 2020, které se konalo 11. února, byla vznesena velmi důležitá otázka správy. I když je Evropská rada v této záležitosti velmi ambiciózní, chtěla bych vás nicméně vyzvat, abyste se postarali o ještě aktivnější účast Evropského parlamentu, vnitrostátních parlamentů a různých sektorů Rady.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), písemně. – (PT) V této debatě zůstávají ti, kdo v rámci Evropské unie zastávají odpovědné funkce, daleko vzdáleni od reálných problémů občanů. Příklady, které stále nacházíme na našich návštěvách a při kontaktech s dělníky, zemědělci, rybáři a vlastníky mikropodniků a malých podniků, ukazují, že přístupy a politiky Evropské unie jen zhoršují podmínky zaměstnanosti a zvyšují nezaměstnanost a vykořisťování.

V době, kdy počet nezaměstnaných překročil 23 milionů a chudoba postihuje více než 85 milionů lidí, není přijatelné trvat na politikách, které tuto situaci způsobily.

Proto trváme na potřebě ukončit Pakt o stabilitě a nahradit ho paktem rozvoje a zaměstnanosti, který by dával přednost vytváření pracovních příležitostí se zaručenými právy zaměstnanců a zvyšování produkce.

Je nezbytné skončit s tak zvanou Lisabonskou strategií a místo toho se vrátit ke strategii sociálního pokroku, která upřednostňuje boj proti chudobě, podporuje kvalitní veřejné služby a sociální zdroje a prosazuje rovnost a práva žen. To znamená rozvíjet rozpočtovou politiku, která urychlí přidělování podpůrných fondů Společenství a jejich rychlejší a snazší převod do členských států...

(Vysvětlení hlasování zkráceno v souladu s článkem 170 jednacího řádu)

Kinga Göncz (S&D), písemně. – (HU) Strategie EU 2020 může uspět, jen pokud členské státy projeví dostatečné odhodlání ji provést. Klíč k úspěchu spočívá – vedle jednoznačného přijetí odpovědnosti na vnitrostátní úrovni – v provádění politik Společenství a poskytnutí průvodních prostředků pro vyrovnání úrovně, regionální rozvoj a zemědělství, což všechno bude přispívat k hospodářskému růstu a vytváření pracovních příležitostí. Nyní vytvářená metoda shora-dolů, založená na větší politické odpovědnosti premiérů, poskytuje také silnější záruky úspěšného provedení, než tomu bylo v případě Lisabonské strategie. Strategie EU 2020 také stanoví další rozpočtové priority, aniž v současné době zajišťuje podrobnější diskusi. Proto je

třeba právě nyní zdůraznit význam společné zemědělské politiky a politiky soudržnosti pro další sedmiletý rozpočet, který začne platit od roku 2014. Bez hospodářské, sociální a územní soudržnosti nevytvoříme silnou, konkurenceschopnou Evropu. Sbližování mezi regiony posiluje konkurenceschopnost Evropy.

Livia Járóka (PPE), písemně. – (HU) Dámy a pánové, jednou z nejdůležitějších výzev, kterým čelí EU, je přehodnocení Lisabonské strategie a s tím spojený boj proti chudobě a sociálnímu vyloučení a posílení sociální soudržnosti. Iniciativa 2020, která tvoří jednu z hlavních součástí španělského, belgického a maďarského předsednického tria, musí reagovat na dlouhodobé demografické a sociální výzvy, kterým čelí náš kontinent. To neznamená nic menšího než přehodnocení evropského pracovního trhu a systému vzdělávání. S ohledem na selhání současné evropské strategie zaměstnanosti musí program 2020 skutečně vytvořit více lepších pracovních příležitostí, přičemž je třeba se v první řadě zaměřit na zapojení žen a znevýhodněných skupin do pracovního trhu. Je chvályhodné, že jak agenda Komise, tak akční plán nadcházejícího předsednického tria klade důraz na faktory nezbytné pro úspěch tohoto programu, jako jsou opatření zaměřená na nehlášenou práci, černou ekonomiku a na studenty, kteří předčasně ukončí školní docházku, a také na zlepšování podmínek samostatné výdělečné činnosti. Jelikož sociálně-ekonomické vyloučení je výsledkem řady vzájemně závislých faktorů, řešení může přinést pouze komplexnější akční plán působící společně na všechny oblasti, nikoli projektově orientované plány, které až dosud převažovaly. Abychom byli úspěšní, je třeba se vzdát izolovaných iniciativ ve prospěch opatření, která budou součástí vyváženého souboru politik, který se zaměří na včasné intervence a může zajistit skutečné zlepšení opravdových měřítek sociálního vyloučení, jak je vyjadřují laekenské ukazatele.

Iosif Matula (PPE), písemně. – (RO) Současná hospodářská krize je nejtěžší krizí za posledních několik desetiletí a její dopad se odráží ve snížení růstového potenciálu v celé EU na polovinu. Tento ekonomický pokles jde také ruku v ruce s rychlejším stárnutím obyvatelstva, což brzdí úsilí, které má pomoci obnově ekonomik EU. V těchto souvislostech musí strategie 2020, která je zamýšlená jako pokračování Lisabonské strategie, vytvořit podmínky potřebné pro udržitelný růst a fiskální konsolidaci. Prakticky to znamená, že celoživotní učení musí být daleko dostupnější a univerzity musí být mnohem více otevřené pro přijímání studentů, kteří nepatří do hlavního proudu. Lepší vzájemný vztah mezi nabídkou a poptávkou a větší mobilita pracovních sil poskytne pracovníkům více příležitostí v místech, kde je větší poptávka po jejich dovednostech. Aby se snížila chudoba a míra sociálního vyloučení, je třeba vytvořit moderní sociální zabezpečení a penzijní systémy. Politika zaměstnanosti se musí zaměřit na flexibilitu pracovního trhu, zatímco zaměstnanci převzou odpovědnost za svoji profesní kariéru díky trvalému vzdělávání, přizpůsobení se změnám a mobilitě. Je nezbytné se přizpůsobit současné situaci hospodářské krize a stárnutí evropského obyvatelstva, abychom byli schopni poskytnout dostatečnou úroveň podpory lidem, kteří jsou dočasně bez práce.

Rareș-Lucian Niculescu (PPE), písemně. – (RO) Sdílím pocity kolegů poslanců, kteří vznesli otázku týkající se absence zemědělství ve strategii EU 2020. Myslím, že zemědělství je oblastí, která může přispět k rozvoji Evropské unie a současně je důležitým sektorem, protože tvoří jádro evropského způsobu života. V neposlední řadě je zemědělství třeba věnovat zvláštní pozornost, protože bylo velmi silně zasaženo hospodářskou krizí. Abychom zjistili rozsah dopadu krize, stačí se podívat na snížení reálných příjmů pracovníků v zemědělství, které dosáhlo v některých členských státech Evropské unie až 35 %.

Ioan Mircea Pașcu (S&D), písemně. – Ve shodě s úvodním prohlášením pana předsedy Van Rompuy je moje příměluva věnována provádění Lisabonské smlouvy. I když teoreticky vytvoření dvojí funkce vysokého představitele Unie vypadá dobře, prakticky, vzhledem k její „jedinečnosti“, vytváří problémy, které autoři smlouvy nepředpokládali. Při absenci zástupce ve stejné zdvojené funkci bude vysoká představitelka Unie muset stále více a více volit mezi tím, zda zůstane v Bruselu a bude například přítomná v Evropském parlamentu, nebo poletí do zahraničního hlavního města, kde EU potřebuje stejně vysoké zastoupení. Samozřejmě lady Ashtonová může „zaskakovat“, ale pokud to udělá, bude to muset být „ad hoc“, na úkor Rady nebo Komise. A pokud „rotační předsednictví“ o krok ustoupí, aby obnovilo rovnováhu, přinese to spíše více než méně byrokracie.

Czesław Adam Siekierski (PPE), písemně. – (PL) Strategie Evropa 2020 nesmí opakovat neúspěchy své předchůdkyně, Lisabonské strategie. Nová strategie je do určité míry formovaná hospodářskou krizí, s jejímiž dopady se musíme vyrovnat. Současně musíme napravit, co jsme opomenuli. Jestliže jsou ustanovení Paktu o stabilitě a růstu tak přísná, jak EU přišla k 7% deficitu a dluhu ve výši 80 % HDP? Kdo je za to odpovědný? Nejvíce si přejeme, aby se EU vrátila na cestu rychlého růstu, a to by tato strategie měla splnit v první řadě. Současná ustanovení strategie neukazují, jak toho dosáhnout, ani neukazují, jak sladit evropské sociální výdobytky s demografickými problémy, se slabou výkonností systému zdravotního pojištění nebo se selhávajícím systémem důchodů a sociálních dávek. A dále – co budeme dělat s pracovní dobou? A konečně,

jak tomu bude s vytvořením systému dohledu a monitorování bank a dalších finančních institucí? Nebo jak chceme zvýšit produktivitu? Pro tyto nové výzvy potřebujeme nový přístup.

Bogusław Sonik (PPE), písemně. – (PL) Prioritou nové strategie Evropa 2020 je vytvořit inteligentnější tržní hospodářství, šetrnější k životnímu prostředí a založené na znalostech. Abychom dosáhli tohoto cíle, měli bychom se především zaměřit na posílení jednotného trhu a zvýšení volného pohybu služeb. Úloha Evropského společenství by měla spočívat v podpoře podnikání a také ve zjednodušení registrace podniků a odstraňování právních a ekonomických překážek. Významnou otázkou je podpora zejména malých a středních podniků. Důležitým krokem v tomto směru může být zrušení požadavku, aby mikropodniky musely předkládat roční finanční výkazy, a zlepšení přístupu k úvěrům. Výsledky průzkumu Eurobarometru ohledně přístupu občanů k podnikání ukazují, že Evropská unie nejen stále zaostává za Spojenými státy, ale také, že více než polovina mladých obyvatel EU by se ráda v příštích pěti letech stala podnikateli. Myslím, že je také důležité se zaměřit na vytváření hospodářského růstu na základě znalostí a na vytváření konkurenceschopné, soudržné ekonomiky, která také bude více přátelská k životnímu prostředí. Proto také musíme věnovat pozornost vývoji a přípravě mladých lidí ke zvládnutí dlouhodobých výzev a musí na to věnovat více finančních prostředků.

EU by měla co nejrychleji zavádět digitální agendu pro Evropu, aby přispěla ke skutečně jednotnému, společnému trhu obchodování na internetu, aby zákazníci mohli využívat konkurenční cenové nabídky v jiných členských státech a malé a střední podniky mohly bez omezení působit na evropském trhu.

Csaba Sándor Tabajdi (S&D), písemně. – (HU) Strategie EU 2020 musí stát na dvou pilířích. Na jedné straně je to solidarita mezi členskými státy, která zaručí, že žádný členský stát nebude ponechán opuštěný v krizi. Na druhé straně musí členské státy také projevit solidaritu se Společenstvím a loajálně plnit společně dohodnuté povinnosti. Během debaty o budoucnosti EU bychom nikdy neměli ztrácet ze zřetelů již fungující politiky. Společná zemědělská politika a politika soudržnosti jsou skutečnými výsledky evropské integrace a symboly solidarity mezi členskými státy a národy. Jako maďarský poslanec Evropského parlamentu a politik z nového členského státu považuji nové priority formulované Evropskou komisí za stejně významné: budování znalostní společnosti, podpora inovací, posilování sociálního začlenění, vytváření nových pracovních příležitostí a rozhodnější postoj ke změnám klimatu v rámci udržitelného rozvoje.

Není možné dovolit, aby oslabení předchozích společných politik bylo cenou zaplacenou za silnější koordinaci ve výše uvedených oblastech. Zabezpečení potravin zaručené společnou zemědělskou politikou se stává ve 21. století ještě důležitější, protože potraviny a pitná voda nabývají stejného strategického významu jako ropa ve 20. století. Pokud skutečně chceme posílit postavení EU v celosvětové hospodářské soutěži, nemůžeme dopustit, aby některé regiony zaostávaly kvůli zastaralé infrastruktuře a špatným službám v oblasti vzdělávání a sociálních a zdravotnických služeb. Proto je nadále zapotřebí silné politiky soudržnosti založené na solidaritě.

Traian Ungureanu (PPE), písemně. – (RO) Strategie EU 2020 musí znamenat průlom. Jinak se stane Lisabonem číslo 2, strategií, kterou budeme za 10 let muset nahradit novou strategií. EU 2020 musí jasně odstartovat novu polisabonskou etapu. Musíme stanovit takové priority, aby reformy, jež strategie EU 2020 přinese, přežily ve střednědobém a dlouhodobém horizontu.

Existují tři prioritní oblasti, ve kterých nesmí strategie EU 2020 selhat. První takovou oblastí je podpora malých a středních podniků, založená na vzájemném vztahu programů Společenství a makroekonomických politik. Tento přístup zaručí zdravé ekonomické prostředí pro soukromé subjekty. Druhou prioritní oblastí je systém vzdělávání, který připraví pracovní síly na základě požadavků trhu. Tento proces zajistí lepší úroveň zaměstnanosti ve členských státech. Konečně je třeba posílit roli Evropského parlamentu. To umožní využívat reálné informace ze členských států a zabránit zvětšování rozdílů mezi ekonomikami členských států. Strategie EU 2020 uspořádaná podle jasných priorit hospodářský růst v EU rychle oživí, zejména v souvislosti se současným finančním a hospodářským tlakem.

14. Priority Evropského parlamentu s ohledem na zasedání Rady OSN pro lidská práva (Ženeva, 1.–26. března 2010) (rozprava)

Předsedající. – Dalším bodem jednání jsou prohlášení Rady a Komise o prioritách Evropského parlamentu s ohledem na zasedání Rady OSN pro lidská práva (Ženeva, 1.–26. března 2010).

Diego López Garrido, úřadující předseda Rady. – (ES) Pane předsedající, Evropská unie se v Ženevě, v Bruselu a v hlavních městech třetích zemí připravuje na první letošní zasedání Rady pro lidská práva.

Rada pro lidská práva je fórem pro diskusi o stavu lidských práv ve všech oblastech světa a o úsilí mezinárodního společenství o zlepšení stavu lidských práv, jež jsou jedním z principů, jedním z prvků, jednou ze základních charakteristik ducha Evropské unie, tedy tím, co jí ve světě dává její skutečnou identitu.

Předsednictví Rady se role, kterou musí v tuto chvíli hrát, ujalo velmi vážně. Velice zodpovědně převzalo úkoly, které musí Evropská unie během těchto zasedání Rady pro lidská práva řešit. Důkazem toho je, že první místopředsedkyně španělské vlády, paní María Teresa Fernández de la Vega – v tomto případě vystupující jako zástupkyně předsednictví Rady Evropské unie – se zúčastní vrcholného zasedání, které zahájí 13. zasedání Rady.

Předsednictví se tak bude činností Rady aktivně účastnit.

Budeme hájit postoje Evropské unie k otázkám se zvláštními důsledky pro řadu členských států a Evropská unie kromě vnitrostátních iniciativ předloží i usnesení týkající se jednotlivých zemí.

Stále věříme, že Rada potřebuje mít nástroje k ochraně lidských práv, aby mohla reagovat na případy závažného porušování lidských práv buďto prostřednictvím mandátu pro jednotlivé země, což je případ Barmy nebo Korejské lidové demokratické republiky, nebo prostřednictvím mandátů pro konkrétní případ v rámci země, což, jak doufáme, bude případ Demokratické republiky Kongo.

Pokud chceme, aby si Rada udržela svou důvěryhodnost, musí mezinárodní společenství a Rada pro lidská práva tyto případy sledovat.

Jedním z bodů, které jsou na pořadu jednání pro nadcházející zasedání Rady, je záležitost, o které budeme hovořit odpoledne v dalším bodu jednání. Jedná se o zvláštní zasedání k situaci v Gaze a Goldstonovu zprávu. Evropská unie se domnívá – jak opět později zopakujeme – že tato zpráva představuje spolehlivou analýzu a Evropská unie zdůrazňuje význam provádění odpovídajícího, spolehlivého vyšetřování možných porušování lidských práv a mezinárodního humanitárního práva.

Závěrem bych rád projednal problém týkající se posouzení Rady.

Tento rok bude pro jednání týkající se hodnocení práce Rady, které proběhne zejména v roce 2011, rozhodující.

Evropská unie již opět pokračuje v práci, a hodlá upevnit jednoznačný postoj, jednoznačnou strategii Unie tak, abychom mohli zachovat aktivní úlohu a odhodlání chránit a dodržovat lidská práva.

V každém případě je zřejmé, že Evropská unie bude i nadále prosazovat nezávislost Úřadu vysokého komisaře pro lidská práva Organizace spojených národů tak, jak vždy činila, a rovněž tak i nezávislost zvláštních postupů, účast nevládních organizací v Radě pro lidská práva, schopnost Rady řešit závažná porušování lidských práv a ustanovení mandátů pro jednotlivé země.

Španělsko a španělské předsednictví jsou si vědomy toho, že převzali rotující předsednictví v okamžiku, který je pro Unii a pro Spojené národy z hlediska podpory lidských práv ve světě klíčový.

Pokud jde o vnější činnost Unie, Lisabonská smlouva zároveň otevřela novou etapu, tak jako v mnoha jiných oblastech, a my doufáme, že pod vedením vysoké představitelky a svým společným úsilím jasněji vyjádříme hlas Evropské unie při obraně základních zásad činnosti Rady pro lidská práva. Zároveň doufáme, že tato etapa posune směrem k aktivnější, transparentnější a účinnější Radě získá výhody z této přechodné fáze, kterou Unie prochází pod předsednictvím, které nyní zastupují a jež učiní vše, co bude v jeho silách, aby zajistilo, že směr, kterým se právě Unie a Rada ubírá, povede ke stejnému cíli, kterým je podpora a ochrana lidských práv ve světě.

Kristalina Georgieva, členka Komise. – Pane předsedající, považuji za velmi příhodné, že tu dnes vystupuji poprvé v záležitosti lidských práv, které se tak dobře doplňují s prioritami mého úřadu.

Komise zcela souhlasí s prezentací španělského předsednictví a já bych ráda k tomu, co zde bylo předloženo s ohledem na priority nadcházejícího zasedání a na to, jakým způsobem by se měla Evropská unie s těmito prioritami sladit, připojila dva okruhy připomínek.

První okruh připomínek se týká tematických otázek. Evropská unie a skupina zemí Latinské Ameriky společně pracují na návrhu usnesení o právech dítěte se zvláštním zaměřením na boj proti sexuálnímu násilí páchanému na dětech. Komise je velmi znepokojena nárůstem sexuálního násilí v oblastech konfliktu, krizovými situacemi

a tím, že zasahují ty nejzranitelnější, zejména děti. Evropská unie v souladu s Evropským konsensem o humanitární pomoci zajistí, aby to toto usnesení řádně řešilo.

Evropská unie se bude zároveň aktivně podílet na panelu pro práva osob se zdravotním postižením. Existuje velmi zřejmé propojení s našimi vnitřními politikami EU, neboť brzy uzavřeme proces přistoupení k Úmluvě Organizace spojených národů o právech osob se zdravotním postižením.

Další tematickou oblastí zvláštního zájmu je právo na potraviny, což je v souladu s dosažením rozvojových cílů tisíciletí, stejně jako lidská práva vnitřně vysídlených osob, které na rozdíl od uprchlíků nejsou náležitě chráněny mezinárodními úmluvami, a na to budeme v souvislosti s tímto bodem naléhat.

Druhá poznámka, kterou bych ráda uvedla, se týká podpory ze strany Evropské unie, aby plenární zasedání přijalo zprávy z prosincového přezkumu států uskutečněného v rámci všeobecného pravidelného přezkumu. Toto je velmi důležitý okamžik, kdy státy, které prošly procesem přezkoumání, mohou zveřejnit závazky, jež pro zlepšení stavu lidských práv přijaly. Zároveň si státy mohou zvolit, zda budou při provádění těchto závazků žádat o mezinárodní pomoc. Komise i nadále zůstává velmi otevřena jednáním s partnery o způsobech a prostředcích pro podporu provádění doporučení těchto přezkumů.

Jak již zdůraznilo španělské předsednictví, naprosto rozhodující je ta skutečnost, že dopad tohoto procesu v první řadě závisí na transparentnosti a otevřenosti ze strany členských států Evropské unie, protože účinní můžeme být pouze tehdy, pokud půjdeme sami příkladem.

Laima Liucija Andrikiienė, jménem skupiny PPE. – Pane předsedající, vítám skutečnost, že se Evropský parlament chystá přijmout usnesení o nadcházejícím zasedání Rady pro lidská práva. Rovněž vítám skutečnost, že Evropský parlament vyśle delegaci do Rady pro lidská práva, neboť naše doporučení Radě EU jsou obvykle předkládána proto, aby se zlepšila činnost Rady pro lidská práva a posílila úloha Evropského parlamentu v této oblasti.

Toto třinácté zasedání je tím nejdůležitějším zasedáním, které se koná v roce 2010, a bude zahrnovat setkání na vysoké úrovni a diskuse s ministry vlád o řadě důležitých témat, která již zmínil komisař a ministr, jako je například dopad světové hospodářské krize na stav lidských práv na celém světě.

Vítáme, že naši američtí partneři jsou do činností Rady pro lidská práva silně zapojeni. Nicméně bychom měli s obavou zaznamenat, že se některé země snaží celý proces napadat a podkopávat důvěryhodnost Rady pro lidská práva. Írán naznačil, že by mohl ve volbách usilovat o místo v Radě. Bylo by skutečně politováníhodné, pokud by Írán byl zvolen, protože by to ve skutečnosti zvýšilo počet zemí s problematickými záznamy o lidských právech v Radě. Rada pro lidská práva by tak riskovala, že se stane stejně nefunkční a neúčinnou jako její předchůdce, Komise pro lidská práva. Jinými slovy je v sázce důvěryhodnost Rady pro lidská práva jako takové, a my proto musíme učinit vše, co je v našich silách, abychom udrželi její autoritu.

Richard Howitt, jménem skupiny S&D. – Pane předsedající, dovolu mi, abych úvodem uvítal zapojení tohoto Parlamentu do iniciativ OSN. Na podzim jsme v New Yorku lobovali za jmenování nového náměstka generálního tajemníka, abychom v OSN posílili prioritu lidských práv, a příští měsíc opět budeme přítomni v samotné Radě pro lidská práva: naši unijní představitelé nepovedou jen dialog, ale budou též spolupracovat se třetími zeměmi v rámci společného evropského úsilí o podporu dodržování lidských práv spolu se zbytkem světa. Jsem hrdý na to, že, v Ženevě, vidíme Evropu jako zastávce lidských práv a vzhledem k činnosti, která bude zahájena v červnu tohoto roku, naše dnešní usnesení říká, že bychom měli být i zastánci další reformy samotné Rady pro lidská práva.

Rada je stále příliš zpolitizovaná a náš návrh dnes oprávněně kritizuje ty delegáty, kteří dnes v šest hodin ráno cynicky zaparkovali svá auta před budovou OSN v Ženevě, aby jako první zaplnili seznam řečníků s cílem pomoci Srí Lance v jejím návrhu „nečinnosti“, aby se tak vyhnuli kritice násilí v této zemi a zároveň i podstatě zřízení Rady pro lidská práva: ta by totiž měla po celý rok pracovat na tom, aby řešila porušování lidských práv kdykoli a kdekoli k němu dochází. Pokud jde o další reformy, v tomto Parlamentu jsme souhlasili s mnoha zásadami, které španělské předsednictví oznámilo, a já bych se rád přidal ke své přítelkyni paní Andrikienėové a řekl, že pokud bude příště, jak se někteří obávají, bez námitek zvolen Írán, kde je stav lidských práv katastrofální, bude to pro Radu znamenat další smrtelnou ránu.

Nejtěžší zkouškou v oblasti lidských práv každého národa je, pokud čelíme obvinění z jejich porušování. Proto jsem velmi potěšen tím, že se na organizační schůzce v Ženevě dne 18. února jak Evropská unie, tak Spojené státy vyslovily ve prospěch společné studie o tajném zadržování, která je nyní Radě pro lidská práva

předkládána. S kritikou nebudeme vždy souhlasit, ale musíme jí být vždy otevřeni, pokud očekáváme od ostatních, že učiní totéž.

Kristiina Ojula (ALDE). – (ET) Vážená vysoká představitelko, paní komisařko, my v Alianci liberálů a demokratů pro Evropu chceme, aby Evropská unie na nadcházejícím 13. zasedání Rady OSN pro lidská práva byla vidět. Jako spoluautorka tohoto usnesení chci zejména upozornit na body 9 a 13, které se zabývají otázkami ohledně Íránu.

Pro nás, pro skupinu ALDE, je nepřijatelné, že Rada OSN pro lidská práva není schopna – nemluvě o neochotě – s potřebnou rychlostí reagovat na krizi v oblasti lidských práv v Afghánistánu, Guineji, Íránu, Jemenu a Iráku. Smyslem Rady pro lidská práva, která spojuje všechny země na světě, je neustále dohlížet na stav lidských práv na území všech členských států a okamžitě reagovat na jakékoliv zhoršení situace.

Současné stagnující řešení této situace představuje jasnou známku slabosti a neschopnosti této organizace plnohodnotně plnit cíle, které si sama stanovila. Slabina této organizace je rovněž zřejmá z kandidatury Íránu ve volbách do Rady OSN pro lidská práva, které se konají v květnu 2010, což je poměrně komické. Již jen pomyslení na to je absurdní, vezmeme-li v úvahu bezradné pokusy íránského teokratického režimu potlačit občanské nepokoje, které po zapojení represivních orgánů zachvátily celou zemi. Jedinou možností je vinit celé mezinárodní společenství.

Respektujeme volbu íránského lidu a cílem naší kritiky je dosáhnout pro něj lepší budoucnosti. Vyzýváme vysokou představitelku Evropské unie pro zahraniční a bezpečnostní politiku a místopředsedu Komise, aby k této záležitosti zaujali pevný postoj a vyvíjeli silný tlak na Organizaci spojených národů.

Heidi Hautala, jménem skupiny Verts/ALE. – (FI) Pane předsedající, Evropská unie má velkou příležitost k tomu, aby na příštím zasedání Rady pro lidská práva podpořila kroky k posílení mezinárodního práva.

Od Rady a Komise jsme vyslechli dlouhou řadu důležitých otázek, máme však nějaké záruky, že bude Evropská unie skutečně trvat na jejich vyřešení? Mohla bych například zmínit, že Goldstonova zpráva o porušování mezinárodního humanitárního práva během války v Gaze byla v členských státech přijata velmi kontroverzně. Domnívám se, že máme právo, aby nám zástupce Rady podal vysvětlení, jak na tuto důležitou zprávu nahlízejí různé členské státy. Tato zpráva je klíčová ve chvíli, kdy se snažíme skoncovat se všemi, kdo se provinili porušováním mezinárodního humanitárního práva, a kdy zůstávají válečné zločiny nepotrestány namísto toho, abychom je předali spravedlnosti.

Za druhé bych, stejně jako můj kolega poslanec, pan Howitt, ráda zmínila novou zprávu týkající se tajných zadržovacích zařízení. Evropská unie musí rozhodně zakročit proti mučení a veškerému nelidskému zacházení ve věznicích, z nichž jsou některé tajné. Musíme být schopni čelit skutečnosti, že samy členské státy Evropské unie se dopustily takových činů. To nesmí pokračovat; musíme prošetřit i tyto záležitosti, neboť se nás dotýkají.

Máme příležitost posílit moc Mezinárodního trestního soudu tím, že zaujmeme důrazný postoj ke způsobu, jakým by měl být letos na jaře pozměněn Kodex profesní etiky tohoto soudu.

Charles Tannock, jménem skupiny ECR. – Pane předsedající, Rada pro lidská práva má nepochybně chvályhodné cíle, ale je vážně ohrožena některými svými členy. Mnoho z nich, včetně Kuby, Číny, Pákistánu, Saudské Arábie, Nikaragui a Gabonu – a Íránu jako potenciálního kandidáta – abych jmenoval alespoň některé – nedostatečně dodržuje lidská práva a nerespektuje demokracii. Je proto zřejmé, že má tento orgán nízkou skutečnou morální autoritu. Do tohoto všeho se musí Evropská unie zapojit na úrovni OSN, přesto však koná dobrou práci v oblasti bezpečnosti potravin a práv dítěte. Tito členové neustále útočí na stav lidských práv v Izraeli, jejich vlastní pohrdání lidskými právy však často uniká kontrole.

Toto usnesení Parlamentu správně upozorňuje na to, že 13. zasedání nezmiňuje problém vážného porušování lidských práv v režimech, jako je Guinea Konakry, Afghánistán, Írán a Jemen. Za druhé, toto usnesení se odvolává na Ústřední americkou zpravodajskou službu a mimořádné vydávání osob. Měli bychom si dvakrát rozmyslet, než zaútočíme na naše americké spojení, protože stále nesou ohromné a nepřiměřené břemeno odpovědnosti za naši bezpečnost v Evropské unii.

Nicole Sinclair (NI). – Pane předsedající, zatímco je Komise velmi nakloněna ochraně lidských práv, my Britové už od třináctého století přesně víme, kde jsme. Bohužel musím říci, že Lisabonská smlouva je jen bledým stínem naší Magna charty.

Komise na sebe ráda pohlíží jako na celosvětového aktéra v oblasti lidských práv, a zdá se, že ráda soudí ostatní a nabízí jim pomoc a rady. Měla by se však sama na sebe podívat kriticky. Případá mi velmi ironické, že zatímco Evropská unie správně podporuje práva obyvatel Kašmíru, kteří trpělivě čekají na referendum o právu na sebeurčení, jež jim v roce 1947 přislíbila Organizací spojených národů, Komise prostřednictvím Lisabonské smlouvy aktivně usiluje o to, aby vlastním členským státům odňala pravomoci v důležitých oblastech vysoké politiky. A to mě přivádí k tématu referenda, které bylo britským voličům slíbeno, ale nikdy se neuskutečnilo. Proto mí voliči společně s obyvateli Kašmíru očekávají sebeurčení.

José Ignacio Salafranca Sánchez-Neyra (PPE). – (ES) Pane předsedající, myslím si, že toto je skvělá příležitost, abychom potvrdili univerzálnost, nedělitelnost a vzájemnou závislost lidských práv, což je to, co tento návrh společného usnesení, který má být zítra přijat, vyjadřuje.

Parlament vyjádřil své stanovisko několikrát, pravidelně ve výroční zprávě o lidských právech ve světě a prostřednictvím různých usnesení, jako bylo naše nedávné usnesení v případě Íránu.

Někteří kolegové poslanci poukazovali na paradox – to je slovo, které použili –, kdy některé země s velmi chatrným stavem lidských práv jsou součástí tohoto orgánu, jenž je zodpovědný za jejich sledování, a já si myslím, že případ Íránu je jedním z nejzřejmějších. To není jediný příklad a já se domnívám, že Organizace spojených národů už nebude účinná, pokud ji tyto země budou podporovat. Zároveň ztratí veškerou politickou legitimitu a morální autoritu, aby tyto události odsoudila.

Pane předsedající, zatímco teď, další z parlamentních orgánů tento týden zvažoval vyhoštění člena této sněmovny, vyhoštění Kuby. Kromě toho dnes musíme truchlit nad úmrtím Orlanda Zapaty Tamaya, 42letého stavitele a politického vězně, který zemřel následkem hladovky a svévolného, nelidského a krutého věznění.

Předseda Kubánské komise pro lidská práva a národní usmíření, pan Elizardo Sánchez, který má velice blízko k myšlenkám sociální demokracie, řekl, že této smrti bylo zcela jistě možné předejít a považuje ji za vraždu převlečenou jako spravedlnost. Paní komisařko, rád bych se vás zeptal – když už známe postoj úřadujícího předsedy Rady – zda se vy a Komise domníváte, z hlediska etnického a demokratického, v reakci na politováníhodné události jako je smrt pana Zapaty, že je třeba vztahy mezi Evropskou Unií a Kubou pozvednout na vyšší úroveň a upřednostňovat je?

15. Přivítání

Předsedající. – Chtěl bych zde přivítat Monsignora Jorge Ortigu, arcibiskupa z Bragy, společně s biskupy a portugalskou biskupskou delegací, která ho doprovází.

Vaše Excellence, rád bych využil této příležitosti a vyjádřil naši solidaritu a naši soustrast portugalskému lidu, zejména lidu Madeiry, který v posledních několika dnech velmi trpěl. V myšlenkách a modlitbách jsme s nimi.

16. Priority Evropského parlamentu s ohledem na zasedání Rady OSN pro lidská práva (Ženeva, 1.–26. března 2010) (pokračování rozpravy)

Předsedající. – Dalším bodem jsou prohlášení Rady a Komise o prioritách Evropského parlamentu s ohledem na zasedání Rady OSN pro lidská práva (Ženeva, 1.–26. března 2010)

Vittorio Prodi (S&D). – (IT) Pane předsedající, dámy a pánové, 13. zasedání Rady OSN pro lidská práva je nesmírně důležitou příležitostí.

Rád bych uvedl jeden nebo dva případy, které nejsou zmiňovány příliš často. Jedná se o věznice, nikoliv však o ty, které jsou určeny teroristům. Chtěl bych poukázat na skutečně nehumánní podmínky ve věznicích ve Rwandě a Libyi, kde jsou ve vazbě drženi naprosto nevinní lidé, odsouzení na smrt.

Dále bych rád zmínil otázku obyvatel Sahary, která již velmi dlouho zůstává nevyřešena, a zároveň bych chtěl zmínit práva klimatických uprchlíků vyhnaných ze svých zemí dramatickými formami změn klimatu. To vše jsou faktory, které se musí brát v úvahu, zvláště proto, že se jedná o základy naší společnosti.

Alexander Graf Lambsdorff (ALDE). – (DE) Pane předsedající, ke svému 60. výročí vzniku si OSN darovala dva nové subjekty. První z nich byla Komise pro budování míru a druhou Rada pro lidská práva. Zatímco Komise pro budování míru vykonávala svou práci poměrně účinně a do značné míry očekávání splnila,

nelze totéž ani s tou nejlepší vůlí na světě říci o Radě pro lidská práva. Jak již zde bylo řečeno i vyjádřeno v usnesení, reforma je velmi nutná. Práce Rady pro lidská práva je příliš jednostranná, jak zmínili mí kolegové poslanci – z jednostranného pohledu se například projednává otázka Izraele. Abych byl upřímný, nemám radost z toho, že jediná záležitost, kterou zde předsednictví zdůrazňuje, je Goldstonova zpráva, jež rozhodně stojí za diskusi, nicméně není hlavním tématem.

Pokud pan Howitt říká, že by úspěšné zvolení Íránu bylo smrtelnou ranou pro Radu pro lidská práva, rád bych věděl, co to znamená. Byl bych rád, kdyby v této záležitosti zaujaly naše členské státy a Evropská služba pro vnější činnost jednotný postoj, protože se domnívám, že bude-li stejná situace přetrvávat, budeme muset vážně uvažovat o navrácení svého působení v oblasti lidských práv v OSN třetímu výboru OSN, jež má alespoň světové zastoupení a větší legitimitu.

Daniël van der Stoep (NI). – (NL) Víte to vy a víme to i my – Rada OSN pro lidská práva je jedna velká fraška. Tuto Radu vydírá Organizace islámských konferencí, jež se skládá ze zemí chránících se navzájem, které se snaží provokovat drobný stát Izrael a křivě ho obviňovat.

Pane předsedající, tato takzvaná Rada pro lidská práva je pravým opakem toho, co lidská práva skutečně znamenají, tedy zejména svobodu projevu. Je pobuřující a odsouzeníhodné, že by měl tento Parlament brát tuto hroznou Radu vážně. Pane předsedající, pokud tato sněmovna skutečně věří v lidská práva, pak by měla odsoudit nepřetržitý tok usnesení, která se snaží zničit svobodu projevu a stejně tak zjevné porušování lidských práv ze strany zemí tvořících Radu pro lidská práva. Pane předsedající, vedle zemí, jako jsou Saúdská Arábie, Pákistán, Indonésie a Egypt, které patří mezi země nejvážněji porušující lidská práva na světě, se chce i Írán stát členem Rady pro lidská práva. Nyní tedy už jen potřebujeme, aby se do tohoto spolku přidala ještě i Severní Korea a téměř všechny ty zlé státy budou sedět hezky jeden vedle druhého.

Pane předsedající, naší straně je jedna věc jasná: Rada OSN pro lidská práva je hrozná instituce a nikdo ji nemůže brát vážně. Tato sněmovna se musí okamžitě a jasně od Rady pro lidská práva distancovat a musí naprosto odmítnout jakýkoliv dialog s touto bandou darebáků.

Cristian Dan Preda (PPE). – (RO) Rád bych začal připomenutím, že když Rada pro lidská práva jako samostatná instituce OSN zaměřená na lidská práva vznikla, vzbuzovala naději, konkrétně naději na zvyšování ochrany základních práv na světové úrovni.

Zavedení mechanismu všeobecného pravidelného přezkumu, jenž je tou nejdůležitější změnou ve vztahu k dnes již zaniklé Komisi OSN pro lidská práva, mělo za cíle vyřešit závažné problémy, nadměrnou politizaci a selektivní přístup při řešení případů závažného porušování lidských práv. Tento mechanismus je velmi důležitý k tomu, aby mohla Rada pro lidská práva plnit svůj mandát jakýmkoliv možným způsobem. Je však třeba zdůraznit, že staré hrozby zcela nevymizely a nadměrná politizace nadále práci této instituce ovlivňuje. Na druhou stranu musíme říci, že mechanismus všeobecného pravidelného přezkumu není pro zajištění účinné ochrany lidských práv dostačující.

Když Rada nereaguje s dostatečnou horlivostí, jako tomu bylo v případě Guineji, pokud mi dovolíte zmínit jeden prostý příklad, bude to mít velmi vážné důsledky. Ti, kdo porušují lidská práva, mohou tak mít pocit, že se nemají čeho bát. Důvěryhodnost této Rady tedy závisí na její schopnosti rozhodně a rychle jednat, dojde-li k vážnému porušování lidských práv.

V tomto ohledu je důležité, aby Evropská unie podporovala vytváření mechanismů na úrovni Rady pro lidská práva speciálně vytvořených tak, aby reagovaly na krize, jako je například – zmíníme-li současné případy – krize v Afghánistánu, v Guineji Conakry, Íránu, Jemenu nebo Iráku. Domnívám se, že je v zájmu Evropského parlamentu, aby byla tato instituce – Rada pro lidská práva – vlivná a účinná, jak nejvíce může být, protože, myslím, potřebujeme důvěryhodného partnera pro dialog o lidských právech.

Corina Crețu (S&D). – (RO) Ráda bych hovořila o situaci v pásnu Gazy, která je, jak víte, stálým zdrojem obav ohledně dodržování lidských práv, zejména poté, co se v důsledku loňských zimních střetů situace zhoršila. Nevěřím, že jsme schopni posoudit, která ze stran v tomto konfliktu utrpěla více. Vojskové akce na obou stranách bohužel způsobily, že trpí především civilní obyvatelé. S ohledem na situaci na tomto území je velmi obtížné rozlišovat mezi palestinskými vojáky a civilním obyvatelstvem. Na druhé straně raketové útoky zahájené hnutím Hamás terorizovaly izraelské civilisty.

Během konfliktu jsem tuto oblast navštívila a viděla jsem problémy a obavy, kterým obě strany čelí. Domnívám se, že jakýkoliv pokus obviňovat z těchto událostí pouze jednu stranu je v rozporu se skutečností. Krvavé střety v pásnu Gazy a tragické humanitární následky jsou bolestivým důvodem k intenzivnímu jednání ve

všech kritických oblastech na celém světě, a to zejména proti příčinám utrpení bezbranných civilních obyvatel a pro rozsáhlejší a efektivní zapojení mezinárodních organizací s cílem dát impuls k rozhovorům o míru. To je oblast, kde má Evropská unie nejen potřebné schopnosti a důvěryhodnost, ale také povinnost důrazněji jednat, a to na celém světě.

Tunne Kelam (PPE). – Pane předsedající, jednou z priorit tohoto Parlamentu je rovněž řešení alarmující situace, kdy se jednání Rady pro lidská práva nesmírně zpolitizovala. Proto je nanejvýš důležité, aby se členská delegace EU zasadila za stanovení kritérií týkající se členství v Radě pro lidská práva. Týká se to zejména minimálních požadavků pro spolupráci se zvláštními postupy a bránění uplatňování návrhu „nejednání“, který zmařil přijetí usnesení v případě některých států, jež se chtějí vyhnout kritice své politiky lidských práv.

Rád bych ještě poukázal na další dvě parlamentní priority. Za prvé Bělorusko. Navzdory očekáváním se stav lidských práv nezlepšil, naopak se ještě zhoršil. Rád bych dnes zdůraznil poselství pana Milinkeviče. Evropská unie má nyní reálný vliv a může naléhat na Lukašenkův režim, aby docílil skutečného zlepšení, což je podmínkou pro další hospodářskou pomoc a spolupráci s Evropskou unií.

Za druhé bych chtěl požádat o podporu veřejného prohlášení, které minulý týden vydalo 18 ruských obránců lidských práv, včetně laureáta Sacharovy ceny pana Kovaleva, kteří se velmi obávají dalšího zásahu do nezávislého satelitního zpravodajství v ruském jazyce, čehož Kreml dosáhl použitím nátlaku.

Hodnotám Evropské unie skutečně škodí, pokud Unie chválí ochránce lidských práv, jako je pan Kovalev, a zároveň ustupuje tvrzením pana Putina, že vysílání alternativních informací v ruském jazyce evropskými satelity představuje něco nepřátelského.

Elena Băsescu (PPE). – (RO) Ráda bych vás během dnešní diskuse upozornila na případ teprve devatenáctiletého izraelského vojáka Gilada Šalita, který byl v červnu 2006 unesen v Kerem Shalom. Minulý týden jsem se zúčastnila oficiální delegace Evropského parlamentu do Izraele, během níž jsme se setkali s jeho otcem, Noamem Shalitem. Navzdory článkům 13, 23 a 126 Ženevské úmluvy o právech válečných zajatců a skutečnosti, že Gilad má zároveň i francouzské občanství, nebyla respektována Giladova práva přijímat návštěvy ze strany své rodiny a Mezinárodního Červeného kříže, právo na humánní zacházení a zveřejnění přesného místa, kde je držen v zajetí. Musím zdůraznit, že i článek 77 Goldstonovy zprávy pro Komisi, zprávy, jež jinak Izrael kritizuje, doporučuje, aby Gilad Šalit mohl využívat práv zaručených Ženevskou úmluvou. Na druhé straně Izrael práva zajatců respektuje.

Csaba Sógor (PPE). – (HU) Na březnovém zasedání Rady Organizace spojených národů pro lidská práva musí Evropská unie jednoznačně vyjádřit, že mezinárodní společenství nesmí mlčet o porušování lidských práv, a to nejen o porušování, ke kterému dochází v rozvojových zemích, ale i o porušování, které může být pozorováno ve vyspělých zemích. Deklarace OSN o právech příslušníků národnostních, etnických, náboženských a jazykových menšin přijatá dne 18. prosince 1992 Valným shromážděním OSN je shodně závazná pro rozvojové i vyspělé země, včetně členských států Evropské unie. Druhý odstavec článku dva této deklarace uvádí, že příslušníci národnostních menšin mají právo používat svůj vlastní jazyk, a to jak v soukromí, tak i na veřejnosti, bez zásahů či jakékoliv jiné formy diskriminace. Tento článek je v současné době často porušován i v členských státech Evropské unie. Evropská unie může být důvěryhodná jen v případě, že najde řešení, které se vypořádá s porušováním lidských práv na území Evropské unie, a to takovým způsobem, který bude představovat příklad pro celý svět.

Georgios Papanikolaou (PPE). – (EL) Pane předsedající, dva následující roky budou pro krystalizaci role OSN v oblasti lidských práv kritické, protože, jak víte, v roce 2011 bude zveřejněn mezivládní přezkum Rady pro lidská práva.

Během tohoto období bude hrozit nebezpečí, že země, na které upozorňovali mí kolegové poslanci, a které na tuto oblast příliš nekladou důraz, se budou snažit omezit úlohu OSN.

K tomu, co již bylo řečeno, bych rád dodal následující: zaprvé, vzhledem k tomu, že Evropská unie je – a já věřím, že bude i nadále – jedním z nejdůležitějších činitelů v oblasti ochrany lidských práv, musí být jednou z našich priorit, abychom na mezinárodní scéně vystupovali jednohlasně, a tam, kde bude možné, se vyhnuli neshodám.

Zadruhé musíme posílit naši spolupráci se Spojenými státy americkými v oblasti ochrany lidských práv.

A konečně za třetí, Evropský parlament musí – a může – pečlivě sledovat konkrétní postupy, které budou následovat v rámci všeobecného pravidelného přezkumu Rady, tak aby naše strana skutečně a podstatně přispěla k prosazování lidských práv ve všech členských státech Organizace spojených národů.

Mariya Nedelcheva (PPE). – (FR) Pane předsedající, vážená paní Georgieva, vážený pane Lópezi Garrido, rád bych vás upozornila na bod 13 tohoto usnesení o kandidatuře Íránu do Rady OSN pro lidská práva.

Írán byl 15. února podroben všeobecného pravidelného přezkumu zabývajícímu se ochranou a prosazováním lidských práv v této zemi. Íránský režim potvrdil, že se v této zemi lidská práva respektují. Ráda bych zdůraznila některá fakta ohledně toho, co současný režim tvrdí.

Teprve včera nám v Parlamentu paní Radiaciová předložila přehled o svévolném zatýkání a mučení páchaném na íránských ženách a odpůrcích režimu. Odsuzujeme také politické podmínky, které musí zajatci snášet. Město Camp Ashraf se stalo symbolem pro nedodržování lidských práv. Mí parlamentní kolegové během lednového zasedání předložili několik očitých svědectví.

Nemůžeme dnes souhlasit s tím, aby se Írán stal členem nejvyššího orgánu pro ochranu lidských práv. Proto by mne zajímalo, jakou zprávu vyšleme ostatním státům, které skutečně dodržují lidská práva. Evropa musí hovořit jedním hlasem a dokázat svou soudržnost a, jak ve svém prohlášení řekla baronka Ashtonová, dovolte nám v této fázi říci, že je kandidatura Íránu nemyslitelná.

Alf Svensson (PPE). – (SV) Pane předsedající, jde-li o společné usnesení o Radě OSN pro lidská práva naší skupiny, jsem obzvláště potěšen odstavci 6 a 25, ve kterých opakujeme silnou podporu Evropské unie usnesením pro jednotlivé země. V takových případech, kde jsou systematicky porušována lidská práva, jsou usnesení pro jednotlivé země nesmírně důležitým nástrojem, jak v Radě pro lidská práva, tak i ve Valném shromáždění OSN. V mnoha případech, kdy se vláda příslušné země již dlouho neúčastní rozhovorů a programů pro zlepšení řešené situace, představují usnesení pro jednotlivé země to jediné, co může proti těmto zločinům mezinárodní společenství podnítit.

Zde se nejedná o pojmenovávání a očerňování, jak se někteří kritikové domnívají; není ani pravdou, že se Evropa vměšuje do vnitřních záležitostí dalších zemí. Jedná se jen o to, že ukazujeme, že nebudeme akceptovat systematické zneužívání a útisk vlastních obyvatel ze strany režimu. Jde o to, že ukazujeme, že podporujeme svobodu, nikoliv útlak. Proto je důležité, aby Evropská unie nadále obhajovala existenci usnesení pro jednotlivé země v rámci systému OSN.

Andrew Henry William Brons (NI). – Pane předsedající, země Evropské unie by si měly nejdříve sjednat pořádek u sebe doma, než začnou upozorňovat na ostatní. Mnoho členů Evropské unie stíhá a vězní občany za nenásilnou svobodu projevu. Zejména se snaží učinit z jakékoliv opozice vůči přistěhovalcům trestný čin. Pálení knih je stále aktuální. Politické strany jsou zakázány, jako například v Belgii, nebo je jejich zákaz vyžadován na základě smyšlených důkazů, jako například v Německu, nebo je vyžadován tajný zákaz, jako například ve Spojeném království, kde bylo soudem na příkaz vlády zakázáno mé vlastní straně přijímat nové členy, a to na dobu neurčitou.

Pro země, které se nazývají demokratickými, to nestačí: tyto země musí zároveň respektovat svobodu projevu, svobodu sdružování a svobodu voleb.

Diego López Garrido, úřadující předseda Rady. – (ES) Pane předsedající, jsem vděčný za projevy poslanců týkající se této naprosto nezbytné a zásadní otázky, která, jak jsem řekl ve svém prvním projevu, je jednou z klíčových zásad Evropské unie: hájení lidských práv.

V tomto ohledu jsme přesvědčeni, Evropská unie musí potvrdit svůj postoj k účasti v Radě OSN pro lidská práva, včetně podpory její existence. Evropská unie vždy zastávala názor, že Rada pro lidská práva byla založena za účelem nahradit bývalou Komisi, jak jsem již zmínil dříve. Evropská unie kromě toho věřila, že by se tato rada měla stát nástrojem, který se může řádně zabývat celosvětovou situací v oblasti lidských práv, situacemi, které vyžadují, aby Organizace spojených národů a její členové jednali, přijímali opatření, nebo učinili příslušné prohlášení.

Ve skutečnosti se předsednictví Evropské unie a Rady vždy systematicky účastnilo jménem Evropské unie diskusí na různých zasedáních Rady pro lidská práva a bude se jich účastnit i nadále. Předsednictví Rady Evropské unie se zúčastní příštího zasedání Rady pro lidská práva jménem Rady Evropské unie. To je samozřejmě zcela v souladu s prohlášeními a postoji jednotlivých členských států Evropské unie a Evropské komise jako další instituce Evropské unie.

Proto bych chtěl říci, že podporujeme existenci tohoto orgánu a to, aby používal veškerý svůj potenciál, kterého v některých případech dosáhne, a v některých nikoliv: existují samozřejmě určité situace, při kterých, díky výsledkům voleb, Evropská unie a její členské státy nedosáhnou všech svých cílů. Existují skutečně

pozitivní případy, jako je například postoj k Somálsku: v této oblasti se porušují lidská práva. Existují další případy, ve kterých se cíle nedosáhlo, pozitiva však převažují negativa.

Rád bych zmínil, že budeme hovořit o některých případech zemí, které již byly zmíněny v různých projevech.

Rád bych hovořil o případu Íránu, protože se objevily opakované nářky k otázce jeho kandidatury. Jak víte, k tomuto tématu se neustále prováděla prohlášení. Mám zde před sebou tři prohlášení týkající se situace v Íránu, která letos učinila vysoká představitelka Unie pro zahraniční věci a bezpečnostní politiku, paní Catherine Ashtonová, jež odsuzují a vyjadřují znepokojení nad případy porušování lidských práv a poprav, ke kterým v Íránu došlo.

Jde-li o otázku kandidatury, musíme nejdříve říci, že se jedná o záležitost, jež je v současné době stále jednou z vnitrostátních pravomocí (postoj týkající se kandidatur zemí pro vstup do Rady pro lidská práva). V každém případě se musí otázka situace lidských práv a porušování lidských práv v Íránu a otázka, zda bude či nebude kandidatura Íránu do Rady pro lidská práva přijata řešit opatrně, aby nedošlo k opačnému účinku. Proto chápeme, že zde musí Evropská unie pokusit zaujmout tu nejhodnější koordinovanou pozici (což se právě děje), zatímco bude respektovat vnitrostátní pravomoc a, jak jsem řekl, vyvine veškerou opatrnost.

Pane předsedající, stručně řečeno, považujeme Radu pro lidská práva za místo, kde musíme obhajovat pozici Evropské unie a domníváme se, že se k tomuto účelu jedná o správné místo. Kromě toho vždy bylo naším závazkem zajistit, aby se celosvětové hnutí pro lidská práva nevrátilo zpět, aby neregredovalo, zejména jde-li o lidské cíle, které považují lidská práva za světovou hodnotu, takovou světovou hodnotu, která se musí hájit mimo hranice, tradice a rozmanitost, protože se jedná o něco, co souvisí s podstatou lidských bytostí samých.

Kristalina Georgieva, členka Komise. – Pane předsedající, velmi děkuji všem poslancům tohoto Parlamentu za přednesená doporučení. Zajistíme, že se o ně podělíme s vysokou představitelkou.

Dovolte mi čtyřmi body reagovat na jednotlivé otázky a připomínky.

Nejprve k Íránu a jeho kandidatuře: velmi podporuji názor vyjádřený španělským předsednictvím. Mohu jen zdůraznit, že od každého zvoleného člena Rady se očekává, že v praxi potvrdí nejvyšší závazek k ochraně a prosazování lidských práv.

Co se týče velmi smutného případu ztráty lidského života, ke které došlo na Kubě, úmrtí pana Orlanda Zapata, chtěla bych jménem Komise vyjádřit soustrast jeho rodině a důrazně odsoudit pokračující věznění více než 200 politických disidentů na Kubě, jakož i další projevy neúcty k základním lidským právům. Komise vyzývá Kubu, aby změnila svou politiku a dostala svých závazků podle mezinárodního práva. V rozhovorech s Kubou, s místními úřady, budeme nadále řešit otázku lidských práv a tyto rozhovory využijeme jako prostředek k prosazování otázky lidských práv.

Co se týče mnohých výzev, aby Evropská unie hovořila o otázce lidských práv jedním hlasem: Komise to velmi silně podporuje.

Čtvrtý bod se týká Gazy: domnívám se, že by bylo vhodnější o tomto bodu hovořit v následující diskusi o Goldstonově zprávě.

Předsedající. – Obdržel jsem šest návrhů usnesení k ukončení rozpravy v souladu s čl.110 odst. 4 jednacího řádu.

Rozprava je ukončena.

Písemná prohlášení (článek 149)

Mara Bizzotto (EFD), písemně. – (IT) Mám mnoho výhrad k celkové důvěryhodnosti UNHCR. V každém případě doufám, že účast delegace z podvýboru pro lidská práva na příštím zasedání Rady poskytne evropským institucím příležitost vznést naléhavou otázku christianofobie. Jsme si dobře vědomi toho, že nemusíme vracet čas, abychom našli vážné případy protikřesťanského pronásledování: ve skutečnosti nehovoříme o minulosti, ale o současnosti, a ve vši pravděpodobnosti bohužel také o budoucnosti, protože každý den a ze všech koutů světa dostáváme znepokojující, tragické zprávy o napadání, diskriminaci a zabíjení křesťanů. Zároveň víme, že se jedná o citlivou otázku a že se do této chvíle správně neřešila, nejen kvůli diplomatické rovnováze, kterou mají účastníci zachovávat při setkáních, jako například UNHCR, ale samozřejmě rovněž kvůli protikřesťanské politice prosazované zeměmi, které, přestože nejsou přímo nepřáteli křesťanství, alespoň tradičně tolerují protikřesťanské činy.

Z toho vyplývá, že by Evropská unie a tato sněmovna měly při příležitosti, která je v centru pozornost světových politik, podporovat v rámci mezinárodního společenství nový přístup k otázce christianofobie, aby tento problém byl celosvětově a okamžitě rozpoznán jako vážné porušení lidských práv a náboženské svobody, a aby společenství přijalo opatření k tomu, aby zastavilo šíření obav.

Proinsias De Rossa (S&D), písemně. – Podporuji toto usnesení, které vyzývá mimo jiné vysokou představitelku Unie pro zahraniční věci a bezpečnostní politiku a členské státy, aby v návaznosti na Goldstonovu zprávu usilovaly o silný společný postoj EU, a které žádá o provádění jejích doporučení a přiznání odpovědnosti za veškerá porušování mezinárodního práva, včetně údajných válečných zločinů, a které naléhavě vyzývá všechny strany, aby provedly vyšetřování, které splňují mezinárodní standardy nezávislosti, nestrannosti, průhlednosti, rychlosti a účinnosti, v souladu s rezolucí Valného shromáždění Organizace spojených národů A/64/L.11. Usnesení dále zdůrazňuje, že dodržování mezinárodních lidských práv a mezinárodního humanitárního práva všemi stranami, a to za všech okolností, je základním předpokladem pro dosažení spravedlivého a trvalého míru na Blízkém východě. Usnesení dále vyzývá vysokou představitelku EU a členské státy, aby aktivně sledovaly provádění doporučení zahrnutých v Goldstonově zprávě prostřednictvím konzultací vnějších misí EU a nevládních organizací působících v této oblasti a vyzývá k tomu, aby byla tato doporučení a související připomínky součástí dialogu mezi EU a všemi stranami, stejně tak pozice EU na mezinárodních fórech.

17. Provádění doporučení obsažených v Goldstonově zprávě o Izraeli a Palestině (rozprava)

Předsedající. – Dalším bodem jsou prohlášení Rady a Komise o provádění doporučení obsažených v Goldstonově zprávě o Izraeli a Palestině.

Diego López Garrido, úřadující předseda Rady. – (ES) Pane předsedající, rád bych poděkoval Evropskému parlamentu za příležitost hovořit k tomuto tématu, které se týká vyšetřovací mise ke konfliktu v pásmu Gazy, kterou sponzorovala Organizace spojených národů a která se konala v období od konce roku 2008 do začátku roku 2009, a je známa jako „Goldstonova zpráva“.

Organizace spojených národů věnovala velkou pozornost prohlášení svého generálního tajemníka, pana Ban Ki-moona, učiněnému dne 21. ledna 2009 Radě bezpečnosti, ve kterém sdělil své dojmy z návštěvy pásma Gazy a jižního Izraele, uskutečněné těsně před ukončením bojů.

Kromě toho se o zprávě, která již byla v některých projevech k předchozímu tématu zmiňována, tedy o Goldstonově zprávě zveřejněné v polovině září loňského roku, diskutovalo v období od 14. září do 2. října na 12. zasedání Rady pro lidská práva.

Evropská unie od samého počátku tohoto konfliktu trvala na tom, aby obě strany plně respektovaly lidská práva a plnily své závazky podle humanitárního práva.

Dala jasné najevo, že bude pozorně sledovat vyšetřování obvinění z porušování lidských práv.

Švédské předsednictví Rady v Ženevě stanovilo postoj Evropské unie následujícím způsobem: za prvé, Evropská unie považuje tuto zprávu za závažnou, neboť obsahuje informace o vážném porušování mezinárodního humanitárního práva, včetně úmyslných útoků na civilní obyvatelstvo. Za druhé zdůrazňuje význam odpovídajících a důvěryhodných šetření, která jsou vedena v případě porušování mezinárodního humanitárního práva zúčastněnými stranami konfliktu v souladu s mezinárodními právními předpisy, což zajišťuje, že mise směřuje svá doporučení vůči oběma stranám – Izraelcům a Palestincům.

Evropská unie s ohledem na Goldstonovu zprávu potvrdila svůj konstruktivní postoj, když během diskuse Rady bezpečnosti Organizace spojených národů konané dne 27. ledna, tedy před měsícem, zdůraznila, že je důležité vést odpovídající a věrohodná šetření ohledně možného porušování mezinárodních lidských práv a mezinárodního humanitárního práva. Mohu vás proto informovat o tom, že před několika dny, dne 4. února 2010, zveřejnil generální tajemník Organizace spojených národů zprávu o uplatňování Goldstonovy rezoluce Valného shromáždění Organizace spojených národů.

Generální tajemník přetlumočil reakce Izraele, palestinských okupovaných území a Švýcarska a ve svých připomínkách řekl, že procesy zahájené těmito třemi stranami již probíhají a zúčastněné strany se již k uplatňování zmíněné rezoluce nemohou vyjádřit.

Nezbývá než počkat, jak se tato záležitost bude ve Valném shromáždění Organizace spojených národů řešit.

Prioritou španělského předsednictví je v tomto ohledu dosáhnout konsensu, pokud jde o postoj Evropské unie k návrhu rezoluce, již nyní chtějí palestinské úřady předložit Valnému shromáždění Organizace spojených národů.

Máme dva cíle: za prvé chceme, aby tato rezoluce byla přijata na základě konsensu a pokud se tak nestane, chceme, aby v takovém případě Evropská unie dokázala zaujmout tak jednotnou pozici, jak jen to je možné.

V každém případě opakují, že předsednictví Rady schvaluje to, o co žádá Goldsonova zpráva, tedy aby se prováděla důvěryhodná šetření nezávislá na zúčastněných stranách.

Kristalina Georgieva, členka Komise. – Pane předsedající, ráda bych jen potvrdila to, co již bylo o španělském předsednictví řečeno. Přestože Evropská unie neschválila všechna doporučení, dala jasně najevo, že bere Goldstonovu zprávu velmi vážně. Vyzvala všechny zúčastněné strany konfliktu, aby zahájily vyšetřování údajného porušování mezinárodního humanitárního práva a mezinárodních lidských práv, kterého se účastníci konfliktu dopustili. Toto vyšetřování by mělo být v souladu s mezinárodními standardy.

Kroky, které zatím podnikl Izrael, palestinské úřady a hnutí Hamás, nevedou k výrazným hmatatelným výsledkům a je stále třeba stanovit odpovědnost. Proto Evropská unie stále opakuje naše klíčové poselství, že zúčastněné strany konfliktu vynakládají značné úsilí v provádění nezávislého a důvěryhodného vyšetřování údajného porušování zmíněných práv. Vzhledem k tomu, že se to přímo týká mých povinností, je vhodné připomenout, že Komise poskytuje značné finanční prostředky humanitárním organizacím, jejichž cílem je poskytovat nezbytnou pomoc a ochranu palestinských civilistům.

Evropská unie se bude snažit zajistit, aby se tím na svém březnovém zasedání Rada pro lidská práva zabývala a aby se v rané fázi zapojila do přípravy konsensuálního řešení. V této souvislosti bych zde chtěla zmínit, že dne 18. února palestinská delegace předložila ke zprávě generálního tajemníka Organizace spojených národů, která následuje Goldstonovu zprávu, návrh rezoluce Valného shromáždění OSN. Palestinská strana uvedla, že má v úmyslu sledovat jednání Valného shromáždění o této rezoluci, které se bude konat v pátek 26. února, aby zopakovala hlavní body rezoluce č. 64/10 ze dne 5. listopadu 2009 a požádala generálního tajemníka Organizace spojených národů, aby za pět měsíců zprávu vypracoval znovu. Právě v této chvíli, kdy sedíme v této místnosti, probíhají o této otázce intenzivní konzultace mezi členskými státy a Komisí s cílem dosáhnout společného postoje k této rezoluci.

Dovolte mi – na podporu španělského předsednictví – zakončit prohlášením, že je důležité hledat společný postoj Evropské unie a zabránit předchozímu trojcestnému rozdělení.

Elmar Brok, jménem skupiny PPE. – (DE) Pane předsedající, pane Lópezi Garrido, paní komisařko, věřím, že důvěryhodné vyšetřování případů porušování mezinárodního humanitárního práva je důležité a právě na to se musíme zaměřit. Závěry se musí zkoumat, což platí pro obě zúčastněné strany, i pro ty, které vedou asymetrickou válku tím, že odstřelují Sderot a další města z hustě osídlených oblastí, čímž určují bojiště. Toto se vyšetřuje spravedlivě a v tomto ohledu nedojde k žádným jednostranným závěrům.

Rovněž to dokazuje, že na Blízkém východě, ale i v dalších srovnatelných oblastech, přinese trvalé výsledky pouze mírové řešení. Pokud nenalezneme mírové řešení a trvalé porozumění, nikdy tento problém nevyřešíme. V takových případech se musí brát plně v úvahu bezpečnostní aspekty státu Izrael a tyto aspekty se musí brát vážně, včetně skutečnosti, že jsou zde vyvíjeny nové rakety, které jsou problematické.

Zároveň bych však chtěl zdůraznit, že je na místě žádat mezinárodní vyšetřování, přestože není možné v rámci Goldstonovy zprávy vyšetřovat vše. Tato zpráva se zabývá pouze okupovaným územím. Bylo zdůrazněno, že žádný z členských států Evropské unie nehlasoval v Radě pro lidská práva pro tuto zprávu. Některé se zdržely hlasování, některé hlasovaly proti ní a některé – jako například Spojené království a Francie – se zcela odmítly hlasování zúčastnit. Tuto skutečnost bychom také měli vzít v úvahu, neboť toto usnesení prováděli takoví „zástupci lidských práva a demokracie“, jako je Kuba, Nigérie a Čína. Při posuzování této záležitosti bychom to měli mít na paměti. Musíme se postavit za lidská práva, nikoliv však na základě této zprávy s cílem vést politickou válku proti jedné ze zúčastněných stran.

Véronique De Keyser, jménem skupiny S&D. – (FR) Operace „Lité olovo“ v pásmu Gazy měla v prosinci 2008 za následek okolo 1 500 mrtvých, z nichž většinu představovaly ženy, děti a další civilní osoby. Byly zničeny rodiny a bombardovány školy. Obyvatele zachvátila panika, byli lapeni v pasti a neměli možnost úniku.

Během vojenské operace jsem s některými svými zde přítomnými kolegy navštívila pásmo Gazy a byli jsme ohromeni tím, že k takové tragedii může dojít před zraky mezinárodního společenství, aniž by došlo k obrovské vlně protestů. Pásmo Gazy se od té doby nezměnilo. Ničení a obléhání pokračuje.

Je tu však Goldstonova zpráva. Pane Broku, jaký je rozdíl mezi Goldstonovou zprávou a rezolucí, která ji následuje? Goldstonova zpráva – statečná zpráva, která jednoduše požaduje, aby byla vykonána spravedlnost, snad žádá příliš? Dnešní tlak na zrušení této zprávy a diskreditaci soudce Goldstona je neuvěřitelný. Jeho jméno je vláčeno bahnem; je nazýván antisemitou, přestože Goldstonova zpráva nepoukazuje pouze na Izrael. Ani hnutí Fatah a Hamás kritice neunikly.

Dnes však řeknu zcela jasně – a omlouvám se svým kolegům poslancům – že pouze izraelská vláda zavedla jakousi vládu teroru, prováděla cenzuru aablokovala veškeré kroky následující Goldstonovu zprávu. Pane Liebermane, dnes v této sněmovně nejste, ale včera jste byl a já bych vám ráda řekla: v tomto Parlamentu nedojde k žádnému zastrašování!

Chceme nezávislá šetření, která jsou v souladu s mezinárodními standardy, nikoliv vojenské tribunály soudící své vlastní vojáky. Pane Liebermane, zároveň řeknu, že zde nejste vítán, nikoliv proto, že zastupujete Izrael, ale proto, že se váš rasistický a xenofobní postoj neslučuje s evropskými hodnotami. Žádný demokratický stát si nemůže dovolit porušovat mezinárodní právo, aniž by svá jednání ospravedlnil. Tento Parlament nedovolí, aby jej někdo zastrašoval. Bude i nadále požadovat, aby se vykonala spravedlnost, aby se na tragedii Gazy vrhlo světlo, nikoliv ostrým, ale rozhodným způsobem. Dnes prosím Radu a Komisi, aby se tím prostě řídila. Světlem a spravedlností, ničím jiným.

Annemie Neyts-Uyttebroeck, jménem skupiny ALDE. – Pane předsedající, Goldstonova zpráva se snaží naplnit mandát, který jí byl dán. Tímto mandátem je, nebo bylo, následující: „Vyšetřit veškerá porušování mezinárodních lidských práv a mezinárodního humanitárního práva, která mohla být kdykoliv spáchána v souvislosti s vojenskými operacemi prováděnými v pásmu Gazy v období od 27. prosince 2008 do 18. ledna 2009, ať už před těmito operacemi, během nich nebo po nich.“ A přesně to Goldstonova zpráva učinila – nebyl to však pouze pan Goldstone, ale rovněž jeho dvě kolegyně.

Prováděli šetření ohledně toho, co v pásmu Gazy proběhlo, a přišli se závěry, které jsou přinejmenším znepokojující. Jsou velmi znepokojující, protože ve většině případů, na které se zaměřili, zjistili, že ozbrojené síly státu, který tvrdí, že je jediným demokratickým státem v této oblasti, porušovaly mezinárodní právo, mezinárodní humanitární právo a Ženevskou úmluvu. To je skutečně velmi znepokojující.

To bychom neměli nechat projít. Pokud jsme tedy vyzváni, abychom k této zprávě zaujali stanovisko, otázkou není, zda jsme pro nebo proti Izraeli, pro nebo proti Palestincům, pro nebo proti hnutí Hamás; otázkou je, zda budeme omlouvat porušování mezinárodního práva, mezinárodního humanitárního práva a Ženevských úmluv bez ohledu na to, kdo se ho dopustil. To je ta otázka, kterou musíme zodpovědět.

Caroline Lucas, jménem skupiny Verts/ALE. – Pane předsedající, dovolu mi zmínit, jak jsem ráda, že konečně v plénu hovoříme o Goldstonově zprávě, neboť se jedná o životně důležitou otázku a do dnešního dne v řešení těchto záležitostí Evropská unie ostudně chyběla. Je zcela nepřijatelné, že Rada dosud neschválila doporučení Goldstonovy zprávy. Komise tvrdí, že bere tuto záležitost velmi vážně, to však nestačí; požadujeme výslovné schválení. Předsednictví tvrdí, že ji podporuje: dobrá, ale mělo by ji tedy podporovat veřejně a otevřeně a zajistit, aby tak činili i ostatní z Rady.

Navzdory tomuto pozadí musím říci, že jsem ráda, že v návrhu usnesení Evropského parlamentu o Radě pro lidská práva, o kterém budeme zítra hlasovat, máme dva silné body vyzývající vysokou představitelku a členské státy, aby veřejně vyžadovali přijetí doporučení této zprávy.

Toto usnesení je dále vyzývá, aby aktivně sledovali uplatňování doporučení ohledně konzultací s vnějšími misemi EU a nevládními organizacemi v této oblasti, protože důkazy, které jsme zatím získali, říkají, že ani izraelské úřady, ani hnutí Hamás neberou své odpovědnosti dostatečně vážně. V Izraeli provádělo vyšetřování cílů a taktiky používané během operace Lité olovo armádní velení vojenská policie, což vážně ohrožuje nezávislost výsledků; na straně Hamásu přetrvává neschopnost řešit přiměřené odpalování raket do jižního Izraele. Ve světle těchto selhání je zřejmé, že by Evropská unie měla vyvíjet tlak na generálního tajemníka OSN, aby připravil skutečně nezávislé hodnocení.

A konečně vzhledem k pokračující humanitární krizi v pásmu Gazy opět vyzývám Radu a vysokou představitelku, aby vyvíjeli mnohem větší tlak na Izrael a přiměli ho ukončit obléhání, které brání obnově a zhoršuje utrpení.

Michał Tomasz Kamiński, *jménem skupiny ECR*. – (PL) Pane předsedající, Goldstonova zpráva je mimořádně nevyvážená a nespravedlivá. Vychází z Rady OSN pro lidská práva, jejímiž členy jsou země jako například Írán, Nikaragua, Somálsko a Libye. Jaké právo mají tyto země, kde je dodržování lidských práv na nule, aby hodnotily Izrael, jedinou demokracii na Blízkém východě?

Tato zpráva vychází z velmi podezřelého zdroje, který je utkvěle a nezdravě zatížen na Izrael. Z 25 rezolucí o lidských právech, které přijala Rada OSN pro lidská práva, je 20 z nich věnováno Izraeli. Ani jedno se netýká zemí, které jsou členy Rady, zemí, kde – a to zdůrazňuji – je velmi špatný stav lidských práv, od práv žen až po volební práva.

Zdůrazňuji, že tato zpráva je zcela nevyvážená. Ve skutečnosti se snaží omluvit teroristické aktivity Hamásu. Zpráva neuvádí tu základní skutečnost, že před osmi lety, před tím, než Izrael vv zájmu své vlastní obrany podnikl opatření v pásnu Gazy, byly vypáleny tisíce raket na nevinné izraelské občany. Každá země má právo se proti teroristům bránit. Takové právo má i Izrael. Je nutno říci, že v Izraeli právě probíhá 150 vyšetřování trestných činů jednotlivých izraelských vojáků. V Izraeli je svobodný parlament a svobodný tisk, který často kritizuje svou vlastní vládu a své vlastní ozbrojené síly. Žádná z těchto vlastností se bohužel nenachází na straně teroristů.

Proto se domnívám, že by tato nevyvážená a nespravedlivá zpráva, která podle mého názoru nestoudným způsobem útočí na našeho hlavního spojence na Blízkém východě, neměla být brána vážně.

Kyriacos Triantaphyllides, *jménem skupiny GUE/NGL*. – (EL) Pane předsedající, zpráva soudce Goldstona podává ten nejvíce do očí bijící důkaz o zločinech a o porušování mezinárodního práva a mezinárodního humanitárního práva ze strany Izraele vůči palestinskému lidu. Z vyšetřování vyplynuly silné náznaky toho, že se izraelské síly dopustily závažných porušení čtvrté Ženevské úmluvy. Je třeba poznamenat, že zatímco palestinská strana, přestože je ve zprávě kritizována, přijímá mezinárodní právo a vyzývá k jeho dodržování, Izrael to na druhé straně odmítá.

Zatímco se některé strany snaží zprávu podkopávat, my vyzýváme členské státy Evropské unie, aby se postavily za zásady, kterými se řídí mezinárodní právo a Evropská unie, a aby podpořily diskusi o této zprávě na Valném shromáždění OSN a její oznámení Radě bezpečnosti s ohledem na její konečnou ratifikaci a opatření, která mají být přijata. Tato zpráva by měla být zaslána k prozkoumání Mezinárodnímu trestnímu soudu v Haagu. Pokud má Evropská unie skutečně zájem o řešení palestinského problému, měla by přestat tyto zločiny tolerovat, protože taková tolerance může znamenat podporu a spoluúčast.

Mimoto by se mělo na základě závěrů této zprávy ihned prozkoumat pozastavení jednání k prohloubení vztahů mezi Evropskou unií a Izraelem a používání ustanovení dohody o přidružení.

Palestinský i izraelský lid má plné právo na budoucnost a na život. Naší povinností je vyvíjet tlak na to, aby se docílilo spravedlivého řešení a míru. Goldstonova zpráva by měla být využita jako nový impuls s cílem dosáhnout spravedlivého řešení.

Bastiaan Belder, *jménem skupiny EFD*. – (NL) Na Goldstonovu zprávu se minulý týden během pracovní návštěvy židovského státu ze strany Delegace pro vztahy s Izraelem hodně soustředovala pozornost. Delegace obdržela od vojenských i civilních představitelů podrobné informace o soudním vyšetřování vedeném Izraelem během a po vojenské operaci v pásnu Gazy. Toto důkladné vyšetřování jejich činností detailně vyvrací usvědčující obvinění proti izraelským úřadům vznesené v Goldstonově zprávě.

Kromě toho, nehledě na Goldstonovu zprávu, Izraelské obranné síly (IOS) přijímají veškerá obvinění vážně a důkladně je prošetřují. Existuje zde zřetelný rozpor mezi IOS a Hamásem – teroristickým hnutím, které je třeba vinit za operace v Gaze. Byli jsme snad někdy svědkem toho, že hnutí Hamás vyšetřovalo své vlastní jednání?

Pane předsedající, dostupná dokumentace o operaci v pásnu Gazy nás nenechává na pochybách ohledně odpovědi na tuto otázku. Hamás záměrně vystavuje palestinské občany akutní hrozbě války, a to i v místech, jako jsou mešity. Naproti tomu zvažte záměry a aktivity Izraelců, zvažte ochranu života a majetku židovských občanů proti teroristickým raketovým útokům Hamásu, které již trvají několik let, stejně jako skutečné obavy Izraele o palestinské životy. Podívejte se na všechna preventivní opatření, které provedli během operace.

Pane předsedající, navzdory záměrům Goldstonovy zprávy vedou tato neobjektivní vyšetřování k odůvodnění ve dvou rovinách: k odůvodnění vojenských operací proti hnutí Hamás a k odůvodnění Izraele – jako demokratickému státu, který se řídí právním řádem. Je pouze třeba, abyste navštívil Blízký východ!

Louis Bontes (NI). – (NL) Od samého začátku bylo zřejmé, že Izrael v konfliktu v pásnu Gazy bude označován za pachatele a agresora. Goldstone a jeho pracovní metody jsou schváleny zeměmi, jako je Egypt a Pákistán, a my stav lidských práv v těchto zemích známe. Nedosahuje žádného přijatelného standardu.

Tato zpráva se nezmiňuje o dvanácti tisících raketách vypálených na Izrael z pásma Gazy, což pro místní obyvatelstvo znamenalo velmi vážnou hrozbu. Izrael uplatňoval své právo na sebeobranu. Ve zprávě není ani slovo o hnutí Hamás, ani o tom, že používalo své občany jako lidský štít, nebo o tom, že používalo civilní budovy, ve kterých ukládalo zbraně a odpalovalo z nich rakety. O tom ve zprávě není ani slovo. Ani slovo o tom, že policejní síly Hamásu byly kdysi součástí vojenské organizace, která vedla ozbrojený boj proti Izraeli.

Pane předsedající, s Goldstonovou zprávou můžeme učinit je jednu věc, a to vyhodit ji ihned do koše. Neměli bychom s ní více ztrácet čas. Je to součást politického procesu a nesmí to už pokračovat. Ukončete tuto politickou perzekuci státu Izrael.

Gabriele Albertini (PPE). – (IT) Pane předsedající, dámy a pánové, veřejné mínění o Goldstonově zprávě se liší.

Izraelské obranné síly jsou zejména obviňovány z toho, že během městských partyzánských operací úmyslně způsobily smrt bezpočtu civilních obyvatel. Jedná se o velmi vážné obvinění, které zřejmě přehlíží některá nepopiratelná fakta, jako je například rozdávání letáků v celé bojové zóně, které vysvětlovaly, že mohou být zasaženy domy, ve kterých se nalézají zbraně a munice, nebo například telefonická a rádiová varování, včetně těch vysílaných na frekvencích Hamásu, která byla vydána před tím, než byly spuštěny útoky na budovy označené jako skladiště zbraní.

Byla též používána technika takzvaného „střešního klepání“: pokud letectvo po všech těchto varováních stále nacházelo budovy plné lidí, použilo a odpálilo malé, ale především hlasité nálože, aby tyto budovy byly rychle evakuovány.

Izraelská armáda zavedla pro civilní občany Gazy varovné signály, což nikdo před tím neučinil. Kdokoliv, kdo provádí všechna tato opatření, nemůže být za žádných okolností viněn z úmyslného cílení na civilní občany.

Včera jsem se setkala se dvěma čelními politickými představiteli: ráno s izraelským ministrem zahraničních věcí, panem Avigdorem Liebermanem, a večer s předsedou Palestinské samosprávy, panem Abu Mazenem. V obou případech mělo setkání klidnou a uvolněnou atmosféru a dávalo naději, že po mnoha desetiletích boje budou zbraně složeny ve prospěch mírového procesu.

Jak obě vlády žádaly, musí i Evropa udržet svou vyrovnanou roli nestranného soudce uchráněného od ideologických postojů, které by dále mohly vyhrotit city na obou stranách.

PŘEDSEDÁJÍCÍ: PAN SCHMITT

Místopředseda

Richard Howitt (S&D). – Pane předsedající, koncem loňského roku jste vy a vysoký komisař pro lidská práva, pan Pillay, přišli do tohoto Parlamentu a sdělili jste nám, že Goldstonova zpráva o porušování lidských práv na obou stranách konfliktu v pásnu Gazy je důkladná, objektivní a splňuje mezinárodní standardy.

Nenechte nás tedy ničit tuto zprávu. Nechte nás podle ní jednat. Spolu s některými kolegy, kteří se dnešní rozpravy účastní, jsem osobně hovořil s představiteli izraelské vlády i Palestinské samosprávy, a v samotné Gaze i se zástupci komise zřízené prozatímní správou, a prosil je, aby spolupracovali s panem Goldstonem a provedli svá vlastní důvěryhodná a nezávislá vyšetřování a ty, kteří jsou zodpovědní za tato porušování, přivedli k spravedlnosti. Hovořil jsem s náměstkem ministra zahraničí USA, panem Michaellem Posnerem, když zde byl, aby vyzval Izrael k učinění téhož.

Našemu kolegovi ze španělského předsednictví, který se připravuje na páteční volbu v OSN, říkám: nesledujte konsensus EU za každou cenu. Jednomyslná neúčast EU, což je myšlenka, kterou někteří vyjádřili, by pro všechny oběti tohoto hrozného konfliktu znamenala parodii. Měli bychom ujednat nejlepší možný návrh, doufám však, že bude „ano“ volit více členských států, než při poslední volbě, kdy jich „ano“ volilo pět, abychom tak udrželi tlak.

S tímto vyšetřováním údajných porušování mezinárodního humanitárního práva vedeným ze strany Rady pro lidská práva – stejně jako s rozsudkem Mezinárodního soudního dvora o separační zdi z roku 2004 –

by se mělo zacházet jako s řádnými zákonnými rozhodnutími mezinárodních smluvních orgánů, protože jimi jsou.

Odsuzuji vůdce konzervativní strany, který se zúčastnil této rozpravy a nazval OSN „podezřelým zdrojem“. OSN pro nás všechny na této planetě představuje nejvyšší úsilí a zaslouží si naši plnou podporu

Za nás bych chtěl říci – v Evropské unii vytvořené válkou –, že válečné zločiny musí být předvedeny před spravedlnost. Když tedy generální tajemník OSN sděloval Radě bezpečnosti, že „nemůže být učiněno žádné rozhodnutí“ o shodě mezi Izraelem a Palestinci, to skutečně není příliš dobré. Tato tvrzení musí být rozhodná a Evropa musí ukázat odhodlanost, aby taková byla.

Frédérique Ries (ALDE). – (FR) Pane předsedající, účelem této diskuse není to, abychom se etablovali jako státní zástupci a soudci, neboť k tomu nejsme kompetentní. Naším cílem, dvojitým cílem – jak se právě stává, je především pomoci vrhnout světlo na odpovědnost rozdílných stran za válku v pásmu Gazy a kromě toho se dívat dále do budoucnosti – musíme se ptát sami sebe, co můžeme dnes říci a učinit, abychom pomohli obnovit dialog.

Nedomnívám se, že je v tomto ohledu Goldstonova zpráva konstruktivní. Navíc – a to je třeba připomenout, protože to je vzácné – to byl závěr všech evropských zemí, z nichž žádná tuto zprávu nepodpořila před ctihodnými státními zástupci a velkými zastánci svobod a lidských práv, jakými jsou Čína, Pákistán, Saúdská Arábie, Rusko a Kuba, abych citoval jen několik příkladů. O této zprávě se vede mnoho diskusí, je neobjektivní a, ať se nám to líbí nebo ne, nepomůže nám posunout se kupředu.

Na druhé straně je na Izraeli, aby se rozhodl, že dostojí svým povinnostem demokratického státu a objasní válku v pásmu Gazy. V sázce jsou jeho vojenské, diplomatické a mediální zájmy – ty zájmy, které byl židovský stát schopen v minulosti vytvořit.

Jan Philipp Albrecht (Verts/ALE). – (DE) Pane předsedající, jsem rád, že Evropský parlament uspěl a vytvořil usnesení o Goldstonově zprávě, jež má poměrně širokou podporu, aniž by přenesla tento konflikt z Blízkého východu do Bruselu. Pokud chceme zachovat naději na trvalý mír, musíme se odvolávat na to, co spojuje všechny zúčastněné strany, namísto toho – jak zde někteří činí – abychom poukazovali na to, co je rozděluje. Zdrojem sjednocení je uplatňování mezinárodního práva, zejména s ohledem na lidská práva zejména po celém světě.

Zúčastněné strany tohoto konfliktu musí však umožnit a podpořit nezávislé šetření, a stejně tak mezinárodní společenství nesmí vynášet jednostranný rozsudek. Proto je zároveň nutné, abychom vyjasnili, že jednostranná demonizace Izraele není v této diskusi vhodná a není vhodná ani celkově. Tyto síly, které zpochybňují legitimitu státu Izrael, my v Evropě musíme odmítnout. Namísto toho musí být posíleny ty izraelské síly, které spolu s námi na Blízkém východě bojují za mír, toleranci a lidská práva. Proto je zde a v tuto chvíli třeba upřesnit, že považujeme za nepřijatelné, že vládní představitelé Izraele, jako je například ministr zahraničí, pan Avigdor Lieberman, brání nevládním organizacím v Izraeli v činnosti. Tato politika škodí občanům Izraele, a proto i míru na Blízkém východě.

Charles Tannock (ECR). – Pane předsedající, Goldstonovu zprávu navrhla Rada OSN pro lidská práva, jež je přeplněna nepřáteli Izraele, proto můžete jen stěží očekávat vyváženou analýzu. Kongres USA nazval Goldstonovu zprávu nenapravitelně neobjektivní a nehodnou další pozornosti a legitimitosti. Tato zpráva nezmiňuje terorismus hnutí Hamás a přehlíží skutečnost, že Izrael vyšetřuje 150 případů pochybení ze strany Izraelské obranné síly (IOS) a bude pachatele stíhat.

Za těmito spory o této zprávě jde o lidskou tragedii, o tragedii Palestinců, jež touží po mírných a neúplatných vůdcích, kteří jim přinesou mír, bezpečnost a blahobyt prostřednictvím dohody s Izraelem. Nesmíme rovněž zapomenout tragedii civilních obyvatel jižního Izraele, kteří byli cílem neúprosných džihádských fanatiků Hamásu, kteří se ukrývali v jejich školách nebo vypalovali své smrtící rakety.

Skupina ECR nadále usiluje o dvoustátní řešení jako jediný způsob, jak docílit dlouhodobého, udržitelného řešení konfliktu na Blízkém východě. Goldstonova zpráva však nijak nepřispívá tomu, abychom se k tomuto bodu přiblížili.

Helmut Scholz (GUE/NGL). – (DE) Pane předsedající, právo Izraele na existenci, na ochranu svého lidu a úsilí na podporu nejužší možné spolupráce s Izraelem jsou pro mne, jako německého a levicového politika, politické kroky. Je pro mne však nepřijatelné, že je již po mnoho let 1,5 milionu Palestinců drženo jako rukojmí nesprávné politiky v největší otevřené věznici na světě. Každý, kdo ví, že v pásmu Gazy žije více jak 44 % dětí ve věku 14 let, si uvědomí, jak nebezpečné dědictví tato politika vytvořila pro budoucnost. Je

zřejmé, že válka v roce 2008 a nehumánní politika vůči civilnímu obyvatelstvu mají být zapomenuty. Z tohoto důvodu žádáme vyšetřování a smíření.

Pokud k porušování humanitárního a mezinárodního práva a osvobození pachatelů od trestu zaujmeme relativistický postoj, pouze to povede k novým sebevražedným útokům a válkám a spirála násilí bude nadále pokračovat. Evropa už nesmí odvracet svůj pohled. Proto musí Evropská unie, včetně Valného shromáždění OSN, pokračovat v provádění Goldstonovy zprávy.

Lorenzo Fontana (EFD). – (IT) Pane předsedající, dámy a pánové, Rada OSN pro lidská práva přijala Goldstonovu zprávu drtivou většinou.

Nicméně, jména mnoha zemí, které tvoří tuto širokou většinu – Čína, Saudská Arábie, Pákistán – nás nutí k zamyšlení a její složení nás znepokojuje. Jsme překvapeni, když se dozvídáme, že právě tyto země, které zrovna nejsou dobrým příkladem, pokud jde o lidská práva, vyzývají Izrael a hnutí Hamás, aby provedly důkladné prošetření porušování lidských práv, ke kterým došlo během „operace Lité olovo“.

Nemáme v úmyslu stranit ani jedné z válčících stran. Upřednostňujeme udržení vyváženého rozsudku, vyjadřujícího nutnost zajistit bezpečnost Izraele v rámci jeho hranic a právo na existenci státu Izrael a Palestinského státu a prohlašujícího náš nesouhlas s používáním násilí, terorismu a války k řešení konfliktů.

Naše křesťanská kultura a naše pojetí člověka a historie nám dává důvod k naději, že jakékoliv spáchané násilí bude potrestáno důkladným a vyváženým způsobem.

Ria Oomen-Ruijten (PPE). – (NL) Už více než jednou jsem prohlásila, že pokud neznáte nebo neuznáte svou minulost, nikdy nemůžete vytvářet budoucnost. To samozřejmě platí i pro konflikt na Blízkém východě.

Ke Goldstonově zprávě jsem zde slyšela mnoho kritiky. Pana Goldstona znám od doby, kdy byl výborným vyjednavatelem, kdy prováděl a vedl mnoho vyšetřování v Jihoafrické republice. Podle mého názoru je pan Goldstone ukázkovým příkladem někoho, kdo umí fakta vyložit za účelem přiblížit se usmíření. Způsob, jakým byla tato zpráva přijata, bohužel naznačuje, že k žádnému usmíření nedošlo, a naopak se zdá, že došlo k ještě většímu rozdělení. To je důvod, proč byla tato zpráva jednoduše přehlížena.

Pane předsedající, Izrael ignoroval závěry zprávy, ale zároveň také ve skutečnosti uznal, že *udělal* chybu, když OSN vyplatil odškodné za způsobené škody a stíhal některé z příslušníků svých ozbrojených sil. Palestinská strana neučinila žádné takové kroky. Zajímalo by mne, zda je Výbor pro vyšetřování, který byl zřízen v Ramalláhu, vůbec schopen provést v Gaze důkladné vyšetřování.

Pane předsedající, tento pátek se bude v OSN konat schůze a já pevně doufám, že naše nová zástupkyně v oblasti zahraniční politiky bude schopna sjednotit a ujasnit postoj Evropy. Musíme za všech okolností dodržovat lidská práva a práva obou zúčastněných stran konfliktu. Pane předsedající, velmi mne potěší, pokud v pátek dosáhneme této jednoty, a v takovém případě bude možná řešení na Blízkém východě na dosah.

Olga Sehnalová (S&D). – (CS) Srovnávání čísel, za nimiž se skrývají lidské osudy, je vždy ošidné. Operace Cast Lead zanechala více než tisíc obětí mezi obyvateli Gazy oproti třinácti obětem mezi příslušníky izraelských ozbrojených sil. Potřebujeme vědět více, abychom si udělali názor na viníka a oběť v této válce? Domnívám se, že rozhodně ano. Např. to, že zejména po roce 2006 bylo z pásma Gazy vypáleno na civilní obyvatele izraelských měst tisíce raket, a to z hustě obydlených čtvrtí, nepochybně i z veřejných budov. A ptáme se dál. Jak má stát v tomto případě bránit své obyvatele? Lze bojovat armádou proti terorismu zneužívajícímu jako štít civilní obyvatelstvo? A pokud ano, lze se civilním obětem vyhnout? Co udělalo mezinárodní společenství k zabránění této formy terorismu? Neexistují v oblasti dodržování lidských práv účelově různé standardy? Odpovědi na tyto závažné otázky je nelehký úkol pro společnou zahraniční politiku EU. Jejím cílem by mělo být pomoci dialogu, budování důvěry a trpělivé hledání udržitelného mírového řešení v kontextu celého Blízkého východu. Nezaújaté prošetření všech okolností, které provázely, ale také předcházely konfliktu v Gaze, může být krok správným směrem.

Niccolò Rinaldi (ALDE). – (IT) Pane předsedající, dámy a pánové, Goldstonova zpráva je předurčena k tomu, aby se stala milníkem, jehož budoucí možné důsledky zřejmě nebyly ještě zváženy, včetně těch, týkajících se potvrzení mezinárodního práva, se kterým jsou spojeni zejména liberální demokraté.

Vítáme požadavky uvedené v této zprávě ohledně vyplacení náhrady škod civilním obětem nerovného konfliktu a ohledně toho, aby se Mezinárodní trestní soud věnoval všem případům, ve kterých zúčastněné strany nedokážou vést skutečná nezávislá a nestranná šetření, jak lednu letošního roku požadovala četná

izraelská sdružení zabývající se otázkami lidských práv. Tato fakta mohou uškodit i státu, jakým je Izrael, který, zdá se, přestal čerpat inspiraci z mimořádné lidskosti významné židovské kultury, jíž jsme všichni potomky.

Pravdou je, že násilí je i nadále katastrofální politikou. Hizballáh po útoku na Libanon posílil a hnutí Hamás je dnes v pásnu Gazy silnější. Každý, kdo byl po konfliktu v Gaze, může dosvědčit tamější obrovské lidské utrpení. My Evropané dnes musíme zároveň říci, zejména směrem ke Gaze: zůstaňme lidmi!

Frieda Brepoels (Verts/ALE). – (NL) Domnívám se, že Goldstonova zpráva jasně ukázala, že jak Izrael, tak i hnutí Hamás se během války v pásnu Gazy dopustily porušování lidských práv. Organizace spojených národů již dvakrát obě strany vyzvala, aby provedly nezávislé vyšetřování, ale ony tuto výzvu i po čtrnácti měsících smetají ze stolu.

Zároveň se sama sebe ptám, proč se Evropská unie nepostaví za mezinárodní právo. Proč dovolí, aby v této oblasti vládla beztrestnost? Pokud Evropská unie ponechá tyto válečné zločiny bez námitek, bude jakákoliv důvěryhodnost našeho dodržování mezinárodního práva ztracena. Tato zpráva se netýká bezpečnosti Izraele. Tato zpráva se týká závažných porušování lidských práv. Toto tedy neexistuje žádný důvod, proč by doporučení této zprávy neměla být přijata.

Proto vyzývám nejen vysokou představitelku, ale také členské státy, aby vynaložily veškeré úsilí k zajištění následných kroků v této oblasti. Koneckonců, toto je jediný způsob, jak můžeme obnově mírových jednání dát šanci na úspěch.

Peter van Dalen (ECR). – (NL) Tato zpráva je jednostranná. Směřuje na Izrael velkou dávkou kritiky, protože, kromě jiných důvodů, střílel na hospodářské a civilní cíle. Hamás však tato zařízení zneužíval. Pan Goldstone bohužel neuznal za vhodné prošetřit, zda to tak skutečně bylo. Neprošetřil tedy, co Hamás provedl, a proto tedy Izrael praštil přes prsty. Toto k této zprávě nevzbuzuje důvěru, protože existují další zdroje, které naznačují, že se Hamás skutečně ukrýval v nemocnicích, sanitních vozech a civilních budovách.

Pane předsedající, uzavřu v pozitivním duchu. Goldstonova zpráva vznáší mnoho obvinění, která se musí vyšetřit. Izraelská vláda se v tomto ohledu správně ujala iniciativy a zahájila vyšetřování trestných činů. To je třeba uvítat. Jen se obávám, že budeme muset čekat dlouhou dobu, než Hamás předvede stejné sebevyšetřování.

Patrick Le Hyaric (GUE/NGL). – (FR) Ať se nám to líbí či nikoliv, Goldstonova zpráva byla schválena Valným shromážděním Organizace spojených národů, a já nevidím důvod, proč by v souvislosti s mezinárodním právem měly existovat dvojí standardy. Mezinárodní právo je mezinárodní právo a Goldstonova zpráva používá pojem „válečný zločin“, tedy něco výraznějšího, aby bylo každému jasné, co vidí na svých televizních obrazovkách. Dokonce i izraelští vojáci dosvědčili, že obdrželi rozkaz střílet na civilní obyvatele.

Za těchto okolností musí Evropská unie a náš Parlament vytvořit prostřednictvím pozastavení platnosti článku 2 dohody o přidružení mezi EU a Izraelem jako sankce v případě potřeby podmínky k tomu, aby zajistili, že se izraelská vláda řídí mezinárodním právem. Tento článek stanovuje, že „vztahy mezi těmito dvěma stranami musí být založeny na dodržování lidských práv a demokracie“. Je to takhle jednoduché; jen je třeba to uplatňovat.

Pokud se nic nestane, musí Evropská unie objasnit své odhodlání postoupit tuto záležitost Mezinárodnímu trestnímu soudu, v souladu s doporučením Goldstonovy zprávy. A konečně, náš Parlament musí rozhodnout o základní otázce: chceme harmonický svět, ve kterém skutečně vládne nejvyšší spravedlnost a mír, nebo takový svět, kde vládne zákon džungle, což jsou politiky silnějších? Musíme převzít zodpovědnost za evropské národy a národy celého světa.

Morten Messerschmidt (EFD). – (DA) Pane předsedající, tato záležitost – tato zpráva – je zásadně trapnou kapitolou v historii OSN. Kdo může ve vši slušnosti diskutovat o otázce války v pásnu Gazy, aniž by zahrnul i tisíce raket Kassámu, které po osm let padaly na pokojné občany Izraele? Kdo může ve vši slušnosti diskutovat o této otázce, aniž by zmínil stovky tunelů, které existují mezi Egyptem, Gazou a dalšími oblastmi, jimiž se pašují zbraně za účelem poškození židovských zájmů v Izraeli? Kdo může ve vši slušnosti napsat zprávu, jako je tato, aniž by zahrnul skutečnost, že v Izraeli existuje dobře fungující právní systém, zatímco žádný z vrahů v Palestině ani žádný z teroristů v Palestině nebyl za tyto zločiny předveden spravedlnosti? Odpovědi na všechny tyto tři otázky je soudce Goldstone. To je pobuřující! Je to trapné pro systém OSN a tím, že vůbec v tomto Parlamentu vedeme tuto diskusi, vytváříme trapnou situaci i pro EU.

Proinsias De Rossa (S&D). – Pane předsedající, ze sledování této diskuse je obtížné poznat, jakou zprávu kteří řečníci četli. Určitě se nejedná o tu, kterou jsem četl já.

Izrael odmítá demokratické právo tohoto Parlamentu na setkání s členy Palestinské legislativní rady v Gaze a odmítá vstup našich ministrů zahraničních věcí. Ozbrojenec Hamásu byl zavražděn pravděpodobně izraelským agentem, který používal padělaný evropský pas, čímž porušil irskou, britskou, francouzskou, německou a dubajskou suverenitu. Izrael s námi jedná pohrdavě, což není vzhledem k beztrestnosti, se kterou i nadále porušuje práva milionů Palestinců, překvapující.

Křest ohněm našeho závazku k lidským právům a právnímu řádu je naše odpověď na Goldstonovu zprávu, která zjistila, že obléhání Gazy je kolektivním trestem pro obyvatelstvo a operace Lité olovo dále tuto politiku prosazovala. Byly nalezeny důkazy úmyslného mučení, nelidského zacházení a úmyslného způsobování velkého lidského utrpení. Zpráva doporučuje obrátit se na Mezinárodní trestní soud a doporučuje, aby Kvarteto trvalo na dodržování právního státu.

Podporuji Goldstonovu výzvu směrem k smluvním členským státům Ženevských úmluv, musím zmínit, že včetně Irska, aby zahájily trestní stíhání údajných pachatelů válečných zločinů u vnitrostátních soudů.

Na závěr bych mohl provést jednu opravu ohledně toho, co již bylo opakovaně prohlášeno, a totiž, že se tato zpráva nezabývá odpalováním raket Hamásu do Izraele. Zpráva však na straně 31 zmiňuje dopad na civilní obyvatele v důsledku raketových a minometných útoků palestinských ozbrojených skupin na jižní Izrael.

Hannu Takkula (ALDE). – (FI) Pane předsedající, jako členové Evropské unie musíme mít na paměti, co jsou evropské hodnoty. Jsou jimi demokracie, lidská práva a svoboda názoru a my je musíme všude dodržovat.

Záměrem Goldstonovy zprávy bylo provést objektivní studii, což se bohužel nepodařilo. To uznaly všechny strany, které se s touto zprávou seznámily, a je to rovněž zřejmé ze zdrojových materiálů zprávy.

Zároveň bychom neměli zapomínat na to, že celou tuto záležitost začaly země, jako například Kuba, Pákistán, Egypt a Saudská Arábie, které neuznávají stejné hodnoty jako Evropská unie a Izrael.

Dost mne překvapily poznámky, které zde vznesli pan De Rossa a paní De Keyserová. Zajímalo by mne, jakou zprávu jste četli. Pokud něco víte o občanské válce mezi hnutími Hamás a Fatah – a vy víte – a o tom, kolik v ní bylo zničeno lidských životů, pak budete souhlasit s tím, že bychom měli zasáhnout v procesu, v němž mají Palestinci nalézt vedení a společný hlas a ve kterém začínají budovat svou vlastní zemi, a ne ji ničit, stejně jako ničí izraelskou demokratickou společnost tím, že na ni odpaluje rakety.

Rád bych řekl, že tato zpráva je bohužel skvrnou v historii OSN. My Evropané bychom rovněž neměli zapomenout na Gilada Šalita, evropského, francouzského a izraelského vojáka, který je stále vězněn Hamásem, a musíme vyžadovat jeho propuštění. To je první krok, který bychom měli učinit.

Geoffrey Van Orden (ECR). – Pane předsedající, ti z nás, kteří jsou přáteli Izraele, mohli zpochybňovat mnoho aspektů způsobu, jakým Izrael v pásmu Gazy zasáhl, nikoliv právo Izraele na svoji obranu a na účinná opatření proti těm, kteří plánují a provádějí teroristické útoky proti němu.

Mám pro obyčejné palestinské obyvatele velké sympatie. Po 60 let je však klamali ti, kteří je chtěli vést, a ti z nich, jejichž povoláním je terorismus.

Od začátku bylo zřejmé, že zpráva pocházející od pochybné Rady pro lidská práva OSN – a právě tu, pane Howitte, kritizoval lídr naší skupiny, nikoliv OSN; obávám se, že spíše drobný bod vaší skupiny byl poněkud ponižující – tedy že tato zpráva bude znamenat jednostranné odsouzení Izraele. I když na Izrael klade dalekosáhlé nároky, o hnutí Hamás říká velmi málo. Nevyzývá k ukončení terorismu a útoků na Izrael, ale pouze žádá takzvané palestinské ozbrojené skupiny, aby se zřekly útoků na izraelské civilní obyvatelstvo a pokusily se vyhnout poškození palestinských civilních obyvatel.

V 554stránkové zprávě nevidím nic, co nabízí konstruktivní a pozitivní návrhy pro trvalý mír a stabilitu. Místo toho jsme zjistili, že rétorika lidských práv a nástroje Mezinárodního trestního soudu jsou připraveny zaútočit na Izrael a musím říci, že takové pokřivení rozhodně neprospívá dobré pověsti Organizace spojených národů.

Alexandra Thein (ALDE). – (DE) Pane předsedající, žádná se zúčastněných stran konfliktu zatím nesplnila požadavky Organizace spojených národů na důvěryhodné a nezávislé vyšetření obvinění vycházejících z Goldstonovy zprávy. To je politováníhodné, zejména na straně Izraele, protože jakkoliv může být

Goldstonova zpráva kontroverzní, každý stát, který se nazývá demokratickým a právním státem, je povinen umožnit, aby taková závažná obvinění byla podrobena nezávislému vyšetřování. Vnitřní vojenské vyšetřování provedené izraelskou armádou, která sama je podezřelá, nestačí.

Pokud Evropská unie bere své vlastní zásady ohledně dodržování lidských práv a mezinárodního práva vážně, musí zvýšit tlak na obě strany, rovněž v rámci svých dvoustranných vztahů, a musí trvat na tom, aby se požadované šetření možného porušování mezinárodního a humanitárního práva provádělo v souladu se zásadami právního řádu. Válečné zločiny se musí trestat podle mezinárodního práva, jak zde již bylo mnohokrát řečeno. Pokud to bude nutné, bude muset žalobce Mezinárodního trestního soudu provést vyšetřování na základě čl. 12 odst. 3 Římského statutu. Bez ohledu na Goldstonovu zprávu však v současné chvíli neexistuje důvod, aby pokračovalo obléhání Gazy.

Miroslav Mikolášik (PPE). – (SK) Goldstonova zpráva, o jejíchž závěrech a doporučeních diskutujeme, ignoruje právo Izraele na sebeobranu. Loňský zásah Izraele v pásmu Gazy byl tvrdý a mně osobně je líto obětí a jejich rodin. Nesmíme však zapomínat, že byl výslednou reakcí na mnohaleté palestinské útoky na hustě osídlené oblasti Izraele.

Hamás nedávno prohlásil, že je připraven na dialog s mezinárodním společenstvím, včetně Evropské unie a Spojených států. Důrazně apeluji na to, abychom si nepohrávali s touto myšlenkou, pokud Hamás jednoznačně neuzná právo Izraele na existenci a nezřekne se násilí. S lítostí se díváme na oběti tohoto mnohaletého konfliktu, pro mírová jednání je však nezbytné mít spolehlivého palestinského partnera, tedy legitimního, důvěryhodného a zodpovědného zástupce palestinského lidu. Dokud se tak nestane, bude vytváření dalších stovek stran mezinárodních doporučení marné.

Chci zdůraznit i úlohu Egypta, který musí razantně konat, aby předešel jakékoliv pomoci teroristům při pašování zbraní podzemními tunely do Gazy.

Antigoni Papadopoulou (S&D). – (EL) Pane předsedající, Goldstonova zpráva uhodila hřebíček na hlavičku. Politika zacházení s oběma stranami za stejných podmínek nepomáhá. V Gaze byla a je páčána série zločinů. Je tam chudoba, bída a nehorázné pohrdání lidskými právy palestinského lidu. Existují svědkové. Existují zprávy Červeného kříže, Mezinárodní banky a Rady Evropy o zločinech proti Palestincům, o finanční chudobě a o nelidských životních podmínkách v Gaze.

Nesmíme dělat, že to nevidíme. Lidstvo je již po několik let svědkem násilí páchaného na Palestincích. Izraelská válečná mašinérie pod záminkou sebeobrany nemilosrdně bujela. Obyvatelé Palestiny trpí.

Celým svým srdcem a duší rovněž odsuzujeme vraždy civilních obyvatel Izraele. To však neznamená, že Izrael může pod záminkou sebeobrany ve zločinech proti Palestincům pokračovat. To Izraeli nedává žádné alibi k tomu, aby se na těchto trestných činech podílelo.

My samozřejmě nejsme státními zástupci a ani nehrajeme roli Piláta Pontského. Nemůžeme si však umýt ruce a dovolit, aby toto krveprolití pokračovalo a izraelské zločiny zůstaly bez trestu. Zatímco si přejeme být zdvořilí a nejednáme, dovolujeme, aby běsnila neodpovědnost. Necháváme pachatele nepotrestané a s obětí hrajeme falešnou hru. Umožňujeme, aby převážilo právo silnějšího.

Michael Theurer (ALDE). – (DE) Pane předsedající, Goldstonova zpráva popisuje porušování lidských práv na obou stranách. Více než 1 400 obětí v pásmu Gazy je samozřejmě příliš mnoho. Jsem si však zároveň jist, že by bez raketových útoků na Izrael k žádné vojenské reakci nedošlo. Během návštěvy této země delegace do Izraele jsme zjistili, že Izrael nebere vojenskou operaci na lehkou váhu. Hlavní obvinění Goldstonovy zprávy, že Izrael cíleně a neustále útočí na civilní obyvatele, neobstojí. Otázka, do jaké míry Hamás používá civilisty jako štíty, nebyla dostatečně prošetřena. Zpráva však uvádí, že izraelská armáda poskytla varování prostřednictvím telefonických hovorů a letáků. Hamás nic podobného v souvislosti s raketovými útoky na Izrael neučinil.

Musíme však zároveň položit otázku, zda samotná OSN učinila v Gaze dost, například proto, aby Hamásu zabránila vypalovat rakety v blízkosti zařízení OSN. Nevěřím, že je Goldstonova zpráva základem pro další teroristické útoky na Izrael – zpráva je neomlouvá. Ale ani zřejmě dále nijak nepomáhá. Zde v Evropském parlamentu je však zřejmé, že musíme požadovat dodržování lidských práv a vyzvat obě strany, aby se navrátily k mírovému procesu.

Nicole Kiil-Nielsen (Verts/ALE). – (FR) Pane předsedající, v Izraeli je práce soudce Goldstona demonizována a v očích veřejnosti zcela zdiskreditována. Zároveň se vede násilná znevažující kampaň proti ochráncům lidských práv, zejména proti Novému izraelskému fondu, nadaci, která financuje významné izraelské

organizace na obranu lidských práv, a zvláště proti její prezidentce, Naomi Chazanové, bývalé poslankyni Knesetu, akademičce a intelektuálce známé pro své odhodlání bránit práva žen a mír.

Třináct pacifistických skupin, jako je například Bethlehem a Breaking the Silence, je obětí skutečného honu na čarodějnice. Evropská unie musí poskytnout pevnou podporu ochráncům lidských práv ve všech zemích, samozřejmě včetně Izraele, jehož beztrestnost je urážkou demokratických hodnot. Evropská unie musí Izrael chránit před jeho vlastními démony.

Robert Atkins (ECR). – Pane předsedající, vina je na obou stranách, ale reakce na tuto zprávu a samozřejmě i na operaci Lité olovo ze strany Izraele je přehnaná. Pan Goldstone je uznávaný soudce těšící se značnému renomé a je Žid. Tato zpráva má nepochybně nedostatky, ale Izrael musí uznat, že jádro kritiky se zakládá na skutečnosti. Jen musíte poslouchat izraelské vojáky, kteří přiznávají své pochybné aktivity při působení v organizaci Breaking the Silence“.

Výsledkem tohoto šetření bylo, že byl Izrael nucen přiznat použití bílého fosforu, tak proč tedy nedošlo ke skutečnému vyšetřování činů některých jeho vojáků, kteří byli zapojeni do možných, ne-li skutečných válečných zločinů? Palestinská strana přiznala svá provinění, ale Izrael musí skončit se svojí arogancí ohledně tohoto tématu a ohledně nedávných dubajských vražd a musí uznat odůvodněné obavy rozumných a slušných lidí po celém světě.

Seán Kelly (PPE). – Pane předsedající, mám dojem, že tři klíčová slova v této diskusi jsou „nezávislý“, „rovný“ a „neutrální“. Je nutné vést nezávislé vyšetřování údajných porušování lidských práv. Musí dojít k rovnému odsouzení pachatelů těchto porušování, a především je potřeba silného neutrálního hlasu, který v tomto nešťastném konfliktu zakročí, což něco, co bohužel v tuto chvíli chybí, protože postoj převážné většiny vlivných zemí je poměrně dobře znám.

Domnívám se, že pro vysokou představitelku a nově stanoveného předsedu Rady je to výborná příležitost k tomu, aby oni byli tímto neutrálním hlasem, podobně, jako jím byl George Mitchell v Severním Irsku, a proto je nyní mír a lidé, kteří po léta stříleli a zabíjeli jeden druhého, nyní působí ve společné vládě. Takovou příležitost má i vysoká představitelka – být tím neutrálním, nezávislým a spravedlivým hlasem, který bohužel chybí.

Diane Dodds (NI). – Pane předsedající, mohu požádat pana Kellyho, aby to objasnil? Jsem si jista, že tak učiní rád. Strana, kterou zastupuji v Severním Irsku, je skutečně ve vládě. Má strana je zcela poklidnou stranou a nikoho nestřílela, ani nezabíjela.

Spíše tak činila organizace IRA a její političtí zástupci.

Diego López Garrido, úřadující předseda Rady. – (ES) Pane předsedající, došlo k diskusi, která, myslím, byla velmi různorodá, a týkala se nejen samotné Goldstonovy zprávy, ale rovněž i celé předchozí situace, jež tuto zprávu vyvolala.

Myslím, že jménem předsednictví můžeme opět říci, že Goldstonova zpráva je pomocným bodem, jak jménem Komise řekla paní Georgievová a já jí za její projev děkuji. Je to spolehlivá zpráva, zdá se, že je objektivní a vyjadřuje existenci nebo možnou existenci extrémně vážného porušování lidských práv od různých stran konfliktu.

Evropská unie nemůže v reakci na obsah Goldstonovy zprávy zůstat lhostejná. Evropská unie nemůže zůstat lhostejná v reakci na zprávu, která objektivně a spolehlivě uvádí možnost některých velmi vážných porušování lidských práv.

Proto jsme přesvědčeni, že návrh vyplývající z této zprávy – což je provést nezávislé a důvěryhodné vyšetřování – je tím nejvhodnějším způsobem, jak reagovat na tuto zprávu – důležitou zprávu, která by měla ovlivnit nás všechny. Měla by vyvolat reakci těch z nás, kteří, v tomto případě v Evropské unii a Parlamentu, věří v existenci lidských práv a v jejich ochranu. Měla by nás tedy podnítit, abychom odpověděli na extrémně vážná porušování lidských práv, ke kterým v tomto případě došlo.

K diskusi o této zprávě dojde a domníváme se, že by ji Organizace spojených národů měla podpořit. Bude o ní diskutováno i Rada pro lidská práva. Můžeme vám sdělit, že na tom Mezinárodní trestní soud pracuje a provádí šetření, a proto se domnívám, že by Evropská unie měla udržovat konstruktivní a koordinovaný postoj v souvislosti s extrémně závažnými skutečnostmi uvedenými v Goldstonově zprávě, a přesně to předsednictví Rady učiní.

Kristalina Georgieva, členka Komise. – Pane předsedající, dovoluji mi nejprve jasně konstatovat, že Komise důsledně a důrazně vyjádřila své hluboké znepokojení nad humanitární situací v Gaze. Můj předchůdce, pan Louis Michel, jel do Gazy bezprostředně po operaci Lité olovo. Byl svědkem násilí na obou stranách a otevřeně se proti tomu vyslovil.

My v Komisi si stojíme za tím, že by tyto dvě záležitosti měly být vždy na prvních příčkách našeho pořadu jednání. První: nutnost plného dodržování mezinárodního humanitárního práva všemi stranami; druhá: nutnost zajistit, aby se humanitární úsilí skutečně dostalo k obyvatelům Gazy.

Od loňského lednového konfliktu dala Evropská unie jasně najevo, že budeme pozorně sledovat vyšetřování údajných porušování mezinárodního humanitárního práva a Komise zdůraznila a stále zdůrazňuje důležitost odpovědnosti a boje proti beztrestnosti při porušování mezinárodního práva.

Dodržování lidských práv a mezinárodního humanitárního práva je v rámci mírového procesu na Blízkém východě stejně důležité i dnes – a možná důležitější než kdykoliv předtím.

Aby byla Evropská unie důvěryhodným hráčem v tomto mírovém procesu, je nutné prokázat, že důsledně, v každém případě a ve všech záležitostech uplatňuje základní hodnoty EU, a to ve všech souvislostech a v souladu s mezinárodním právem *acquis*. Dovolte mi na podporu předsednictví znovu zopakovat, že společný postoj EU k otázce Goldstone by byl velmi důležitým krokem tímto směrem.

Předsedající. – Rozprava je ukončena.

Hlasování se bude konat během příštího zasedání.

Písemná prohlášení (článek 149)

Corina Crețu (S&D), písemně. – (RO) Pro Goldstonovu zprávu týkající se velmi kontroverzní situace, jež vyvolává silné vášně, je těžké získat souhlas zúčastněných stran, když střety, ke kterým došlo v prosinci 2008 a v lednu 2009 mezi izraelskou armádou a palestinskými ozbrojenci v pásnu Gazy, v oblasti, kde dominuje hnutí Hamás, způsobily utrpení na obou stranách. Bez ohledu na postoj zúčastněných stran ke Goldstonově zprávě doufám, že nebude použita jako záminka pro zamítnutí diskuse zaměřené na trvalé řešení palestinského problému mírovou cestou. V této oblasti je ve skutečnosti prioritou znovu zahájit mírové rozhovory, kterých se zúčastní, jak tomu doposud bylo, Evropská unie a Spojené státy americké. Řešení, kterých se dosáhne, musí státu Izrael zajistit jeho další existenci v regionu a Palestincům poskytnout záruku, že budou moci důstojně žít ve vlastním životaschopném, demokratickém a nezávislém státě. Evropská unie musí být připravena v tomto procesu převzít větší zodpovědnost s cílem ustanovit normální vztahy mezi Izraelem a Palestinou. Jsem přesvědčena, že nesmíme zapomenout na ten nejdůležitější bod Goldstonovy zprávy: nic nemůže ospravedlnit utrpení bezbranných lidí a dialog je vhodnější způsob, jak ukončit tuto situaci, než konfrontace a použití síly.

Andreas Mölzer (NI), písemně. – (DE). Dne 5. listopadu 2009 Valné shromáždění Organizace spojených národů přijalo Goldstonovu zprávu a vydalo rezoluci č. 64/10. Tyto dokumenty vyzvaly Izrael i Palestince, aby do tří měsíců prošetřily možné porušování lidských práv během konfliktu v pásnu Gazy. Bohužel ani Izrael, ani Palestinci tomuto požadavku nevyhověli. Je to velká škoda, protože Goldstonova zpráva podává velmi rozsáhlý seznam přestupků a zločinů obou stran. Podle této zprávy Izrael během třítydenních útoků závažným způsobem porušil mezinárodní právo. Civilní obyvatelé byli bez rozdílu napadáni a byly bombardovány domy. Zpráva rovněž uvádí používání fosforových bomb, odsouzených mezinárodním společenstvím. Palestinci podle této zprávy naopak používali k záměrnému zabíjení civilních obyvatel rakety a minometné granáty. Tato obvinění jsou natolik závažná, že je nutné, aby byla rychle prošetřena. Vzhledem k tomu, že Rada bezpečnosti OSN Goldstonovu zprávu odmítla, nelze předpokládat, že obsažené doporučení – předložit tuto záležitost Mezinárodnímu trestnímu soudu v Haagu – bude mít podporu. Proto jménem Evropské unie vyzývám novou vysokou představitelku Unie pro zahraniční věci a bezpečnostní politiku, baronku Ashtonovou, aby na obě zúčastněné strany konfliktu vyvinula velký tlak a požádala je o přezkum těchto zločinů.

Róza, Gräfin von Thun Und Hohenstein (PPE), písemně. – (PL) Pane předsedající, zpráva soudce Goldstone je mezinárodní scéně předložena jako objektivní dokument týkající se operace v pásnu Gazy, která proběhla v zimě roku 2009, ačkoliv, podle různých zdrojů, nebyla připravena způsobem, který by nám dovoloval odvolat se na ni s čistým svědomím. Chtěla bych zmínit několik záležitostí, které během diskuse s panem Goldstonem na Brandeis university představil velvyslanec Dore Gold a které zdůraznil izraelský ministr zahraničních věcí.

Zdá se, že členové mise vyjadřovali přesvědčení o tomto konfliktu ještě dříve, než tato mise začala, a když se nacházeli v pásmu Gazy, doprovázeli je zástupci Hamásu a dotazování svědků probíhalo za jejich přítomnosti. Soudce Goldstone neprokázal při zkoumání důkazů dostatečnou pozornost. Zároveň se zdá nespravedlivé, že slova izraelských orgánů uvedená v této zprávě jsou považována za nespolehlivá, zatímco postoj orgánů Gazy, jako je hnutí Hamás, nevyvolává u členů této mise žádné pochybnosti.

S ohledem na výše uvedenou kritiku Goldstonovy zprávy vyzývám Komisi a Evropský parlament, aby zajistili připravenost evropského veřejného mínění pro seznámení se s argumenty obou stran, jde-li o situaci v pásmu Gazy. Evropská unie se stará o to, aby hospodářské vztahy s Izraelem byly tak dobré, jak jen je to možné. Proto je ještě důležitější, že jsme schopni své vztahy budovat na vzájemné důvěře. Pokud se spolehneme jen na zprávu soudce Goldstone, nijak k tomu nepřispějeme.

PŘEDSEDAJÍCÍ: PAN BUZEK

Předseda

18. Situace občanské společnosti a národnostních menšin v Bělorusku (rozprava)

Předseda. – Dalším bodem jednání je rozprava o prohlášení Rady a Komise o situaci občanské společnosti a národnostních menšin v Bělorusku.

Diego López Garrido, úřadující předseda Rady. – (ES) Děkuji, pane předsedo, že jste mi umožnil promluvit na téma situace občanské společnosti a národnostních menšin v Bělorusku.

Evropská unie je rozhodně velmi znepokojena zhoršením situace v Bělorusku, obzvláště v oblasti lidských práv.

Nedostatek svobody projevu a shromažďování, neustále se zvyšující tlak na média, zákony omezující používání internetu a akce proti aktivistům opozice přispívají ke pokračujícímu zhoršování situace v oblasti lidských práv v Bělorusku.

Ve svém prohlášení ze 16. února, minulý měsíc, paní Ashton, vysoká představitelka Unie pro zahraniční věci a bezpečnostní politiku, také vyjádřila své znepokojení nad situací polské menšiny v Bělorusku a nad skutečností, že několik členů této menšiny bylo zadrženo policií. Toto prohlášení bylo jakožto oficiální postoj vysoké představitelky předáno oficiální diplomatickou cestou běloruským úřadům.

V pondělí jsme o této záležitosti mohli diskutovat v Radě pro zahraniční věci, a tato důkladná debata, jak jsem si jistý, se bude opakovat i v budoucnu. Polský ministr tam mimochodem pronesl projev, ve kterém vyjádřil své znepokojení a pocit, že na systematické pronásledování příslušníků polské menšiny bude třeba reagovat a zaujmout k němu stanovisko. Rovněž je třeba dodat, že různé složky Evropské unie jsou touto situací nepochybně velmi znepokojeny a velmi pozorně a velmi pečlivě ji sledují.

Domnívám se, že je velmi důležité dát úřadům v Bělorusku najevo, že musí dodržovat své závazky v rámci OBSE ohledně dodržování lidských práv a ochrany menšin, která představuje jejich hlavní součást. V Radě pro zahraniční věci, kterou jsem zmiňoval, byla vůči evropským ministrům vznesena výslovná žádost, aby běloruské orgány prostřednictvím vhodných kanálů a na vhodných fórech na tuto situaci upozornili.

Domnívám se, že je ve společném zájmu Běloruska, Evropské unie a všech Evropanů, abychom dokázali zastavit těchto akce, které jsou v rozporu s lidskými právy a právy menšin a ke kterým ve velké míře v Bělorusku dochází. Zároveň si myslím, že pro Bělorusko je důležité, aby se vydalo správným směrem, přičemž všechny rozměry Východního partnerství, včetně toho multilaterálního, představují příležitost, jak ovlivnit Bělorusko správným směrem.

Kristalina Georgieva, členka Komise. – Pane předsedo, v návaznosti na prohlášení předsednictví EU, které odkazuje na velmi jasné a důrazné stanovisko, které v této záležitosti vyjádřila vysoká představitelka baronka Ashtonová, mi dovoluji, abych i já vyjádřila své znepokojení ohledně zhoršujícího se stavu lidských práv v Bělorusku, zejména pokud jde o polskou menšinu.

Politováníhodný odklon od rozvoje demokracie v Bělorusku v posledních letech je velmi vážné téma, ale i navzdory tomu se v Bělorusku musíme i nadále angažovat a nechat komunikační kanály otevřené, jakkoli to může být obtížné. Nemusí se nutně jednat o oficiální vládní kanály – i když samozřejmě můžeme stavět na Východním partnerství a využívat jej – ale může se také jednat o kontakty mezi lidmi. Právě tyto kontakty by z hlediska jejich dalšího rozvoje mohly být těmi nejdůležitějšími, a prostřednictvím studentských výměn,

prostřednictvím obchodních příležitostí a poskytováním kulturních výměn by mohly sloužit jako platforma pro spolupráci s Bělorusy a jako cesta, jak zachovat možnost rozvoje demokracie v Bělorusku.

Dovolte mi uzavřít tím, že i přes tento obrat v posledních dvou letech by se Komise v Bělorusku chtěla nadále angažovat a prostřednictvím vzájemných vztahů s Běloruskem usilovat o urychlení pozitivního vývoje navracejícího proces spolupráce tam, kde byl před dvěma lety.

Gunnar Hökmark (PPE). – Pane předsedo, děkuji španělskému předsednictví a Komisi za jejich vyjádření k této situaci.

Myslím, že jednu věc musíme říci jasně: to, o čem se tu dnes bavíme, není ojedinělá záležitost – jedná se o činy diktatury a brutálního režimu, jenž upírá práva menšinám i svým jednotlivým občanům. To je reálný stav věcí v Bělorusku a já si myslím, že to musí být východiskem pro naše diskuse o dialogu s tímto režimem.

Musí se jednat o vzájemný dialog. Když ukážeme otevřenost, musíme požadovat, aby režim v Bělorusku něco opětoval, ale nepřišli s takovými změnami a reformami, s jakými měli přijít. Chtěl bych říct a zdůraznit, že se nejedná pouze o problém Polska. Bělorusko se nachází v sousedství Evropské unie. Je součástí Východního partnerství. Jedná se o celoevropský problém a svými současnými činy se režim v Bělorusku distancuje od otevřeného dialogu a spolupráce s Evropskou unií.

Především budeme zásadním způsobem vyžadovat respektování menšin, dodržování lidských práv, ukončení policejní brutality a ochotu ke konstruktivnímu dialogu s Evropskou unií. Myslím, že toto poselství musí být režimu jasně tlumočeno. Náš dialog musí být dialogem pro demokracii a lidská práva a samozřejmě bychom se měli obrátit na občanskou společnost, protože Bělorusko je mnohem více než jen režim. Jsou to lidé, kteří v Bělorusku žijí – studenti, muži a ženy, společnost. To, co jsme v poslední době viděli, nám, myslím, ukázalo, že nyní musíme pokračovat v dialogu zaměřeném na občanskou společnost s cílem posílit svobodu a demokracii a dodržování lidských práv.

Kristian Vigenin (S&D). – Pane předsedo, dovolu mi, abych jménem skupiny socialistů a demokratů vyjádřil naše obavy ohledně stavu lidských práv v Bělorusku, zejména s ohledem na nedávný vývoj v souvislosti se Svazem Poláků. Rádi bychom také vyjádřili naši solidaritu se všemi občany Běloruska, kteří nemají možnost užívat svých základních občanských a lidských práv. Toto se děje v evropské zemi ve 21. století. Myslím si, že se všichni shodneme na tom, že je to nepřijatelné.

To je východisko. Hlavní otázky, které bychom si měli teď klást, jsou, za prvé, kam chceme Bělorusko přivést, a za druhé, jak toho můžeme dosáhnout. Co se týká první otázky, myslím, že na její odpovědi se všichni shodneme: chceme vidět demokratické Bělorusko a demokraticky zvolené běloruské orgány – parlament, prezidenta, představitele místní samosprávy. Jde nám o to, aby tyto orgány v Bělorusku vytvářely svobodnou a tvořivou atmosféru a samozřejmě o to, aby se země přiblížila EU.

Druhá otázka je, jak toho můžeme dosáhnout. Evropská unie změnila svojí politiku vůči Bělorusku z izolace na angažovanost a zdá se, že tato politika přináší určité výsledky. Samozřejmě to nestačí a neděje se to dostatečně rychle a vývoj z posledních dvou týdnů nám ukazuje, že se musíme angažovat ještě víc.

Jako předseda delegace Euronest a také předseda delegace, která se zítra chystá prozkoumat situaci v Bělorusku na místě, jsem zjistil, že nám schází společná strategie, která by spojovala všechny tři hlavní instituce: Radu, Komisi a Parlamentu. Tuto strategii potřebujeme, abychom posílili naše vzájemné snahy, a opravdu potřebujeme politický dialog, potřebujeme velmi konkrétní cestovní mapu pro Bělorusko, a to nikoliv jen obecná doporučení, ale akční plán – cestovní mapu – které by se Bělorusko mělo držet. Takto bychom měli pokračovat, hospodářská spolupráce a Východní partnerství samy o sobě nestačí.

Gerben-Jan Gerbrandy (ALDE). – (NL) Já také vnímám dnešní večerní rozpravu jako spíše regionální záležitost. Víme, že Ukrajina zvolila pana Janukovyče. Jako prezident se zcela jasně obrací více k Moskvě než k Bruselu. Nesmíme připustit, aby nám toto jeho návštěva příští týden znemožnila vidět.

To, co se nyní děje v Bělorusku, a akce proti polské menšině v této zemi, k nimž se pan Lukašenko odvážil, jsou podle mého názoru známkou, že i on se přiklání více k Moskvě než k Západu. Přitom se mu zřejmě povedlo připravit menšinu z členského státu EU o její základní lidská práva. Jak je to možné? Je to samozřejmě důsledek toho, že se Evropa otočila k Východu zády až příliš. Nebyli jsme dostatečně otevření myšlenky skutečného přístupu k těmto zemím. Přirozeně musíme důrazně odsoudit to, jak se Bělorusko chová ke svojí polské menšině, ale zároveň bychom měli o něco uvolnit svoji politiku a zavést méně restriktivní vizový režim. Podívejme se na svoji energetickou politiku a více jí přizpůsobme zemím jako Bělorusko a Ukrajina.

Žádám tedy o toto: Evropa by měla opět věnovat těmto zemím více pozornosti. To jejich vnitřnímu politickému vývoji prospěje mnohem víc, než když je teď odvrhneme a vyklidíme pole Moskvě.

Heidi Hautala, jménem skupiny Verts/ALE. – (FI) Pane předsedo, zásadním důvodem, proč je toto téma nyní na pořadu jednání, zajisté bude pokojná demonstrace, na níž bylo zatčeno 40 zástupců Svazu Poláků – což musíme přirozeně odsoudit.

Dalším důvodem aktuálního zájmu o toto téma je to, co už zmínil můj kolega poslanec, pan Vigenin: zítra, po velmi dlouhé době, vysílá Parlament do Minsku vyšetřovací delegaci, a já budu ve čtyřčlenném týmu zastupovat podvýbor pro lidská práva.

Stav lidských práv v Bělorusku by nás měl znepokojoval. Jsou tam problémy se svobodou projevu, svobodou sdělovacích prostředků a svobodou shromažďování a sdružování.

Musíme trvat na tom, aby Bělorusko zrušilo trest smrti, a pokud se mají vztahy mezi Běloruskem a Evropskou unií rozvíjet, bude muset Bělorusko ve všech ohledech zlepšit stav lidských práv. Souhlasím s dalšími kolegy poslanci, že v tomto vývoji má zásadní úlohu občanská společnost.

Ryszard Czarnecki, jménem skupiny ECR. – (PL) Pane předsedo, žádné rozhodnutí je také rozhodnutí. Přijetí usnesení Evropského parlamentu k Bělorusku v březnu bude potřebné, ale nyní je ještě potřebnější. Perzekuce Poláků v Bělorusku není jen záležitostí Poláků, jak už zdůraznili řečníci přede mnou, ale jedná se o projev postoje Běloruska k evropským zásadám, a to včetně těch, které se týkají národnostních menšin.

Evropa by měla dostat Bělorusko ze sféry ruského vlivu, ale zároveň by měla vyžadovat dodržování hodnot, které jsou základem Evropské unie, jako jsou občanské svobody, svoboda tisku, práva národnostních a náboženských menšin a právo na sdružování. Pokud Lukašenko nerozumí jazyku evropských hodnot, jistě porozumí jazyku sankcí. Ale ne sankcí, které postihnou běloruskou společnost – takové sankce nechceme – nýbrž takové, které znepřijemní život politikům a úředníkům zodpovědným za diskriminaci Poláků a demokratické opozice.

Ve vztazích mezi EU a Běloruskem je nerovnováha: Unie otevírá dveře Minsku, ale v podstatě za to zpátky nic nedostává. Tato jednosměrná ulice nikam nevede. Nastal čas pro politické sankce, i když jen dočasné, byť by to mělo znamenat vyloučení zástupců běloruského parlamentu z parlamentního shromáždění Euronest a opětovné zařazení představitelů režimu v Minsku na černou listinu osob, které nebudou vpuštěny na území Evropské unie.

Kinga Gál (PPE). – Pane předsedo, jako spolupředsedkyně meziskupiny pro tradiční menšiny, národnostní komunity a jazyky důrazně odsuzuji akce běloruských úřadů proti nejpočetnější organizaci polské menšiny a členům menšinové komunity. Jak jsme dnes slyšeli, jednalo se převážně o starší lidi.

Tato fakta ukazují nejen na jasné porušení práv menšin, ale i základních lidských práv. Tyto činy potvrzují nedemokratickou povahu politického systému a my, poslanci Evropského parlamentu, kteří jsme zažili komunistické režimy, jasně tyto metody poznáváme.

Od svého založení se meziskupina důsledně staví za práva národnostních menšin a jakékoli jejich porušení považuje za nepřijatelné.

Žádáme Komisi a vysokou představitelku Unie pro zahraniční věci a bezpečnostní politiku, aby přijaly konkrétní kroky s cílem vyslat běloruské vládě jasný signál, že bez angažovanosti v oblasti dodržování lidských práv, včetně práv menšin, bude sankcionování vztahů mezi EU a Běloruskem v nedohlednu.

Práva menšin jakožto součást lidských práv nelze považovat za vnitřní záležitost. Tento problém nelze považovat za vnitřní záležitost Polska a Běloruska. Jedná se o záležitost celé Evropské unie, protože, jak už bylo řečeno, týká se naší politiky sousedství, našeho Východního partnerství. Proto žádáme Komisi, aby vyslala jasné poselství a podnikla jasné kroky.

Bogusław Liberadzki (S&D). – (PL) Pane předsedo, děkuji Radě a také Komisi za tak rychlou reakci. To je opravdu velmi dobrý příklad našich evropských norem.

Nejdříve mi dovolu konstatovat, že se zde ve skutečnosti nejedná o žádný etnický konflikt. Nejedná se o polsko – běloruský nebo bělorusko – polský konflikt. Prostě a jednoduše je to nerespektování lidských práv a zásad svobody projevu a porušování práv národnostních menšin. To se mohlo stát jakékoli jiné menšině. Proč se to stalo právě polské menšině? Kvůli tomu, že je velká, organizovaná a demokratická a mimo jiné také proto, že k ní patří pan Milinkevič, držitel ceny Evropského parlamentu. Proto to začalo u nás.

Rád bych položil otázku, co bychom měli dělat. Měl jsem již dvakrát možnost hovořit s panem Milinkevičem a paní Borysovou. Oba prohlásili: jsme loajálními občany Běloruska a nechceme žádné ekonomické sankce. Nechceme politické sankce, ale přejeme si sblížení Běloruska a Evropské unie. Chceme rovnováhu a spolupráci, která bude podmíněna pokrokem v procesu demokratizace země. Takto bychom měli postupovat také my. To je důvod, proč bychom se měli více otevřít občanům Běloruska a usnadnit jim získání víz. Jsou poplatky za víza a vízová politika vůbec nutné? Je dobře, že se zítra do Běloruska vydává naše vyšetřovací mise. Vyčkejme na její zprávu a teprve potom rozhodneme o dalších krocích.

Konrad Szymański (ECR). – (PL) Pane předsedo, s Lisabonskou smlouvou jsme my všichni dostali příslib daleko větší účinnosti zahraniční politiky Evropské unie. Rychle se ale ukázalo, že naše působení na Haiti bylo opožděné a nepřipravené, summit EU-USA skončil neúspěchem a vytvoření diplomatického sboru proběhlo v atmosféře handrkování mezi institucemi EU, což mělo negativní vliv na kvalitu sboru. Dnes jsme měli další příležitost ukázat, že je Unie schopná jednat. Bohužel Rada svoje rozhodnutí odložila a Parlament není schopen reagovat na situaci, kdy jsou nepokryté porušována lidská práva v zemi, která měla hrát v politice EU čím dál větší roli.

Paní Georgievová, politika otevřených dveří a studentských výměn s Běloruskem selhala, a selhala právě dnes, tak prosím neopakujte stejné fráze o studentských výměnách, které slyšíme už pět let. Jedná se o porážku, která zasáhla důvěryhodnost Unie. Evropská unie je dnes slabým a nerozhodným hráčem. Washington to ví, Moskva to ví a díky nejednoznačné reakci na krizi v Bělorusku to ví už i Minsk.

Jacek Protasiewicz, (PPE). – (PL) Pane předsedo, jakožto předseda delegace Evropského parlamentu pro vztahy s Běloruskem jsem často v kontaktu nejen se zástupci opozice, občanské společnosti a nevládních organizací, ale také se zástupci státních orgánů. Často slyším jejich argumenty, že Bělorusko má právo přijímat určité mezinárodní normy svým vlastním tempem.

Evropská unie by teoreticky neměla vyvíjet nátlak na tuto zodpovědnou, suverénní zemi, protože zodpovědnost za vnitřní situaci v zemi nesou její vlastní orgány. Teoreticky by bylo možné s takovým postupem souhlasit, i proto, že na základě těchto mezinárodních norem, které Bělorusko samo přijalo vstupem do Organizace pro bezpečnost a spolupráci v Evropě, nejsou lidská práva vnitřní záležitostí.

Vezměme si jako příklad nedávné události v malém městečku Ivanjec (Iwieniec) ve středním Bělorusku, kde úřady použily, a já bych řekl, že zneužily, policii proti skupině starších lidí, důchodců, vedených Teresou Sobolovou, jež ze své vlastní iniciativy sehnala značné finanční prostředky, a to zejména ze zahraničí. Ty potom použila na obnovu zničené budovy v centru města, kterou proměnila v čilé kulturní a společenské centrum pro polskou menšinu. Na tyto lidi byla poslána policie ještě předtím, než soud rozhodl o právním statutu budovy. Dále pak bylo znemožněno konání spravedlivého procesu tím, že svědkům aktivistů nebylo povoleno dostavit se k soudu a svědčit.

Tady nejde o tempo přijímání mezinárodních norem. Jedná se o odklon od mezinárodních norem, k nimž se Bělorusko zavázalo a jejichž dodržování nám slibuje jako součást svého dialogu s Evropskou unií. Proto bych chtěl říct ještě jednu věc. Můžeme hovořit o sankcích, na ty ještě bude čas. Nicméně nejdůležitější je, aby hospodářská pomoc, o které se uvažuje, byla podmíněna upuštěním od těchto praktik a skutečnou liberalizací a demokratizací v Bělorusku.

Justas Vincas Paleckis (S&D). – (LT) Vládní instituce musí okamžitě řešit konflikty a nedorozumění týkající se organizací polských menšin v Bělorusku a to demokraticky a bez použití síly nebo násilí. Také bych chtěl vyjádřit podporu stanovisku komisařky o nutnosti pokračující spolupráce a udržování mezilidských kontaktů. Po dlouhé době odjede zítra do Běloruska první oficiální delegace Evropského parlamentu. Doufejme v otevřenou diskusi jak s opozicí, tak s vládou. Dojmy ze zmiňovaného konfliktu a také z účasti Běloruska v parlamentním shromáždění Euronest, se kterými se vrátí z Minska, by mohly posunout vztahy EU s Běloruskem k lepšímu směřování. Ještě důležitějším lakmusovým papírkem, který ukáže šance na další vztahy, budou místní volby, jež se konají za dva měsíce. Tentokrát by to neměly být volby bez možnosti výběru, ve kterých sdělovací prostředky zpívají podle stejných not a kde opozice nemá hlas a je ignorována, a kde po nekontrolovaném sčítání hlasů téměř 100 % všech voličů podpoří jednu politickou stranu a kde nakonec nebudou poslanci zvoleni, ale jmenováni.

Marek Henryk Migalski (ECR). – (PL) Pane předsedo, pan Liberadzki ze skupiny Pokrokové aliance socialistů a demokratů v Evropském parlamentu začal své vystoupení pochvalou orgánů Evropské unie za jejich reakci. Pane Liberadzki, právě kvůli Vaší skupině jsme dnes nepřijali usnesení, takže asi proto máte takový pocit uspokojení. Nicméně pokud nám dnes paní Georgievová, která denně sleduje vývoj situace, říká, o jaké návrhy se jedná, tak nevím, koho to může uspokojit. Možná to uspokojí vás, pane Liberadzki, a vaši skupinu,

ale určitě to neuspokojí Bělorusy a ty, kteří jsou jim nakloněni. Pokud i komisařka Georgievová využije z pěti minut, které má k dispozici na svoji řeč, jen dvě minuty tohoto drahocenného času, tak to, paní Georgievová, znamená nejen to, že vaše řeč nebyla uspokojivá, ale také to, že jste promarnila možnost jasně se k tomuto tématu vyjádřit. Proto vás, paní Georgievová, a také orgány Evropské unie vyzývám, abyste v případech porušování lidských práv využívali nástroje, které máte k dispozici. Nemluvíme tady jenom o porušování práv občanů polského původu, mluvíme o porušování lidských práv.

Edít Bauer (PPE). – (HU) Během posledních několika dnů jsme byli v Bělorusku svědky hrozné ukázky politické represe demokratické opozice a polské menšiny. Uvěznění politických protivníků a zastrašování představitelů menšin jsou známé praktiky užívané autoritářskými režimy. Jako občanka Slovenska a zástupkyně menšin rozumím situaci polské menšiny stejně jako situaci paní Borysové v Bělorusku. Zacházení s menšinami ze sousední země jako s nepřáteli a rukojmími je regresivní politický manévr, ke kterému se politické vedení obvykle uchyluje, když se potýká s problémy. Obtěžování národnostních menšin je součástí politické praxe v nedemokratických režimech. Práva menšin jsou však nedílnou součástí všeobecných lidských práv, jak to potvrzuje Rámcová úmluva Rady Evropy. Porušování práv menšin, obtěžování, zastrašování a diskriminace osob patřících k menšinám proto nemohou být považovány za vnitřní záležitosti země. Z toho důvodu je vyhrožující a vydírající zpráva běloruské vlády, kterou poslancům Evropského parlamentu tlumočil velvyslanec Běloruska, zcela nepřijatelná. Pane předsedo, je jenom jedno poselství, které Evropský parlament může poslat vládě Běloruska, a sice to, že její potlačování demokratické opozice a politika hrozeb namířených proti menšinám jsou jednoduše nepřijatelné.

Ślawomir Witold Nitras (PPE). – (PL) Pane předsedo, velmi pozorně jsem si vyslechl projev komisařky Georgievové a rád bych řekl, že bych očekával trochu energičtější chování. Mám podezření, že prohlášení paní Georgievové by bylo úplně stejné i před dvěma týdny, ještě před těmito událostmi. To rozhodně není přijatelné.

S jednou věcí nicméně souhlasím, i když bych očekával jasnější výsledky a důraz na trochu jiné věci. Pravdou je, že ti, kteří dnes prosazují sankce, někdy zapomínají, že to jsme už vyzkoušeli a přesto zůstala běloruská politika bez jakýchkoli změn.

Nesmíme dnes říct, že budeme podporovat občanskou společnost v Bělorusku, protože ten, kdo tam byl, ví, že ve skutečnosti se občanská společnost možná teprve začíná objevovat. Očekávám dnes od evropských institucí, že plnění povinnosti, které má stát vůči svým občanům, a které v případě Běloruska nejsou plněny, převezme za tento stát Evropská unie. Očekával bych, že tam pomůžeme se založením nezávislých sdělovacích prostředků, že podpoříme první svobodnou televizní stanici, která tam existuje a která byla doposud, alespoň myslím, financována vládami dvou evropských zemí. Očekávám, že pro velký počet běloruských občanů budeme schopni vytvořit reálnou možnost studovat v Evropě, protože jsou to oni, kdo tvoří občanskou společnost.

Mirosław Piotrowski (ECR). – (PL) Pane předsedo, v předchozím období přijal Evropský parlament několik usnesení o Bělorusku, ve kterých na základě přesného vyhodnocení situace vyzval Lukašenkův režim, aby zastavil porušování lidských práv.

Evropská unie ukázala dobrou vůli, když částečně zrušila vízové sankce proti běloruským činitelům. S překvapením a úzkostí jsme proto sledovali nedávnou agresivní politiku běloruských úřadů vůči národnostním menšinám, obzvláště pak polské komunitě. Na tuto politiku bychom se měli dívat v souvislosti s přípravami na volby, které se v Bělorusku budou konat příští rok.

Nelegální zabavení majetku náležejícího polské menšině a ostentativní potlačování opozičních vůdců, kterým – a to by mělo být zdůrazněno – byla udělena Sacharovova cena Evropského parlamentu, je zjevná provokace namířená vůči naší instituci. Naše sněmovna by měla nejen reagovat obvyklým způsobem přijetím odpovídajícího usnesení, ale měla by podniknout konkrétní kroky k ukáznění běloruských úřadů a také by měla apelovat na paní Ashtonovou, aby na základě článku 33 Lisabonské smlouvy jmenovala zvláštního zástupce, který by monitoroval porušování lidských práv v Bělorusku.

Krzysztof Lisek (PPE). – (PL) Pane předsedo, paní Georgievová, to, že zde na půdě Evropského parlamentu hovoříme o Bělorusku, je velmi dobře, ale jenom mluvení nestačí. Evropská unie by dnes – a to bych čekal od Evropské komise – měla připravit strategický plán na podporu demokratické opozice, občanské společnosti a nevládních organizací, a také na podporu svobodných sdělovacích prostředků. Dnes se tu bavíme o pojmech, jako jsou demokracie a lidská práva, která jsou nám vlastní a na nichž Evropa spočívá. Běloruská společnost je z největší části složena z lidí, kteří o takových hodnotách mohou jen snít. Proto očekáváme, že Evropská komise vypracuje strategický plán pomoci občanské společnosti.

Diego López Garrido, úřadující předseda Rady. – (ES) Pane předsedo, na základě těchto projevů mohu jen souhlasit s odsouzením, jež vyjádřili poslanci ohledně porušování lidských práv v Bělorusku a které v tomto konkrétním případě postihuje národnostní menšinu – polskou menšinu v této zemi. To, co se děje, tak postihuje celou Evropskou unii, nejen proto, že se jedná o menšinu, která má národní referenční bod v zemi Evropské unie, ale i proto, že se bavíme o vážném porušení lidských práv menšin, takže náš postoj by byl naprosto stejný, ať by se jednalo o polskou nebo jinou menšinu.

Hovoříme o porušování lidských práv, o kterých říkáme, že jsou všeobecnými právy, a proto se nejedná o problém, který striktně vyžaduje akci ze strany Evropské unie jenom kvůli tomu, že se v tomto konkrétním případě jedná o polskou menšinu. Pokud by se jednalo o jinou menšinu, měli bychom říct přesně totéž, protože všechna lidská práva jsou nedělitelná a univerzální.

Chtěl bych říct, že skutečnost, že se režim dopouští chyb a porušuje lidská práva, by neměla automaticky znamenat trest pro jeho občany.

Proto se domníváme, že pro Bělorusko je důležitá účast ve Východním partnerství. To, co komisařka Georgievová říká o kontaktech mezi lidmi, je důležité. To vše je důležité, samozřejmě stejně důležité, jak mnoho z vás zmínilo, jako neustále, jasné a přímo sdělovat běloruským orgánům náš zcela kritický a odsuzující postoj k porušování lidských práv.

To je mimochodem přesně to, co vysoká představitelka paní Ashtonová hodlá udělat, zatímco v úzkém kontaktu s předsedou Buzkem, který této rozpravě předsedá, monitoruje tuto záležitost. Chystá se také využít nadcházející návštěvy v Kyjevě při příležitosti uvedení prezidenta Janukovyče do úřadu, kde se předpokládá účast pana Lukašenka, k tomu, že nastolí toto téma, které v budoucnu bude i nadále projednáváno Radou pro zahraniční věci Evropské unie, protože se jedná o velmi důležitou otázku. Jsem proto velmi rád, že jsme dnes o této otázce mohli v Evropském parlamentu mít neprodleně rozpravu.

Kristalina Georgieva, členka Komise. – Pane předsedo, dovoluji mi nejprve poděkovat poslancům za diskusi v této sněmovně a vyjádřit se ke čtyřem bodům.

Za prvé dodržování lidských práv je rozhodně základním stavebním kamenem vnějších vztahů Evropské unie a je základem, na němž spočívá jednání s jakoukoli zemí včetně Běloruska.

Za druhé zhoršení demokracie v Bělorusku nedávno dosáhlo nešťastných hodnot, ale nezačalo minulý týden. Začalo asi v polovině roku 2009, a vedlo v listopadu 2009 k požadavku Rady ministrů EU, aby Komise zformulovala návrh takzvaného „společného prozatímního plánu“ na podporu reform, které mají být s Běloruskem prováděny. Útvary Komise připravily návrh tohoto společného prozatímního plánu reform. Ten je nyní u vysoké představitelky, která určitě ráda vezme v úvahu doporučení, která vzejdou z vyšetřovací mise, již Parlament zítra zahajuje.

Za třetí k dokončení tohoto společného prozatímního plánu dojde až poté, co se vysoká představitelka obrátí na útvary Komise se zpětnou vazbou, po přihlédnutí k těmto posledním událostem.

Dovolte mi zmínit čtvrtý, a poslední bod. V druhé polovině 80. let se v Sovětském svazu rozběhla perestrojka, která, poprvé v životě mnoha lidí, včetně mě, přinesla možnost usilovat o studentské a profesní výměnné pobyty. V mém případě to byla London School of Economics. Zásadně mi to změnilo život a díky tomu jsem pak mohla být daleko užitečnější a prospěšnější své zemi.

Se silným přesvědčením, že právě otevřením demokratických kanálů pro země s represivními režimy můžeme jako Evropané těmto zemím pomoci, jsem vyslovila – a znovu bych zopakovala – svůj názor ohledně důležitosti a užitečnosti mezilidských kontaktů, užitečnosti podpory pro podniky, užitečnosti – i přes značné obtíže, i přes velmi nešťastnou neúctu k menšinám, kterou odsuzujeme – pokračující angažovanosti, která by zvýšila šance Bělorusů dostat se do svobodného světa a spojení s Uníí, a já bych ráda zopakovala výzvu, abychom i se nadále tímto způsobem angažovali.

Předseda. – Rozprava je ukončena.

Hlasování proběhne během dalšího zasedání příští měsíc.

Písemná prohlášení (článek 149)

Sebastian Valentin Bodu (PPE), písemně. – (RO) Běloruská republika je jedním z Evropských států, pro které účast ve Východním partnerství Evropské unie představuje důležitý krok vpřed v rozvoji dvoustranných vztahů, jakož i vztahů s jednotlivými členskými státy EU. Pokud posuzujeme partnerství jako pozitivní

nástroj pro dosažení změny v Běloruské republice, musíme se také v rámci tohoto mechanismu zamyslet nad úlohou občanské společnosti v této zemi s ohledem na důležitou roli, kterou má pro fungování právního státu. Občanská společnost zajišťuje především transparentnost mechanismu Partnerství, čímž přispívá k posílení spolupráce mezi Běloruskem a EU. Kromě toho musí být občanské společnosti zajištěna účast na všech klíčových procesech, které jsou součástí Partnerství (platformy a výbory a podobně), a také veřejná kontrola těchto procesů. Běloruská občanská společnost musí být schopná podílet se na vypracování veřejné agendy, která povede k sociálnímu, ekonomickému a demokratickému pokroku v Bělorusku. Z tohoto důvodu musí být podporována častá setkání mezi zástupci občanské společnosti a vlády.

Filip Kaczmarek (PPE), písemně. – (PL) Represe, kterým byli nedávno vystaveni aktivisté polské menšiny v Bělorusku, jsou součástí mnohem rozsáhlejšího problému. Běloruské úřady netolerují vůbec žádnou nezávislost. Nechtějí a odmítají myšlenku občanské společnosti. Každý projev nezávislosti je považován za politickou opozici. Z tohoto důvodu se nejedná o vnitřní konflikt v rámci nevládní organizace ani o konflikt pouze mezi Běloruskem a Polskem. Jedná se spíše o výraz konzistentního postoje běloruských orgánů, které se snaží zabránit liberalizaci a demokratizaci. Je škoda, že v Polsku existují určité politické síly, které se snaží této situaci využít ve svůj vlastní prospěch a využívají události v Bělorusku k diskreditaci politiky polské vlády. Politici, kteří se chovají tímto způsobem, si určitě neuvědomují, že dělají přesně to, co Lukašenko očekává. Polarizace a rozdělení veřejného mínění v Polsku a v Evropě je v jeho zájmu. Odmítnutí polské a evropské politiky vůči Bělorusku je zneužitím svobody a poškozuje účinnost společné činnosti na podporu svobody a demokracie v Bělorusku. Děkuji mnohokrát.

19. Peking +15 – Akční platforma OSN pro rovnost pohlaví (rozprava)

Předseda. – Dalším bodem programu je rozprava na následující téma:

– otázka Radě k ústnímu zodpovězení: paní Svenssonová jménem Výboru pro práva žen a rovnost pohlaví: Peking +15 – Akční platforma OSN pro rovnost pohlaví (O-0006/2010 – B7-0007/2010) a

– otázka Komisi k ústnímu zodpovězení: paní Svenssonová jménem Výboru pro práva žen a rovnost pohlaví: Peking +15 – Akční platforma OSN pro rovnost pohlaví (O-0007/2010 – B7-0008/2010).

Eva-Britt Svensson, autorka. – (SV) Problematika práv žen je vždy v popředí mého zájmu, a proto mě obzvláště těší, když je také předmětem našeho jednání v plénu, jako je tomu dnes. Výbor pro práva žen a rovnost pohlaví přijal usnesení, které představuje postoj Parlamentu k Pekingské platformě. Ráda bych našim kolegyním a kolegům ve výboru vyjádřila velký dík za jejich příkladnou spolupráci.

Platforma přijatá v roce 1995 v rámci Organizace spojených národů byla historickým krokem. Jednalo se o svého druhu první globální dokument, který se celkově zaměřil na podmínky a práva žen. OSN se pyšní dlouhou a hrdou tradicí v oblasti lidských práv a k tomuto tématu přijala deklaraci již v roce 1948.

Všeobecná deklarace lidských práv obsahuje 30 článků, které jsou často citovány. Již tato deklarace ve svém článku 2 uvádí, že každý bez jakéhokoli rozdílu – a pohlaví je zde výslovně uvedeno – má nárok na veškerá práva a svobody. Otázka rovnosti mezi ženami a muži má v rámci EU jasný základ jak ve smlouvách, tak v Listině základních práv.

Výbor se jednomyslně shodl na důležitosti Pekingské platformy a na nutnosti konkrétněji pracovat v rámci EU na systematickém sledování vývoje a zajištění posunu k větší rovnoprávnosti ve všech oblastech. Nový Evropský institut pro rovnost žen a mužů se sídlem ve Vilniusu nám při této práci bude pomáhat a bude také schopen provádět výzkum s cílem zjistit, která politická opatření jsou nejúčinnější, protože existuje mnoho oblastí, o kterých nemáme potřebné informace a znalosti.

Podporuji návrh na vznik celoevropského ochranného příkazu a jsem velmi potěšena, že byl španělským předsednictvím předložen. Pekingská platforma obsahuje mnoho oblastí, které jsou velmi důležité pro náš další pokrok. Jedná se o oblasti, jako je chudoba, která postihuje především ženy, nedostatečný přístup žen ke zdravotní péči, násilí vůči ženám ve všech svých podobách a nerovnost v hospodářských strukturách a v hospodářské politice.

Jak jistě víte, delegace osmi poslanců Evropského parlamentu pojede do New Yorku zastupovat Evropský parlament. Budeme sledovat diskusi a jednání, která jsou součástí posouzení pokroku, který svět za 15 let učinil v plnění cílů vytyčených platformou. Do New Yorku s sebou vezeme usnesení, které budeme přijímat zítra, a je pro nás velmi důležité, abychom ho s sebou měli.

Výbor přijal jeden článek, který uvádí, že sexuální a reprodukční zdraví a sexuální a reprodukční práva jsou součástí práv žen, a že tato práva je třeba zlepšit v Evropě i ve světě. Skupina Evropské lidové strany (Křesťanských demokratů) požadovala, aby se o tomto článku hlasovalo samostatně. Všichni víme, že když chce někdo odděleně hlasovat o jednom článku, je to proto, že je obzvlášť důležitý a proto o něm nechtějí hlasovat vcelku se zbytkem usnesení.

Zcela souhlasím se skupinou PPE, že článek 9 je klíčový. Obávám se však, že jim jde o zamítnutí tohoto článku, což by podle mě bylo velmi politováníhodné. Jsem si plně vědoma toho, že poslanci tohoto Parlamentu mají rozdílné názory a hodnoty, a to je jediné správné. Z tohoto důvodu vedeme rozpravy a diskuse. Nicméně toto znění je naprostým minimem a mělo by získat podporu všech. Nebyl navržen žádný jiný text, který by článek 9 nahradil. Bylo by nanejvýš nešťastné, kdybychom do New Yorku odjeli s usnesením, které nestanovuje ani minimum v této zásadní otázce, která je navíc na globální úrovni velice zásadním tématem.

Doufám a věřím, že všichni můžou přijmout text v původním znění, protože pouze uvádí, co je nám všem zřejmé. Při vytváření tohoto textu jsme také velmi úzce pracovali s tisíci různými žen a ženských organizací, což tomuto dokumentu dává jedinečný základ.

Diego López Garrido, úřadující předseda Rady. – (ES) Paní Svenssonová, velmi vám děkuji za vaši otázku, protože jak víte, problematika rovnosti pohlaví je pro španělské předsednictví Rady Evropské unie jednou z ústředních a klíčových priorit. Předsednictví má řadu cílů, které vyjadřují myšlenku rovnosti prostřednictvím důležitosti směrnice o nediskriminaci a také ve vztahu k boji proti násilí páchanému na ženách a důležitosti přijetí ochranného příkazu, jež ochrání oběti násilí, což jsou oblasti, které jste zmiňovala.

V tomto ohledu zde velmi rád vidím komisařku Redingovou, která je zodpovědná za provádění veškeré agendy v oblasti rovnosti mužů a žen z justičního hlediska. Na začátek bych také chtěl omluvit španělskou ministryni pro rovnoprávnost, která zde nemůže být, protože se právě účastnila hlasování ve španělském Senátu o reformě zákona o umělém přerušení těhotenství, jež byla mimochodem dnes odpoledne španělským parlamentem přijata.

Rada Evropské unie vždy schvalovala a podporovala Unii a Organizaci spojených národů v oblasti rovnosti pohlaví. Švédské předsednictví vypracovalo zprávu na téma Peking + 15, kterou bude španělské předsednictví prezentovat na 54. zasedání Komise OSN pro postavení žen. Je třeba konstatovat, že i když v této oblasti bylo dosaženo velkého pokroku, stále ještě zbývá udělat hodně práce.

V tomto ohledu například předsednictví zdůraznilo, že je třeba zlepšit údaje a také lépe využít ukazatelů vytvořených na základě Pekingské platformy. Jak víte, existuje v rámci Evropské unie 12 ukazatelů pro sledování, posuzování a vyhodnocování skutečné rovnosti pohlaví, i když v některých případech se nám dosud nepodařilo je správně navrhnout, například v oblasti lidských práv, sdělovacích prostředků a životního prostředí.

Chtěl bych říct, že španělské předsednictví bude v květnu pořádat technické setkání, na kterém se bude diskutovat o otázkách týkajících se žen, sdělovacích prostředků a stereotypů, což je téma související s médii, které spadá do kompetence komisařky Redingové.

Rád bych svoji řeč ukončil konstatováním, že momentálně je zde velmi důležité téma, a to je, jak každý ví, ekonomická krize. Vedle škod, které způsobuje, by se také mohla stát překážkou pokroku v oblasti rovnosti žen a mužů. Paradoxně je však také pravdou, že rovnost pohlaví by nám mohla pomoci proti krizi bojovat a překonat ji: prostřednictvím rovnosti žen a mužů a jejich stejného přístupu k pracovním místům.

Konkrétně mluvím o strategii Evropa 2020. Instituce Evropské unie daly jasně najevo, že chtějí, aby dimenze rovnosti pohlaví prostoupila celou strategii a stala se tak její součástí.

Ve své loňské zprávě požádal Evropský parlament Radu a Komisi, aby do strategie Evropa 2020 byla začleněna dimenze rovnosti pohlaví. Dne 30. listopadu loňského roku prohlásila také Rada pro zaměstnanost, sociální politiku, zdraví a ochranu spotřebitele (EPSCO), jež se právě sešla v Barceloně, že členské státy i Komise musí pracovat na tom, aby v souladu se svými pravomocemi zajistily, aby otázka rovnosti pohlaví byla s přihlédnutím ke všem politickým oblastem zahrnuta do konsolidované strategie Evropa 2020. Jsem si proto jist, že tento aspekt, spolu s hlavním pracovním programem Komise, který byl vždy základním nástrojem pro vedení této strategie, bude součástí dokumentu ke strategii Evropa 2020, který nám Komise slíbila ke 3. březnu (jak zmínili prezident Van Rompuy a předseda Komise José Manuel Barroso).

Musíme pokračovat v práci, musíme nadále posouvat politiku rovnosti pohlaví vpřed. Nejedná se jen o otázku spravedlnosti, ale také o otázku souladu s duchem Evropské unie tak, aby byla světu v oblasti rovnosti žen a mužů i nadále příkladem.

Viviane Reding, místopředsedkyně Komise. – (FR) Pane předsedo, je pro mě ctí, že hned můj první projev v průběhu doby vyhrazené pro otázky v Evropském parlamentu poskytl odpověď na otázky týkající se žen. Jako komisařka pro základní práva se domnívám, že téma základních práv spojených s rovným zacházením s muži a ženami je jedním z nejdůležitějších a zároveň nejstarších témat. Také si s velkým pohnutím vzpomínám, jak jsem před více než 15 lety, coby mladá poslankyně Evropského parlamentu z Lucemburska, připravovala Pekingskou akční platformu v Lucembursku, a teď jsme tady v Evropském parlamentu, abychom připravili její pokračování. Vracíme se tak ke kořenům.

Není nutné, abych zdůrazňovala to, co všichni víte, že rovnost mezi muži a ženami je jednou ze základních hodnot Evropské unie a můžete počítat s neochvějným závazkem Unie v této oblasti.

V průběhu tohoto roku představím novou strategii Komise pro rovnost pohlaví, která bude navazovat na stávající Plán pro dosažení rovného postavení žen a mužů 2006–2010. Za několik dní, až začne 54. zasedání Komise OSN pro postavení žen, což se stane u příležitosti 15. výročí Pekingské platformy, Evropský parlament vyšle velmi důležitou delegaci. Já sama tam budu přítomna společně s předsedou Rady, což bude poprvé. Oba budeme mít během plenárního zasedání projev. To je podle mého názoru také velmi silný symbol.

Budeme tak mít příležitost na mezinárodní úrovni posoudit pokrok dosažený ve 12 akčních oblastech, které byly identifikovány v Pekingu, ale také zjistit, jaké nerovnosti nadále přetrvávají, protože i přes dosažené úspěchy přetrvávají p výzvy, kterým je třeba čelit. Kromě toho musím říct, že Evropská unie je a bude důležitým stoupencem práce OSN, a to jak v probíhající reformě stávajících institucionálních mechanismů, tak při tvorbě nového subjektu v rámci OSN věnovaného rovnosti pohlaví.

Evropská unie je také vlivným stoupencem v oblasti rozvoje, zejména v souvislosti s rozvojovými cíli tisíciletí, což zajišťuje důležité místo pro 50 % občanů, kteří na celém světě přispívají k tomuto rozvoji. Opravdu velmi dobře víme, že bez přispění žen by nebylo žádného rozvoje. Z tohoto důvodu je rovný přístup k ženám a mužům horizontální politikou v rámci Komise prováděnou nejen komisařkou odpovědnou za tuto oblast, ale i dalšími komisaři a komisařkami v jejich oblastech působnosti, a sice zejména vnitřních a vnějších politik Evropské unie a zejména politiky spolupráce a rozvoje.

Všichni víme, že vytvoření Pekingské akční platformy představovalo zásadní krok vpřed. Po jejím přijetí se genderový mainstreaming rozšířil po celé Evropské unii. To byl signál, který byl vyslán v Pekingu. Dopad platformy byl vskutku pozoruhodný, když uvážíte, že politiky rovného zacházení ve všech našich členských státech se již neomezují na cílené akce, ale jsou od této doby integrovány do všech příslušných politik.

Pekingská akční platforma nám také umožnila sledovat pokrok dosažený v oblasti rovnosti na základě ukazatelů vypracovaných Radou pro většinu akčních oblastí. Existuje 12 akcí a devět ukazatelů. Na výsledky jsme velmi hrdí, ale ještě zbývá ustanovit tři ukazatele, k čemuž je podle mě Rada zavázána přijetím závěrů s cílem posunout se vpřed a rozpracovat tyto chybějící ukazatele.

Patnácté výročí Pekingské akční platformy. Švédské předsednictví udělalo inventuru toho, co bylo v EU uděláno v oblasti rovnosti pohlaví. Rada přijala některé závěry a Evropský parlament předloží tyto dokumenty, které si samozřejmě najdou své místo ve všech dalších politikách, na kterých bude Evropská unie pracovat.

Oba předsedové právě vyjádřili svoje názory na strategii Evropa 2020. Je naprosto přirozené, že v tomto systému, který Evropu znovu uvede do pohybu, budou ženy hrát zvláštní roli, obzvlášť v době kdy stále méně lidí má práci. Nemáme už vlastně ani na výběr: k hospodářskému rozvoji ženy potřebujeme. Dokonce už se nejedná o otázku rovnosti pohlaví, ale jen a pouze o otázku hospodářské politiky. Nemáme tak v této věci na výběr. Pokud chceme, aby Evropa překonala svoje těžkosti, budeme potřebovat ženy a tyto nové ukazatele nám v tom samozřejmě pomůžou. Ve skupině na vysoké úrovni jsme připravili pracovní program, který nám umožní sledovat stávající ukazatele a vytvořit ty nové, které bude třeba zavést. V plnění tohoto úkolu nám samozřejmě bude nápomocen Evropský institut pro rovnost žen a mužů, který – a toto je další symbol, který přichází v době jednání v New Yorku – od příštího týdne začne trvale působit ve Vilniusu.

Pane předsedo, po návratu z New Yorku Vás navštívím, abychom diskutovali o strategii Komise v oblasti rovnosti pohlaví. Budeme společně pracovat pro 50 % naší populace, 50 % našich občanů a společně uspějeme.

PŘEDSEDAJÍCÍ: PAN SCHMITT*Místopředseda*

Christa Klaß, jménem skupiny PPE. – (DE) Pane předsedající, paní komisařko, dámy a pánové, Světová konference o ženách, která se koná příští týden v New Yorku, nám umožní na otázku rovnosti pohlaví soustředit pozornost společnosti na celém světě. Přitom se určitě naše současná pozice s ohledem na to, čeho jsme již dosáhli a čeho ještě chceme dosáhnout, stane předmětem kritického zkoumání. Výzva k rovnosti, rozvoji a míru, která zazněla na Světové konferenci o ženách v Pekingu 15. května 1995 pro nás, včetně Evropy, stále představuje konkrétní vyjádření našich cílů.

Jsme na cestě a svůj cíl máme stále na zřeteli. Musíme ale uznat, že to není jednoduchá cesta, že se na ní vyskytují dopravní zácpy, překážky a někdy i jednosměrky. Neustále je třeba upravovat trasu, ale nespouštíme přitom cíl z očí. Podle starého německého přísloví všechny cesty vedou do Říma. Proto nás všechny vyzývám, abychom při hledání té správné společné cesty, našli obecnější základ.

Politika rovnosti pohlaví nemůže a nesmí být předmětem pro hlasování týkající se těsně vynucených většin, a pro ně. Moje skupina umožňuje v této věci volnost v rozhodování a proto, paní Svenssonová, by nám vyhovovalo dílčí hlasování. Rovnost se musí stát způsobem myšlení. To ale vyžaduje citlivost a také přesvědčivost. Ve svém usnesení se paní Svenssonová dotkla mnoha otevřených ran. V rozpravě bylo zmíněno mnoho nedokončených otázek, kterým je třeba se věnovat: odbourání stereotypního myšlení, stejná odměna za stejnou práci, chudoba mezi ženami, násilí páchané na ženách a stárnutí populace, které se obzvlášť týká žen. Pro nás se v tomto usnesení jedná o naprosto klíčová témata, kterým se chceme věnovat.

Pouhá prohlášení o záměru příliš nepomohou. Seznam mnoha usnesení, strategií a paktů sám o sobě zabírá ve zprávě paní Svenssonové dvě strany. Pro moji skupinu je velmi důležité, aby – když hovoříme o rovnosti –, se vždy mluvilo o mužích i ženách, abych tak řekla, a za stejných podmínek, a doufáme, že následná konference po Pekingu povede k dalšímu kroku směrem k větší rovnosti.

Zita Gurmai, jménem skupiny S&D. – Pane předsedající, v roce 2010 slavíme 15. výročí spuštění Pekingské akční platformy. Je to okamžik pro zamyšlení, kdy můžeme nejen zhodnotit to, čeho jsme již dosáhli, ale také se zamyslet nad novými způsoby, jak bychom mohli dosáhnout cílů stanovených v roce 1995.

Začátek v roce 1995 byl nadějný, bylo dosaženo globální shody, podle níž jsou si ženy a muži rovni ve všech ohledech, včetně politického, ekonomického, právního a společenského. Přes tuto shodu je však pokračování už o něco horší. Mnoho z cílů vytyčených Pekingskou akční platformou se stále ani zdaleka nepodařilo naplnit. V mnoha zemích ženy stále nemají odpovídající postavení a chudoba má ženskou tvář.

Navíc i nyní, ve 21. století, a to i ve vyspělých zemích, můžeme zaznamenat diskusi o některých základních otázkách zpochybňující některá již nabytá práva, například sexuální a reprodukční právo. Jsem velmi ráda, že Evropský parlament nenásleduje tyto trendy, ba právě naopak se k těmto základním právům zavazuje. Nicméně tyto politické debaty a konzervativní útoky na lidská práva jsou alarmující a jasně ukazují, že boj za práva žen zdaleka není u konce.

Domnívám se, že lidská práva nemohou být předmětem kompromisu. Nesmíme se smířit s nejmenším společným jmenovatelem. Proto, až za několik dní pojedeme do New Yorku, musíme vyvinout veškeré úsilí, aby všechny ženy měly stejná práva a aby tato práva byla chráněna. Já osobně tak budu činit pod heslem „moje tělo, moje práva“ a tento vzkaz musíme předat ženám na celém světě.

Antonyia Parvanova, jménem skupiny ALDE. – Pane předsedající, když se podíváme na to, čeho bylo od přijetí deklarace a akční platformy v Pekingu před 15 lety dosaženo, nedá se popřít, že zbývá ještě dokončit hodně práce. K dosažení strategických cílů z Pekingu máme ještě daleko. Nerovnost a stereotypy o jednotlivých pohlavích přetrvávají všude na světě, Evropskou unii nevyjímaje. Pokud chceme v této oblasti dosáhnout pokroku, je nutné, abychom jak na vnitrostátní úrovni, tak na úrovni EU měli spolehlivé a srovnatelné údaje o ukazatelích z Pekingu. Musíme pak také zajistit, aby tyto ukazatele byly včas sledovány za účelem odpovídající aktualizace naší evropské strategie v oblasti rovnosti pohlaví.

Zde v Evropě máme ještě hodně problémů, které je třeba řešit.

Podívejme se na situaci na trhu práce: je potřeba vyplnit mezeru v odměňování mužů a žen a stejně tak se zaměřit na zastoupení žen ve vedoucích pozicích ve veřejných i soukromých organizacích.

Zaměříme-li se hlouběji na sociální úvahy, vede většinou nerovnost a diskriminace žen k jejich vyloučení ze společnosti a chudobě. Chudoba je nejdůležitějším faktorem určujícím zdraví. Feminizace chudoby má skutečný dopad na fyzické a duševní zdraví žen.

Ženy patřící k různým menšinám zažívají chudobu, vyloučení ze společnosti a diskriminaci. Jejich potřeby jsou z velké části neznámé a ignorované a jejich hlasy zůstávají nevyslyšeny. U romských žen může být očekávaná průměrná délka života až o 10 let, nižší než je tomu u žen z většinové populace. Dětská úmrtnost je tři- až čtyřikrát větší než u většinové populace.

Na diskriminaci, vyloučení ze společnosti a chudobu také musíme nahlížet s ohledem na stárnutí populace. Rozdíly v očekávané průměrné délce života mezi muži a ženami budou mít za následek zvýšení hospodářských a sociálních těžkostí pro starší svobodné ženy. Toto je nový fenomén, který nabývá na důležitosti a který musí být pečlivě sledován a správně řešen.

Nakonec bych vám, paní komisařko, důrazně doporučila, abyste připravila novou směrnici zabývající se násilím páchaným na ženách. Budete mít podporu nás všech.

Nicole Kiil-Nielsen, jménem skupiny *Verts/ALE*. – (FR) Už v roce 2006 OSN připustila, že hlavními oběťmi klimatických změn jsou nejvíce zranitelné a nejchudší skupiny obyvatel. Pravdou je, že v obou těchto kategoriích tvoří většinu ženy.

Zatímco například v subsaharské Africe jsou ženy diskriminovány již z hlediska přístupu k půdě a její kontroly, zvyšující se nedostatek obdělávatelné půdy způsobený suchem ještě dále omezuje jejich prostředky k životu.

Podle nedávno vydané zprávy se očekává, že v roce 2050 bude miliarda lidí na útěku z nebezpečného prostředí. Ztráta bezpečí těchto klimatických migrantů, kteří budou nuceni přijmout útočiště v provizorních táborech, zvýší stupeň ohrožení žen.

Přitom ale musíme uznat, že během předchozích 15 let nebyl přijat ani jeden evropský legislativní text zabývající se životním prostředím, který by zahrnul hledisko pohlaví.

Jménem skupiny *Zelených/Evropské svobodné aliance* proto vyzývám Evropskou unii a její členské státy, aby začlenily hledisko rovnosti pohlaví do všech hodnocení týkajících se dopadů, právních předpisů a politik týkajících se životního prostředí.

Marina Yannakoudakis, jménem skupiny *ECR*. – Pane předsedající, není to ještě ani 100 let, kdy ženy ve Spojeném království dostaly právo volit. Boj za práva žen není novým fenoménem a já chci vzdát hold všem ženským organizacím na celém světě, které za rovnost mezi ženami a muži stále bojují.

Ženy chtějí být schopné nezávisle rozhodovat o své kariéře nebo o rodinných aspiracích: rozhodnout se pracovat v tradičně mužských povoláních nebo, stejně tak, rozhodnout se vychovávat děti a zůstat v domácnosti. Potřebujeme k tomu ženy zmocnit. My konzervativci věříme na právo volby, s čímž souvisí flexibilita pro ženy a následně rovnost.

Děláme ženy neúmyslně méně zaměstnatelnými tím, že požadujeme, aby firmy poskytovaly práva, která v současném ekonomickém klimatu nemůžou dodržet? Stejně tak odrazujeme ženy od toho, aby zůstávaly doma s dětmi, protože jako společnost si toho vážíme méně než práce v zaměstnání?

Komisařka správně řekla, že musíme ženám v době recese pomoci a dostat je zpátky do práce. Ja říkám, že také musíme zajistit pracovní místa v malých firmách, což nám pomůže dosáhnout tohoto cíle. Nadměrným množstvím právních předpisů ale riskujeme zánik malých podniků, který zase povede k omezení možností volby, za které pro ženy bojujeme, a následně omezení rovnosti, kterou si zaslouží.

Mara Bizzotto, jménem skupiny *EFD*. – (IT) Pane předsedající, dámy a pánové, ve zprávě švédského předsednictví k Pekingu není žádná zmínka o situaci žen v Evropě, které nepocházejí ze západních zemí. Takže buď žádný problém neexistuje, nebo ho nechceme vidět. Avšak situace muslimských žen ve světě, včetně Evropy, je tragická.

Prožívá-li západní feminismus krizi identity, je to proto, že móda multikulturalismu vedla mnoho z nás k tomu, že jsme se vyhýbali řešení těchto otázek, které jsou v srdci sporu, kterému čelí muslimské ženy v Evropě a ve světě.

Ponechme multikulturalismus a politickou korektnost tam, kde jsme je našli, a povznesme se k nové výzvě. Evropští muži a ženy musí okamžitě, nikoli později, podpořit muslimské ženy v Evropě v jejich boji za emancipaci a tímto způsobem také pomoci těm, kteří se ve světě vyslovují proti islámskému fundamentalismu.

Jsme ochotni bojovat, abychom zajistili osvobození žen v Evropě od symbolu duchovní smrti v podobě burky? Jsme připraveni k diskusi o zhoršujících se podmínkách žen v islámských komunitách v Evropě?

Zvítězí-li duch diskuse o těchto tématech nad mlčením, budeme mít také sílu, abychom podpořili osvobození žen ve světě od islamistického útlaku.

Edít Bauer (PPE). – (HU) Patnáct let po přijetí Pekingské platformy bychom mohli a samozřejmě měli mluvit o mnoha tématech. Přesto bych ale raději mluvila o tom, co je naším úkolem. Máme v rukou jeden nástroj, a tím je zákonodárství. Během těchto 15 let se v jednotlivých členských státech i na úrovni EU událo mnohé, udělali jsme velký pokrok, a to zejména díky přijetí antidiskriminačních zákonů. Ty představovaly významný posun směrem k dosažení rovných příležitostí. Musíme ale připustit, že ne vždy můžeme být spokojeni s legislativou Komise, mnohdy dokonce ani s legislativou jednotlivých členských států, jelikož jsme často svědky toho, jak neúčinné tyto právní předpisy stále jsou. Často se po vstupu zákonů v platnost situace změní jen minimálně. Jako příklad můžeme uvést rozdíl ve mzdách u mužů a žen. Zákon už více než 30 let zakazuje diskriminaci na základě pohlaví, ale tyto rozdíly se sotva změnily a v posledních 10 letech dokonce příležitostně vykazují vzestupnou tendenci.

Mimořádným problémem je dostupnost těchto práv, protože zjednání právní nápravy je velmi nákladné a složité. Orgány zodpovědné za prosazování rovného zacházení, které mají na starosti dohled nad antidiskriminační legislativou v členských státech, jsou obecně špatně vybavené a kvůli nedostatku zdrojů jsou jejich kompetence omezeny na poskytování informací a poradenství. Doufejme, že letos dostaneme možnost podívat se na účinnost zákonů, které zde formulujeme a přijímáme. Je zřejmé, že ne vše lze řešit pomocí legislativních opatření. Nabourávání stereotypů je obtížné, ale musíme si uvědomit, že účinnost našich zákonů s tím stojí a padá. Jedna věta na závěr: občas určitě stojí za to ohlédnout zpět na cestu, kterou jsme ušli, ale musíme zároveň jasně vidět, kam směřujeme. S přeformulovanou strategií Evropa 2020 a nové formulovanou strategií pro rovné příležitosti spojujeme velké naděje.

Edite Estrela (S&D). – (PT) Váš projev jsem si vyslechla s velkým zaujetím. Předala jste nám pozitivní zprávy a potvrdila svoji ochotu jednat. Skutečně i 15 let po Pekingu je třeba mnoho udělat, protože jak vidíme, výsledky jsou stále nevýznamné. Ženská je nejen tvář chudoby, ale také tvář negramotnosti, nezaměstnanosti a nízkých mezd. Stále přetrvává diskriminace ohledně dostupnosti vzdělání a lékařské péče. Ženy jsou hlavními oběťmi obchodování s lidmi, fyzického, sexuálního a psychického násilí. Nejsou adekvátně zastoupeny v politice a ve správních radách firem, jinými slovy jsou vyloučeny z politického a ekonomického rozhodování.

Víme také, že aby politika rovného zacházení byla přiměřená a účinná, potřebujeme spolehlivou diagnózu založenou na srovnatelných statistických údajích rozčleněných podle pohlaví. To je přesně to, co potřebujeme, abychom mohli stanovit správnou diagnózu a následně provést správná opatření.

Teresa Jiménez-Becerril Barrio (PPE). – (ES) Pane předsedající, ráda bych řekla, že jsem nepřišla do Parlamentu, abych zatleskala novému zákonu o umělém přerušení těhotenství ve Španělsku.

Mě zajímá lidský život a zejména pak ženy, na jejichž obranu jsem zde a jejichž životy jsou ohrožené v důsledku násilí páchaného na ženách. Já jim chci nabídnout prostor, ve kterém mohou žít svobodně a bezpečně.

Usnesení Parlamentu ze dne 2. února 2006 doporučilo členským státům přijetí nulové tolerance všech forem násilí páchaného na ženách a také přijetí všech nezbytných opatření pro zajištění ochrany obětí.

Stockholmský program přijatý touto sněmovnou stanovil oblast svobody, spravedlnosti a bezpečnosti pro všechny evropské občany a boj proti násilí páchanému na ženách určil jako svoji prioritu. Odrazil se v tom můj požadavek na španělské předsednictví, aby během svého mandátu podpořilo evropský ochranný příkaz pro oběti násilí páchaného na ženách a zajistilo tak stejnou úroveň ochrany obětí těchto zločinů ve všech členských státech.

V Evropě bez hranic by boj proti násilí páchanému na ženách také měl být bez hranic a členské státy by měly tvrdě pracovat na harmonizaci svých právních předpisů, aby v boji proti špatnému zacházení se ženami byly překonány legislativní překážky a my jsme byli konečně schopni chránit životy žen a jejich dětí alespoň v Evropě.

Žádám proto Komisi a Radu, aby udělaly vše, co je nezbytné a co je v jejich silách, abychom pokročili s evropským ochranným příkazem pro oběti, což je velmi účinný nástroj, který zajistí, aby ti, kteří nerespektují důstojnost žen a jejich právo na svobodný a bezpečný život, nezůstali nepotrestáni.

Iratxe García Pérez (S&D). – (ES) Pane předsedající, ... (začátek projevu není z technických důvodů k dispozici) ...Třicet tisíc žen spojilo své hlasy, své myšlenky a své plány, abychom se posunuli směrem ke spravedlivější a rovnoprávnější společnosti. Tyto ženy pocházejí z různých míst, z obrovského množství ideologií a kultur, ale všechny se sjednotily za účelem boje za uznání spravedlnosti a rovnoprávnosti, za zastoupení žen ve společnosti a v politice, za sdílení odpovědnosti, za právo na sexuální a reprodukční zdraví.

V současnosti jsou tyto cíle aktuální více než kdy jindy, a tak nás čeká ještě dlouhá cesta. Toto usnesení proto vznáší zásadní otázky, jako například nutnost, aby Evropská unie vypracovala svoji strategii sledování pracovního programu, pevné vazby na Pekingskou platformu, a prosazování politiky rovnosti pohlaví, aniž by zapomínala na uplatnění perspektivy rovnosti pohlaví v rámci legislativního procesu.

Je důležité, abychom nezapomínali, že pokud jde o politiku rovného zacházení, Evropa dnes může být vzorem pro zbytek světa, ale v naší práci a dalším úsilí musíme mít na paměti také ženy mimo Evropu, které nemají vůbec žádná základní práva.

Musíme tvrdě pracovat, kvůli nim i kvůli ženám v Evropě.

Mariya Nedelcheva (PPE). – (FR) Pane předsedající, paní komisařko, dámy a pánové, ráda bych pogratovala paní Svenssonové k přípravě usnesení k Akční platformě OSN pro rovnost pohlaví.

Nerovnosti mezi muži a ženami dodnes přetrvávají v mnoha oblastech. Zde mám na mysli zaměstnání, kde je zjevný rozdíl ve mzdách a kde je stále obtížné sladit rodinný život a kariéru. Mohla bych uvést mnoho dalších příkladů.

Navzdory úsilí v boji proti nerovnosti mezi muži a ženami nebyl zcela naplněn ani jeden z cílů Akční platformy Peking +15. To není otázka neustálého předefinování našich cílů, protože ty známe dobře. Místo toho musíme přehodnotit opatření zavedená k jejich dosažení.

Proto se mi zdá být nezbytné, aby Evropská unie jasně definovala svoji strategii v rámci cílů vytyčených Akční platformou OSN s důrazem na tři hlavní oblasti. Naše strategie musí vzít v úvahu krátkodobý, střednědobý a dlouhodobý horizont.

V krátkodobém horizontu musí být provedeno podrobné zkoumání všech citlivých oblastí v kontextu hospodářské a finanční krize. Je potřeba vymezit přesné ukazatele, které nám umožní hodnotit a měřit vliv krize na zaměstnanost a ekonomickou situaci žen. Tyto ukazatele se musí zaměřit na ekonomické, sociální a environmentální aspekty.

Ve střednědobém horizontu je důležité, aby na vnitrostátní úrovni docházelo k pravidelnému sledování a aktualizaci statistických údajů, které máme k dispozici. Z toho důvodu je nutné, aby pravidelné revize řady ukazatelů vypracovaných v rámci Pekingské akční platformy byly vedeny jako funkce důležitosti politického, ekonomického a sociálního kontextu. Zohlednění těchto dvou aspektů nám poskytne konzistenci, kterou na evropské úrovni potřebujeme k dosažení našich společných cílů.

A konečně v dlouhodobém horizontu musíme zajistit, aby politiky rovnosti pohlaví byly integrované, ale je třeba také podpořit vzájemnou výměnu osvědčených postupů mezi členskými státy a samozřejmě zajistit, aby plán Evropské komise odpovídal dosaženému pokroku.

Přijetím této struktury na všech třech úrovních značně zvýšíme své šance na konečné uskutečnění našich cílů.

Silvia Costa (S&D). – (IT) Pane předsedající, komisařko, dámy a pánové, Peking +15 čelí v tomto roce finanční, ekonomické a pracovní krizi, která má negativní dopad na životní a pracovní podmínky milionů žen v Evropě i ve světě, zároveň ale může být příležitostí k přezkoumání rozvojových modelů, organizace trhu práce a sociálních politik.

Při posilování cílů Pekingu +15 musí Evropská unie ve jménu žen seřadit podle důležitosti politiku pro zajištění přístupu k přírodním zdrojům a úvěrům prostřednictvím mikrofinancování, politiku pro rovnováhu mezi rodinným a pracovním životem prostřednictvím přijetí směrnice o rodičovské dovolené, vzdělávací politice a pobídkách pro firmy zaměstnávající mladé lidi a ženy; a politiku pro boj proti obchodování s lidmi

pomocí nové směrnice, která, jak doufáme, bude vycházet z usnesení schváleného v průběhu posledního dílčího zasedání ve Štrasburku.

Podporu rozvojové spolupráce musíme zaměřit především na posílení postavení žen v nejchudších zemích, zejména v Africe, s možností vytvoření euro-africké aliance žen.

Bylo by dobré – a zde se obracím na komisařku a předsedu – aby evropská delegace v New Yorku propagovala a získala podporu pro kampaň na udělení Nobelovy ceny míru africkým ženám symbolicky zastoupeným představitelkami asociací působících v zemích, které jsou nejhůře postižené konflikty a chudobou.

Sylvie Guillaume (S&D). – (FR) Dnes, 15 let od skončení 4. světové konference o ženách, která se konala v Pekingu, diskutujeme o rovnosti mezi muži a ženami a také držíme evropský rok boje proti chudobě a sociálnímu vyloučení.

Chtěla bych propojit tyto dva fenomény, jelikož je určité pravda, že ženy jsou stále hlavními oběťmi nejistoty zaměstnání. Například ve Francii připadá na ženy 80 % všech částečných úvazků s nejistou a špatně placenou prací. Osmdesát procent žen má také nižší než minimální mzdu, což znamená, že v konečném důsledku pobírají důchod, který se pohybuje na hranici životního minima. K tomu ještě přidejme skutečnost, že průměrný rozdíl v odměňování žen a mužů přetrvává i na velmi vysokých pozicích.

Do určité míry tedy rovnost pohlaví existuje pouze teoreticky a ženy, které se navíc stále potýkají s velkým množstvím rodinných povinností, jsou někdy nuceny pracovat na několika místech pro několik různých zaměstnavatelů a přesto si nakonec vydělají méně než muži.

Proto je naprosto nutné, abychom zavedli veřejné politiky, které budou specificky zaměřené na odstranění těchto nerovností, a to jak na trhu práce, tak v domácnosti, a také systém sociálního zabezpečení aktivně reagující na potřeby žen. Bez takových opatření cíle z Pekingu zůstanou velmi pravděpodobně pouhou utopií.

Vilija Blinkevičiūtė (S&D). – (LT) Zásada rovnosti pohlaví je pro Evropskou unii v úsilí o dosažení růstu, zaměstnanosti a sociální soudržnosti velmi důležitá. Evropská unie učinila v provádění Pekingské platformy velký pokrok, ale se současnou situací nemůžeme být úplně spokojeni. Zpráva o provádění Pekingské platformy ukázala, že cíle, které si Evropská unie vytyčila, nebylo zatím dosaženo. Je velmi důležité, aby Pekingské ukazatele byly využívány pro vytvoření perspektivy rovnosti pohlaví ve vnitrostátních reformních programech a také ve vnitrostátních zprávách o sociálním zabezpečení a sociálním začlenění. Na vnitrostátní i celoevropské úrovni stále chybí dostatečně spolehlivé a porovnatelné údaje určující sociální ukazatele, včetně chudoby žen, násilí na ženách a institucionálních mechanismů. Jedním z úkolů Evropského institutu pro rovnost žen a mužů je zpracovávat takové porovnatelné údaje. Cíle vytyčené v pracovním programu institutu by měly především pomoci zavádět ukazatele stanovené v Pekingu. Jsem přesvědčena, že v časech hospodářské recese je nutné posílit institucionální mechanismy pro rovnost a mužů a žen.

PŘESEDÁJÍCÍ: PAN VIDAL-QUADRAS

Místopředseda

Mairead McGuinness (PPE). – Pane předsedající, děkuji kolegům a kolegyním za jejich příspěvky k této rozpravě.

Nedávno jsem mluvila ke skupině vysoce postavených pracovníků veřejné služby, žen, které ve své profesi dosáhly na nejvyšší příčky a které se zajímají o možnosti svého dalšího postupu. Chci směřování této debaty trochu změnit, protože se domnívám, že trávíme hodně času snahou prosazovat do některých profesí ženy, ale už se nazabýváme tím, proč o některé profese nemají muži zájem. Klíčovým důvodem je, že nejsou dobře placené a já to řeknu zcela jasně – za úklid, za práci, kterou nikdo nechce dělat, lidem neplatíme dost. Možná kdybychom se zaměřili na to, jak rozdělujeme platy v těchto družích povolání, dosáhli bychom rovnosti na této úrovni stejně tak, jako na opačném konci. Domnívám se, že máme-li dosáhnout skutečné rovnosti pohlaví, musíme se těmito otázkami zabývat.

Myslím, že například španělské předsednictví se velmi intenzivně zabývá úlohou žen v zemědělství. Opět je to tak, že ženy v něm hrají velkou roli, která ale není doceněna a nepočítá se s ní, což je důležitý aspekt naší nadcházející reformy zemědělské politiky.

Ještě bych ráda zmínila další dvě otázky. Mnoho žen přispívá do této debaty, ale ruku na srdce, kolik z nás má nezletilé děti? Pokud bychom je měly, mohly bychom tu být? Ano, ale jenom díky tomu, že vyděláváme víc peněz než jiní lidé, kteří nás tak nemohou následovat.

Na závěr prosím věnujme své uznání ženám v Íránu. Včera jsme o nich slyšeli a já se domnívám, že tato sněmovna a tato rozprava by měla uznat jejich boj a popřát jim mnoho štěstí.

Silvia-Adriana Țicău (S&D). – (RO) Rovné příležitosti pro muže a ženy jsou základním principem Evropské unie zakotveným v právních předpisech Společenství. V roce 2009 ženy tvořily 24 % poslanců vnitrostátních parlamentů, 26 % členů vnitrostátních vlád a 33 % generálních ředitelů evropských firem, stejně jako 18 % profesorů na veřejných evropských vysokých školách. Také bych chtěla zmínit, že 81,3 % mladých žen má ukončené středoškolské vzdělání, zatímco 59 % absolventů vysokých škol v Evropské unii jsou ženy.

Strategie Evropské unie pro růst a zaměstnanost si klade za cíl zajistit, aby do roku 2010 míra zaměstnanosti žen dosáhla 60 %. Riziko chudoby mezi ženami se však týká především žen, které jsou matkami samoživitelkami. Domnívám se, že je důležité zajistit pro ženy rovné příležitosti pro rozvoj a plánování kariéry stejně jako podmínky podporující vytvoření rovnováhy mezi osobním, profesním a rodinným životem. V této otázce chci zdůraznit význam existence zařízení péče o děti. Usilujeme o to, aby 30 % dětí mladších tří let v nich bylo možné zaregistrovat a mohlo tak využívat služeb péče o děti v této věkové skupině.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL). – (PT) S blížící se oslavou stého výročí Mezinárodního dne žen a 15. výročí přijetí Pekingské akční platformy můžeme sledovat, že v životech žen stále přetrvávají vážné problémy, jelikož jsou obětmi nejistého zaměstnání, nezaměstnanosti, rostoucí nerovnosti, krize kapitalismu a násilí ve společnosti, na pracovišti a v domácnosti. Chudoba má ženskou tvář, a to včetně Evropské unie, kde ženy tvoří většinu z 85 milionů lidí, kteří žijí v chudobě. Z těchto důvodů nejenže podporujeme usnesení schválené ve Výboru pro práva žen a rovnost pohlaví, ale zároveň doufáme, že ho podpoří většina tohoto Parlamentu, a to včetně článku zdůrazňujícího, že sexuální a reprodukční zdraví a práva jsou nedílnou součástí agendy práv žen, a že je nezbytné zvýšit úsilí o zlepšení práv a zdraví žen v této oblasti, a to jak v Evropě, tak i ve světě.

Je načase skoncovat s nerovností a stereotypy a v rámci společenského pokroku upřednostnit prosazování rovných práv pro ženy a muže.

Corina Crețu (S&D). – (RO) Jedna z akčních oblastí uvedená v Pekingské akční platformě v roce 1995 byla zaměřena na boj proti násilí páchanému na ženách. Po 15 letech, které uběhly od této historické konference OSN, je analýza hodnocení úsilí ke zlepšení situace žen ve světě zklamáním. Mnoho programů přijatých během tohoto období zůstalo bohužel daleko od reality, nemluvě o rozvojových cílech tisíciletí, mezi něž patří i podpora rovnosti pohlaví. Domácí násilí, používání znásilňování jako válečné zbraně, mrzačení pohlavních orgánů, nucené sňatky, obchodování s lidmi nebo sexuální otroctví bohužel zůstávají noční můrou, která ničí životy milionů žen na celém světě.

Nevěřím, že můžeme mluvit o úspěchu, dokud se Evropská unie nebude ještě více v této oblasti angažovat. Potřebujeme komplexní strategii zaměřenou na boj proti chudobě, nedostatku vzdělání a informací, beztržnosti, ozbrojeným konfliktům a obchodování s lidmi za účelem prostituce. Myslím, že je důležité nezapomínat, že předtím, než se stane příčinou zla, je násilí na ženách jevem, který spouští celá řada faktorů, jejichž odstranění si žádá jednotnější a pevnější jednání.

Franz Obermayr (NI). – (DE) Pane předsedající, celou Pekingskou akční platformou se prolíná červená nit zákazu diskriminace. To je určitě dobře. Ženy by na tom neměly být hůř než muži, aniž by k tomu existovaly dobré a rozumné důvody.

Avšak nemyslím si, že kvóty pro ženy, takzvaná „pozitivní“ diskriminace, představují v této věci rozumný přístup. Klíčovým kritériem musí být dovednosti, nikoliv pohlaví. Proto důrazně odmítám kvóty žen pro pozice jmenované Evropskou komisí. Místo toho, abychom se zabývali kvótami, bychom se měli zaměřit na ženy, které jsou skutečně utlačované a diskriminované.

V Evropě necháváme žít muslimské ženy v jakési paralelní společnosti, kde násilí na nich a další formy útaku jsou každodenní součástí života. Dovolujeme, aby muslimské ženy v Evropě nemohly svobodně rozhodovat o mnoha oblastech svého života. Začíná to způsobem oblékání, pokračuje přes vzdělání až k volbě povolání, a také volbě manžela. Bojovnice za práva žen z islámských zemí nás oslovují s nadějí, že tady s tím něco uděláme. Kde je Evropa lidských práv, když ji potřebujeme?

Proto se domnívám, že bychom měli ukončit tyto umělé diskuse o kvótách a místo toho pracovat na odstranění masivní diskriminace, ke které v Evropě denně dochází pod rouškou svobody vyznání – pro něco takového skutečně v naší osvícené společnosti hodnot není místo.

Monika Flašíková Beňová (S&D). – (SK) Nebýt předchozího řečníka, vás a pana ministra, tak bychom tu byly takový ženský spolek, který diskutuje o tom, jak zlepšit rovnost mužů a žen. Je to ale nesporně jedno z nejdůležitějších témat v moderní společnosti a v současnosti a já souhlasím s paní Svenssonovou, že koordinace na všech úrovních je nutná.

Na úrovni Evropské unie je kromě samotné problematiky přetrvávající nerovnosti žen a mužů také absence kvalitnějšího – a podle pohlaví odlišeného – vypracování dohodnutých ukazatelů, například v oblasti chudoby žen, násilí na ženách nebo lidských práv žen. Proto by měla Komise zadat Eurostatu úkol zintenzívnit spojení s cílem koordinovat získávání porovnatelných údajů od členských států a zároveň by měla na členské státy tlačit, aby s Eurostatem aktivně spolupracovali.

I přes to patří Evropská unie k světovým lídrům v oblasti rovnosti pohlaví a myslím si, že o příklady této dobré praxe, kterou už v Evropské unii i jednotlivých členských státech máme, bychom se měli podělit i na globální úrovni. Na dalších jednáních bychom měli mluvit o tom dobrém, co se nám podařilo. Věřím, že za pět let, kdy od Pekingu uběhne 20 let, bychom mohli skutečně oslavit větší pokrok v řešení globální nerovnosti mezi muži a ženami.

Angelika Werthmann (NI). – (DE) Pane předsedající, rovnost pohlaví je základní zásadou EU. Tato zásada je uvedena ve smlouvách, na internetových stránkách a je často citována na mnoha místech. Proto by mělo být na místě se ptát, proč se o ní pořád mluví. Odpověď je docela jednoduchá, protože rovnost není v mnoha oblastech uváděna v praxi. Těším se na den, kdy už o ní nebude potřeba mluvit a zásada rovnosti bude v sociální sféře konečně realizována.

Diego López Garrido, úřadující předseda Rady. – (ES) Pane předsedající, souhlasím se všemi projevy, které tu zazněly, s výjimkou pana Obermayra, s jehož projevem souhlasím jen částečně.

Musím konstatovat, že projevy poslankyň jsou výrazem nového období, které právě v Evropské unii začíná a týká se také oblasti rovnosti pohlaví.

Rovnost pohlaví prospívá nejen ženám, ale i mužům. Je základní zásadou pro koexistenci. Proto jsem očekával, že dnes budou hovořit jak ženy, tak muži, protože rovnost pohlaví přináší prospěch všem, nejen ženám, a já se domnívám, že k jejímu prosazování učinila Evropská unie velmi inteligentní závazek.

Stalo se tak v článku 2 Smlouvy o Evropské unii, kde je poprvé v primárním právu zmíněna zásada rovnosti mezi muži a ženami, v článku 3 téže smlouvy, a v článku 8 Smlouvy o fungování Evropské unie, který stanovuje, že veškeré politiky EU se musí řídit zásadou rovnosti pohlaví. To se vztahuje na všechny politiky: jinými slovy tyto smlouvy posouvají do centra evropské politiky zásadu rovnosti pohlaví, která se tak stává hlavní zásadou politického programu Evropské unie. Tento mandát, který nám dává Smlouva o Evropské unii, musíme uvést do praxe.

Tímto směrem se chce vydat španělské předsednictví, stejně tak jako Rada EU, a jsme přesvědčeni, že se nám pro spolupráci podaří získat i Komisi.

Schůzka s Komisí se v Madridu uskutečnila teprve včera. Zúčastnila se jí i komisařka Redingová a my jsme si jistí, že ze strany Komise se nám dostane velmi úzké spolupráce a pomoci, aby se naše ambice v oblasti rovnosti pohlaví staly během tohoto předsednictví realitou.

Na začátek zmíním událost, která se odehraje v nejbližší době, 8. března, kdy slavíme Mezinárodní den žen, bude důležitým dnem, během kterého bude Evropský parlament projednávat Chartu žen. Tentýž den bude Rada pro zaměstnanost, sociální politiku, zdraví a ochranu spotřebitele projednávat otázku rovnosti ve spojení se sociální soudržností, což je další z unijních zásad, rovnost pohlaví ve spojení se sociální soudržností a vymýcení násilí.

Téma, které zaznělo ve vašich vystoupeních pravděpodobně nejčastěji, se týkalo potřeby vymýcení násilí páchaného na ženách, které je jednou z nejtinnějších stránek našich společností.

Jsem si jistý, že ochranný příkaz proti násilníkům na ženách bude jedním z úspěchů, protože ještě uvidíme, jaké úspěchy přinesou následující měsíce. Ještě jednou zopakují, že v této oblasti budeme počítat se spoluprací Komise a Evropského parlamentu.

Viviane Reding, členka komise. – Pane předsedající, směrnice zabývající se rovností se začaly objevovat v 70. letech minulého století a od té doby vedly mnohé z nich nejen ke změnám zákonů v členských státech – v té době tu žádné takové zákony ani nebyly – ale také k vytvoření nových zákonů o rovnosti mužů a žen na všech úrovních naší společnosti. Nicméně, jak jste správně poznamenal, máme sice dobré zákony, ale praxe za nimi zaostává. Domnívám se, že nejdříve ze všeho budeme muset zajistit, aby stávající zákony byly ve společnosti skutečně uplatňovány, a ne vytvářet nové zákony.

Sním o době, kdy při debatě v této sněmovně bude jedna polovina řečníků muži a druhá polovina ženy. Sním o tom, že už nebudeme potřebovat Mezinárodní den žen, protože už nebudou existovat žádné problémy. Je hezké snít, ale realita je jiná, a tak musíme vzít věci do svých rukou. Proto jsem velmi vděčná španělskému předsednictví, které postavilo problematiku žen na vrchol seznamu priorit.

Společně se svými kolegy a kolegyněmi jsme oddáni myšlence, aby genderový mainstreaming byl obsažen ve všech politikách, které budeme prezentovat. Společně se svým kolegou, panem Andorem, jenž má na starosti zaměstnanost, se zasadíme o to, aby to bylo uvedeno v praxi v rámci strategie Evropa 2020.

Co se týká dalších faktorů, budu, jak už jsem řekla, společně s Výborem pro práva žen a rovnost pohlaví pracovat na nové strategii pro rovnost, kde témata jako rozdíl v odměňování žen a mužů a zastoupení žen v rozhodování budou na pořadu dne, protože se jedná o skutečné strukturální problémy, které je třeba řešit. Jsou tu ale i společenské otázky, které jdou hodně do hloubky a které je třeba řešit s pomocí ženských organizací, ministrů na úrovni členských států, vnitrostátních a evropských zákonů, a pak je tu samozřejmě také hrozná otázka násilí páchaného na ženách. Domnívám se, že toto téma bude v popředí úsilí, které povedeme.

Myslím si však, dámy, že až vaše silná delegace pojedje do New Yorku oslavit 15 let Pekingské platformy, měly bychom být hrdé, protože když se podíváme, čeho jsme v uplynulých 15 letech dosáhly, je toho opravdu hodně. Ano, ještě jsme nedorazily tam, kam nás povedou naše sny, ale dosáhly jsme mnohého a díky této zkušenosti můžeme pomáhat ženám na dalších kontinentech. To bude předmětem jednání v New Yorku, které se nesoustředí jen na to, co dělají evropské ženy, ale také na to, co mohou evropské ženy, evropská politika a rozvojová politika udělat pro ženy na jiných kontinentech.

V tomto smyslu jsem také přesvědčena, že Listina základních práv, jejíž krásný text by si mělo povinně přečíst každé dítě navštěvující školu v Evropě a se kterým by měl na našich univerzitách pracovat každý student, skutečně jasně říká, že mezi muži a ženami není žádný rozdíl. Jsou si rovni a je naší povinností upozornit na to, když je tato zásadní zásada opomíjena při provádění zákonů v členských státech. Měli bychom na to upozorňovat nejen na půdě Evropského parlamentu, ale i ve svých členských státech, a také ukazovat na problémy, které se objevují a zůstávají nevyřešené, a to tak dlouho, dokud nebudou vyřešeny.

Vyzývám všechny muže v tomto Parlamentu. Prosím, připojte svoje hlasy k hlasům žen.

Předsedající. – Obdržel jsem jeden návrh usnesení k ukončení rozpravy v souladu s čl. 115 odst. 5 jednacího řádu.

Rozprava je uzavřena.

Hlasování se uskuteční zítra v 11:30.

Písemná prohlášení (článek 149)

Vasilica Viorica Dăncilă (S&D), v písemné formě. – (RO) OSN zavedla Mezinárodní den za odstranění násilí páchaného na ženách, který si celý svět připomíná každý rok 25. listopadu. Jedná se o velmi rozšířený jev, kdy 45 % žen v Evropě je obětmi různých forem násilí. Ve světě má jedna žena ze tří zkušenost s bitím, nuceným pohlavním stykem nebo jiným druhem zneužívání. Tento jev se projevuje nejen násilím v domácnosti proti ženám a dívkám, ale také vykořisťováním, sexuálním násilím, obchodováním s lidmi, zločiny ze cti, nebezpečnými tradičními zvyky, jako je upalování nevěsty nebo předčasné sňatky a jiné formy násilí páchaného na těle, psychice a důstojnosti žen. Ve většině případů je útočníkem manžel, partner, nebo známý. Domnívám se, že násilí páchané na ženách představuje jedno z nejvážnějších porušení lidských práv. Je to o to závažnější, že k němu dochází ve všech kontinentech, v každé zemi a kultuře bez ohledu na úroveň hospodářského rozvoje. Pachatelé těchto činů musí být přísně potrestáni. Pokud by k takovým zločinům docházelo ve velkém měřítku, musí značnou roli sehrát Mezinárodní trestní soud, který by měl při rozhodování navázat úzký vztah s vnitrostátními soudy.

Lidia Joanna Geringer de Oedenberg (S&D), *v písemné formě*. – (PL) Pane předsedající, dámy a pánové, blíží se 15. výročí slavné světové konference o rovných právech pro ženy, kterou uspořádala OSN v Pekingu. Během těchto 15 let dosáhlo všech 189 zemí, které podepsaly Akční platformu OSN pro rovnost pohlaví, určitého pokroku ve všech 12 zájmových oblastech vytyčených tímto dokumentem. Avšak většina tehdejších problémů je aktuální i dnes, zejména problém domácího násilí páchaného na ženách a účast žen v ozbrojených konfliktech. Tato témata nemusí být v Evropském parlamentu prezentována, diskutujeme o nich téměř na každém plenárním zasedání během rozprav o případech porušování lidských práv. Chtěla bych proto ocenit iniciativu OSN. Každých pět let probíhá v mnoha zemích revize Akční platformy (naposledy v roce 2005), kdy jsou označeny nejnaléhavější otázky. Na konferenci v New Yorku před pěti lety se pozornost signatářských zemí Akční platformy soustředila na vysoký počet znásilněných žen, rozšíření nákazy HIV/AIDS mezi ženami a diskriminaci žen v zaměstnání. Dnes bychom bohužel mohli konstatovat totéž. Abychom při příští revizi programu za pět let mohli zaznamenat jasný pokrok, potřebujeme velmi přesný akční plán, který se bude těšit skutečné podpoře všech signatářů Platformy a ve kterém se bude angažovat Evropská unie.

Daciana Octavia Sârbu (S&D), *v písemné formě*. – (RO) Jsem pevně přesvědčena, že rovnost pohlaví musí patřit mezi hlavní cíle každé demokracie. I když v rámci Evropské unie bylo k dosažení cílů Pekingské akční platformy vyvinuto značné úsilí, nepodařilo se všechny splnit. Stále se v Evropě potýkáme se silnými stereotypy o ženách a značnými rozdíly v odměňování mužů a žen, zatímco pokrok v přilákání většího počtu žen do rozhodovacích pozic je velmi pomalý. Obecně lze však říci, že rovné příležitosti, zejména v nových členských státech EU ve Východní Evropě, zůstávají pouze na úrovni aspirací. Pro dosažení lepších výsledků při plnění cílů Pekingské akční platformy členskými státy jsou nezbytně nutné spolehlivé a srovnatelné údaje o situaci žen jak na celoevropské, tak na vnitrostátní úrovni. Mělo by také docházet k pravidelné revizi pokroku v kritických oblastech definovaných Platformou. Jsem potěšena krokem španělského předsednictví, které zařadilo otázku rovnosti pohlaví na seznam svých priorit a zaměřilo svou pozornost zejména na ženy pracující v zemědělství. Proto bych chtěla využít této příležitosti a poblahopřála mu k této iniciativě.

Joanna Senyszyn (S&D), *v písemné formě*. – (PL) Jednou ze strategických oblastí definovaných Pekingskou akční platformou jsou práva žen jakožto nezcizitelná a nedílná součást všeobecných lidských práv. Cílem je plně zavést mezinárodní nástroje na ochranu těchto práv včetně Úmluvy o odstranění všech forem diskriminace žen. Jednou z forem diskriminace je porušení reprodukčních práv žen. Zpráva o dodržování reprodukčních práv v Polsku v roce 2007 a doporučení Výboru OSN pro lidská práva, které z této zprávy vychází, jasně ukazují, že polské ženy obtížně získávají přístup k hrazené antikoncepci, zdravotní péči během těhotenství, prenatalním testům a dokonce i k bezbolestným porodům. Téměř v každém případě je jim odupřována legální možnost umělého přerušení těhotenství, dokonce i tehdy, kdy je to v rámci zákona přípustné. V důsledku toho je v Polsku legálně ukončeno 200 – 400 těhotenství ročně ve srovnání se 100 000 nelegálními případy.

Jako měřítko rovnosti žen v členských státech EU navrhuji zavedení legální míry potratovosti vypočítané jako počet legálně ukončených těhotenství na 1 000 úspěšných porodů. V zemích, kde ženy mají právo zvolit si umělé přerušení těhotenství, se tato míra pohybuje okolo hodnoty 200. V Polsku je tato hodnota 1. Jedná se o objektivní měřítko porušování reprodukčních práv žen v Polsku. Volám po účinnější spolupráci EU a OSN při sledování práv žen a při zavádění měření, která kvantitativně určí porušování těchto práv.

Anna Záborská (PPE), *v písemné formě*. – (FR) Usnesení neodráží celou Pekingskou akční platformu. Jako vždy je snažší obšírně se zabývat sexuálními stereotypy, reprodukčním zdravím, nemluvě o umělém přerušení těhotenství, Úmluvou OSN o odstranění všech forem diskriminace žen, násilím a kvótami. Copak neexistují další problémy, se kterými se potýká naprostá většina žen a matek v Evropě a na celém světě? Nenadešel už čas věnovat se dalším překážkám? Bod 9 Pekingské akční platformy však stanovuje jako cíl zplnomocnění všech žen. Je nezbytné, aby se všechny ženy ztotožnily s veřejnou politikou rovných příležitostí, jež respektuje jejich přirozené rozdíly a jejich vzájemně se doplňující charakter, ale zároveň neztrácí ze zřetele důležitost národní a regionální identity nebo historické, kulturní či náboženské rozmanitosti. Provádění Akční platformy spadá pod svrchovanou zodpovědnost každého členského státu s přihlédnutím k rozdílným náboženským a etickým hodnotám, kulturnímu dědictví a filozofickému přesvědčení každého jedince a jejich komunit, které striktně respektuje. Kdyby se provádění Pekingské platformy drželo těchto předpokladů, nebyli bychom svědky pouze mírného zlepšení situace žen. Toto usnesení vysílá zkreslený signál, který spíše rozděluje, než aby sjednocoval.

Artur Zasada (PPE), *v písemné formě*. – (PL) Plně podporuji práci paní Svenssonové v oblasti rovnosti pohlaví a souhlasím s tím, že problémy, které zmínila, mají významný vliv na dosahování rovných práv pro ženy a muže. Zároveň bych ale rád upozornil, že mnoho žen se vědomě a svobodně rozhodlo zůstat v domácnosti.

Ženy jsou někdy nuceny vzdát se kariéry z nepředvídatelných důvodů, jako například nutnosti starat se o nemocné nebo postižené dítě. Významným problémem v této situaci je nedostatek vhodných řešení nároku těchto žen na starobní důchod. V této oblasti neexistují v mnoha zemích vůbec žádná řešení a ta, která jsou k dispozici, jsou pro zajištění slušné existence žen nedostačující. Proto je nezbytné, aby obsahem diskuse o rovnosti pohlaví byla také otázka nároku na dávky pro ženy, které zůstaly v domácnosti a starají se o děti.

20. Jednominutové projevy k důležitým politickým otázkám

Předsedající. – Dalším bodem jsou jednominutové projevy k důležitým politickým otázkám podle článku 150 jednacího řádu.

Podle článku 150 jednacího řádu budou mít poslanci, kteří v průběhu předešlých jednominutových projevů nedostali slovo, přednost před těmi, kteří minule vystoupili.

Traian Ungureanu (PPE). – (RO) Traian Băsescu, prezident Rumunska, dne 4. února 2010 oznámil rozhodnutí, které potvrdilo, že Nejvyšší rada obrany země schvaluje účast Rumunska na protiraketovém systému Spojených států. Dohoda bude předložena rumunskému parlamentu ke schválení. Prezident zároveň uvedl, že dohoda není namířena proti Rusku. Věřím, že to umožní Rumunsku prokázat jeho schopnost jednat jako strategický partner Spojených států v oblasti Černého moře a stát se významnou zárukou bezpečnosti v Evropě.

Pro evropské spojení bude tato dohoda mezi Rumunskem a Spojenými státy, ve stávajícím kontextu závažných celosvětových problémů, znamenat upevnění bezpečnostního systému. Věřím, že Evropská unie tuto významnou dohodu přivítá.

Joanna Katarzyna Skrzydlewska (PPE). – (PL) Pane předsedající, ráda bych vyjádřila hluboké znepokojení nad prudce se zhoršující situací našich polských spoluobčanů v Litvě. Litva je členem Evropské unie. I přesto jsou základní práva polské národnostní menšiny v Litvě porušována. V Litvě žije téměř 300 000 Poláků, a v oblastech, kde tvoří 60–80 % populace, nemají právo používat v úředních záležitostech mateřský jazyk jako jazyk pomocný. Soud nařídil odstranit dvojjazyčné názvy ulic. Pro vymáhání tohoto nařízení jsou vysíláni státní dozorcí úředníci. Polská jména jsou politevštěována. Při pozemkových restitucích jsou Poláci diskriminováni. Právo polských dětí na vyučování v polském jazyce je omezováno. Jsou omezována volební práva jejich rodičů.

Budoucnost Unie je v současné době nejistá. Chceme stále žít v Evropě iluzorních hodnot, nebo v Evropě hodnot skutečných? Směrem, jakým se Unie bude ubírat, záleží částečně na nás. Zavřeme oči před zjevnou diskriminací menšiny, nebo opravdu hodláme vybudovat bezpečnou Evropu v duchu respektování lidských práv?

Andres Perello Rodriguez (S&D). – (ES) Pane předsedající, rád bych Parlament o něčem informoval a požádal jej o podporu. Chci vám sdělit, že na jihu Unie, ve Valencii, městě pilných a podnikavých lidí, je historická námořnická čtvrť zvaná Cabañal. Této čtvrti hrozí zničení, pokud městská rada, která ji po téměř dvacet let nechala chátrat, uskuteční svůj plán.

Místní obyvatelé proti tomuto plánu protestovali. Na žádost Nejvyššího soudu rozhodlo ministerstvo kultury, že tento plán by znamenal znehodnocení kulturní památky, a také Ústavní soud se jej nedávno pokoušel zastavit, nařídil, aby byl zastaven.

Veřejné orgány odpověděly tím, že se těmito institucím odmítly podřídit, což vedlo k riziku, nebezpečí a nedostatku politického zájmu.

Naléhavě prosím, aby se místním obyvatelům dostalo podpory a pomoci, o než ve věci tohoto znehodnocení kulturní památky Parlament žádají. To jim poskytne záruku, že ve čtvrti jako je Cabañal na jihu Evropské unie k tak barbarskému prohřešku dojít nemůže.

Cristian Silviu Buşoi (ALDE). – (RO) Minulý týden jsem se zúčastnil zasedání Výboru pro parlamentní spolupráci EU-Moldavsko. Výsledky tohoto zasedání jsou z hlediska dvoustranných vztahů a přibližování Moldavska k Evropské unii nesmírně povzbudivé.

Proevropská vláda v Kišiněvu učinila během několika měsíců od svého nástupu k moci zřetelný pokrok. Věřím, že tento pokrok je jasnou známkou upřímného přání vydat se na jednosměrnou cestu do Evropy. Z jednání v minulém týdnu je zřejmá politická vůle současné vlády Moldavské republiky prosazovat reformy

zaměřené na budování stabilní demokracie a prosperujícího hospodářství. Vítám zahájení jednání v lednu letošního roku ohledně nové dohody o přidružení. Jsem přesvědčen, že Evropský parlament musí být do tohoto procesu aktivně zapojen a musí uzavření této dohody i program zrušení vízové povinnosti podpořit.

Moldavská republika sdílí hodnoty Evropské unie. Proto se domnívám, že jak Evropská komise, tak Evropský parlament musí tuto vládu podpořit finanční pomocí, kterou je nutno poskytnout co možná nejdříve, a také odbornými znalostmi, jež může Evropská unie nabídnout v různých oblastech, kde by měla proběhnout reforma, například v oblasti justice či hospodářství.

Ryszard Czarnecki (ECR). – (PL) Pane předsedající, bohužel musím znovu zmínit situaci polské menšiny v jednom z členských států Evropské unie – v Litvě. Zdálo by se, že když nějaký stát patří k Evropské unii, měl by dodržovat všechny evropské zásady. Avšak Vilnius to nedělá.

V Litvě stále neexistuje dohoda ohledně dvojjazyčných názvů ulic v místech, kde polské obyvatelstvo nepředstavuje menšinu, ale spíš většinou. Existují závažné problémy s vyučováním v polském jazyce. V důsledku opatření přijatého litevskými školskými úřady bude asi stovka polských tříd uzavřena. Před nedávnem byla zavedena podstatná omezení pro umělecká sdružení, která šíří polskou kulturu.

Je tu podivná nevyváženost, protože Litevci v Polsku mají všechna svá práva zaručena a dostávají značné dotace z polského státního rozpočtu. Je čas na prostou a zdurovanou odpověď. Je na čase, aby se mezinárodní organizace včetně našeho Evropského parlamentu začaly záležitostmi diskriminace Poláků v Litvě zabývat.

Gerard Batten (EFD). – Pane předsedající, dnes večer jsem se v poslaneckém salónu zúčastnil recepcce uměleckého souboru Shen Yun Performing Arts. V loňském roce jsem měl to potěšení vidět představení tohoto souboru v Londýně. Jeho smyslem je oživit zájem o tradiční čínskou kulturu a přiblížit tuto kulturu, kterou se samozřejmě čínská komunistická strana a vláda v průběhu posledních 60 let ze všech sil snaží zničit.

Byl jsem zděšen, když jsem se dnes večer dozvěděl, že plánované představení v Rumunsku, které se mělo uskutečnit v dubnu, bylo kvůli tlaku ze strany čínské vlády zrušeno. Je naprosto nepřijatelné, aby Rumunsko, země, která se prohlašuje za demokracii, na sebe nechalo vyvíjet takový nátlak komunistické tyranie. Také bych měl říci, že soubor Shen Yun šíří filozofii pravdivosti, tolerance a soucit, takže nepřekvapuje, že se čínská vláda i komunistická strana této protikladné ideologie bojí.

Chtěl bych navrhnout panu předsedovi Buzkovi, abychom tuto situaci napravili tak, že pozveme soubor Shen Yun, aby při nejbližší vhodné příležitosti uspořádal ukázkové představení v Parlamentu. Bylo by to jasné gesto podpory těmto nezměrně odvážným čínským demokratickým aktivistům.

Seán Kelly (PPE). – Pane předsedající, rád bych využil této příležitosti a odsoudil v této sněmovně falšování irských, britských, francouzských a německých pasů v souvislosti s nedávným zabitím velitele Hamásu. Šéf dubajské policie řekl, že si je na 99 % jistý, že za tímto zabitím stojí Mosad.

Je-li tomu tak, pak to bylo hrubé zneužití pasů EU pro spáchání zločinu ve třetí zemi a zejména porušení důvěry ve vztahu k Irsku, protože od té doby, co jsme v roce 1922 získali nezávislost, jsme byli neutrální a přátelskou zemí, která svým občanům dovoluje cestovat, možná trochu volněji, do míst, kam by občané z jiných zemí cestovat nemohli.

Použití falešných pasů za této situace takovou pozici ohrozilo, obzvláště v Dubaji. Apeluji zejména na vysokou představitelku, aby tuto záležitost prošetřila, a pokud za ní stála vláda nebo Mosad, měla by být poskytnuta náprava nám i ostatním zemím, kterým se to týká.

Alan Kelly (S&D). – Pane předsedající, z tohoto zmatku se nakonec dostaneme. Mapa regionální podpory pro pravidla státní podpory v Evropě nutně potřebuje překreslit. Problém je v tom, že když jsem se v této záležitosti písemně obrátil na předchozí Komisi, vycházela její politika z údajů Eurostatu z roku 2006. Nyní, když má být mapa regionální podpory revidována, je nesmírně důležité uznat, že evropské hospodářství je v naprosto jiné situaci. Uvedu pouze jeden příklad z mé země, úroveň nezaměstnanosti v centrální části a na západě země v loňském roce vzrostla o více než 40 %, a to nemluvíme o letech předchozích, kdy počet nezaměstnaných již narůstal. Centrální oblast a západ země, jako jsou Limerick, Clare a Tipperary, potřebují rozsáhlé státní finanční prostředky pro stimulaci primární tvorby pracovních míst, která již tak dosahuje kritických hodnot.

Když uvážíme dramatický zvrat v irském hospodářství, stejně jako v hospodářství jiných zemí, takové roky jako 2006 a 2007 tu možná byly už dávno. I když uznávám, že je částečně na členských státech, aby Komisi o veškerých změnách ve své ekonomické situaci informovaly, postoj Komise by přesto neměl zůstat stejný.

Corneliu Vadim Tudor (NI). – (RO) Dámy a pánové, mám za to, že největším darem, jaký Bůh člověku dal, je pes. Dobře znáte citát madame Rolandové, která byla za Francouzské revoluce popravena gilotinou: „Čím více poznávám lidi, tím více obdivuji psy“, zatímco lord Byron napsal: „Psi mají všechny ctnosti člověka, ale žádnou jeho neřest.“

Zastupuji zde ve sněmovně několik milionů milovníků zvířat z naší země pobouřených krutostí vůči toulavým psům, kteří jsou nemilosrdně zabíjeni. Zahraniční návštěvníci Rumunska jsou zděšeni, když vidí na silnicích ležet mrtvá těla psů, což je krutý pohled, kterému nejsou ušetřeny ani děti. Bukurešťský prefekt nyní požaduje změnu zákona novelizovaného rumunským parlamentem, který požaduje likvidaci toulavých psů. Avšak psi jsou našimi strážnými anděly. Také je dobře známo, že v minulosti pomáhali chránit zdraví obyvatel opevněných měst, protože tam, kde jsou psi, nejsou potkani ani hadi.

Žádám Evropský parlament, aby rumunskou vládu vyzval, aby jednala v souladu se Všeobecnou deklarací práv zvířete vyhlášenou v Paříži roku 1978. Se zabíjením toulavých psů v Rumunsku musíme skoncovat. Ten, kdo nemá rád zvířata, nemá rád ani lidi. Proboha, vždyť přece žijeme ve třetím tisíciletí po Kristu!

Ramon Tremosa i Balcells (ALDE). – Pane předsedající, rád bych odsoudil situaci v katalánském a evropském sektoru chovu prasat. Cena prasat už více než rok neustále klesá a už po několik měsíců je výrazně nižší než výrobní náklady. Jedním z důvodů, proč tomu tak je, je dovoz prasat z nově se rozvíjejících zemí. V příštích mnoha případech se prasata, která jsou dovážena do Evropské unie, na evropských celnicích dostatečně nekontrolují.

V příliš mnoha případech tento dovoz nesplňuje hned několik evropských nařízení ohledně kvality a bezpečnosti potravin, která Evropská unie ukládá pouze evropským výrobcům. Zdá se, že tomu tak bude i v následujících letech: vzrůstající nároky na dobré životní podmínky zvířat pro evropské výrobce, ale přitom žádné kontroly dovozu z nově se rozvíjejících zemí.

To je jasný případ nekalé hospodářské soutěže. Takto Evropa ztratí své zemědělce a chovatele prasat a bez nich přijde o důležitou součást svého zemědělsko-potravinářského průmyslu. To jsou obavy, o něž jsem se s vámi chtěl podělit.

Valdemar Tomaševski (ECR). – (PL) Pane předsedající, rád bych promluvil o situaci národnostních menšin v Litvě, jejichž práva jsou v této zemi neustále omezována.

V oblastech, které jsou hustě osídlené národnostními menšinami, platí v Litvě všeobecný zákaz používání dvojazyčných informačních nápisů, které se používaly po dvacet let. Školám pro národnostní menšiny byly sníženy dotace a probíhají přípravy na jejich uzavření, což je součástí takzvané „reformy“. V dokladech totožnosti se nesmí používat původní pravopis cizích jmen. Navíc Poláci, kteří v Litvě usilují o navrácení pozemků zabavených komunistickým režimem, narážejí na obtíže, a obtíže v poslední době dokonce zasahují i kulturní život menšin. Nejstaršímu souboru tradičních polských písní a tanců v Litvě, souboru Wilia, byly sníženy státní dotace na čtvrtinu původní úrovně a byla zrušena tři místa na plný pracovní úvazek, takže zůstalo pouze jedno.

Práva národnostních menšin v Litvě by měla být respektována, jak Unie požaduje ve svém hesle: Jednota v rozmanitosti.

Mairead McGuinness (PPE). – Pane předsedající, pan Tremosa i Balcells nadnesl otázku nízkonákladové výroby v zemědělství, a to je otázka, která mě, stejně jako mnoho jiných v této sněmovně, velmi znepokojuje. Více mě však znepokojuje to, jak na zemědělství, venkovské oblasti a potravinářský průmysl vůbec Komise pohlíží, protože se zdá, že na toto životně důležité odvětví Evropské unie ve strategii EU 2020 téměř zapomněla. Naléhavě žádám Komisi, aby tuto důležitou oblast nepřehlížela. Doufám, že nevyjadřuje stanovisko, že toto odvětví už není důležité, obzvláště podíváme-li se na reformu rozpočtu Evropské unie.

Ráda bych Komisi připomněla, že sektor zemědělství a potravinářství je nepostradatelný pro zajišťování potravin, pro ochranu životního prostředí a pro zajištění pracovních míst ve venkovských oblastech. Domnívám se, že toto stanovisko musí být ve strategii EU 2020 vyjádřeno.

Děkuji organizaci mladých zemědělců v Irsku, Macra na Feirme, zastupující muže i ženy, za to, že mě na tuto záležitost upozornila, a doufám, že Komise naslouchá.

Silvia-Adriana Țicău (S&D). – (RO) Začátkem roku dosáhla míra nezaměstnanosti v eurozóně 10 % a v zemích EU-27 se jednalo o 9,6 %. U mladých lidí tento údaj převyšuje 21 %. V Evropské unii působí přibližně 20 milionů společností, vyjma finanční odvětví, přičemž 99 % z nich jsou malé a střední podniky. Dvě třetiny celkového počtu zaměstnanců soukromého sektoru pracují v malých a středních podnicích.

Vyzývám Komisi a členské státy, aby vytvořily balíček opatření zaměřených na podporu malých a středních podniků, který by jim pomohl dostat se z hospodářské a finanční krize. Tento balíček opatření by měl být zaměřen i na ty, kteří se teprve chystají založit malý či střední podnik. Tato opatření by například mohla zahrnovat vhodnou úpravu Evropského fondu pro přízpusobení se globalizaci i úpravu sedmého rámcového programu pro výzkum a také zjednodušení administrativních kritérií a postupů pro snazší přístup malých a středních podniků k projektům uskutečňovaným pomocí evropských fondů.

A poslední, neméně důležitá věc: navrhuji, aby byla poskytnuta státní záruka na úvěry sjednané malými a středními podniky, což by jim pomohlo dostat se z krize, samozřejmě na určitou dobu a do určité výše, stejně jako je tomu u zemědělců.

Georgios Papanikolaou (PPE). – (EL) Pane předsedající, jak všichni víme, problém nedovoleného přistěhovalectví je daleko horší v Řecku než ve zbytku Evropské unie. To má různé důvody, počínaje zeměpisnou polohou Řecka a konce jeho dlouhou pobřežní hranicí.

Za těchto okolností a v této době je iniciativa řecké vlády, která přistěhovalcům usnadňuje získání řecké státní příslušnosti nebyvalým způsobem, přinejlepším improvizací a způsobila následující paradox – vláda země, jež má nejzávažnější problém, navrhuje ta nejmírnější opatření, a to na všech úrovních, v celé Evropské unii.

Pro nedovolené přistěhovalectví to nebude znamenat překážku, ale povzbuzení, což neprospěje přistěhovalectví legálnímu. Tím podkopáváme sociální soudržnost a k této záležitosti zaujímáme roztržštěný postoj, neboť prověřujeme jen poslední článek řetězu, kterým je nezákonný vstup, azyl, odsun a svolení k pobytu a práci v Evropské unii. Tím otevíráme cestu k získání evropského občanství bezpočtu nelegálních přistěhovalců.

Z tohoto pohledu je to záležitost evropská a měli bychom se jí v nejbližší budoucnosti intenzivně zabývat.

Ioan Enciu (S&D). – (RO) Se zaváděním nových informačních technologií se v poslední době stalo obzvlášť aktuálním tématem dodržování práva na soukromí. Kromě příznivého dopadu těchto technologií v mnoha oblastech vyvstala také otázka narušování soukromí občanů a v širším slova smyslu potřeba regulace přístupu k osobním údajům. Poukazuji tím na skutečnost, že občané musí mít zaručeno právo kontrolovat shromažďování, uchovávání, používání a šíření svých osobních údajů.

Současné právní předpisy zaostávají a již nejsou schopny řešit všechny problémy, které se vyskytly. Obrovská odezva ze strany veřejnosti jasně mluví pro nutnost přísné regulace práva na soukromí. Úsilí Evropské unie vytvořit v této oblasti uspokojivou legální databázi je vítáno, ale podle mého názoru stále není s to čelit novým výzvám.

(Potlesk)

Oldřich Vlasák (ECR). – (CS) Uplynulo více než půl roku od bezprecedentní události, kdy Kanada obnovila vízovou povinnost pro jednoho z členů Evropské unie, a to pro občany České republiky. Kanada svůj krok zdůvodnila tím, že za oceánem čestí občané, především z řad Romů, hromadně žádali o azyl. Rád bych v této souvislosti uvedl, že u nás doma platí stejné podmínky pro všechny, bez ohledu na to, zda je někdo české, slovenské, vietnamské či ukrajinské národnosti či zda je českého, afroamerického či romského původu. Listina základních práv a svobod, která je součástí našeho ústavního pořádku, deklaruje rovná národnostní a etnická práva všech občanů. Tím, že se Kanada vymlouvá na Romy, se sama diskriminuje, protože připouští, že kvůli jednomu etniku mění své vízové podmínky. Kanada by se namísto drahých, administrativně náročných víz měla spíše zamyslet nad těmito podmínkami.

Agustín Díaz de Mera García Consuegra (PPE). – (ES) Pane předsedající, jak víte, dne 11. února Parlament zamítl program pro sledování financování terorismu, tedy program SWIFT. Platnost dohody byla tedy pozastavena a k žádnému přenosu údajů nedochází.

Avšak Komise má nový mandát k vyjednávání. Otázka, kterou bych rád položil předsednictvu Evropského parlamentu – ne vám, ale skutečnému předsednictvu – zní, zda máme prostředníka, zda Spojené státy po

krachu tohoto programu vyjednávají s Evropskou unií nebo jednotlivě s určitými členskými státy na základě dvoustranných jednání.

V každém případě, pane předsedající, pokud taková jednání opravdu probíhají, žádám, aby Evropský parlament v těchto jednáních hrál svou roli, což je požadavek, na kterém se snad shodneme všichni.

Mario Borghezio (EFD). – (IT) Pane předsedající, dámy a pánové, dne 23. února způsobil únik uhlovodíků z nádrže v opuštěné rafinérii v obci Villasanta v Lombardii obrovské znečištění nedaleké řeky Lambro.

Rozsáhlá ekologická katastrofa, při které vytekly tisíce metrů krychlových nafty, nejen ničí ekosystém řeky Lambro, což má následky i pro faunu, ale hrozí též – i přes provedený zásah – rozšíření do řeky Pád, která protéká celou Pádskou nížinou až do Jaderského moře.

Tato situace, která již přinutila lombardský region k požadavku na vyhlášení stavu ohrožení, je ovšem natolik výjimečná a naléhavá, že vyžaduje pomoc i ze strany Evropské unie – a žádám předsednictvo, aby k ní vydalo signál – jak při koordinaci ekologických iniciativ v ohrožené oblasti, která samozřejmě zahrnuje oblast Pádu, tak při poskytnutí finančních zdrojů, které budou nutné pro naprosto zásadní obnovu ekologické situace v této rozsáhlé oblasti zasažené obrovskou přírodní katastrofou.

Maria Da Graça Carvalho (PPE). – (PT) V Evropské unie zůstávají problémem regionální rozdíly. Z tohoto důvodu je nezbytné, aby politika soudržnosti i nadále podporovala méně rozvinuté regiony. Vítám proto iniciativu pro strategii Evropské unie pro oblast Baltského moře a probíhající iniciativu pro Podunají.

Vybízím Parlament, aby ze stejných důvodů pečlivě zvážil možnost nových strategií pro další regiony. Například v jihozápadní Evropě čelí řadě společných problémů Makaronézie (Azory, Madeira, Kanárské ostrovy a Kapverdy), takže strategie pro tuto oblast by zdokonalila komunikační systémy, chránila životní prostředí, podpořila rozvoj, výměnu vědeckých poznatků, tvorbu pracovních míst i jejich zajištění a usnadnila by boj proti nedovolenému přistěhovalectví. To by pak znamenalo také rozvoj evropské hranice na Atlantiku a vytvoření dalšího mostu mezi Evropou a Afrikou.

Luís Paulo Alves (S&D). – (PT) Rád bych poukázal na to, že v ostrovních oblastech je jedinou přístupovou cestou letecká doprava a že její provozní podmínky závisí na množství cestujících a převáženého nákladu. Existují ostrovní oblasti, kde je toto množství dostatečné, aby přitáhlo velký počet provozovatelů letecké dopravy – což přináší konkurenci i nízké ceny za dopravu, a tím i lepší dostupnost – avšak existují i jiné oblasti, jako například Azory, kde je toto množství mnohem menší, a to je z pohledu provozovatele činí nezajímavými. Důsledkem jsou vyšší ceny letenek, které vedou k omezení mobility osob a činí oblast méně atraktivní pro turisty. A právě tato atraktivita by umožnila rozvoj obrovského potenciálu ostrovů a diversifikaci jejich hospodářství, aby mohlo prosperovat a stalo se silnější. Toto omezení je obzvláště nepříjemné v době krize, v níž se právě nyní nacházíme.

To znamená, že dočasná pomoc je pro růst objemu osobní i nákladní letecké dopravy zásadní, aby tak trh mohl začít fungovat. To by také umožnilo oblastem, které mají velký turistický potenciál, aby byly zařazeny mezi cíle transevropských sítí, jejichž cílem je rozšíření až k hranicím Evropy.

Czesław Adam Siekierski (PPE). – (PL) Navzdory skutečnosti, že mnozí ekonomové a politici již ohlásili konec krize v Evropě, stále se potýkáme s jejími negativními následky. Měsíční údaje o míře nezaměstnanosti v Unii jsou čím dál více deprimující. V současné době je v Evropě přes 23 milionů lidí bez práce. To znamená, že krize zmařila mnohaleté úsilí o podporu zaměstnanosti. Obzvláště znepokojujícím jevem je neustále rostoucí počet nezaměstnaných mladých lidí. Bez práce je nyní každý pátý mladý Evropan. Měli bychom vzít v úvahu, že tento stav povede k výjimečně škodlivým sociálním následkům, jako je nárůst zločinu, alkoholismu, užívání narkotik a zvyšování počtu problémových rodin. Pokud jde o možné způsoby, jak se rychle dostat z recese, myslím, že bychom měli dobře využívat našeho největšího kapitálu – vnitřního trhu Společenství. Abychom dokázali plně využít potenciálu společného hospodářského prostoru, musíme na evropské úrovni zlepšit koordinaci. Musíme dále zjednodušovat předpisy pro jeho fungování a také rozvíjet skutečnou hospodářskou unii.

Claudiu Ciprian Tănăsescu (NI). – (RO) V důsledku toho, že národnímu ústavu Cantacuzino pro výzkum a vývoj v oblasti mikrobiologie a imunologie se sídlem v Bukurešti vypršela začátkem února platnost standardu SVP, byla tomuto ústavu odebrána licence na výrobu a prodej očkovacích látek včetně vakcín. Po přijetí nápravného akčního plánu sestaveného vedením ústavu Cantacuzino společně s Národním úřadem pro léčiva a schváleného ministerstvem zdravotnictví se očekává, že ústav Cantacuzino získá oprávnění k výrobě vakcín opět ve druhé polovině dubna.

Neměli bychom však zapomínat, že přerušení chodu ústavu se strategickým významem v národním i evropském měřítku, jakým ústav Cantacuzino je, znamená značné potenciální riziko. Proto jsem přesvědčen, že je důležité, aby evropské instituce prováděly přísnější kontroly, a tím v budoucnu zabránily opakování podobné situace v evropském měřítku.

Georgios Papastamkos (PPE). – (EL) Pane předsedající, se vši úctou k vám vás žádám, abyste nám zítra poskytl seznam všech, kdo požádali o jednominutové vystoupení, a to na základě dvou kritérií: za prvé, že nevystoupili v průběhu předchozího plenárního zasedání, a za druhé, s ohledem na časový údaj, kdy o vystoupení požádali.

Se vši úctou k vám i k předsednictvu si myslím, že předsednictvo nemá právo přidělovat čas, jak se mu zlíbí. Existují určité zásady a první zásadou je zásada transparentnosti.

Očekáváme, že zítra dostaneme seznam – a vidím, že další členové souhlasí a schvalují to – vytvořený na základě dvou kritérií, totiž: kritéria doby, kdy podali žádost, a kritéria toho, zda na předchozím zasedání vystoupili, či ne.

Předsedající. – Kritéria, která uplatňujeme, jsou, jak víte, jednak rovnoměrné rozdělení projevů mezi různé politické skupiny na základě jejich početnosti, jednak upřednostnění těch, kteří nevystoupili v průběhu předchozího zasedání. To jsou kritéria, kterými se řídíme.

Michail Tremopoulos (Verts/ALE). – (EL) Pane předsedající, dnes nevystoupila ani jediná osoba ze skupiny Zelených/Evropské svobodné aliance, ale z jiných skupin vystoupilo pět či dokonce sedm poslanců. To je můj dotaz.

Předsedající. – To jsem právě vysvětloval, pane Tremopoulose. Z vaší skupiny jsme měli tři žádosti o vystoupení. Každý z těchto členů vystoupil na předchozím zasedání. Použili jsme tedy kritérium rovnoměrného rozdělení vystoupení.

María Muñiz De Urquiza (S&D). – (ES) Tato kritéria vybíráte vy, nebo služba, která zasedání zajišťuje? Jsou někde zapsána?

Předsedající. – Na seznamu členů, kteří požádali o slovo, je uvedeno, kteří členové vystoupili na předchozím zasedání podle článku 150.

Na základě této informace předsednictvo uděluje slovo všem politickým skupinám. Je to náhoda, že tři členové skupiny Zelených/Evropské svobodné aliance, kteří požádali o slovo, vystoupili už na předchozím zasedání. Proto jsme jim nedali přednost. O to tu jde. Snažíme se zajistit, aby každý mohl promluvit, a to podle početnosti příslušné skupiny a podle kritéria, jež jsem vám vysvětlil, zohledňující ty členy, kteří nevystoupili na předchozím zasedání.

María Muñiz De Urquiza (S&D). – (ES) To by možná bylo velmi rozumné kritérium, je ale zapsáno v nějakých předpisech nebo v jednacím řádu plenárního zasedání či Parlamentu?

Předsedající. – Předsednictvo využívá své pravomoci správně vykládat řád tak, aby bylo zasedání vedeno spravedlivě a vyváženě vůči všem skupinám.

Chrysoula Paliadeli (S&D). – Pane předsedající, ráda bych se zeptala, zda jsem na seznamu těch, kteří požádali o vystoupení dnes, a zda jsem také na seznamu těch, kteří vystoupili na minulém zasedání. Je možné dostat odpověď na tuto otázku teď hned?

Předsedající. – Budu vás informovat hned. Paní Paliadeliová, jste na seznamu řečníků ze skupiny socialistů. Pořadí vystoupení je pořadí, ve kterém jste požádali o slovo: jste zapsána v pořadí, ve kterém jste požádala o slovo. Dali jsme slovo šesti členům vaší skupiny.

Chrysoula Paliadeli (S&D). – Na základě čeho, pane předsedající?

Předsedající. – Chronologického pořadí – časového pořadí. Na seznamu jste měla číslo devět.

Budu pokračovat v zasedání.

(Intervence z pléna)

Kritéria jsem vysvětlil. Co ještě chcete vědět?

Corina Crețu (S&D). – Pane předsedající, jediný problém, který máme, je to, že by bylo dobré vědět předem, kdo dostane slovo. Je deset hodin večer, a pokud nedostaneme slovo, zůstáváme tu zbytečně. Myslím, že by mělo být pravidlem, abychom věděli alespoň s dvouhodinovým předstihem, kdo v jednodominutových projevech dostane slovo.

Předsedající. – Vezmeme vaše připomínky v úvahu.

John Bufton (EFD). – Pane předsedající, není to vůbec vaše chyba, ale je to úplný chaos. Dnes večer tu již čekáme několik hodin, abychom mohli vystoupit. Teď je deset hodin večer. Jednodominutové projevy probíhají, nám je přidělen čas, ale je to absurdní. Máme-li tu trávit čas nad otázkami důležitými pro naše regiony, měli bychom rozhodně dostat možnost promluvit.

Ve té vaší organizaci, v tomto parlamentním nesmyslu, musí být systém, abychom mohli skutečně říci, že tu budeme, a že dostaneme prostor pro svou řeč. Představa, že tu celou dobu sedíme, čekáme a doufáme, že se dostaneme ke slovu, je nesmysl. Lidé v naší zemi, ve Spojeném království, mají tohoto nesmyslu plné zuby, protože nemůžeme promluvit na podporu jejich práv a jejich problémů.

To je absolutní paskvil. Říkám vám, vraťte to panu Barrosovi. Už dříve jsem se mu zmiňoval, že to celé tady je fraška. Mám-li tu být v pondělí, úterý, ve středu i ve čtvrtek v deset hodin večer, pak bychom měli aspoň dostat šanci promluvit o důležitých otázkách týkajících se našich členských států. Žádám vás, pane, vraťte to zpět vašim šéfům, protože toto není demokracie, to je diktatura.

Předsedající. – Děkuji. Dovolte, abych vám připomněl, že pan Barroso je předsedou Komise, ne Evropského parlamentu.

Sonia Alfano (ALDE). – (IT) Pane předsedající, kdybychom místo všeho toho handrkování měli příležitost dostat slovo, mohli bychom možná také prokázat laskavost našim voličům, jelikož je 10 hodin večer a všichni jsme věděli, že máme dostat slovo. Každý z nás sem přichází, aby vyslovil požadavky svých voličů. Jedna minuta na vystoupení je i tak velmi málo a zkrácení seznamu je podle mého názoru také dost arogantní.

Předsedající. – Dámy a pánové, situace je naprosto jasná. Na jednodominutové projevy máme půl hodiny, takže já tuto půlhodinu musím dodržet. Projevy těch z vás, kdo požádali o slovo, by trvaly mnohem déle než půl hodiny. Předsednictvo pouze uplatňuje rozumná, spravedlivá kritéria, což je součástí jeho pravomocí.

Rozumím vaší frustraci. Společně s ředitelem služby pro zajištění plenárního zasedání uděláme toto: zjistíme, jakým způsobem bychom mohli získat přibližnou představu – určitě ne přesnou, ale aspoň přibližnou představu – o tom, kdo z vás vystoupí, abychom mohli počet těch, kteří čekají, snížit na minimum. To rádi uděláme a učiníme vše, co bude v našich silách.

Nyní, s vašim dovolením, budeme pokračovat v zasedání, protože jinak tu budeme celou noc debatovat o jediné věci.

Tím tento bod končí.

Písemná prohlášení (článek 149 jednacího řádu)

Tunne Kelam (PPE), písemně. – Teď nastal čas pro zásadní rozhodnutí týkající se vztahu EU a Běloruska. Program východního partnerství poskytl běloruskému režimu příležitost zmírnit přísné řízení společnosti a otevřít cestu demokratickým reformám. Avšak tento proces musí být vzájemný. Hospodářská pomoc EU a zahájení projektů spolupráce mohou vést ke spolehlivému pokroku pouze tehdy, pokud každý vstřícný krok EU budou doprovázet skutečná opatření vedoucí k opětovnému vybudování otevřené demokratické společnosti v Bělorusku. Nositel Sacharovovy ceny Milinkevič hodnotí situaci pesimisticky. Jak nám řekl, situace v oblasti lidských práv se nezlepšila. Ve skutečnosti se zhoršila. Pokud si zároveň uvědomíme, že Lukašenkův režim je více než kdy jindy závislý na západní technologii, penězích a trzích, má EU účinný mechanismus vlivu na další jednání tohoto režimu. Ale nejprve musíme pochopit, že běloruský diktátor zkouší, nakolik vážně to jeho partneři z Evropské unie s nutností demokratických reforem myslí. Proto je tolik důležité vyslat jasnou zprávu, že prioritou EU jsou skutečné změny v oblasti dodržování lidských práv.

21. Závažná přírodní katastrofa v autonomní oblasti Madeira (rozprava)

Předsedající. – Dalším bodem je prohlášení Komise o závažné přírodní katastrofě v autonomní oblasti Madeira.

Günther Oettinger, člen Komise. – (DE) Pane předsedající, vážení poslanci, Komise je znepokojena a zarmoučena strašnými událostmi na Madeiře, obzvláště vysokým počtem obětí. Rád bych vyjádřil svou účast všem obyvatelům Madeiry, které katastrofa postihla. Komise vyjadřuje upřímnou soustrast zejména rodinám obětí.

Můj kolega Johannes Hahn, jako příslušný člen Komise, měl včera příležitost hovořit s prezidentem autonomní oblasti Madeira, panem Jardimem, který řekl, že situace je i nadále vážná. Avšak oblastní i státní útvary záchranné služby ji mají pod kontrolou. Aktuální situace nevyžaduje podporu evropského mechanismu civilní ochrany.

Ovšem škody jsou tak závažné, že Madeira doufá ve finanční pomoc Fondu solidarity Evropské unie. Komise nyní zkoumá všechny prostředky, jichž může Evropská unie pro poskytnutí finanční pomoci Madeiře využít. Po katastrofálním požáru v roce 2003 jsme byli schopni poskytnout solidární pomoc Portugalsku ve výši přes 48 milionů EUR. Fond solidarity byl vytvořen v roce 2002 s cílem poskytovat finanční pomoc na úrovni EU členským státům postiženým rozsáhlými přírodními pohromami.

Čerpání prostředků z Fondu solidarity je však podmíněno splněním určitých kritérií. Nejdůležitějším předpokladem je podání žádosti o podporu, což musí učinit portugalská vláda. Dovolte, abych vás upozornil, že nařízení o zřízení Fondu solidarity obvykle povoluje čerpání prostředků z fondu pouze pro rozsáhlé pohromy, kde výše škod přesahuje hranici 0,6 % hrubého národního důchodu postiženého státu. Pro Portugalsko to v současné době znamená, že výše škody musí přesáhnout 958 milionů EUR. Avšak ve výjimečných případech, a jsou-li splněna určitá kritéria, může být pomoc poskytnuta i při menších „regionálních“ pohromách, zvláště když je postižena některá z nejvzdálenějších oblastí, jako je Madeira. Protože Komise zatím nemá dostatek informací o rozsahu škod, bylo by příliš předčasné říci, zda tyto podmínky budou splněny.

Orgány v Portugalsku by nyní měly provést rychlé a důkladné vyčíslení škod a během deseti týdnů podat Komisi žádost. Můj kolega, pan Hahn, se tento pátek setká s portugalským ministrem vnitra, panem Pereirou, aby jednali o dalším postupu. Ve dnech 6. a 7. března navštíví pan Hahn Madeiru, aby získal vlastní představu o rozsahu škod. Generální ředitelství Evropské komise pro regionální politiku je připraveno poskytnout portugalským orgánům při přípravě žádosti veškerou potřebnou pomoc.

Rád bych připomněl, že finanční pomoc z našeho Fondu solidarity není vyplácena přímo. Fond je nástrojem, který pomáhá členským státům vypořádat se s finančními dopady katastrof; není to nástroj okamžité pomoci. Prostředky pro Fond solidarity se získávají z dalších příspěvků členských států mimo obvyklý rozpočet. Je tudíž třeba, aby to prostřednictvím pozměňovacího návrhu schválil Evropský parlament, čili vy, pánové a dámy, a také Rada. Celý proces od okamžiku podání žádosti po vyplacení příspěvku bude trvat několik měsíců. My v Komisi ale vynaložíme veškeré úsilí na to, aby byl tento proces co možná nejkratší.

Strukturální fondy nejsou k dispozici pro okamžitá nouzová opatření. Mohou poskytnout určitou pomoc v souvislosti s dlouhodobou obnovou. Komise brzy projedná s portugalskými správními orgány možnosti a případné rozumné a nezbytné krátkodobé úpravy programu.

Chtěl bych vás ujistit, že Komise udělá vše, co bude v její moci, aby lidem i orgánům na Madeiře pomohla vypořádat se s touto hroznou přírodní katastrofou.

Nuno Teixeira, jménem skupiny PPE. – (PT) Dnes se v této sněmovně ujímám slova s hlasem sklíčeným bolestí člověka, který byl osobně svědkem tragédie, jež minulou středu zasáhla Madeiru. Sdílím pocity bolesti a zármutku s rodinami 42 obětí, o kterých už víme, že nepřežily, a projevuji jim soustrast a soucit s jejich ztrátou.

Skutečný rozsah této katastrofy se teprve ukáže, protože pátrací a záchranné týmy, které s nadlidským úsilím od neděle bez přestávky pracují a před nimiž smekám, se teprve začínají dostávat do nejvíce izolovaných obydli. Panují obavy, že počet obětí by se mohl zvýšit.

Místo katastrofy je místem obrovské zkázy, která s sebou nese rozsáhlé materiální škody na přístupových cestách, kde jsou naprosto zničené silnice a mosty, i na základních sítích, jako jsou rozvody vody a elektřiny. Více než 600 vysídlených osob přišlo o svůj domov i osobní majetek. Hospodářský a sociální dopad této katastrofy lidem brání, aby se vrátili k běžnému životu. Nicméně teď je nutné hledět dopředu. Také musíme postiženým lidem vyslat poselství solidarity, naděje a odvahy. Je nutné poskytnout pomoc a zejména Evropská unie a Parlament při tom musí sehrát svou roli, protože jsou rozhodujícím článkem v procesu čerpání prostředků z Fondu solidarity. Kdykoli jsme požádáni, abychom zasáhli, musíme tak učinit rychle, protože nemůžeme žádat ty, kteří byli postiženi, aby počkali, právě když nás potřebují nejvíce.

Tímto apeluji na Komisi a jejího předsedu, pana Barrosa, a zejména na pana Johannese Hahna, komisaře pro regionální politiku. Vítám jeho záměr navštívit v krátké době Madeiru a žádám ho, aby toto poselství naděje, pomoci a podpory při obnově předal, protože teď je třeba znovu vybudovat to, co nám příroda bohužel vzala. Pevně věřím, že to dokážeme, protože, jak mě naučila madeirská hymna, „lidé na Madeiře jsou pokorní, stoicí a smělí. Jsou to lidé, kteří rozorali zem ve skalách; jsou to hrdinové, kteří tvrdě pracují v horské pustině. Pro Madeiru budou ctít svou minulost a svou práci budou usilovat o štěstí a slávu a toho docílí.“

Edite Estrela, jménem skupiny S&D. – (PT) Jménem Skupiny progresivní aliance socialistů a demokratů v Evropském parlamentu bych chtěla vyjádřit soustrast rodinám obětí a projevit solidaritu s lidmi postiženými tragédií, která 20. dne tohoto měsíce zasáhla portugalskou autonomní oblast Madeira. Prudký déšť, vichřice a rozbouřené moře změnily střed turistického města Funchalu k nepoznání a nechaly za sebou zkázu a smrt. Velké škody utrpěla také veřejná i soukromá infrastruktura a rovněž životní prostředí a kulturní památky. Prvotní odhady napovídají, pane komisaři, že škoda přesáhne 1 miliardu EUR, takže kritéria Fondu solidarity budou splněna. Bohužel jsou tu také spousty mrtvých, které oplakáváme, značný počet zraněných a pohřešovaných i stovky lidí bez domova. Obrazy zkázy a utrpení obletěly celý svět a nikoho nenechaly lhostejným. Projevy solidarity přicházejí ze všech koutů světa.

Také Evropská unie a Evropská komise musí projevit svou aktivní solidaritu s touto nejvzdálenější ostrovní oblastí tím, že okamžitě uvolní prostředky z Fondu solidarity, aby se zmírnil značný sociální a hospodářský dopad a aby se postižené oblasti mohly vrátit se k normálnímu životu.

Pane komisaři, končím následující otázkou: tento Parlament již schválil změny ve Fondu solidarity. Proč nejsou tyto změny v platnosti? Proč se neuplatňují?

Marisa Matias, jménem skupiny GUE/NGL. – (PT) Dnešní plenární zasedání jsme zahájili minutou ticha. Tato minuta ticha měla dvojí význam: za prvé projev solidarity s oběťmi katastrofy, která zasáhla Madeiru, a s jejich rodinami, a za druhé projev úcty všem těm, kteří obětem neúnavně poskytují pomoc.

Ovšem minuta ticha nás musí přimět k zamyšlení a také nás dovést k tomuto zamyšlení nad věcmi, které jsou mimo naše každodenní starosti. To, čeho jsme byli svědky na Madeiře, je jev, k němuž bude docházet stále častěji. Změna klimatu způsobuje, že k těmto mimořádným událostem dochází stále znovu a znovu a my musíme najít způsob, jak na ně reagovat. Přírodním katastrofám nejsme schopni se vyhnout, ale zároveň nesmíme dopustit, aby měly vždy tak tragické následky pro životy lidí. Proto musíme bojovat za politiky plánování a rozvoje, které se zaměřují na veřejné blaho. Ráda bych však, pane předsedající, skončila něčím, co je důležitější a co nás sem všechny přivedlo: Evropská komise, Evropský parlament a evropské instituce musejí být schopny reagovat na nouzové situace okamžitě. Pro tento účel jsou finanční zdroje a potřebná rychlost zásahu nezbytné.

Nuno Melo (PPE). – (PT) Tragédie na Madeiře si vyžádala mnoho životů, zničila majetek a rozdrásala vzhled portugalského ostrova hrdého na svou krásu, kterou tolik návštěvníků z celého světa mohlo spatřit. Domnívám se, že nikdo, dokonce ani v Portugalsku – vlastně tím méně v Portugalsku – nemohl být připraven na hrůzné výjevy, které k nám přicházely s každou další zpravodajskou reportáží, byly to obrazy lidí, jež odnášela voda, obrazy bortících se domů, hroutících se mostů i celé krajiny změněné silou přírody.

Jak lze pozorovat z projevů, které tu byla učiněny, přece jen to není pouze tragédie, která se odehrála v jakési oblasti Portugalska. Je to tragédie, jež silně zasáhla část Evropské unie, která by měla ze solidarity bezvýhradně poskytnout pomoc. Měla by bez okolků pomoci rodinám obětí, které zahynuly, i lidem, kteří náhle přišli o všechno, a měla by pomoci při obnově budov tak, že Madeiře vrátí to, co jí odnesla příroda. Jedno je, pane předsedající, jisté: bylo zde zmíněno poselství madeirské hymny, ale já jsem se poučil i z hymny portugalské, kde se říká: „hrdinové moře, šlechetný lid, statečný národ“. Jsou to stateční lidé, kteří, jak nám ukázali i při jiných historických událostech, vždy věděli, jak si v těžkých časech poradit a jak rány osudu překonat.

Stane se tak znovu, a tentokrát nepochybně se solidaritou a pomocí celé Evropské unie.

Constanze Angela Krehl (S&D). – (DE) Pane předsedající, toto téma rozpravy rozhodně není příjemné. Madeira byla zasažena neuvěřitelnou přírodní katastrofou a my vyjadřujeme postiženým rodinám upřímnou soustrast. Za této situace musí Evropská unie poskytnout podporu. Je zde požadavek solidarity celé Evropské unie a já mohu jen zopakovat, co již bylo řečeno. Naléhavě žádám Komisi, aby prostředky z Fondu solidarity uvolnila co nejdříve, aby tak bylo možno pomoc poskytnout. Ráda bych požádala Radu, aby zajistila, že se bude reforma Fondu solidarity, kterou Parlament před dvěma lety přijal, konečně uplatňovat, protože tím bude umožněno poskytovat pomoc postiženým oblastem rychleji.

Také musíme hledět dopředu. V posledních letech Madeira obdržela množství prostředků ze strukturálních fondů a tak tomu bude i po několik následujících let. Tyto prostředky se musí použít pro zavedení takových preventivních opatření, které zmírní strašné následky přírodních katastrof a tím i utrpení. To je něco, co jako Evropská unie musíme uskutečňovat v jednotlivých oblastech, a tedy i na Madeiře.

João Ferreira (GUE/NGL). – (PT) Neštěstí na ostrově Madeira vyžaduje, abychom pro tuto autonomní oblast učinili nouzová opatření a poskytli jí mimořádnou finanční pomoc. Tato pomoc by měla směřovat na obnovení infrastruktury a veřejného vybavení, které byly zničeny nebo poškozeny, a měla by také být dostupná pro lidi postižené různými aspekty této tragédie, ať už hospodářskými, sociálními nebo rodinnými.

Tragédie jsou nespravedlivé; ti, kdo mají nejméně, jsou téměř vždy těmi, kdo ztratí nejvíc. Je tedy důležité identifikovat a co možná nejvíce odškodnit všechny ty, kdo přišli o členy rodiny, domov a obživu. To, co se stalo na Madeiře, je pro nás krutým poučením o významu posilování spolupráce a solidarity v Evropské unii i v oblasti prevence katastrof. V tomto okamžiku je důležité vytvořit vhodný finanční rámec pro prevenci, který posílí a využije mechanismy, jako jsou, mimo jiné, politika soudržnosti, politika rozvoje venkova a regionální politika, aby pomohl členským státům při realizaci opatření na ochranu lidí, životního prostředí a hospodářství.

Danuta Maria Hübner (PPE). – Pane předsedající, ráda bych vyjádřila zármutek, který pociťují všichni členové Výboru pro regionální rozvoj, nad strašnou ztrátou na životech na Madeiře, a také náš úmysl udělat co bude v našich silách, abychom Madeiře pomohli ve chvíli nouze. Vnitrostátní a regionální orgány se samozřejmě již nyní všemožně snaží zmírnit nesnáze, které tam lidé a zvláště ti, kdo zůstali bez domova, prožívají, a my netrpělivě očekáváme jejich žádost o evropskou pomoc prostřednictvím evropského Fondu solidarity. Jsem si jistá, že s ní všichni zúčastnění naloží maximálně účelně.

Žádáme Evropskou komisi, aby uvolnila všechny své prostředky, a aby společně s portugalskými orgány přezkoumala, jak mohou být již probíhající evropské programy upraveny, aby mohli poskytnout této oblasti pomoc. Dovolte, abych zdůraznila, že stávající Fond solidarity má i nadále dobře známá omezení. Už v dubnu roku 2005 přijala Komise návrh na přezkum nařízení, který byl poté v květnu 2006 Parlamentem přijat v prvním čtení. I přes to, že větší pružnost Fondu solidarity by nepopíratelně přinesla užitek, i přes to, že je nutné rozšířit rozsah působnosti fondu na nečekané katastrofy a trestné činy způsobené lidmi i na katastrofy přírodní, nebyla Rada od května 2006 schopna dosáhnout k přezkumu Fondu soudržnosti společného postoje.

Strašné události na Madeiře ukazují jasněji než jindy, že potřebujeme Fond solidarity, který by účinně řešil problémy a umožnil Unii poskytnout okamžitou a účinnou pomoc, když členský stát postihne katastrofa. Apeluji tedy na španělské předsednictví, aby znovu zahájilo proces pozměňování Fondu solidarity, a tím dokázalo, že v srdci evropského projektu je stále myšlenka skutečné evropské solidarity.

Paul Rübiger (PPE). – (DE) Pane předsedající, dámy a pánové, katastrofy jsou samozřejmě také důsledkem globálního oteplování. Musíme usilovat o to, abychom takové situace, kterým čelíme stále častěji, zvládali. Vystává tedy otázka, zda by pomoc neměl poskytnout Evropský fond pro přizpůsobení se globalizaci, a to zejména pracovníkům na Madeiře, protože řada pracovních míst byla jistě zničena, a zda bychom při rekonstrukčních pracích neměli podpořit malé a střední podniky. Významnou pomoc bychom mohli poskytnout zejména řemeslníkům a odvětví služeb.

Žádám tedy Komisi, aby prošetřila, zda by prostředky z Evropského fondu pro přizpůsobení se globalizaci nemohly být k dispozici ihned.

Antigoni Papadopoulou (S&D). – (EL) Pane předsedající, také já vyjadřuji hlubokou lítost nad biblickou pohromou, která Madeiru postihla, i svou plnou podporu portugalské vládě. Doufám, že tragická bilance, pokud jde o lidské životy a pohřešované osoby, už nebude horší.

Planeta k nám vysílá volání o pomoc. Změna klimatu společně s šíleným tempem využívání půdy a průmyslového rozvoje názorně ukazují, jak zranitelné životní prostředí je. Někdejší katastrofální záplavy v Německu a také v zemích východní a střední Evropy i požáry v Řecku stále zůstávají otevřenými ranami. Katastrofy rozhodně neznají státní hranice.

Proto vyzývám Evropskou komisi, aby pozitivně reagovala na volání Evropského parlamentu po razantnějším zásahu na úrovni Společenství, pokud jde o prevenci katastrof přírodních i těch způsobených lidmi a jejich dopadu.

Vyzývám také k okamžité pomoci obětem na Madeiře. Je velmi důležité mít účinnou politiku Společenství a mimořádné finanční prostředky i balíček opatření pro okamžitou nápravu škod bez byrokratických průtahů.

Vyjadřuji soustrast příbuzným obětí.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL). – (PT) Rodiny postižené tragédií, kterou Madeira zažívá, si zaslouží náš hluboký soucit a naši solidaritu. Skláníme se před desítkami mrtvých a zraněných i před stovkami lidí bez domova. Poselství solidarity a naděje pro obyvatele autonomní oblasti Madeira po tomto strašném neštěstí vyžaduje rychlé kroky a zjednodušené a mimořádné postupy na pomoc těm, jejichž život a majetek byly zničeny.

V rámci nouzových opatření je třeba uvolnit prostředky z Fondu solidarity, ale je také třeba využít všech jiných možných fondů, a takto získané prostředky se musí rychle dostat k rodinám zasaženým touto katastrofou, aby autonomní oblast Madeira mohla celou postiženou oblast rychle obnovit. V tomto okamžiku je prioritou jednat rychle.

Georgios Papanikolaou (PPE). – (EL) Pane předsedající, tragické záplavy, které postihly autonomní oblast Madeira, nám připomínají, že přírodní katastrofy způsobené změnou klimatu, nedostatkem plánování a infrastruktur i nedostatkem informací a připravenosti mohou vyústit v lidskou tragédii, jak tomu bylo i tady.

Také bych rád připomněl tomuto shromáždění, že před několika dny zasáhly obrovské povodně i jiné oblasti Evropy, například Bulharsko a oblast Evros v Řecku, a způsobily škody na majetku.

Rád bych také připomněl tomuto shromáždění, že směrnice 2007/60/ES vyžaduje, aby členské státy na svém území provedly do roku 2011 předběžné vyhodnocení povodňových rizik všech povodí a příslušných pobřežních oblastí.

Máme povinnost vyvíjet tlak na vlády členských států, aby provedení této směrnice zajistili. Avšak Evropská unie má také povinnost – a nevěřím, že někdo bude proti – vyvíjet ještě intenzivnější úsilí v oblasti prevence přírodních katastrof, a v konečném důsledku, v oblasti ochrany lidského života.

Andres Perello Rodriguez (S&D). – (ES) Pane předsedající, jednou v důsledku požárů, jindy v důsledku sucha a jindy zase v důsledku ničivých povodní, jako byla tato, se jih Unie stal nejzřetelnější a také nejnešťastnější ukázkou strašných následků změny klimatu. Kdybychom měli evropskou observatoř, jasně bychom viděli, že toto je důvodem, proč je boj se změnou klimatu tak důležitý.

Je však také důležité, abychom nyní Madeiře v této tragédii poskytli okamžitou pomoc, a naléhavě žádám Komisi, aby jednala bez prodlení a nanejvýš pohotově.

Tady má Unie vhodnou příležitost ukázat, že je výkonná, že je loajální a že je nablízku svým občanům, obzvláště těm, kteří ji nejvíc potřebují.

Já osobně, spolu se španělskými členy Skupiny progresivní aliance socialistů a demokratů v Evropském parlamentu, toto rozhodnutí o pomoci našim drahým sousedům v Portugalsku a na Madeiře, podpořím. Naléhavě žádáme Komisi, aby bez odkladů, bezvýhradně a aniž by šetřila finančními prostředky přispěla na pomoc portugalské vládě, a pomohla tak co nejvíce zmírnit katastrofální následky této tragédie.

Seán Kelly (PPE). – Pane předsedající, už od dětství mám v oblíbě dort madeira a když jsem zjistil, že existuje půvabný ostrov s názvem Madeira, pojal jsem k němu trvalou náklonnost. Takže když jsem se v neděli dozvěděl o té zkáze, byl jsem v duchu s obyvateli tohoto ostrova, obzvláště u svého přítele Nuno Teixeiry i dalších portugalských kolegů, protože na našem území jsme povodně zažili právě před Vánoci.

Velmi mě potěšila jak slova, tak i tón pana komisaře, jimiž podává pomocnou ruku obyvatelům Madeiry v nynější obtížné době, jejíž události se pravděpodobně začnou nazývat černou sobotou.

V širším kontextu se však domnívám, že je třeba prozkoumat kritéria pro spuštění Fondu solidarity. Hodnota, ze které se vychází, 6,6 % HDP a 985 milionů EUR, je příliš vysoká, protože mnohé z těchto tragédií jsou velmi lokální, ačkoli mohou být velmi ničivé.

Nad tím je třeba se zamyslet. Ovšem v krátkodobém horizontu pro Madeiru uděláme, co bude v našich silách, a já vítám prohlášení pana komisaře v tomto smyslu.

Jaroslav Paška (EFD). – (SK) Dovoľte mi, abych jménem skupiny Evropa svobody a demokracie vyjádřil soucit s občany Madeiry a vyjádřil také přesvědčení, že evropská pomoc postiženým přijde v tomto případě

rychleji než na Haiti. Rád bych věřil, že jak Evropská komise, tak portugalská vláda budou na přírodní katastrofu na Madeiře reagovat pohotověji než v předchozích případech.

Chtěl bych také podpořit své kolegy, kteří požadují zdokonalení mechanismů poskytování pomoci Evropské unie při přírodních katastrofách tak, aby tato pomoc byla poskytována operativně a rychle.

Luís Paulo Alves (S&D). – (PT) Také já bych rád nabídl útěchu rodinám a přátelům obětí sobotních tragických událostí na ostrově Madeira.

Jako příslušník Azor, Portugalska i jako Evropan musím apelovat na Parlament i na Unii, aby projevily aktivní solidaritu s autonomní oblastí Madeira a jejími obyvateli.

Vliv EU musí pocítit především okrajové oblasti a je nejdůležitější, aby tento vliv pocítily právě v době, kdy je solidarita potřebnější než kdy jindy.

Franz Obermayr (NI). – (DE) Pane předsedající, nejprve mi dovolu, abych vyjádřil upřímnou soustrast obětem a postiženým rodinám. V Rakousku máme prostě rčení: kdo rychle pomáhá, dvakrát pomáhá. To by mělo být samozřejmostí. Musíme rychle najít zdroje, ze kterých lze uvolnit prostředky, a bez otálení je poskytnout postiženým. Také bude nutno provést analýzy.

Jako obyvatel hornaté oblasti velmi dobře rozumím tomu, co se stalo. Došlo tu k podobným chybám, jaké staly v naší zemi. Prováděli jsme vyrovnávací práce a budovali vodní stavby, aniž bychom se ohlíželi na přírodu, a z malých potůčků a kanálů se stávaly velké řeky. Událostem, které byly u nás v Rakousku před dvěma či třemi lety také na denním pořádku, jsem přihlížel s hrůzou, jinými slovy, s hlubokým soucitem a pochopením. Jakmile uděláme pořádek a stanovíme výši škod, musíme se dát společně do práce, abychom napravili chyby. Při tom nabízíme svou pomoc. Když nás postihlo vážné lavinové neštěstí v Galtüru, dostalo se nám mezinárodní pomoci. Potřebovali jsme mezinárodní pomoc, abychom mohli evakuovat celou vesnici, zachránit lidi a letcky je přepravit z místa neštěstí. Teď je správný čas vyslat pozitivní signál a projevit mezinárodní evropskou solidaritu, a já osobně jsem připraven udělat vše, co je v mých silách, abych v tomto ohledu pomohl.

Elisa Ferreira (S&D). – (PT) Také já bych chtěla vyjádřit soucit s bolestí obyvatel Madeiry a snažně prosím evropské instituce, zejména Komisi, aby uvolnily veškeré dostupné prostředky a udělaly vše, co je v jejich silách, aby tuto pomoc mohly poskytnout. Ráda bych také zdůraznila, že když se stane neštěstí tohoto typu, je mnohem obtížnější vypořádat se s jeho následky, dojde-li k němu v chudých zemích a v chudých oblastech. V případě Madeiry však musíme vzít v úvahu také skutečnost, že hospodářství Madeiry bylo zasaženo, neboť je závislé na cestovním ruchu, takže utrpělo dvojnásobnou újmu. Její přírodní krásy, přístupové cesty a kvalita života byly naprosto zničeny. Situace je tedy opravdu jiná, když se takto vážné problémy vyskytnou v chudých zemích a chudých oblastech, zejména v oblastech horských a turistických, jako v případě Madeiry.

Je tedy bezpodmínečně nutné, abychom už déle nečekali na všechny ty úpravy Fondu solidarity, které jsme požadovali a navrhovali a o nichž jsme zde opět hovořili. Musí vstoupit v platnost okamžitě, protože vzhledem ke změně klimatu se budou tyto události bohužel neustále opakovat, zejména v nejchudších oblastech Evropy, protože právě tam dochází v létě k prudkým deštům a extrémním suchům.

Günther Oettinger, člen Komise. (DE) Pane předsedající, vážení poslanci, rád bych vám poděkoval za příležitost promluvit k vám zde v Parlamentu o záplavách na Madeiře.

Předložili jste Komisi působivou žádost o pomoc Madeiře v její momentální situaci a o projev evropské solidarity. Komise je připravena tak učinit. Ale konkrétní podobu pomoci bude třeba vyřešit v příštích několika dnech a týdnech v těsné spolupráci s portugalskými orgány. Musíme a také budeme dodržovat předpisy Fondu solidarity. Dají-li nám nějakou možnost volně jednat, Komise ji využije ve prospěch Madeiry. Nejprve je nutno vyčíslit škody a pak připravit a podat žádost o podporu. To je pořadí, kterého je třeba se držet. Generální ředitelství pro regionální politiku a můj kolega, komisař Hahn, poskytnou v této věci poradenství i podporu.

Paní Estrellová se dovolávala dalšího rozvedení hlavní směrnice a předpisů fondu. Před více než čtyřmi lety předložila Komise v této věci návrh, který Parlament podpořil. V současné době ho má stále Rada. Avšak co se týče kritérií, rád bych uvedl, že návrhy, které jsme tehdy učinili, by v tomto konkrétním případě lepší šance na pomoc neposkytly. Je pravda, že středem zájmu naší politiky musí zůstat prevence. Politika soudržnosti je tedy přesně tím nástrojem, který je třeba použít.

Rád bych vás znovu ujistil, že Komise udělá vše, co bude v její moci, aby lidem i správním orgánům na Madeiře pomohla se s touto strašnou událostí vypořádat.

PŘEDSEDAJÍCÍ: PANÍ WALLIS

Místopředsedkyně

Předsedající. – Rozprava je ukončena.

Hlasování se bude konat v průběhu prvního březnového dílčího zasedání.

Písemná prohlášení (článek 149 jednacího řádu)

Maria Da Graça Carvalho (PPE), písemně. – (PT) Ráda bych vyjádřila svůj hluboký zármutek a účast rodinám obětí přírodní katastrofy, která postihla Madeiru.

Chtěla bych vyjádřit soucit se všemi obyvateli Madeiry, jejími institucemi a regionálními orgány. Dovolávám se projevu solidarity ze strany orgánů Evropské unie, ve smyslu rychlého a pružného využití Fondu solidarity, obzvláště při přidělení maximálního možného objemu finančních prostředků se zřetelem na zvláštní status Madeiry jako ostrova na samém okraji EU.

Vyzývám Komisi, aby využila strukturálních fondů – Evropského fondu pro regionální rozvoj, Evropského sociálního fondu a Fondu soudržnosti – prostřednictvím pohotových a zjednodušených postupů.

Také apeluji na dobrou vůli Evropské komise, aby s ohledem na tuto katastrofu projednala s příslušnými úřady přerozdělení prostředků strukturálních fondů na základě rámce Společenství.

José Manuel Fernandes (PPE), písemně. – (PT) Rád bych vyjádřil hluboký soucit a solidaritu s obyvateli Madeiry, s jejími institucemi a regionálními orgány s ohledem na tragédii způsobenou vyšší mocí, k níž došlo dne 20. února v autonomní oblasti Madeira a která zanechala desítky mrtvých, zmizelých a pohřešovaných, desítky zraněných i obrovské materiální škody. Tato situace vyžaduje rychlé a účinné solidární kroky ze strany EU. Proto je nutné maximální možné nasazení všech, kdo jsou zapojeni do rozdělování prostředků z Fondu solidarity, aby mohly být finanční prostředky neprodleně uvolněny. Je také nezbytně nutné, aby čerpání prostředků z jednotlivých fondů Evropské unie bylo pružnější, využívalo zálohových plateb, zjednodušených postupů a vyšší míry spolufinancování tak, aby potřeby autonomní oblasti Madeira mohly být uspokojeny. Zastáváme názor, že Fond solidarity by měl být pozměněn tak, jak již požadoval Parlament. Tento fond musí sloužit jako fond pro mimořádné události, v němž bude fungovat značně zkrácená doba potřebná k realizaci pomoci a poskytované částky budou navýšeny.

Krzysztof Lisek (PPE), písemně. – (PL) Rád bych vyjádřil svou soustrast rodinám těch, kdo na Madeiře zahynuli následkem povodní a sesuvů půdy způsobených prudkými dešti. Přírodu nelze oklamat, a vzhledem k tomu, že přírodním katastrofám nemůžeme zabránit, měli bychom udělat vše pro to, abychom zabránili jejich ničivým následkům a poskytli pomoc jejich obětem. Evropská unie by měla být schopna při přírodních katastrofách a jiných krizových situacích reagovat rychle a účinně využitím vhodných zdrojů. Vzhledem k tomu, jak jsem již zdůraznil v předložených pozměňovacích návrzích týkajících se návrhu zprávy pana Danjeana o provádění evropské bezpečnostní strategie a společné bezpečnostní a obranné politiky, je nezbytné zajistit účinné fungování nástrojů reakce na krizové situace dobrou organizací řídicích středisek tak, aby to odpovídalo potřebám zásahu prováděného v rámci prvního a druhého pilíře. Dobré plánování a účinné řízení těchto středisek nám umožní úspěšně zasahovat na území členských států Evropské unie i dalších států, které budou potřebovat pomoc.

EU potřebuje zejména lepší koordinaci záchranných, policejních, vojenských a požárních jednotek. Měli bychom také počítat s využitím speciálně vycvičených jednotek, jako je například polská pátrací a záchranná služba národního požárního sboru, která je držitelem osvědčení OSN.

22. Investiční projekty týkající se energetické infrastruktury v rámci Evropského společenství (rozprava)

Předsedající. – Dalším bodem je zpráva, kterou vypracovala Adina-Ioana Văleanová jménem Výboru pro průmysl, výzkum a energetiku, o návrhu nařízení Rady o povinnosti informovat Komisi o investičních projektech do energetické infrastruktury v rámci Evropského společenství a o zrušení nařízení (ES) č. 736/96 (KOM(2009)0361 – C7-0125/2009 – 2009/0106(CNS)) (A7-0016/2010).

Adina-Ioana Vălean, zpravodajka. – Paní předsedající, velmi si vážím vaší přítomnosti na dnešním zasedání. Ráda bych poděkovala všem stínovým zpravodajům za plodné debaty a za spolupráci na této zprávě. Tím, že Lisabonská smlouva vstoupila v platnost, získává Evropská unie více kompetencí v oblasti energetické politiky. Věřím, že toto je oblast, kde může Evropa svým občanům zajistit bezpečnou, levnější a účinnější energii, budou-li členské státy spolupracovat. Společnými silami můžeme dopad nepředvídatelných událostí, jako přerušení dodávky zemního plynu minulou zimu, minimalizovat.

Evropa samozřejmě nemůže zasahovat do toků zemního plynu mimo své hranice ani takové spory řešit, ale můžeme zajistit, aby naše infrastruktura byla schopna zvládnout nedostatek či výpadek v zásobování, a učinit trh transparentnějším a účinnějším. Toto jako prioritu zařadila Evropa na čelní místo svého programu. V minulém roce jsme přijali třetí energetický balíček, jehož cílem je zajištění konkurenceschopnějšího a účinnějšího trhu s energií. Momentálně se v Parlamentu projednává nařízení o zabezpečení dodávek plynu a zítra se bude hlasovat o nařízení o informování o investicích do energetické infrastruktury, což přispěje k tomu, aby se trh stal transparentnějším a lépe předvídatelným.

V této souvislosti se domnívám, že by byla škoda promarnit příležitost, kterou tento nový nástroj nabízí, tím, že bychom neuplatnili správný právní základ, který poskytuje článek 194 Lisabonské smlouvy. Je to velmi důležitý institucionální, politický a právní moment. Toto nařízení není jen nástrojem pro sběr informací; může také poskytnout celkovou představu o investicích do energetické infrastruktury jako základu pro tvorbu politik. Takže v případě, že Rada toto nařízení přijme na nesprávném právním základě, se domnívám, že by se měl Parlament touto věcí dále zabývat u Evropského soudního dvora, a mohu vás ujistit, že se tím zabývat bude.

A nyní k jádru věci; už jsem to řekla panu Barrosovi a znovu to řeknu vám, pane komisaři Oettingere: Evropa se nachází v kritickém bodě a více než kdy jindy by měla být naší prioritou podpora našich podniků a vytvoření příznivých podmínek pro konkurenceschopnost. Proto potřebujeme silné politiky a zejména silnější a spolehlivou energetickou politiku. Cílem je přece zajistit bezpečnou a levnou energii jak pro naše občany, tak pro naše podniky. Z tohoto pohledu doufám, že shromažďování informací se nestane samoúčelným. Musíme zajistit, aby toto nařízení nevytvářelo podnikům další administrativní zátěž a aby důvěrnost obchodně citlivých informací byla posílena.

A teď k dalšímu tématu. Mohu jen vyjádřit politování, že skupiny PPE a S&D představily pozměňovací návrh požadující, aby společnosti v EU poskytovaly údaje o investicích do projektů ve třetích zemích. Vyzývám všechny, aby se pokusili ve smlouvách nalézt právní základ, který by v energetické politice umožňoval zahrnutí území mimo EU. Navíc se domnívám, že než začneme pátrat za hranicemi, měli bychom nejprve dokázat, že víme, co se plánuje na evropské úrovni. Také jsem si tady ve sněmovně všimla tendence zahrnovat vše do tohoto nařízení. Myslím, že to je chyba. Aby tento nástroj byl účinný, musíme se zaměřit na skutečně ucelené informace a pamatovat na to, že je třeba se vyhnout zatěžování našich podniků i Komise přílišnou administrativou a otázkami ochrany údajů. Pokusila jsem se dosáhnout této rovnováhy na jedné straně tím, že Komise dostane příležitost učinit si představu o možném budoucím vývoji, na straně druhé však také zárukou, že tato představa bude co možná nejpřesnější.

Dále musíme mít určitou jistotu ohledně budoucích investic, abychom mohli zajistit řádnou a spolehlivou tvorbu politik. Také bych ráda dostala ujištění, pane komisaři Oettingere. Chtěla bych se vyhnout situaci, kdy Komise, poté co shromáždí údaje, začne zadávat investiční plány a nakonec bude nařizovat podnikům, aby neinvestovaly tam, ale onam. Měla by však podnikům nabízet řešení a podněty pro krátkodobé neziskové investice, které budou pro zajištění bezpečnosti dodávek pravděpodobně nutné, jinak tu zůstanou mezery.

Tím končím. Děkuji za váš čas a těším se na vaše připomínky.

Günther Oettinger, člen Komise. – (DE) Paní předsedající, paní Văleanová, vážení poslanci, krize zemního plynu na začátku loňského roku nám ukázala, jak je pro Evropu důležité mít energetickou infrastrukturu, která nejen podporuje fungování vnitřního trhu, ale která umožňuje také solidaritu mezi členskými státy a postiženými oblastmi v případě krize. Je tedy důležité, aby Komise získala přehled o tom, jaké nové investiční projekty se plánují nebo již uskutečňují a která stará zařízení mají být natrvalo vyřazena z provozu. Navrhujeme tedy vylepšit a přepracovat informační nástroj, který vznikl v době jiné krize, totiž první krize cen ropy.

Tento návrh směřuje k rozšíření oblasti působnosti nařízení, zejména na oblasti obnovitelných zdrojů energie a zachycování a skladování CO₂ (CCS). Víťame návrhy vzešlé z Parlamentu, aby oblast působnosti zahrnovala i systémy dálkového vytápění nebo kapacity pro těžbu plynu, uhlí a ropy. Také chceme vzít na vědomí

stávající ohlašovací povinnosti, za předpokladu, že informace dostupné v souvislosti s analýzami, které má Komise provést, budou použitelné.

(Ztráta zvuku)

(Rozprava byla z technických důvodů krátce přerušena)

Předsedající. – Chtěli bychom znovu vyzkoušet, jestli to bude fungovat s němčinou.

Günther Oettinger, člen Komise. – (DE) Paní předsedající, vážení poslanci, otevřel jsem otázku, jak chce Komise vyhodnocovat informace, které od členských států v rámci tohoto nařízení získá. Naše analýzy se nejprve zaměří na očekávaný vývoj infrastruktury z hlediska předpokládaných změn poptávky. Zvážíme, zda očekávané nové kapacity budou odpovídat prognózám o budoucí poptávce nebo zda můžeme čekat schodek.

Zdá se, že v by tomto ohledu bylo důležité, aby se na rozdíl od stávajícího nařízení zahájily institucionální debaty o tomto tématu. Komise tedy navrhuje, za prvé vydávat každé dva roky zprávu o strukturálním vývoji v energetické infrastruktuře. To by mělo napomoci zlepšit transparentnost pro všechny účastníky trhu. Za druhé, chceme také politickou debatu s Parlamentem a s členskými státy, abychom z ní mohli vyvodit závěry. Rád bych zdůraznil tento poslední bod, protože jedno je jasné: nařízení samo je nástrojem pro získávání a shromažďování informací, které nám mají ukázat, zda je nutný nějaký zásah. A jak si s tím poradíme, to je třeba vyřešit v souvislosti s konkrétními iniciativami energetické politiky.

A tím se dostáváme k tomu, paní Váleanová, co zajímá vás i toto shromáždění, a to je nový článek 194 Lisabonské smlouvy a jeho uplatňování. Pro nás všechny – Parlament, Radu i Komisi – představuje tento článek jak příležitost, tak i závazek utvářet energetickou politiku EU v těsné spolupráci – jinými slovy, zejména společně s Evropským parlamentem. Jako nový komisař pro energetiku bych toto shromáždění rád intenzivně zapojil do všech budoucích opatření této politiky v maximální možné míře a hned od začátku. Avšak právní akt, kterého se dnešní rozprava týká, se zabývá jen shromažďováním a vyhodnocováním informací v energetickém odvětví a je tedy, podle výkladu Komise, založen na článcích 337 a 187 Smlouvy o Euratomu. Obsah nařízení vyhovuje oběma těmto článkům primárního práva a výběr právního základu pro sekundární právo se podle judikatury musí vázat na měřitelná kritéria, která se vztahují k obsahu.

Žádnou energetickou politiku netvoří pouhé shromažďování a vyhodnocování informací, a proto se domnívám, že je tu nutné rozhodování. V tomto ohledu prosím o vaši shovívavost.

Marian-Jean Marinescu, jménem skupiny PPE. – (RO) Pane komisaři, pokusil jste se vysvětlit důvody, proč nepracujeme na základě spolurozhodování. Já jsem i nadále stejného názoru jako moje kolegyně paní Váleanová, zpravodajka této zprávy, že by bylo lepší, kdyby toto nařízení bylo projednáno na základě spolurozhodování.

Nové nařízení je právním nástrojem, který je pro evropský trh s energií nesmírně důležitý. Tato analýza by měla doplňovat vnitrostátní a regionální strategie a rozpoznáním potenciálních mezer a rizik z hlediska infrastruktury a investic pomoci posílit zabezpečování dodávek energie, aby se zajistila rovnováha mezi dodávkou a poptávkou v energetickém odvětví.

Domnívám se, že návrh Komise obsahuje řadu bodů, které jsou nejasné, které se ale doufám v předkládaných pozměňovacích návrzích vyřešily, jako je například otázka zveřejňování energetických údajů poskytnutých členskými státy. Tyto údaje je nutno shromažďovat na vnitrostátní i regionální úrovni. To pomůže zabránit prozrazení obchodně citlivých informací.

Dále je nutno objasnit, co je míněno „specifickým subjektem“ či orgánem pověřeným přípravou a přijetím víceletého plánu na celoevropský rozvoj sítě a investic do energetické infrastruktury. Také je tu otázka, jak se vyhnout dvojímu shromažďování těchto údajů a jak stanovit, kdy je třeba o určitém projektu podat zprávu, například poté, co příslušné orgány obdrží žádost o stavební povolení.

Dalším velmi důležitým hlediskem je otázka sledování evropských investic do třetích zemí, které mají dopad na evropský trh s energií. Mám za to, že o investicích uskutečněných vládami i vnitrostátními společnostmi ve třetích zemích, které mají významný dopad na trh s energií, je třeba v rámci tohoto nařízení informovat.

Adam Gierek, jménem skupiny S&D. – (PL) Paní předsedající, evropská integrace, bezpečnost a energetická solidarita vyžadují společné řízení investic ve všech členských státech jako součást energetické infrastruktury v širším smyslu a zejména přepravní infrastruktury. Optimální řešení investic v této oblasti vyžaduje objektivní

informace o stavu infrastruktury ve vnitrostátních systémech i informace, které jsou nutné pro provedení centrální studie EU o budoucí integraci.

Důležité je, aby hospodářská soutěž na společném trhu s výrobky a službami, která je ovlivněna zejména cenou energie v každém z členských států, a potřeba zachovat obchodní tajemství nezastržely či nenarušily procesy integrace. Zachovejme v tajnosti jen to, co musí být zachováno v tajnosti – zařízení vojenské infrastruktury.

To je důležité, protože rozhodnutí o takových investicích, jako jsou tyto, například stavba severního či jižního plynovodu, by neměla být výlučně egoistickými opatřeními přijatými v zájmu pouhých několika členských států EU. Vytvoříme dlouhodobý komplexní plán energetické infrastruktury pro celou Unii na základě spolupráce, důvěry a solidarity. Tomuto účelu poslouží stávající nařízení bohužel jen do určité míry, a podle mého názoru by mělo zahrnovat také například priority členských států.

Lena Ek, jménem skupiny ALDE. – (SV) Paní předsedající, jsem velmi potěšena příslibem Komise prosazovat osvědčené postupy a na evropském trhu s energií zlepšovat energetickou účinnost. Energetická účinnost je podstatná jak pro pracovní místa, tak pro hospodářský růst v Evropě, a je nezbytná, máme-li dosáhnout cíle 2 °C. V této souvislosti jsou dvěma hlavními předpoklady inteligentní energetické sítě a volný, dobře fungující vnitřní trh s energií. Oba přirozeně vyžadují, aby Komise měla dobrý přehled o stávající infrastruktuře a o trhu – a to je také předmětem tohoto návrhu.

Avšak rovněž potřebujeme, aby úřední postupy, které se těmito informacemi zabývají, byly účinné. Musíme zamezit zdvojování a sdělované informace musí být takové, jaké jsou pro dosažení stanovených cílů nutné. Máme-li docílit fungujícího trhu, je také naprosto nezbytné, aby informace získané od evropských podniků byly chráněné, abychom tak předešli jakémukoli narušování trhu. Budu podporovat zprávu, kterou vypracovala paní zpravodajka a apeluji na toto shromáždění, aby neuvěřitelně byrokratické návrhy předložené skupinou Zelených/Evropské svobodné aliance odmítlo.

Jak již bylo uvedeno, cíle tohoto návrhu jsou velmi důležité – tak důležité, že se jim v článku 194 Lisabonské smlouvy, ve které jsou prakticky slovo od slova vyjmenovány, dostalo samostatného právního základu. Plná účast Evropského parlamentu prostřednictvím řádného legislativního postupu podle této smlouvy by tedy měla být samozřejmostí. Každý jiný postup by byl pod naši úroveň a byl by neuvěřitelně nešťastným začátkem spolupráce mezi Parlamentem a Komisí, kterou pro funkční vnitřní trh s energií potřebujeme.

Yannick Jadot, jménem skupiny Verts/ALE. – (FR) Pane komisaři, je dobré, že chcete před Evropským parlamentem projednávat to, k čemu tento nástroj povede, ale to hlavní, co je třeba s ohledem na Evropský parlament respektovat, je řádný legislativní postup. Zdá se, že tento nástroj bude užitečný, ale mohl by být operativnější, účinnější a transparentnější.

Účinnější, zejména kdyby přihlížel ke všem decentralizovaným zdrojům energie. Neznamená to počítat každý jednotlivý solární panel, ale na úrovni členských států máme informace, které můžete získat, abyste si o všech plánech na decentralizovanou energii udělali celkovou představu. Když hovoříme o demokracii a transparentnosti, jsem překvapen, když slyším naši kolegyni, liberálku, zmiňovat „byrokracii“. Tento nástroj musí být transparentní, musí být projednán a Komise se musí poradit mimo jiné se všemi zúčastněnými stranami, organizacemi a sdruženími. A nakonec, k úsilí o změnu v energetickém sektoru přispívají značnou měrou daňoví poplatníci a je důležité, abychom měli informace o financování, abychom přesně věděli, jak daňoví poplatníci změnu v energetickém sektoru v Evropě financují. Doufám, že pozměňovací návrhy, které byly předloženy, schválí zítra velký počet poslanců, větší, než kolik jich tu je dnes večer.

Evžen Tošenovský, jménem skupiny ECR. – (CS) Návrh o pravidelném informování o investičních projektech v oblasti energetické infrastruktury EU je diskutabilní. Tímto orgány EU vstupují do oblasti konkurenčních vztahů většinou soukromých společností. Podle mého názoru má tento návrh dvě roviny. Jedna je obsah takovýchto povinných informací, hlavně jejich rozsah a podrobnost. Druhá rovina je míra důvěrnosti a z toho vyplývajících povinností utajování pro Komisi.

Jsem přesvědčen, že povinně sdělované informace by měly mít spíše popisný charakter dávající hrubý přehled o energetických sítích a jejich rozvoji do budoucna. Tak by Komise měla dostatečný přehled o návaznostech mezi jednotlivými zeměmi a zároveň i dostatečný přehled o stávajících sítích i s výhledem do budoucna. Logicky se totiž nabízí také otázka, co bude Komise činit, když bude přesvědčena, že nějaká oblast je poddimenzovaná nebo naopak předdimenzována. Při dostatečné obecnosti by odpadl rovněž problém nepříjemných diskusí o utajování některých strategických plánů energetických společností.

Jaroslav Paška, jménem skupiny EFD. – (SK) Události z posledních let nám ukázaly, že energetická bezpečnost Evropské unie je spíše přáním než skutečností.

Energetické systémy členských států Evropské unie nejsou dostatečně kompatibilní, nejsou dostatečně propojené. Proto se mnohé země ocitly na začátku minulého roku v takové situaci, v jaké byly, bez tepla a plynu, i přes solidaritu a ochotu EU. Náprava tohoto stavu bude od Evropské komise vyžadovat rozsáhlé iniciativy, a proto je nutné, aby byla Evropská komise pro svou práci kvalifikovaně a podrobně informována jak členskými státy, tak i soukromou sférou.

Z těchto důvodů můžeme považovat připravované nařízení Rady o informování o investičních projektech do energetické infrastruktury za přirozený a potřebný krok v pokračování energetické politiky Evropské unie reagující na aktuální vývoj v oblasti dodávek energií na území Evropské unie. Pozměňující návrhy obsažené ve zprávě k tomuto bodu programu zlepšují znění nařízení, a proto považuji za správné je podpořit.

Amalia Sartori (PPE). – (IT) Paní předsedající, dámy a pánové, vynikající zpráva paní Váleanové obsahuje několik správných skutečností, s nimiž souhlasím.

Za prvé, požadavek záruky optimální úrovně bezpečnosti se zřetelem k údajům a informacím, které jsou v rámci návrhu požadovány, zejména k těm, které hospodářské subjekty považují za citlivé. Za druhé, požadavek zajištění možnosti shromažďovat údaje i na širší regionální úrovni, vzhledem k tomu, že shromažďování na úrovni státu je někdy neprůkazné. Za třetí, oznamování by mělo mít praktický účel a mělo by doplňovat analýzu vývoje evropské soustavy zemního plynu.

Z tohoto důvodu by měla mít Komise povinnost projednávat své analýzy s členskými státy a se subjekty v jednotlivých odvětvích; to je závazek, který tu před námi Komise přijala.

Musí se nám také podařit vyhnout se zdvojování činnosti, kterou musí subjekty, vnitrostátní regulační orgány a členské státy provádět, aby bylo možno definovat vnitrostátní plány zaměřené na ochranu bezpečnosti dodávek se zvláštním zřetelem k infrastrukturám zemního plynu, a aby bylo možné také zaručit, že když se subjekty rozhodnou své investiční plány změnit, nebudou žádným způsobem penalizovány.

Skončím tím, že poukážu na čl. 1 odst. 2 návrhu, ve kterém se hovoří o časových lhůtách oznamování. Je nutno vzít v úvahu skutečnost, že řada projektů nepřekročí fázi návrhu. Nejlepších výsledků by tedy bylo možno dosáhnout, kdyby se oznamování týkalo jen těch projektů, které získaly nezbytná oprávnění a povolení, nebo těch, u nichž už bylo konečné rozhodnutí o investici učiněno.

Silvia-Adriana Țicău (S&D). – (RO) Ráda bych začala tím, že pogratiuji paní zpravodajce k dobře odvedené práci. Lisabonská smlouva posiluje kompetence Evropské unie v oblasti energetické politiky. Pro energetickou politiku Evropské unie je zásadní otázkou zabezpečení dodávek energie v EU a jejich solidární využití mezi členskými státy v situacích energetické krize. Stávající nařízení vytváří rámec Společenství pro vyrozumění Komise o údajích a informacích o investičních projektech do energetické infrastruktury pro ropu, zemní plyn, elektrickou energii a biopaliva, i o projektech týkajících se geologického ukládání emisí oxidu uhličitého z energetického odvětví.

Komise tak bude schopna předkládat návrhy ohledně toho, jak stávající kapacity lépe využít, a nacházet řešení v situacích energetické krize. Nařízení nesmí výrazně zvýšit administrativní zátěž, kterou energetické společnosti musí zvládat. Domnívám se však, že toto nařízení by se mělo vztahovat i na evropské společnosti, které investují do projektů energetické infrastruktury ve třetích zemích a jsou přímo napojeny na energetické sítě jednoho nebo více členských států nebo na ně mají významný dopad. Proto doufám, že pozměňovací návrh 74 získá zítra většinou podporu.

Roger Helmer (ECR). – Paní předsedající, některé z pozměňovacích návrhů, které tu dnes večer posuzujeme, odrážejí naši šilenou posedlost obnovitelnými zdroji. Neustále hovoříme o významu snižování emisí CO₂, i když se nám teorie o globálním oteplování způsobeném člověkem rozpadá před očima.

Ale kdybychom to se snižováním emisí CO₂ mysleli vážně, jistě bychom měli dávat přednost jaderným elektrárnám a ne obnovitelným zdrojům. Rozhodli jsme se zavádět pobídky, které značně narušují trh ve prospěch obnovitelných zdrojů a v neprospěch jaderné energie.

Evropa potřebuje konkurenceschopné, spolehlivé, standardní výrobní kapacity elektrické energie pro stále zatížení, které může jaderná energie poskytnout. Ale nelze se spoléhat, že ten váš žalostný občasně fungující pramínek proudu z větrných elektráren bude zásobovat evropský průmysl.

Mnohým zemím EU, včetně té naší, hrozí koncem tohoto desetiletí nedostatek energie, částečně v důsledku směrnice pro velká spalovací zařízení. Pokud se nedomluvíme a nebudeme budovat skutečné výrobní kapacity elektrické energie, čímž mám na mysli energii jaderné a uhelné, octneme se v situaci, kdy nám zhasnou světla.

Bogusław Sonik (PPE). – (PL) Otázka energie a energetické sítě je pro budoucnost evropského hospodářství otázkou zásadní. V různých dokumentech, rozpravách a při různých schůzkách se opakuje význam zabezpečování dodávek energie. Aby však za slovy a prohlášeními mohla přijít konkrétní řešení a měřitelné výsledky, měli bychom především zajistit vhodný způsob financování investic, které jsou plánovány. Podle zprávy předložené společností Exxon Mobil, jednou z největších světových společností pro těžbu a zpracování paliv, bude celosvětová poptávka po energii narůstat asi o 1,2 % ročně, takže do roku 2030 stoupne asi o 35 %.

Poptávka po zemního plynu, který bude druhým nejdůležitějším zdrojem energie, poroste ročně o 1,8 %. V současnosti se ho ve světě využívá něco málo přes 3 miliardy m³. V roce 2030 jej bude třeba přibližně 4,3 miliardy m³. Důsledkem rostoucí potřeby plynu v Evropě bude zvýšená závislost na dovozu tohoto zdroje, ze 45 % v roce 2005 na 70 % v roce 2030. Vzhledem k těmto údajům by se s finanční podporou energetické sítě ze strany Evropského společenství mělo nakládat strategicky.

V současné hospodářské a finanční situaci je pro řadu projektů mimořádně obtížné najít investory. Pokračování těchto projektů umožní pouze náležitá podpora ze strany Evropské unie. Přednost by měly mít ty projekty, které se zaměřují na přeshraniční potřeby a přispívají k rozvoji nových technologií, jež mají pro budoucí energetické potřeby Evropy zásadní význam. Tyto projekty pomohou odstranit rozdíly v propojení mezi systémy v Evropské unii a umožní, aby Evropská unie v budoucnu optimálně využila vlastní zdroje energie.

Seán Kelly (PPE). – Paní předsedající, tato otázka je velmi důležitá nejméně ze tří důvodů: za prvé, musíme přemýšlet o zabezpečení dodávek energie, protože přijde den, kdy budou fosilní paliva vyčerpána; za druhé, o našich cílech v oblasti změny klimatu pro rok 2020, nebo, jak někteří prosazují, 3020 nebo dokonce 4020; a za třetí, což je velmi závažné, musíme omezit naši závislost na fosilních palivech, která někdy pocházejí ze zemí, kde vládne nestabilní a diktátorský režim.

Takže čas nehraje pro nás a jednou z oblastí, která vyžaduje mimořádnou pozornost, je oblast výzkumu a inovací. A u této oblasti mě znepokojuje zdvojení.

Nedávno jsem se dověděl, že výzkum bakterie salmonely provádí 45 různých týmů. Takže když toto může nastat u bakterie salmonely, může stejný výzkum obnovitelných zdrojů energie, například energie větrné, solární, přílivové či energie vln, klidně provádět 450 týmů.

Chci se tedy zeptat Komise, jak hodlá tento výzkum koordinovat, mají-li se potřebné technologie získávat při nejlepším možném využití zdrojů.

Ioan Enciu (S&D). – (RO) Rád bych paní Văleanové pogratuloval k této zprávě. Chtěl bych zdůraznit některá hlediska týkající se významu investic do infrastruktury. Jedinou možností, jak zvládnout ustavičně se měnící společnost, je neustálý rozvoj energetické infrastruktury. Rozhodujícím faktorem, který směřuje k tomu, aby jak obyvatelstvo, tak průmysl měly snazší přístup k novým zdrojům energie, je rozvoj stávajících sítí spolu s investicemi do nových typů sítí přizpůsobených inovativním zdrojům energie.

V současné době probíhá regionální spolupráce *de facto* v energetickém odvětví. Je ovšem třeba ji podpořit jasnými nařízeními. Solidaritu mezi členskými státy je třeba proměnit z myšlenky ve skutečnost. Neméně důležité je zvyšovat investice do informačních systémů pro sledování zásob paliv a o informování o nich během krize.

A nakonec bych rád zdůraznil, že pro rozvoj energeticky účinného hospodářství s nízkými emisemi CO₂ jsou rozhodující investice a zavedení informačních a komunikačních technologií do energetického odvětví.

Miroslav Mikolášik (PPE). – (SK) Lisabonská smlouva, která posílila kompetence Evropské unie v oblasti energetické politiky, by měla být aktivně využívána k překonávání obtíží a k předcházení případným problémům na energetickém trhu.

Poskytování informací o investičních projektech v oblasti energetické infrastruktury přispěje k identifikaci mezer mezi poptávkou a nabídkou v tomto odvětví, a tedy i k lepšímu vytváření společné energetické politiky

v duchu solidarity a ke sbližování členských států na energetickém trhu. Z uvedených důvodů souhlasím s názorem, že je nutné shromažďovat určité přiměřené informace o plánovaných investicích, aby Evropská unie mohla na základě uceleného obrazu informovaně rozhodovat o energetické politice a o jejím stavu ve všech členských státech.

Czesław Adam Siekierski (PPE). – (PL) Pro vlády členských států Unie i pro Společenství jako celek se stala prioritou záruka stabilní a trvalé dodávky energie. Zvláštní odpovědnost za tuto záležitost spočívá na Evropské komisi, která by měla svou činnost soustředit na zajištění dodávek energie pro Společenství tím, že bude rozvíjet a sledovat správné fungování evropského trhu s energií.

Jedním z mechanismů mnohostranné energetické politiky Komise by měla být podpora efektivních investičních projektů v energetickém odvětví. Komise by měla provádět pravidelné analýzy a výzkum. Analýzy by měly vycházet z informací o investičních projektech v oblasti energetické infrastruktury jednotlivých zemí se zaměřením jednak na zařízení, která se v současné době používají, jednak také na analýzu investičních projektů, jejichž cílem je zvyšování diverzifikace jak zdrojů surovin pro energii, tak i způsobů jejich přepravy a zpracování. Bude-li mít Komise podobné analýzy ze všech zemí Unie, bude schopna zvolit strategii, která je pro evropský trh s energií nejvýhodnější.

Paul Rübig (PPE). – (DE) Paní předsedající, pane komisaři Oettingere, jedním z nejdůležitějších problémů v energetickém odvětví je samozřejmě skladování energie. Domnívám se, že v souvislosti se zabezpečením dodávky se musíme více zabývat otázkou skladování. Zejména v souvislosti s energií z obnovitelných zdrojů je to nesmírně náročný úkol.

Na druhé straně musíme také budovat inteligentní sítě. Čím více energie z obnovitelných zdrojů budeme mít, tím větší budeme mít šanci učinit naše životní prostředí pomocí inteligentních sítí výrazně energeticky účinnější a nakonec také budeme moci poskytnout domácnostem pobídky k používání inteligentních měřicích systémů, abychom tak snížili spotřebu i ceny. Zvyšování účinnosti bude hrát v budoucnu velmi důležitou a zásadní roli nejen při výrobě energie, ale také, a to zejména, v její spotřebě.

Günther Oettinger, člen Komise. – (DE) Paní předsedající, vážení poslanci, rád bych vám poděkoval za cenné návrhy na zdokonalení. Komise podnikne příslušné kroky, aby zajistila, že mnohé z vašich návrhů budou v konečném znění nařízení členskými státy zohledněny.

Komise si je vědoma důvěrného charakteru informací, které se vztahují k plánovaným projektům. Z tohoto důvodu souhlasíme s návrhy tohoto shromáždění zveřejnit pouze údaje, které byly dříve získávány na úrovni členských států. Kromě toho by na evropské úrovni měly být údaje shromažďovány takovým způsobem, aby se z nich nedaly vyvozovat žádné závěry o jednotlivých podnicích a jejich obchodních politikách. To je důležité v případech, kdy v určitém energetickém odvětví působí pouze jedna společnost na vnitrostátní úrovni.

Jak jsem již uvedl, vítáme také rozšíření oblasti působnosti na výrobní kapacity pro zpracování ropy, zemního plynu a uhlí. Nechci zakrývat skutečnost, že členské státy jsou tomuto návrhu méně nakloněny, ale slíbují, že provedeme začlenění těchto kapacit do pěti let.

Nehledě na naše odlišné výklady ohledně právního základu nařízení vás mohu ujistit, že Komise usiluje o rozsáhlou diskuzi v oblasti infrastruktury. Nový nástroj infrastruktury a solidarity, který má vzniknout a jehož záměrem je navázat na poskytování finanční pomoci Společenství transevropským energetickým sítím, k tomu poskytne příležitost, stejně jako zprávy Komise o pokroku při uskutečňování plánu hospodářské obnovy z hlediska přínosů pro energetické projekty.

Adina-Ioana Vălean, zpravodajka. – Paní předsedající, ráda bych poděkovala panu komisaři i kolegům za jejich zajímavý přínos do rozpravy.

Jen pár slov na závěr – nebo alespoň na můj závěr. Za prvé bych ráda znovu zdůraznila, že politiky by se rozhodně měly vyvarovat zásahů do trhu. Nezapomínejme, že Evropa je tržním hospodářstvím a politiky jsou tu jen na to, aby slabiny trhu napravovaly.

Za druhé, pevně si stojím za názorem, že bychom toto nařízení neměli používat pro ověření správnosti uplatňování jiných nařízení ani pro shromažďování vyčerpávajících informací; není to cvičení ze statistiky. Rozhodně musíme množství informací, které získáme, omezit na určitou důležitou míru, jinak mezi obrovským množstvím údajů ztratí smysl. Úkolem tohoto nařízení není vymýšlet politiku v oblasti obnovitelných zdrojů energie nebo zemního plynu.

A nakonec bych ráda řekla své kolegyni, paní Leně Ekové, že jen doufám, že údaje, které díky tomuto nařízení shromáždíme, nám pomohou stát se v otázkách energetiky prozíravějšími a poslouží k našemu obecnému prospěchu.

Předsedající. – Rozprava je ukončena.

Hlasování se bude konat ve čtvrtek 25. února 2010.

Písemná prohlášení (článek 149 jednacího řádu)

Paolo Bartolozzi (PPE), písemně. – (IT) Blahopřeji Evropské komisi, že Radě předložila pozměněné nařízení týkající se investičních projektů do energetické infrastruktury v Evropské unii.

Tato zpráva obsah nařízení smysluplně a aktuálně obohacuje, a to ze dvou důvodů. Prvním důvodem je poskytování transparentních informací o zabezpečení a důvěrnosti citlivých údajů, jež bude muset Komise pravidelně dostávat, aby mohla energetickou politiku účinně řídit. Zpráva je v souladu s Lisabonskou smlouvou, která věnuje zvláštní pozornost energetické politice prováděné posilováním a koordinací jejích metod a investic nutných pro toto odvětví.

Summit v Kodani nesplnil očekávání světových politických činitelů, a politiky, které se mají uplatňovat, tudíž vyžadují změnu strategie. Evropský parlament věnuje tomuto problému zvláštní pozornost, s cílem dohlížet na investice do energetiky směřující do výstavby, dopravy a skladování přidružených energetických produktů za účelem uspokojování výrobních a distribučních odvětví a tedy zajištění zdraví spotřebitelů.

Druhým důvodem je to, že energetická politika EU se kvůli nedostatku energetických produktů v EU a každodennímu nárůstu vnitřní poptávky – tak jako i dovozu – musí zaměřit na diverzifikaci, zabezpečení dodávek a energetickou účinnost.

Elena Băsescu (PPE), písemně. – (RO) Princip solidarity musí poskytovat prostor pro tvorbu energetické politiky Evropské unie. Budou-li členské státy spolupracovat, mohou svým občanům i podnikům zajistit lépe zabezpečenou, levnější a účinnější dodávku zdrojů energie. Pro Evropskou unii je nesmírně důležité, aby její energetická infrastruktura usnadňovala spolupráci mezi členskými státy, která by pomohla zmírnit problémy objevující se během energetické krize. Toto nařízení poskytne Evropské komisi informace o energetických strukturách, aby získala celkový přehled. Týká se to údajů o ropných a plynárenských infrastrukturách i o obnovitelných zdrojích energie. Po shromáždění těchto informací bude možné poukázat na nedostatky v evropském energetickém systému a navrhnout opatření k jejich nápravě. Opatření učiněná na evropské úrovni musí doplňovat vnitrostátní a regionální strategie. Domnívám se, že je pro nás nesmírně důležité chránit důvěrnou povahu shromažďovaných obchodních informací. Dále je rovněž důležité sledovat ty evropské investice ve třetích zemích, které mají velký dopad na evropský energetický trh.

Sergio Berlato (PPE), písemně. – (IT) Paní předsedající, dámy a pánové, návrh nařízení týkající se investičních projektů do energetické infrastruktury v Evropském společenství je důležitým nástrojem pro účinné prosazování energetické politiky na úrovni EU.

Podporuji zásadu tohoto návrhu, zejména nutnost definovat důsledný a komplexní rámec pro rozvoj investic do energetické infrastruktury Unie, který Komisi umožní sledovat stav vývoje plánovaných investičních projektů v energetickém sektoru.

Sledování je jistě rozhodující, máme-li zajistit, aby politika uplatňovaná ve prospěch projektů byla transparentní, ale za podmínky, že se administrativní zátěž pro malé a střední podniky – hnací síly hospodářství EU – omezí na minimum.

Kladně hodnotím, že se dosáhlo kompromisu, kterým bude zajištěno, aby údaje o subjektech na trhu Komise získávala a zpracovávala se zaručením jejich potřebné důvěrnosti. Máme-li vybudovat volný a tedy konkurenceschopný energetický trh, jsou investiční projekty do energetické infrastruktury nutností.

Z tohoto důvodu apeluji na Komisi, aby na základě shromážděných údajů pravidelně poskytovala analýzu strukturálního vývoje energetického odvětví s cílem identifikovat oblasti, které je na tomto trhu třeba zlepšit, i veškeré překážky, které brání jeho optimálnímu fungování.

András Gyürk (PPE), písemně. – (HU) Neexistuje den, kdy by některý členský stát nebo významná společnost neoznámily velký investiční plán v energetickém odvětví. Ve stádiu výkresů jsou desítky různých plynovodů, větrných elektráren na moři a jiných elektráren. Zároveň je co zlepšovat na koordinaci budoucích investic. To by samo o sobě bylo více než dostatečným důvodem pro souhlas s předkládaným nařízením, podle něhož

by se všechny oznamovací povinnosti ohledně investic do energetiky na straně členských států sloučily do ucelené struktury. Nařízení, které má být přijato, umožní harmonizaci regionálních investic a napomůže společnému plánování, a tedy posílení trhu s energií a zabezpečení dodávek.

Myslím, že je důležité, aby požadavky v návrhu ohledně oznamování investic nezpůsobovaly orgánům členských států nadměrné administrativní zatížení. Musíme zajistit, aby způsob oznamování investic odpovídal již dříve schváleným předpisům. V tomto ohledu stojí za připomenutí, že dokonce i teď vyžadují směrnice EU pro vnitřní trh s elektřinou a zemním plynem přípravu desetiletých investičních plánů.

Původní návrh Evropské komise se nevztahoval na investice v oblasti dálkového vytápění. Z tohoto důvodu by měl být pozměňovací návrh, který tuto oblast zahrnuje mezi oblasti s povinným poskytováním informací, a který předložil parlamentní Výbor pro průmysl, výzkum a energetiku, schválen. Nesmíme zapomínat, že v nových členských státech hraje dálkové vytápění významnou úlohu při zásobování obyvatelstva teplem. V Maďarsku jsou například na této formě vytápění závislé asi 2 miliony lidí. Investice do dálkového vytápění nelze při harmonizaci politiky investic do energetiky opomíjet.

Edit Herczog (S&D), písemně. – (HU) Pane předsedající, dámy a pánové, i přes velké nejasnosti v souvislosti s prováděním investičních projektů pro infrastruktury energetického průmyslu a přes vážné potíže, které investičním plánům v energetickém odvětví momentálně způsobují hospodářská a úvěrová krize, musíme jasně vidět, že v nové evropské energetické politice, která se zaměřuje na zajištění bezpečných dodávek energie a zároveň se snaží zmírňovat účinky změny klimatu a zachovávat konkurenceschopnost, jsou nejdůležitějším faktorem významné investice do infrastruktur energetického průmyslu v Evropské unii v následujících letech. To je důležitý nástroj pro utváření společné energetické politiky.

Bez dostatečných informací o naší energetické infrastruktuře nemůžeme energetickou politiku na evropské úrovni účinně podpořit. Z tohoto důvodu považuji za náš společný cíl ve Společenství získávat přesné a pravidelné informace o investičních projektech do energetické infrastruktury EU, zmírňovat administrativní zátěž při získávání informací, zdokonalit užitečné analýzy na základě informací předložených Komisí a zároveň zmírnit zátěž pro subjekty soukromého sektoru, kteří v oblasti investic do rozvoje infrastruktury hrají stále významnější roli.

Bogdan Kazimierz Marcinkiewicz (PPE), písemně. – (PL) Rád bych upřímně poděkoval paní zpravodajce za přípravu tak vyvážené zprávy. Společné úsilí členských států a Evropské komise, které zpráva vyjadřuje, zajistí Unii integrovaný a zdokonalený systém zabezpečení dodávek energie, přičemž se dosáhne lepší účinnosti a snížení spotřeby energie. Jako součást energetické politiky Společenství by Komise a členské státy měly určit investice, které jsou nutné pro uspokojení strategických potřeb EU z hlediska dodávky a poptávky u zemního plynu a elektřiny. Nařízení vytváří společné rámce, na jejichž základě budou Evropské komisi předkládány údaje a informace o projektech týkajících se energetické infrastruktury pro ropu, zemní plyn, elektřinu, biopaliva a pro investování do projektů na snížení emisí pro městské systémy vytápění a chlazení. Je nepopiratelné, že jedním z prvků nutných pro udržení stability v energetickém systému je bezpochyby uhlí, které nelze nahradit obnovitelnými zdroji energie, protože ty neuspokojí potřeby neustále se rozšiřujících a rozvíjejících hospodářských odvětví nových členských států. Když poukazujeme na výhody uhlí jako zdroje energie, je třeba upozornit na to, že využití nových technologií nám umožní dosáhnout většího snížení znečištění i postupné přijetí stanovených limitů emisí CO₂.

Rovana Plumb (S&D), písemně. – (RO) V souvislosti s novou energetickou politikou zaměřenou na zajištění dodávek energie, zmírnění dopadu změny klimatu a zajištění konkurenceschopnosti musí hrát investice do energetické infrastruktury důležitou roli. Požadavky nové politiky, například cíle v oblasti skladby zdrojů energie, změny politiky členských států tak, aby tyto země měly z nové, modernizované energetické infrastruktury prospěch.

Návrh Komise usiluje o revizi stávajícího systému informování o projektech v oblasti energetické infrastruktury. Cílem je shromažďovat vhodné informace o plánovaných investicích, aby Komise mohla situaci týkající se této infrastruktury sledovat a očekávat možné problémy. Vzhledem k tomu, že právní předpisy EU již povinnosti podávání zpráv a oznamování v oblasti investic a infrastruktury ukládají, musí být využití těchto informací lépe koordinováno, aby se zamezilo zdvojení povinností, jako je podávání zpráv a ochrana údajů, a aby se zároveň zlepšil přístup občanů k těmto informacím. I když se návrh zaměřuje hlavně na administrativní záležitosti, dává představu o předpokládané povaze a charakteru budoucích investic.

Je tedy důležité ekologický dopad projektů ještě více zdůraznit, aby se poskytly záruky a další podněty pro budování nových energetických infrastruktur a pro vyřazování starých infrastruktur z provozu, a to udržitelným způsobem a s náležitým ohledem na životní prostředí. Paní zpravodajce blahopřeji.

Richard Seebber (PPE), písemně. – (DE) Vyřešení rostoucí poptávky po energii a zároveň ochrana životního prostředí zejména z hlediska změny klimatu způsobené člověkem, je jeden z hlavních úkolů, se kterými se EU bude muset v budoucnu vypořádat. V této souvislosti je nanejvýš důležité, aby Evropská unie věděla o všech projektech týkajících se energetické infrastruktury v členských státech. Tím bude úsilí o nalezení evropského energetického řešení účinnější. Tento dokument ohledně výměny informací o investičních projektech do energetické infrastruktury poskytne dobrý přehled o stávajících energetických infrastrukturách v Evropě.

Není třeba připomínat, že tato zpráva nesmí poskytovat příležitost ke zneužití údajů. Vítám tedy kompromis všech stran, který stanoví jasná základní pravidla pro předávání údajů. Centrální sledování také umožní, abychom brzy zjistili, zda se Evropa příliš nezaměřuje na jediný zdroj energie. Celkově zpráva představuje pokrok k moderní skladbě energetických zdrojů.

Vladimír Urutchev (PPE), písemně. – (BG) Pane předsedající, dámy a pánové, dosud jsme hovořili o nutnosti rychle nastínit společnou energetickou politiku EU pouze pro případ, že dojde ke krizi, jak tomu nastalo zimě roku 2009. S oprávněnou obavou však můžeme říci, že takto nelze pokračovat. Proto vítám zprávu paní Váleanové a považuji ji za důležitý krok k vytvoření společné evropské energetické politiky. Není třeba připomínat, že přijetí řady směrnic a nařízení pro energetické odvětví vytvoří pro vznik této společné politiky nezbytné podmínky. Myslím, že se přiblížila doba, kdy můžeme dokonce začít hovořit o dohodě o vytvoření Evropského energetického společenství. Zavedení systému informování o investičních projektech v energetickém odvětví v každém členském státě umožní, aby Komise získala ucelený obraz o tom, jak se evropská energetická infrastruktura vyvíjí, a zároveň vedla jednotlivé země k tomu, aby nejslabší, problematická místa této infrastruktury řešily. To přispěje k vybudování přijatelné a spolehlivé infrastruktury schopné jednak podpořit fungování vnitřního trhu s energií, jednak zmírnit následky krizí, které se objeví. Nejdůležitější je, že uspokojivá společná evropská energetická infrastruktura je předpokladem pro společnou vnitřní energetickou politiku EU, kterou Evropský parlament v řadě dokumentů požaduje.

23. Odhad příjmů a výdajů pro opravný rozpočet č. 1/2010 (oddíl I, Evropský parlament) (rozprava)

Předsedající. – Dalším bodem je zpráva Vladimíra Maňky jménem Rozpočtového výboru o odhadu příjmů a výdajů pro opravný rozpočet č. 1/2010 (oddíl 1 – Evropský parlament)

(2010/2014(BUD)) (A7-0017/2010).

Vladimír Maňka, zpravodaj. – (SK) Všichni velmi dobře víme, že jen společným úsilím na evropské úrovni dokážeme čelit největším výzvám 21. století, což je změna klimatu, rizikové a drahé zdroje surovin a energií, hospodářská globalizace či hrozby pro naši bezpečnost.

Pokud má Evropa těmto problémům čelit, musí mít k dispozici efektivní a komplexní nástroje. Takového nástroje přináší Lisabonská smlouva.

V prosinci jsme odsouhlasili rozpočet evropských orgánů na rok 2010. Právě z důvodů provádění Lisabonské smlouvy naše práce na tomto rozpočtu v prosinci neskončila, bude pokračovat do dubna. My jsme dnes v počáteční fázi účinnosti této Smlouvy; Evropská unie potřebuje mít od začátku k dispozici přiměřené zdroje, aby mohla provádět nové politiky. Lisabonská smlouva má dopad na celou škálu služeb Evropského parlamentu a ostatních orgánů. Co se týče Evropského parlamentu, zvýší se výrazně spolurozhodování až na úroveň 95 % legislativy. Přibylly oblasti jako svoboda, bezpečnost a spravedlnost, zemědělství, rybolov, výzkum, strukturální fondy. Zintenzivní se využití kvalifikované většiny v Radě a tvorba počtu nových právních základů v oblastech jako cestovní ruch, sport, energie, civilní obrana, administrativa, spolupráce. To všechno zvýší legislativní aktivity Evropské unie se všeobecně významným celkovým dopadem na pravomoci Evropského parlamentu a jeho aktivity, a tím i na potřebu posílení administrativy.

Hlavní prioritou opravného rozpočtu, který v souvislosti s Lisabonskou smlouvou navrhlo předsednictvo Evropského parlamentu, je zabezpečit, aby Evropský parlament zvládnul vykonávat svoji legislativní funkci. Připomeňme si, že ještě v roce 1988 si Evropský parlament stanovil hranici vlastních potřeb. Tuto hranici určil na úrovni 20 % celkových administrativních nákladů orgánů. V roce 2006 v souvislosti s rokováním

o víceletém finančním rámci na roky 2007–2013 tuto hranici odsouhlasil jako maximální podíl z celkových administrativních nákladů orgánů. Od roku 2006 Evropskému parlamentu vzrostly náklady v důsledku toho, že vstoupil v účinnost statut poslanců, i když na druhé straně právě statut poslanců šetří finance v rozpočtech členských států. Dnes potřebujeme nadále krýt také náklady vzniklé v souvislosti s novou úlohou, kterou Evropský parlament nabyl v důsledku platnosti Lisabonské smlouvy. Je třeba dodat, že se statutem poslanců ani s Lisabonskou smlouvou kapacita 20% stropu nepočítala. Navzdory statutu poslanců v Lisabonské smlouvě jsme v Rozpočtovém výboru trvali na tom, aby rozpočet Evropského parlamentu na rok 2010 dodržel 20% limit původního víceletého finančního rámce.

Při přípravě rozpočtu na rok 2011 však budeme muset citlivě stanovit nový vzorec, abychom zabezpečili udržitelnost rozpočtu v následujícím období. Rád bych zdůraznil, že nejlepší cestou k udržitelnosti rozpočtu je jeho tvorba na základě skutečných potřeb, a ne na základě inflačních koeficientů. Jen takový přístup umožní, aby rozpočet odrážel jen skutečné potřeby, což zvýší jeho transparentnost a efektivnost.

José Manuel Fernandes, jménem skupiny PPE. – (PT) Tento opravný rozpočet je výsledkem vstupu Lisabonské smlouvy v platnost. Parlament převzal pravomoci a nové úkoly, proto musí mít prostředky, aby mohl na tuto novou výzvu reagovat. Rád bych zdůraznil, že evropští občané požadují od Parlamentu vynikající právní předpisy, a aby bylo toto zajištěno, je důležité poskytnout poslancům, výborům a politickým skupinám nezbytné prostředky.

Požadavky na právní a rozpočtové normy a dobrou finanční kázeň jsou v tomto opravném rozpočtu splněny. Domnívám se, že rozpočtová kázeň a úsilí o úspory jsou zapotřebí více než kdy jindy a evropští občané také očekávají, že budou při plnění tohoto rozpočtu přítomni. Proto bychom chtěli potvrdit, že je důležité vypracovat rozpočet s nulovým základem, který bude zárukou větší přesnosti a průhlednosti, a budeme také naléhavě požadovat informace ohledně skutečných fixních výdajů Evropského parlamentu. Také trváme na tom, že v politice v oblasti budov je nutné dlouhodobé plánování, aby byla zajištěna rozpočtová udržitelnost.

Chtěli bychom také zdůraznit, že jsme snížili rezervu na budovy o 4 milióny EUR. Celková výše rozpočtu tímto způsobem nyní dosahuje 19,99 % původního okruhu, okruhu 5, který byl přijat v prvním čtení.

Jsmo si jisti, že tato opatření nám pomohou k tomu, abychom byli schopni řešit oprávněné obavy, očekávání a požadavky evropských občanů.

Göran Färm, jménem skupiny S&D. – (SV) Paní předsedající, tento opravný rozpočet je především praktický; jeho účelem je přizpůsobit postupy Parlamentu novým úkolům, které pro něho vyplývají z Lisabonské smlouvy. Jeden odstavec je však zásadní, týká se rozhodnutí, které bylo učiněno před 20 lety, že by Parlament neměl mít více než 20 % administrativního rozpočtu EU.

Toto rozhodnutí bude mít za následek, že nepatrně překročíme tuto hranici – ale spíše v důsledku technických změn než důsledkem nové politiky. Nicméně to vyvolalo diskusi o pravidle 20 %. Dokud nebudou provedeny zásadní škrty, bude limit překročen, až dnešní rozhodnutí dosáhne v roce 2011 plně svého účinku. Existuje dobrý důvod k projednání změny tohoto 20% pravidla, protože se úloha Parlamentu změnila více než úloha jiných orgánů, ale neměli bychom od této zásady upustit bez náležité úvahy.

Mám na mysli především dvě hlediska. Za prvé musíme vzít v úvahu skutečnost, že mnoho členských států je nyní vystaveno extrémnímu tlaku na snižování počtu zaměstnanců a platů. V takové situaci nemůžeme bezohledně pokračovat v rozšiřování správy EU. Za druhé musíme mít na paměti, že přidělujeme administrativní rozpočet EU společně s dalšími orgány a že v rozhodnutí z roku 1988 jsme přislíbili, že pokud bychom uvažovali o upuštění od 20% pravidla, učinili bychom tak jen po jednání s Radou. To je velmi důležité zejména s ohledem na obtížná jednání s Radou, ke kterým má brzy dojít v souvislosti s Útvarem pro vnější činnost, finančním nařízením, dlouhodobým rozpočtem atd.

Budu hlasovat pro tuto zprávu, ale zároveň bych chtěl, aby to znělo jako varování do budoucnosti.

Angelika Werthmann (NI). – (DE) Paní předsedající, dámy a pánové, Lisabonská smlouva posiluje EU jako celek. Posiluje zapojení evropských občanů. Posílení postavení Evropského parlamentu s sebou přináší větší legislativní povinnosti. Ty musí každý členský stát splnit podle svého nejlepšího vědomí a svědomí.

V této souvislosti bych se také ráda zmínila o heslu, jímž je prvotřídní výkon zákonodárné funkce. Mé „ano“ ve prospěch změny parlamentního rozpočtu je podmíněné. S ohledem na stále se zhoršující krizi potřebujeme spravovat finanční prostředky pečlivěji. Nicméně jsme jako poslanci také povinni odvádět zákonodárnou práci nejlepším možným způsobem. Tento dvojí požadavek musí být splněn.

Salvador Garriga Polledo (PPE). – (ES) Paní předsedající, je to důkazem důvěry, který členové tohoto Parlamentu mají v Rozpočtový výbor, že hlasujeme pro výrazné zvýšení rozpočtu, včetně členských příspěvků na parlamentní asistenci, a čtyři nebo pět členů Rozpočtového výboru jsou zde téměř jediní přítomní. Je to dobré znamení, že v nás mají důvěru.

Důvodem k tomu, aby zde byli dva koordinátoři ze Skupiny progresivní aliance socialistů a demokratů v Evropském parlamentu a Skupiny evropské lidové strany (Křesťanských demokratů), však je potvrdit, že s tímto navýšením rozpočtu plně souhlasíme, protože se domníváme, že to není v rozporu se zásadou úspornosti, kterou jsme si stanovili.

Evropský parlament je velmi ojedinělý orgán, jak je mému kolegovi panu Färmovi dobře známo. Kdybychom ve Švédsku nebo ve Španělsku neustále zvyšovali velikost svých regionů, počet členů parlamentu a úkolů, každý členský stát by musel zvýšit svůj parlamentní rozpočet.

Tak tomu je v Evropském parlamentu, a proto musíme pro to hlasovat.

Je pravda, že v nadcházejících letech budeme muset zajistit, aby tyto výdaje byly udržitelné, a to bude vyžadovat, abychom vážně prodiskutovali politiku v oblasti budov a také budoucí politiky v oblasti zaměstnávání a kancelářského vybavení. To vše bude nutno uvážit v souvislosti s udržitelností a efektivními výdaji.

Předsednictvo Parlamentu a Rozpočtový výbor přijaly některé nesouhlasné postoje, neboť předsednictvo obhazuje potřeby poslanců, a my v Rozpočtovém výboru obhажujeme úspornost a rozpočtovou realitu.

Domnívám se však, že tato dohoda je dobrá a že ji budeme moci zítra přijmout bez obtíží.

Derek Vaughan (S&D). – Paní předsedající, hovořím jménem skupiny S&D, ale většina poslanců uzná, že je po vstupu Lisabonské smlouvy v platnost třeba dodatečných zdrojů. Existuje řada otázek k načasování a financování těchto návrhů. Kolegové některé z těchto otázek vznesli.

Jsou zde i jiné otázky. Například, pokud chceme mít další lidské zdroje, na jakých důkazech se to zakládá? Byla ta čísla pouze vymyšlena? Pokud by se zakládala na důkazech, domnívám se, že nám měly být poskytnuty.

Jak bude dodatečný personál pro sekretariát rozdělen? Domnívám se, že nám tato informace měla být rovněž poskytnuta.

Domnívám se také, že pokud přijmeme další příspěvek na asistenci ve výši 1 500 EUR měsíčně, měli bychom se podívat na další náklady, náklady na další kancelářské prostory, které mohou být požadovány. Ve skutečnosti bychom na to měli dostat celkové náklady.

Poslanci budou mít zítra těžké rozhodování. Je vždy kontroverzní, když žádáte o přidělení zdrojů pro sebe. Kdyby nám byly předloženy všechny informace, o které jsme já a moji kolegové žádali, mohlo být zítřejší rozhodnutí pro poslance snazší.

Gerben-Jan Gerbrandy (ALDE). – (NL) Vzhledem k pozdní hodině, ve které toto projednáváme, byste se mohli domnívat, že náš vlastní rozpočet nestrpí denní světlo.

Paní předsedající, Lisabonská smlouva nám přináší více závazků, větší moc a více práce, ale znamená to, že potřebujeme více personálu v úřadech výborů, skupin a jednotlivých poslanců? O tom pochybuji. Domnívám se, že pokud chceme být více političtí a efektivnější ve způsobu, jakým pracujeme, můžeme to nejlépe učinit v mezích současného rozpočtu.

Konečně, paní předsedající, zdá se, že musíme přijmout několik opatření. Nehovoříme jen o jednorázovém zvýšení tento rok, neboť se zdá, že budeme příští rok navyšovat rozpočet také a moje skupina s tím nesouhlasí. Pokud bychom se nyní dohodli na zvýšení kvůli Lisabonské smlouvě, potom je to jediná příležitost, kdy můžeme použít tento důvod. Co se nás týká, musí to být jednorázové zvýšení, a nikoli další zvyšování příští rok a další rok poté. Vše, čeho by bylo dosaženo, by znamenalo, že bychom potřebovali více budov.

Marian-Jean Marinescu (PPE). – (RO) Prioritou Parlamentu je prvotřídní výkon zákonodárné funkce a členům Parlamentu, výborům a politickým skupinám musí být nabídnuty dostatečné zdroje k jeho dosažení. Nové správní výdaje vzniklé při provádění ustanovení Lisabonské smlouvy jsou nyní zahrnuty v parlamentním rozpočtu. Kromě toho zpráva dále zdůrazňuje význam širší legislativní role, kterou má Parlament, a tudíž potřebu dodatečných finančních zdrojů ke splnění tohoto úkolu. Je třeba přijmout zvláštní opatření k zajištění

stabilního rozpočtu tím, že bude vypracována politika rozpočtu s nulovým základem a dlouhodobé plánování ke splnění požadavků Parlamentu v rámci politiky v oblasti budov.

Domnívám se, že celkový základ parlamentního rozpočtu by měl i nadále odpovídat původnímu programu víceletého finančního rámce, aby bylo zajištěno, že zájmy Parlamentu budou chráněny, a zároveň byla zachována rozpočtová kázeň. Zároveň jsem přesvědčen, že tradiční hranice 20 % musí být zachována, a musím uvítat, že bylo dosaženo konsenzu v tom, že v tomto případě nebude tato hranice překročena. Podporuji také myšlenku, aby byla v příštích letech přijata opatření zaměřená na zajištění udržitelnosti rozpočtu, a přitom opakuji, že je důležité vypracovat rozpočtovou politiku, která zajistí větší přesnost. Věřím také, že je nutná průhlednost, což tedy znamená poskytování jasných informací o celkovém objemu fixních nákladů v rozpočtu Evropského parlamentu.

Paul Rübig (PPE). – (DE) Paní předsedající, na konci tohoto postupu bych chtěl říci, že Evropský parlament se zabýval touto záležitostí velmi zodpovědně. Chtěl bych poděkovat především předsednictvu za nalezení způsobu, jak dodržovat horní hranici 20 %. V době hospodářské krize je pro nás všechny důležité, abychom byli co nejšetrnější k penězům daňových poplatníků, ale také abychom zajistili, že poslancům Parlamentu budou poskytnuty dobré a účinné zdroje. Úspory na budovách ve výši 4 miliónů EUR by nám neměly bránit ve využívání stávajících zdrojů takovým způsobem, abychom učinili naši budovu jednou z nejmodernějších budov na světě a mohli tak co nejefektivněji pracovat pro naše občany.

Vladimír Maňka, zpravodaj. – (SK) V této chvíli bych rád poděkoval všem, vážené kolegyně, kolegové, za vaše názory a vystoupení, ale i za hledání řešení ve výboru.

Chtěl bych připomenout, že v rozpočtu na rok 2010 jsme založili systémová opatření, která mohou přinést finanční úspory a snižovat tlak na naše stropy. V říjnu minulého roku jsme v dohodovacím řízení došli k tomu, že v Evropském parlamentu se letos uskuteční organizační audit v generálním ředitelství INLO a v bezpečnostní službě. Cílem je posoudit, zda se zdroje využívají nejlepším způsobem. Výsledky auditu by měly být východiskem pro další postup a vyšší efektivitu. Další rezervy vidím v lepším využívání vlastních kapacit v tlumočnických službách či v oblasti práce na dálku. Od Evropského parlamentu, ale i ostatních orgánů očekávám aktuální informace o tom, jak plánují využívat dočasně nevyužité kapacity nejen v jazykových službách, ale i v pronájmu prostorů, kopírovacích službách atd. Jsem přesvědčen, že úspory v rozpočtu přinese střednědobá strategie v oblasti majetků a budov, která přispěje k udržitelnosti rozpočtu Parlamentu. Strategii nám administrativa Evropského parlamentu představí už během několika dní. Ještě jednou děkuji za spolupráci a za zodpovědnost, kterou si na sebe berete, vážení kolegové.

Předsedající. – Rozprava je uzavřena.

Hlasování se bude konat ve čtvrtek 25. února 2010.

Chtěla bych vám všem poděkovat. Můj dík patří také našim technikům a tlumočnickům, kteří nás tímto večerem provázeli.

Písemná prohlášení (článek 149 jednacího řádu)

Alexander Alvaro (ALDE), písemně. – (DE) Blahopřeji panu Maňkovi k jeho úspěšnému jednání s ohledem na velmi těsný rámec pro rozpočet na rok 2010. Kromě zcela oprávněných a nezbytných změn v personální politice a politice v oblasti budov Evropského parlamentu je zde podle mého názoru citlivá otázka plánovaného zvýšení příspěvku na sekretariát o 1 500 EUR. Je politováníhodné, že z procesních důvodů není možné hlasovat o této věci samostatně, neboť zvýšení příspěvku na sekretariát pro poslance Evropského parlamentu od května 2010, o kterém rozhodlo předsednictvo, je v době finanční krize nevhodné. Parlament sice bude v souvislosti s Lisabonskou smlouvou, která nedávno vstoupila v platnost, celkově potřebovat dodatečné kapacity pro zákonodárskou činnost, ale po zavedení statutu asistentů na začátku současného volebního období neexistuje vůbec žádný důkaz, že poslanci skutečně potřebují více asistentů. Kromě toho je „kupní síla“ dalších peněžních prostředků v jednotlivých členských státech velmi rozdílná, a to by mělo být také zohledněno ve zprávě, kterou je stále třeba vypracovat k důsledkům zavedení nových pravidel pro asistenty poslanců Evropského parlamentu. S ohledem na velmi omezený prostor a pracovní zařízení v Parlamentu se lze obávat, že zvýšení příspěvku na sekretariát o 1 500 EUR, které bylo přijato dnes, bude vytvářet podmínky pro další zvyšování počtu zaměstnanců, další požadavky a budoucí pracovní zařízení. Německá lidová strana v Evropském parlamentu se tedy zdrží hlasování.

Cătălin Sorin Ivan (S&D), písemně. – (RO) Tato rozpočtová změna umožňuje reagovat na skutečnou potřebu. V důsledku vstupu Lisabonské smlouvy v platnost v řadě oblastí vzrostly pravomoci Evropského

parlamentu. Přímým důsledkem tohoto nárůstu je mnohem větší objem práce, jejíž kvalita musí být nejvyšší legislativní normou. Nežádáme peníze pro sebe, jak se prohlašuje v tisku. Potřebujeme poskytnout orgánu Evropského parlamentu potřebné prostředky, aby mohl splnit očekávání, jež vůči tomuto fóru evropských občanů mají.

Georgios Stavrakakis (S&D), písemně. – (EL) Také já bych chtěl poděkovat panu zpravodaji za tuto práci. Větší pravomoci udělené Evropskému parlamentu podle Lisabonské smlouvy bezpochyby výrazně posílily jeho úlohu a formulovaly konkrétní a účinné odpovědi na očekávání evropských občanů. Zároveň se však zvýšením rozsahu činností vytvořily dodatečné požadavky, pokud jde o více zaměstnanců, jak ve správě Evropského parlamentu, tak v politických skupinách a úřadech poslanců Evropského parlamentu. Změna rozpočtu Evropského parlamentu byla nejen očekávaná, ale i nezbytná, pokud chceme, aby Evropský parlament účinně reagoval na své nové povinnosti, které dále posílí jeho demokratický mandát. Rád bych plénu připomněl, že podobná změna byla provedena u rozpočtu Rady za účelem splnění administrativních požadavků, když byla vytvořena instituce předsedy Evropské rady, a očekávají se obdobné návrhy na změnu rozpočtu Evropské komise. Schválení této změny umožní jak správě Parlamentu, tak politickým skupinám a poslancům lépe a účinněji odpovídat na nové požadavky.

24. Pořad jednání příštího zasedání: viz zápis

25. Ukončení zasedání: viz zápis

(Zasedání skončilo v 23.50)